

موسسه اوستا ساز شصت و یکمین سالگرد
تاسیس آن در سال ۱۳۰۴

حاجی حامد محمودی کاشانی

۱۳۲۵ - ۱۳۱۱ / ۲۸

قشق زناواس

كىرىش سۆز

بۇ يىل شىنجاڭ ئۇيغۇر ئاپتونوم رايونى قۇرۇلغانلىغىغا 30 يىل توشتى . بىز بۇ شانلىق بايرامنى قىزغىن تەبرىكلەيمىز ۋە ئۇنىڭغا تەنتەنە قىلىمىز !

پارتىيە مىللى سىياسىتىنىڭ پارلاق نۇرى ئاستىدا 30 يىل مابەينىدە ئاپتونوم رايونىمىزنىڭ ، جۈملىدىن ، دىيارىمىز - قەش قەرنىڭ ئەدەبىيات - سەنئەت ئىشلىرىدىمۇ باشقا ساھەلەرگە ئوخشاشلا كىشىلەرنى خوشال قىلارلىق گۈللەپ-ياشاش مەنزىرىسى بارلىققا كەلدى . بولۇپمۇ ، پارتىيە 11 - نۆۋەتلىك مەركىزىي كومىتېت 3 - ئومۇمىي يىغىنىدىن بۇيان ، ئەدىپلىرىمىز تولۇپ - تاشقان قىزغىنلىق بىلەن ئۆزلىرىنىڭ ئىجتىھاتلىق روھىنى جارى قىلدۇرۇپ ، زوق - شوق بىلەن قوللىرىغا قايتىدىن قەلەم ئېلىپ ، شەكلى مىللى ، مەزمۇنى سوتسىيالىستىك ، بەدىئىيلىكى يۇقۇرى بولغان كۆپلىگەن مۇنەۋۋەر ئەسەرلەرنى يارىتىپ ، سوتسىيالىستىك مىللى ئەدەبىياتىمىزنىڭ راۋاجلىنىشى ئۈچۈن زور تۆھپىلەرنى قوشتى .

ئەدەبىيات - سەنئەت قوشۇنىمىزغا بىر تۈركۈم قابىلىيەتلىك ، ئىجتىھاتلىق ياش يازغۇچى - شائىرلار يېڭى كۈچ بولۇپ قوشۇلدى . ئۇلار ئۆزلىرىنىڭ ئەقىل - پاراسىتى ۋە بەدىئىي ماھارىتىنى ئىشقا سېلىپ ، مول ، ياخشى ئىجادى مەۋجىدى ئارقىلىق ، ۋىلايىتىمىزنىڭ ئەدەبىيات - سەنئەت گۈلزارىدا

مۇندەرىجە

تەھمەد زىيائى

2 نەي ساداسى

9 غەزەلەلەر

تۇرغۇن ئالماس

14 جەنۇپ سەپىرىدىن خاتىرىلەر

18 ئىككى شېئىر

قۇربان ئىمىن

22 مېنىڭ ناخشام

23 تۇلۇن ئاي

24 ياڭرات يېڭى ناخشاڭنى

25 مۇخبىر ئىنىمغا

25 ئىز باسارم بولۇپ قال

26 كۆھەر قىز

27 يېقىملىق

28 رۇبائى ۋە پارچىلار

31 ئەينەك

تۇرمەھەممەت ئېركى (ئۆزبېك)

34 ۋە تەن ھەققىدە شېئىرلار

41 شائىرلىق توغرىسىدا پاراڭ

سۆزۈك

- 46 سۆي ۋە تەننى جان بىلەن
- 47 ھايات قانۇنى
- 48 كەكلىك بىلەن قاغا (مەسەل)
- 49 تارىم دەرياسى
- 51 بەخت - كۈرەشتە
- 51 ھەرگىز
- 52 بىلىم ئال، ئوغلۇم
- 53 كەتسە
- 53 چال، ئى سازەندە!

ھامىد مەھمۇدى

- 56 ئانا - ۋە تەن (قەسىدە)
- 62 ۋە تەن ئىشىدا
- 63 ئىلىمگە
- 64 ئۆمۈر

ئابدۇرېھىم توختى

- 56 سۆيگۈ ناخشىسى
- 67 ئەمالار ئارىسىدا ساھىپچا مال
- 68 سەن ئۈچۈن
- 70 ھەرىكەتتە - بەرىكەت
- 71 رۇبائىلار

ھۈھەممەت ئىمىن قۇربانى (ئىشقى)

- 74 نازاكەتلىك خىيال

- 76 تاڭ ئاتقۇنچە
- 77 كۆڭۈل تەمەنئالرى
- 78 بىر كۈن باھار بىم بار
- 81 ئىزدىنىش يولى
- 81 مېنىڭ ئارمانلىرىم
- 83 رۇبائى ۋە پارچىلار

ھوشۇر ئىبراھىم

- 88 تۆھپىكار (داستان)

ئابلىمەت ھاجى

- 104 دادامنىڭ نەسەھەتى
- 105 ئىككى غەزەل
- 106 قەشقەر قىزى
- 111 مېھمان
- 111 چولپان قىز
- 112 شاخ مانتىسى
- 113 قارىغايغا قاراپ
- 114 ئاتۇش ھەققىدە ناخشا
- 117 يامغۇردىن كېيىن
- 118 ئوقۇتقۇچىمەن

ئابدۇسەمەت خېلىل

- 122 كۆڭۈل ئارزۇسى
- 122 ساۋاق

- 123 ئالتۇن ۋە يالقۇن
- 124 يۇلتۇن چېچىگى
- 125 ئانا يەر ھەققىدە
- 125 ئىنسان ھەققىدە
- 126 ۋە تەن ھەققىدە
- 127 ياشلىق كۆچۈپتۇ
- 127 رۇبائىلار
- 128 ۋە تەن مېھرى
- 129 ئىتتىپاق بولايلى
- 130 باغۋەن ناخشىسى
- 131 يۈرۈگۈمنىڭ پارىسى قالدى
- 132 بولداش
- 132 چېچەكنى كۆرۈپ
- 133 رۇبائىلار ۋە پارچىلار

مەمتىلى زۇنۇن

- 138 غەزەللەر
- 142 تۇيۇقلار
- 148 قوياش مۇھەببىتى
- 148 لەيلى
- 149 شەپەرەڭ
- 150 ئىچەيلى

ھىرزاهىد كېرىمى

- 160 باھارنى كۈيلەپ تۇرسام ياز كېلەر
- 163 قەلەم ۋە مەن

- 165 ھەممىلا يېرىڭدە مېنىڭ يارىم بار
- 168 لاچىن ھەققىدە بالادا
- 170 قاناتلانغان تىلەك
- 173 دوستۇمغا مۇۋەششە
- 174 ئاھۇ كۆز قەسىدىسى

ھاجى ئەخمەت

- 180 نوزۇگۇم (بالادا)
- 188 تۈمەن دەرياسى
- 189 قەشقەر قىزى
- 191 ئابدۇخالىق ئۇيغۇر غەزىلىگە مۇخەممەس
- 192 يۈرەك مۇڭلىرى
- 193 ھايات توغرىلۇق ئويلار
- 194 ئۇچراشقاندا
- 195 تۆمۈرنىڭ زارى (مەسەل)
- 196 توخۇ بىلەن بۈركۈت (مەسەل)
- بىر تىرىك مۇردىنىڭ قەۋرە تېشىغا ئويۇلغان
- 198 بېغىشلىمىلار
- 200 سەپەر خاتىرىلىرى

ئابدۇرېھىم ئىسمايىل

- 208 سېنى سۆيەك مېنىڭ بەختىم
- 210 ۋەتەننى سۆيسە كىم دىلدىن
- 211 خەلقىم
- 213 گۈل

- 215 كەتەرلىك ھەققىدە غەزەل
- 216 چىقىمىڭ
- 217 شائىرغا
- 219 قامغاقنىڭ ئىپتىخارى
- 221 كۆزلىرىڭ
- 222 رۇبائىلار
- 224 كۆلگە قاراپ

ئەسقىر ھۈسەيىن

- 226 ئانا دىسەم
- 226 سەن بەردىڭ ۋە تىنىم ئىشقىنى ماڭا
- 227 بۇلبۇل ئىدىڭ
- 229 بەختىم
- 230 كۆردۈم
- 230 باھار كېچىسى
- 231 قەلەم ئالدىم يەنە قولغا
- 232 تاڭ سەھەر
- 233 ۋە تەن ئىشقى
- 234 پارچىلار

ئابلىز ئۆمەر

- 236 يىللار سىرى
- 238 سۆيگۈم
- 239 لياڭشەن دالىسى
- 240 بىر شائىرنىڭ ھەسرەتى
- 241 كوچا سۈپۈرگۈچى قىز

242	بەختىم	222
243	بېگى يىل شارابى	222
244	ئەلۋىدا ، باغۋەن	182

چېلىملى

248	سۆيگۈ نەزمىسى	282
249	ئۇستاز	282
251	چېچەك	282
252	دىخان كۈيى	282
252	كەچىتە	282
253	گۈللىنىپ	282
254	نۇر ئاكام	282
255	كۆرۈپ	282
256	يېزا ياشلىرى	282

ئۇچقۇنجان ئۆمەر

258	بىباھا مېھنەتنىڭ بىباھا قەدرى	202
260	ئالىم ھەققىدە مۇخەممەس	202
263	مېھرىڭ قالدى يۈرەكتە	212
264	گۈل ۋە باغۋەن	212
264	بۇ دەرتكە نىمە چارە؟	212
265	شورلۇق مۇھەببەتتىن ئىز	212
266	ۋەتەن قىزلىرىغا	212
267	شۇڭا ، ئادەم دىمە	212
270	گۈل لېرىكىسى	212

ھۆھەممەتسىدىق تۆمۈرى

272	شەنپە ئاخشىمى	242
276	مۇھەببەت	242

- 277 ھايات - بىسپايان دېڭىز
- 278 قەشقەر يوللىرى
- 281 ئاق توشقان
- 282 يۈرىگىمدە لاۋۇلدار بىر ئوت
- 283 شەپەق بولۇپ قىزاردى يۈزۈڭ
- 284 ئانا تىلىم
- 285 لەۋلىرىڭدىن ئېچىلدى غۇنچە

تۇرسۇن نىياز

- 288 غەزەللەر
- 296 كىتاپ ھەققىدە مۇخەممەس
- 298 رۇبائىلار

ۋاھىتجان غوپۇر

- 302 پەزىلەت بۇلاقلىرى
- 305 مەسەللەر
- 305 كېچىمىگە كەلگەن ئېقىم
- 308 يەتتە باشلىق ئېيىق
- 309 سوۋەت بىلەن ئېيىق
- 310 لاچىن بىلەن قۇزغۇن
- 312 قانلىق ساۋات
- 315 تۈلكىنىڭ ھېلىمى

دىلبەر قېييۇم

- 318 تاڭ ئالدىدىكى چولپان (بالادا)
- 331 غەزەللەر
- 335 ئاي ۋە مەن

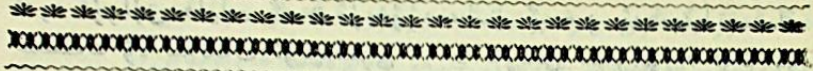
تاھىر تالىپ

- 338 ۋاپا چاچقۇسى (چاتما شېئىر)
- 344 سوپۇن ۋە شېئىر

- 345 ئورمان بولسام
- 346 ئىستىھاندىن ئۆتمەن
- 348 يۇلغۇن چېچەكلىرى
- 350 ئىشقى بارغا قىشمۇ ھەم باھار
- 350 يالپۇز ئېيتىدۇ
- 351 ھايات ئىشقى
- 351 " چىقمايمەن " دىدىم
- 352 كۈننى تۇققان " ئۇپۇق " ئاشۇ - غۇ!
- 352 مېھرىگىيا
- 353 كۆڭۈل
- 354 ئەجەپلەنمە

ئائىلىكىم روزى

- 356 بىل
- 357 ئىشچان قىزغا
- 357 كەينىدىن
- 358 ئەمەس
- 359 مېھرىم تەسەددۇق
- 359 زەرەپشان دەرياسى
- 360 يېڭى يىلى چاقچۇلىرى (چاتما شېئىر)
- 363 تەنقىت توغرىسىدا پارچىلار
- 365 سىنىچاي قۇيۇپ ئىچكىملى بولماس
- 365 ئىمىزگە
- 366 قاسساپ دوستىغا سۆڭەك بېرەمدۇ؟
- 367 يېزىم
- 367 ئۈمىت كۈتكىم
- 368 ئۆردە تۇر ماس بوش تاغار

ئەھمەد زىيائى

ئەھمەد زىيائى 1913 - يىلى قەشقەر يېڭىشەرى ناھىيىسىنىڭ خانېرىق يېزىسىدا، دىخانچىلىق بىلەن شۇغۇللىنىدىغان بىر ئىلمىي ئائىلىدە دۇنياغا كەلگەن. ھازىر شىنجاڭ ئىجتىمائىي پەنلەر ئاكادېمىيىسىدە ئىلمىي تەتقىقات ئىشلىرى بىلەن شۇغۇللىنىدۇ.

ئەھمەد زىيائىنىڭ ئىجادىي پائالىيىتى 1935 - يىللاردىن باشلانغان. ئۇ ئەدەبىي ئىجادىيەت بىلەن شۇغۇللانغان 50 يىل مابەينىدە «توزىماس چېچەكلەر»، «لاداخ يولىدا كارۋان»، «ۋىجدان ۋە مۇھاكىمە»، «رابىيە - سەئىدىن»، «قارا كۆز -

لەر، نۇرلۇق ھايات»، «ئۇيغۇر خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىنىڭ خىسەت ۋە سەنئەت ئۇنچىلىرى»، «تارىخى مىراس» قۇتادغۇ بىلىك توغرىسىدا مۇھاكىمە ۋە بايان قاتارلىق ئەدەبىي ۋە ئىلمىي ئەسەرلەرنى يېزىپ؛ كىلاسسىك ئەدەبىيات تەتقىقاتى بىلەن شۇغۇللۇنۇش جەريانىدا «رابىيە - سەئىدىن»، «زەپەر نامە» قاتارلىق كىلاسسىك ئەدەبىيات ئەمۇنىلىرىنى ۋە «قۇتادغۇ بىلىك» نىڭ نەزمىيە شىمسىنى نەشىرگە تەييارلاپ؛ ئۇيغۇر ئەدەبىياتى تارىخىغا مۇناسىۋەتلىك ئونلىغان ئىلمىي ئەسەر - لەرنى تەرجىمە قىلىپ، ئۇيغۇر ھازىرقى زامان ئەدەبىياتىنىڭ راۋاجلىنىشى ئۈچۈن ئۆچمەس تۆھپە قوشتى. ئۇنىڭ 10 نەچچە مىڭ مىسالىق شېئىرىي رۇمانى «رابىيە - سەئىدىن» پات ئارىدا كىتاپخانلار بىلەن يۈز كۆرىشىدۇ.

نەي ساداسى

كەل ئى دوست، نەي ئۇنىنى ئاڭلا ھەر تاڭدا تىيانشاندىن،
چىقار بۇ ئۇن چارائلاپ ياڭرىتىپ شاۋقۇنى ھەر ياندىن.
ئەجەپ جان كۆيدۈرەر بىر ئۇن بىلەن كۈيلەيدىكەن ھەر تۈن،
ئۇنىڭ مۇڭلۇق ساداسى تىترىتىپ دىلىنى ئۆتەر چاندىن.
قېلىپ ھەيران قۇلاق سالىدىم بۇ ئۇنلەرگە بولۇپ تەشنا،
ئالاي دەپ ھەسسە بۇ نەيدە كۆمۈلگەن سىرى پىنھاندىن.
دىدىكىم: ئى نادان! گەر ئىستىسەڭ ئۆمرۈڭگە بىر مەنا،
ۋۇجۇدىڭنى مۇنەۋۋەر قىل پۈتۈنلەي ئىلمۇ - ئىرپاندىن.
يېتەكلەيدۇ ھەقىقەت سەپىرىڭغا سېنى بۇ نۇر،
تاپالمايسەن بۇ نۇرنىڭ سىرىنى خۇرىشىدى تاپاندىن. ①

① خۇرىشىدى تاپان - بارلاق قوياش.

دېلىڭدۇر كەڭرى بىر دۇنيا تەسەۋۋۇر قىلغىلى بولماس،
 تەپەككۇر قۇشلىرى تۇرغۇن ئىرۇر ھەيىرەتتە ھارغاندىن،
 ھاياتتا قانچە سىرلار بار، ئەقىل بىلمەكتىن ئاجىزدۇر،
 بۇ سىرلارغا چۈشەنمەك تاشقىزىدۇر ھەددۇ - ئىمكاندىن.
 ئۆتەر بەزى ھاياتىڭ ئەيشۇ - ئىشەرەتلەر ئارا ئويىناپ،
 شارابۇ - ساز، مەھبۇبلار بېزەلگەن لالە رەپھاندىن.
 كېلۇر ئالدىڭغا گامى شۇ قەدەر مۇدھىش بايا بانكىم،
 ئۇنىڭ ھەر ماڭدىمى تولغان پىراقۇ - دەردى ھىجراندىن.
 ھەسەلنىڭ نىشى، كۈلنىڭ خارى، راھەتنىڭ چاپاسى بار،
 باھارنىڭ بار خازانى، يازغىدۇر ئازار زىممىستاندىن.
 شۇڭا ئىستەر ھايات سەبىرۇ - ساباتۇ ئەقلى چىڭلىقنى،
 كۈرەشنى، ئىلمۇ - غەيىرەتنى، پىداكارلىقنى ئىمىناندىن.
 ئەگەر سەن ئۇشبۇ خىسەلەتلەردە مەھكەم تۇرمىساڭ دائىم،
 ئۆزەلمەيسەن مۇراتنىڭ غۇنچىسىنى بۇ گۈلۈستاندىن.
 تىرىش، ئىشلە، يىقىلساڭمۇ قوپۇپ قايتا يولۇڭنى ماڭ،
 كىشى ھەر نەرسىكىم تاپتى، ئۇنى تاپتى تىرىشقاندىن.
 كېرەكلىك شەخسى بول جەمئىيىتىڭگە سەننىڭ بىرلە،
 لاچىن ئەل ئالدىدا ھەر ۋاقىت ئۈستۈندۇر سېغىز خاندىن.
 ئۆزەڭدە يوق ھۈنەر، سەن سەنئەت، ئەھلىگە ھەسەت قىلما،
 كۆرۈپتۇ كىم ياسالغاننى چىمەن ئالەمدە چىغاندىن.
 كامالەت پەزىل توپلاپ، شۇ بىلەن ماختانغىنىڭ ياخشى،
 ساڭا بوق پائىدە ئانچە قۇرۇق گەپلەرنى ساتقاندىن.
 تىرىشماستىن بېغىڭنىڭ گۈللىقى ھەرگىز چېچەك ئاتماس،
 بۇ سۆزنىڭ ھەنسىسى سەن سوراپ كۆر گۈلچى باغباندىن.
 ھورۇنلۇق ھەمدە تەييار تاپ بولۇش بەكمۇ يامان ئادەت،

نېمبارە تەتۈر بۇ ئىككىسى يىگىتلىكىنى يوقاتقاندىن.

ئۇ پۇققا ھال شەپە قىتىن ھەر سەھەر شۇ خەت يېزىلغا يېكەم:

“ئەمەس ھېچ نەرسە تاتلىقراق ئۆزى ئىشلەپ يىگەن ئاندىن.”

ئەقىللىقلەر بىلەن بول، قىلما جاھىللار بىلەن سۆھبەت،

زىيانلىقراق ئەمەستۇر ھېچ نەرسە دوست ناداندىن.

ئىلىم-جەھىل كۈن ۋە تۈندەك بىر - بىرىگە قارشىدۇر دائىم.

جاھىللار بىر شەپەرەگىدۇر كى رەنجىمىدۇ تاڭ ئاتقاندىن.

بىلىمىسىزدىن ئەقىللىق قانچىلىك نەپەت بىلەن قاچسا،

نادانمۇ شۇنچە نەپەتتە بىلىملىك بىرلە بولغاندىن.

تاپالمايسەن ھەقىقەت جەۋھىرىنى چەكلىمەك مېھنەت،

قاچان چىققاي مۇشەققەتسىز باھالىق لەئىللەر كاندىن.

قىيىنلىق تارتىمىغىچە تاپقىلى بولمايدۇ راھەتنى،

بوتۇ ① دا ئېرىگەن چاغدا تاپار ئالتۇن باھا ئاندىن.

كۆڭۈل مەقسەتلىرىڭگە يەتمىگەندە بولمىغىن مەيۇس،

داۋاملىق كىم ئۈزەلەپتۇ؟! مۇرات غۇنچىسىنى دەۋراندىن.

مۇھەببەت سىرى - ئەسرارى ئېرۇر سىرلار ئارا بىر سىر،

ئاقىللار ئەقلى ھارغاندۇر بۇ سىرنى كۆپ قېدىرغاندىن.

مۇھەببەتكە سەۋەپ يالغۇز ئەمەستۇر نازىمىنلارلا،

چۈشەر ھەر دىلغا بىر ئىش شۇ نىمىڭ ئەكىس ئۇرغاندىن.

يۈزى گۈلدەك قىزىل دەپ، دائىما ماختايسەن يارىڭنى،

نەدەرسەن بۇ قىزىللىق بولمىچۇ ئالداپ ئۇيالغاندىن.

پەرىشان خاتىرەمنى جەم ئىتەر دەپ ئويلىما ئەسلا،

نېچۈك يەتكەي خاتىرجەملىك ساڭا زۇلقى ② پەرىشاندىن.

ئاتالماس ئارۇ - ئىففەتسىز كۆڭۈلنىڭ خاھىشى سۆيگۈ،

① بوتۇ - ئالتۇن ئېرىتىدىغان قاچا. ② زۇلق - قاچ.

كېلەمدۇ مۇشكى - ئەنەنەرنىڭ ھەدى ئەخلەتچى - گوداڭدىن .
ھەقىقى تۇيغۇ يوق دىلدا مۇھەببەت گۈللىرى ھەمىسەز ،
نەچۈككىم ئاينە بى بەھرى چۈشكەن ئەكىس بوستاندىن .
مۇھەببەت گۈل تۇرى سانىمىز سۆيەر ھەر دىل ئۆزى بىر گۈل ،
ئۇنىڭغا ئىشتىياق باغلاپ ھوزۇرنى كۈتەر ئاندىن .
ۋە تەنپەرۋەر يىگىت بول ، بولمىغىن ئەلدىن جۇدا ھەرگىز ،
كۈيەر گۈل شاخى گۈلخاندا ، كېسىلگەندە گۈلۈستاندىن .
مۇھەببەت - چىن مۇھەببەت ، مانا شۇدۇر: بىباھا گۆھەر ،
ئەجەپ راھەتلىنۈر جانلار قۇشى شۇ گۈلگە قانغاندىن .
خىيال ھەرگىز سىمنىڭ تەشنىلىگىنى قاندۇرالمىدۇ ،
بولامدۇ تەشنىلار سىراپ ، ساراپ ① دەرياسى ئاققاندىن .
تەپەككۈر باشقا ، ئەقىل باشقا ، خىيال باشقا بۇنى ئايرى ،
كىشى ۋەيران قىلمۇر ئۆزىنى خىيالى خامنى قىلغاندىن .
كۆڭۈل نازۇك خەزىنە قىلمىغىل ھەرگىز ئۇنى ۋەيران ،
ھەزەر قىل زۇلۇم تىغىدىن دىلى ئازاردا بولغاندىن .
غېرىپلار ، خانىۋەيرانلارنى كۆرسەڭ ياردەمدە بول ،
ئېچىلغاي بەختى ئىنساننىڭ رىياسىز خەيرى - ئىھساندىن .
ئىزلىگەن مەزلۇم ئەللەر ئاھىدىن قىلغىل ھەزەر ، ياققاي -
بۇ ئاھ تەشكەن تۈشۈكلەردىن بالا باشىغا ئاسماندىن .
ئۆزەڭگە دوست تۇتۇپلا بولمىغىل مۇمكىن قەدەر دۈشمەن ،
ۋاپادار دوست يىغىش ياخشى كۈمۈش - ئالتۇننى يىققاندىن .
ۋە لېكىن ، دوست - دۈشمەن ساقلىنىپ بولمايدىغان ئەھۋال ،
بولۇر دۈشمەنلىك دوست ، دوست دۈشمەن دەۋرى - دەۋراندىن .

① ساراپ - ماۋا قىزىغاندا چۆلدە كورنامەدەغان ھارارەت دەرياسى . يىراقتىن سۆزكۈرەتمىدۇ ، يېقىن بارسا ھىچ نىمە يوق .

دېمەك، ھەر ئىككىسىدە ئۆزگۈرۈش يۈز بەرگۈسى دائىم،
بۆلەك بىر باشقا يول يوقتۇر بۇغا تەييار تۇرغاندىن.
دېمىش بىر پەيلە سوپ: " دوستۇڭغا بەرمە ھەممە سىرىڭنى
ئەگەردە دۈشمەن ئۇلسا ساقلىنالماس قالسىن ئاندىن.
شۇنىڭدەك دۈشمىنىڭگە ئەيلىمە ھەممە يامانلىقنى،
ئەگەر دوستۇڭغا ئايلىنسا خىجىلمەن كۆڭلى سۇنغاندىن.
كۈچۈم بار: بىر يولى يەنجىپ قىلۇرمەن يوق دېمە ھەرگىز،
ھەزەر قىل دەرت چەككەن قەلبىدىكى دەشەتلى ۋولقاندىن.
ئېنىق بىلىكى، پەلەك چەرخى داۋام ماڭمايدۇ مەيلىڭچە،
ھىساۋات بىرىسەن بىر كۈن زۇلۇم تېغىنى چايقاندىن.
يېقىن دوستتىن كۆرۈلسە نامۇۋاپىق ئىش، كېچىر ئانى،
ئەمەس ئەيىپلىك سۆزۈك سۇ، ئانچە - مۇنچە خەس ئېھتىقاندىن
غازاڭسىز بىر گۈلۈستاندۇر ئەدەبلىك باغۇ - بوستانى،
ئۇغا يەتمەس زىيان - زەخمەت جاھان جۇتلارغا تولغاندىن.
كىشىنىڭ ئېتىۋارى، ئىپتىخارى، قۇدرىتى سۆزدۇر،
بىلۇرسەن پەرق ئىتەر ئىنسان مۇشۇ سۆز بىرلە ھايۋاندىن.
شۇڭا، بۇ قۇدرىتىڭنى نامۇۋاپىق جايغا سەرىپ ئەتە،
قەلەم تەڭلىك چىكەر ئىلىكىڭدە، ناچار سۆزنى يازغاندىن.
يامان سۆز سۆزلىگۈچە سۆزلىمەي قويغان ئېرۇر ياخشى،
بويۇن زۇننارسىز خوپراق ئىشەك مۇنچاقنى ئاسقاندىن.
تەپەككۈر قۇشلىرى شۇنداق ئاجايىپ تىز پەرۋازكىم،
پۈتۈنلەي تاشقىرىدۇر تىزلىكى ئۆلچەم ۋە مېزاندىن.
مانا بۇ قۇش سېنىڭ ئىلىكىڭدۇر ئى يازغۇچى بىلىسەڭ،
تىرىش! پەرۋازىدىن قايتسۇن ئېلىپ سىر مارس، چولپاندىن -
تەپەككۈر ئەيلە! ياز! يازغان سۆزۈڭ كۆپ مەنىدار بولسۇن -
نە ھاسىل پايدىسىز سۆزدىن قۇرۇق قۇرلارنى تىزغاندىن.

بىراقنى ئويلا، ھەرگىز قىسقا ئوي بى ئاقمۇت بولسا،
كىشى بى ئاقمۇت تىلىكتىن تولا چاغ ئايرىلۇر جاندىن.
"تومۇرنى قىسقا كەس ئۇيغۇر، ياغاچ كەسسەڭ ئۇزۇنراق كەس" ①
بۇۋاڭ شۇنداق سالاتتى چار ئۆتمۈشتە تىيانشاندىن.
ئۈمىتلىك بول، ئۈمىتسىزلىك كىشىگە ئەڭ ئېغىر ئاپەت،
نەسۋىسى ئۈمىتسىزنىڭ مۇرادىسىزلىق بۇ داسقاندىن.
ئۈمىتتۈر روھ پەرۋەر تەن بىلەن چېنىڭغا زور قۇۋەت،
قارا ئۈمىت كۈچىنى سەن ھوسۇل خۇشتارى دىخاندىن.
قانائىتى بىرلە قۇش ئۇچسا، ئۇچۇر ھەممەت بىلەن ئادەم،
زىيانلىقراق ئەمەس ھىچ نەرسە پەس ھەممەتتە بولغاندىن.
كۈرەش دۇنياسىدا مەخسەت قۇشىنى ئوۋ قىلۇر بولساڭ،
يىتەلەيسەن بۇ مەقسەتكە ئۈمىت تورىنى قۇرغاندىن.
كۆزى ئاچ تويىمىغۇرلىقتىن ئۆزۈڭنى ساقلىغىل زىنھار،
بولۇپ قالما چۈمۈلدەككى چېشلەر ئۇچرىغان داندىن.
قانائەت تاغىغا قون، بول! ھۇما ② دەك ھەممىدىن ئازات
كېتەر قەدرىڭ چىۋىندەك شىرىلىك ھەر جايغا قونغاندىن.
ئۆزۈڭنى تۇت كىچىك، ھەرگىز تەكەببۇرغا ئورۇن قويما،
نەھاسىل مۇنسىز شاختەك ئۆسۈپ شۇنداق غاداينغاندىن.
غۇرۇرى بار كىشىلەرنى يەنە ئېيتما تەكەببۇر دەپ،
مەزەللەتكە ③ تاۋازۇ - نام ئىبارەت سىرنى يالغاندىن.
غۇرۇرى بولمىغان شەخسەدە كۈرەش روھىنى تاپماق تەس،
مەزەللەت قۇللىرىدۇر نا ئۈمىت ئىمزەت شەرەپ - شاندىن.

① « دىۋان لۇغەت تۈرك » تىكى خەلىق ماقالىلىرىدىن.

② چىرىكەن سۆزگە يەيدىغان قۇش، قانائەت سىمىمۇلى.

③ مەزەللەت - خارلىق.

غۇرۇر بىرلە تەكە بېيۇر، خارلىق بىرلە تاۋازۇنىڭ،
چېكى بار پەرق ئېتەر ھەركىم ئېقىل شەئىنى ياققاندىن.
كىچىكلەرگە ھاقارەتلىك قاراشتىن دائىما ساقلان،
قىلۇر بەزىدە يېڭىنە ئەڭ مۇھىمراق ئىشنى بازغاندىن.
كىشىلىككە زىت ئولغان ھەممە ئىشتىن تۇت يىمراق ئۆزنى،
تىرىش بارلىق جەھەتتە پاك بولۇشقا ئەيىپ - نۇقساندىن.
ئۆزىنى پاك تۇتماي باشتىلاردىن رەنجىسە بولماس،
ناھاسىل يۈزدە كىر، ئەينەك قاراپ، ئەينەكنى چاققاندىن.
ئاخىردا نەي ساداسى شۇ قەدەر مۇڭلۇق تۇس ئالدىكىم،
بۇ ئۇن تەسىرىدىن تولىدى يۈرەكلەر ھىس، ھاياجاندىن.
دىدى نەي: ئى كىشى ئويغان! غەپلەت ئۇيقىدا ياتما،
كېتەر بىر خىش ھاياتىڭدىن مەنۇت ئۆمۈرۈڭ يوقالغاندىن.
غەنىمەتتۇر ھاياتىڭ، ياشلىغىڭ: ھەگىز زايلا قىلما،
نە پايدا ۋاقتى ئۆتكەندە يىگەن قاتتىق پۇشايماندىن.
بولۇر بىر كۈن قارا باشىڭ چېچەكلىك شاخلىمدەك ئاپپاق،
ئىگىلۈر سەرۋىدەك قەددىڭ، قالدۇرسەن ھەممە دەريماندىن.
ئىپار باشىڭگە سۈرتۈلگەي زامانىنىڭ قولىدىن كافۇر،
كۆرەرسەنكىم تىنىڭدە ئۆزگۈرۈش ياشلىق يوقاتقاندىن.
ئاچۇرسەن شۇندا ئۇيقىدىن كۆزۈڭنى سەسكىنىپ، ئەمما -
تاپالمايسەن بۇ دەردىڭگە داۋا ئەيسا ۋە لوقماندىن.
نەتىجە شۇ ئىكەن ئەمدى نىمە ئىش قىلىۋالۇق ئاخىر؟
ئۆزۈڭ تاپ چارىسىنى تەكشۈرۈپ سەن ئەقلى دىۋاندىن.
يېشىل كۆك گۈممىزى گىرۋەكلىرى ئالغاچ شەپەقتىن رەڭ،
چىقاردى نەي ئاخىرقى ئۇن، ئىبارەت ھىجرۇ - ئارماندىن.

دېدى: قۇربان قۇمۇشەن چىقتى مەندىن شۇ قەدەر ھىكمەت -
 بۇنىڭ ئەسرارى شۇدۇركىم، سۇ ئىچكەنچەن نىستاندىن. ①
 ئۆزۈم ئۇنىڭەن توپا ھەم ئەسلى نەسلىمدىن قۇۋەتلەنگەن،
 ۋۇجۇدۇمدا تۇشۇكلەر، نەغمە - سازدۇر بەھرەلىك ئاندىن.
 شۇڭا، مۇڭلۇق سادايم ھەم پۈتۈنلەي بىر ھەقىقەتتۇر،
 تەپەككۇر قىلغۇدەك بولساڭ، قەممەتلىك ئۇنچە - مارجاندىن.
 ئىشتەكچى بىباھا شۇنچە نەسەتلىرىنى شۇ تاڭدا،
 كۆڭۈل ئاينەسى تاپتى جۇلا ھەر تۈرلى تۈزاتىدىن.
 تەپەككۇر قۇشلىرى قوندى قەلەمنىڭ ئۇچىغا ئەگىپ،
 دېدى: ئىلھامغا چاپمەن، مۇشۇنداق مەنىلىك داندىن.
 ئۈزۈلدى نەي ساداسى، بۇ زىيائى ئىمتىزارلىقتا،
 تۈزۈپ ئۆتسە گۈزەل گۈلدەستىلەر ئىلمى گۈلۈستاندىن.

غەزەللەر

ياركىمەرەك بولسا ساڭا بار ياخشىلىقنى يار تۇت،
 ئەل ئۈچۈن خىزمەت قىلىشنى دىلپىرۇ - دىلدارى تۇت.
 نازىنىن قىز ھۆسنىگە سەن بولما مەغرۇر، ئەي يىگىت،
 گەر تەرەققى ئىزدىسەڭ راھەتنى سەن ئەغيار تۇت.
 بولما ئاشىق ھەر گۈلۈستان گۈلىغا بۈلبۈل كەبى،
 ئول ئۆزەڭ بۈلبۈل، ۋە تەننى بىر گۈزەل گۈلزارى تۇت.
 ① نىستان - قۇمۇشلۇق.

تاڭ سەھەر گۈل شاخىدا بۇلبۇل قونۇپ سايىراپ دىدى،
«گۈلغا كىم «ئەي گۈل ئۆزەڭنى ئويلا بى ئازار تۇت».

تۇت دىلىڭدا ئەي زىيائى ئۇشپۇ سۆزنى ھەر زامان،
تەزدىسە ھەركىم ھەقىقەتنى، ئۇنى سەن يار تۇت.

X X X

قېنى تاڭنىڭ نەسىمى كەسە كۆڭلۈمنى باھار ئەيلەپ،
خازان بولغان يۈرەكنى قايتىدىن بىر لالەزار ئەيلەپ.

قىزىل گۈل غۇنچىسىدەك دەرتلىك كۆڭلۈم تەبتە قاندۇر،
تۈمۈدىم بۇلبۇلغا ئۆتتى ئۆمرۈم ئىنتىزار ئەيلەپ.

بويۇن ئەگمە سەن چىمەندە سۇمپولۇنەر كىمگە مەھبۇبۇم،
نازاكەت بىرلە ئەسىرۇسۇمەنگە ئىمپىتخار ئەيلەپ.

مېنىڭكى مەقسىدىم بولماق ئىرۇر يار كويىدا قۇربان،
ۋە لېكىن ئۇ يۈرەردائىم يەنە ئەغيارنى يار ئەيلەپ.

تىلەر مەنىكم كۈنى بولغايمۇ يارىم بىر نەزەر تاشلاپ،
خىچىك ھالىمىڭ دىگەي بارچە رەقەپنى شەرمىسار ئەيلەپ.

زىيائى دىلىمىڭ ئاسان ئەمەستۇر كەلىمىكى قولغا،
كىلورمۇ قولغا يا كەتكەيمۇ دۈشمەنلەرگە خار ئەيلەپ.

X X X

يۇرت ئەل ئۈچۈن تارتقان ئەلەمنى،
شاھلىق تەختىگە قىياس ئەتكۈلۈك.

خەلق يولىدىكى بىر مەنسۇت قايغۇ،
سېڭ يىملىق راھەت ئۈچۈن يەتكۈلۈك.

جاھان شۇ جاھان كەلگەنلەر كىتەر،
ئۆزىدىن ياخشى ئىز قويۇپ كەتكۈلۈك.

ياخشى ئىز نېمە؟ ئەل ئۈچۈن خىزمەت.
ئەمەس ياخشى ئىز مال ئىملە مۈلۈك.

ئەلنىڭ ھاياتى ئەگەر تىلەر كەن،
جاننى شادلىنىپ ئۇنى بەرگۈلۈك.

تىرىشىپ ئالغا چەكسە ھەم مەنەت،
تارىخ چارخىنى ئالغا سۈرگۈلۈك.

زامان گەرچە ئۇ، نامەرت زاماندۇر،
مەرت يىگىت بولۇپ دەۋران سۈرگۈلۈك.

ھايات كۈرەشتىن ئىبارەت ئېرۇر،
توسالغۇلارنى كۆرۈشۈپ يەڭگۈلۈك.

غايىلىق شەخسىگە دۈشمەن كۆپ بولۇر،
ئۇنداق دۈشمەننى توزاڭغا كۆمگۈلۈك.

شەخسى دۈشمەنلىك يىگىتلىك ئەمەس،
يۇرت ئەل دۈشمەننى دۈشمەن بىلگۈلۈك.

تۇتۇق ئالماققا چىداملىق شەرتتۇر،
قىمىنچىلىققا چىداپ كۆرگۈلۈك.

تاماگەر بولۇپ تىرىك تۇرغۇنچە،
قانائەت قىلىپ ئاچتىن ئۆلگۈلۈك.

بۇمۇ ھەم يەنە يىگىتلىك ئەمەس،
ئىشلەپ لوقما يەپ ئازات يۈرگۈلۈك.

سەئى غەيرە تىكە تايىنىپ تۇرۇپ،
ھىراد غۇنچىسىنى زاماندىن ئۈزگۈلۈك.

تۈلكىلىك قىلىپ ھايات سۈرگۈنچە،
شىرانە سۆلەت بىلەن ئۆسكۈلۈك.

ئەلنىك بەختىنى كۆزلەپ ئەي زىيا:
يىغلىسا يىغلاپ، كۈلسە كۈلگۈلۈك.

تۇرغۇن ئالماس

تۇرغۇن ئالماس 1924 - يىلى قەشقەردىكى بىر شەھەر كەم -
بىخىلى ئائىلىسىدە دۇنياغا كەلگەن. ئۇنىڭ ئىجادى پائالىيىتى
لۇتپۇللا مۇتەللىپ بىلەن بىرگە ئۆلكىلىك دارىلمۇئەللىمىندە ئو -
قمۇتقان 1940 - يىلىدىن باشلانغان. ۋە تەن - خەلقنىڭ ئازاتلىق -
غى ۋە بەخت - سائادىتى ئۈچۈن ئۆمۈر - بويى كۈرەش قىلغان.
جەڭگىۋار شائىر ئەدەبىي ئىجادىيەت بىلەن شۇغۇللانغان 40 نەچچە
چە يىل مابەينىدە « تارىم شامالىمىرى »، « تاڭ سەھەر » قاتار -

ئىلىق شېئىر توپلاملىرىنى؛ «پىچاق» دىراممىسىنى؛ «ئەيلى»
«قەشقەر قىسمى»، «ئەخمەتجان قاسىمى قەشقەردە» قاتار-
لىق رۇمان ۋە ھىكايىلارنى؛ «ھونلارنىڭ قىسقىچە تارىخى»
«ئۇيغۇر خاقانلىقى»، «قاراخانلار تارىخى» قاتارلىق كۆپ
لىگەن ئىلمى ئەسەرلەرنى يېزىپ، خەلققە تەقدىم قىلىش بىلەن
ئۇيغۇر ھازىرقى زامان ئەدەبىياتىنى راۋاجلاندۇرۇش يولىدا
تۆھپەس تۆھپە قوشتى.

شائىر خەلق ئاممىسى بىلەن ھەمئەپسەس ۋە تەقدىرداش
بولغاچقا، خەلق ئۇنىڭ ئەسەرلىرىنى بەكمۇ ياقتۇرۇپ ئوقۇيدۇ.
ئۇنىڭ «تەنلىرىم ياپراق» ناخشىسى ئۇزۇن يىللار مابەينىدە
خېغىزدىن چۈشمەي، ئەيتىلىپ كەلمەكتە.

جەنۇپ سەپىرىدىن خاتىرىلەر

ئازاتلىق كۈيچىسى

(ل. مۇتەللىپنى ئەسلەپ)

خائىتە ئىرى باغرىدىن كېلىدۇ ئېقىپ،

كۆكرەپ، دولقۇنلاپ ئاقسۇ دەرياسى.

شۇ دەريا بويىدا، يالغۇز قەۋرىدە،

ياتىدۇ مۇتەللىپ—ھۆرلۈك سىماسى.

كەلگەندە مۇقەددەس قەۋرە تۈۋىگە،
چۇغۇرۇقۇپ تەنلىرىم، ئېگىلىدى بېشىم.
قوشۇلدى دولقۇنلۇق دەريا سۈيىگە،
ھەسرەتتە تاراملاپ ئاققان كۆز يېشىم.

سەن ئىمدىڭ بىر يۇلتۇز قاراڭغۇ تۈندە،
بۇلۇتلار كۆكىنى يېرىپ چاقنىغان.
سەن ئىمدىڭ بىر بۇلبۇل ئەلنى ئويغىتىپ،
ئازاتلىق كۈيچىسى بولۇپ سايرىغان.

سېنىڭدىن ئۆلگىدەك چۈچىگەن قانخور،
بېشىڭنى كەسكەندە كۈلدى قاھلاپ.
ۋە لېكىن كۈلكىسى بارمىدى ئۇزاق،
ئازاتلىق مەشىلى ياندى پاراقلاب.

ھەيۋەتلىك خان تەڭرى قىيا تاشىغا،
شۇ ئۆلمەس نامىڭنى نەقىشلەپ ئويدۇق.
قەۋرەڭنىڭ ھەسرەتلىك، مۇڭلۇق باشىغا،
ياپ- يېشىل ئارچىدىن كۆچەتلەر قويدۇق.

ھەر كېچە رۇجەكتىن باقسام يىراققا،
چاقنايدۇ بىر يۇلتۇز قەۋرەڭ ئۈستىدە.
شۇ يۇلتۇز غايەڭگە بولۇپ بىر نىشان،
ئەبىدى چاقنايدۇ ۋە تەن كۆكىدە.

1983 - يىلى 22 - ئىيۇل، ئاتىۋۇ.

سەل ئۆتۈپ تۇمانلار قويندا گويلا -
مەن سېنى كۆرەلمەي كەتتىم ناھ... ئۇرۇپ.

ئېھ... بۈگۈن ئۇچرۇشۇپ قالدۇق تۇيۇقسىز،
چېچىڭغا قونۇپتۇ كۈمۈش رەڭ قىرو.
ئۇ لېكىن نۇرلىنىپ كېتىپتۇ ھۆسنىڭ،
يىلەمدىم، بەختىڭنىڭ بەلگۈسىمۇ بۇ؟

1983 - يىلى 24 - ئاۋغۇست، كورلا.

پارچىلار

ئۈزۈلمەسە ئۆمرۈم سازىنىڭ تارى،
تېرىتالماست ئۆمۈرنىڭ چاچتىكى قارى.

× ×

تېچى تار مەخلۇقتىن چىقمايدۇ ئادەم،
ئۇيۇل تاش ئىچىدىن چىقمايدۇ سۇ.
ساقۇنلار بولىدۇ رەسۋايى ئالەم،
تۈلكىدىن مېڭەسە بولغاندىمۇ قۇۋ.

× ×

دەپتىمەن دانىشمەن: «تەسادىپ ئامەت -
ئىنسانغا ئۇشتۇمتۇت يولۇقماس ئاسان».

بەختلىك، بەختسىز بولۇشۇمۇ بەلكى،
تەبىئى تەقدىرمۇ، جاۋاپ قىل ئىنسان.

× ×

قۇزغۇنغا ياندىشىپ لاچىننىڭ قاچان،
بىر شاخقا قونغىنىن قېنى كىم كۆرگەن؟
بۆرىنى دوست تۇتۇپ مەردانە سەركە،
ئۆمۈرنى تېنىچ ئامان قەيەردە سۈرگەن؟

1983 يىلى 4-ئاۋغۇست، قەشقەر.

ئىككى شېئىر

گۈلباھار

كەتكىنىدە باغلار ئارا كۆرۈندۈڭ،
كۈلۈمىزەپ قولۇڭ سوزۇپ يىراقتىن -
يېنىپ ساڭا باققىنىمدا تەلمۈرۈپ،
غايىپ بولدۇڭ كۆز گۆھىرىم چىراقتىن تەلىپ.
تاڭدا كەلدىم باراقسان باغ ھويلىغا،
يوق ئىكەنسىن، باشلاندىمۇ جۇدالىق؟
شاختا ئالما مارتىمىدۇ قىزىرىپ،
تەبەسسۇمى سېنىڭكىدەك خۇمالىق.

ئىككىمىز جاھانغا قانچە كۈن مېھمان،
 ھازىرچە بۇ بەزگە سىرلىق تېپىشماق.
 بىر كۈنى يا سېنىڭ، يا مېنىڭ كۆزۈم،
 يۈمۈلسا ھاجەتمۇ ئۆكۈپ يىغلىماق.

1964 - يىل. ئۆكتەبىر، قەشقەر

بۇ ئىككىمىز جاھانغا قانچە كۈن مېھمان،
 ھازىرچە بۇ بەزگە سىرلىق تېپىشماق.
 بىر كۈنى يا سېنىڭ، يا مېنىڭ كۆزۈم،
 يۈمۈلسا ھاجەتمۇ ئۆكۈپ يىغلىماق.

قۇربان نەيمەن

قۇربان نەيمەن 1914 - يىلى قەشقەر شەھرىدە ئوقۇتقۇچى ئائىلىسىدە دۇنياغا كەلگەن. 1937 - يىلىدىن باشلاپ ئەدەبىي ئىجادىيەتكە كىرىشىپ، ئەسەرلىرى ئېلان قىلىنىشقا باشلىغان. ئۇ، 40 نەچچە يىلدىن بېرى شېئىرىيەت ئىجادىيىتىدىن باشقا سەھنە ئەسەرلىرى، خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى، بالىلار ئەدەبىياتى، نەسر ۋە ئەدەبىي ماقالىلارنى يېزىش بىلەن شۇغۇللىنىپ، جامائەت ئارىسىدا بەلگىلىك تەسىرگە ئىگە بولغان. ئازاتلىقتىن بۇرۇن «شىرىن» ناملىق شېئىرلار توپلىمى (باشقىلار بىلەن بىرلىكتە)

نەشر قىلىنغان بولسىمۇ، ئەكسىيەتچىلەر تەرىپىدىن قالمىق قىلىنىپ
كۆيدۈرۈۋېتىلگەن.

پارتىيە 3- ئومۇمىي يىغىنىدىن كېيىن، شائىرنىڭ «تارىخ-
غەزەللىرى»، «قەشقەر ئاۋازى» ناملىق شېئىرلار توپلىمى ئارقا-
ئارقىدىن نەشر قىلىنىپ، جامائەتچىلىك بىلەن يۈز كۆرۈشتى. يەنە
«مېنىڭ ناخشام» ناملىق 3- شېئىرلار توپلىمىنى نەشرىياتقا تاپ-
شۇردى.

قۇربان ئىمىن ھازىر جۇڭگو يازغۇچىلار جەمئىيىتىنىڭ، جۇڭ-
گو يازغۇچىلار جەمئىيىتى شىنجاڭ شۆبەسىنىڭ ئەزاسى.

مېنىڭ ناخشام

(ناخشا تېكىستى)

جاراڭلايدۇ مېنىڭ ناخشام،

تىيانشاندان سەھەر، ناخشام.

يۈرەك يايىدايدۇ شاتلىقتا،

ئۇلۇغ بېيجىڭگە مەن باقسام.

مېنىڭ ناخشام بىلەن سىرداش،

ۋە تەننىڭ تاغۇ - دەرياسى.

غۇلاچ ئاتقان ئىلىم - پەنگە،

تۈمەننىڭ گۈلى رەناسى.

توقۇيدۇ مەدھىيە دائىم تايىلى

كۈرەشچان ئەلگە دۇتارىم.

يېڭى مەزمۇن - ھايات بەردى،

مېنىڭ ناخشاڭغا دەۋرانىم.

تولۇن ئاي

(ناخشا تېكىستى)

تاسماندىكى تولۇن ئاي،

سەن نىمانچە خۇشچىراي؟

نۇر چاچىسەن ئالەمگە،

سەيلە قىلىپ توختىماي.

توسسا بۇلۇت يۈزۈڭنى،

زۇجەكلەردىن مارايىسەن.

كۆرسىتىپ سەن قېشىڭنى،

زوقمىڭ بىلەن قارايسەن.

سۇ تۇتسام سەن بېشىمدا،

ئىلھامچى سەن قېشىمدا.

مەنمۇ ئەلگە نۇر چاچاي،

ئىجادىمدا - ئىشىمدا.

1980 - يىلى، 31 - دىكابىر، نۇرۇمچى.

ياڭرات يېڭى ناخشاڭنى!

(مەكت ناھىيىلىك ئەدەبىي ئىجادىيەت يىغىنىغا بېغىشلايمەن)

خۇشتارنىڭ بولۇپ كەلدىم، ياڭرات يېڭى ناخشاڭنى،
ئىجات گۈلىگە پۈركە بۇ گۈزەل گۈلۈستانىنى!
ئالتۇن قەلىمىڭ تىزغىن ئۈنچە - دۇردانە،
خەلقىمىزگە تەقدىم قىل، كۈتكەن ياخشى داستانىنى!
دەۋرىمىز ئۈمىدى زور بارچە قېرى، ياشلاردىن،
يېڭى مېۋىلەر بىرلە تولدۇر سەنمۇ داستانىنى!
يىڭىنىدە قۇدۇق كولاپ، سۈزۈك سۇ چىقارغاندا،
گۈللەتمەك ئەمەس مۈشكۈل قەلپ دۇنياسى - بوستانىنى -
تارىم بويىدا كۆردۈم، چۈرئە تىلىك ئوغۇل - قىزى،
دەستە - دەستە قەغەزگە مەۋايىتىنى تىزغانىنى.
سايىراشلىرى گويىكى يېڭى باغدىكى بۇلبۇل،
قالغاچلىرى ئويناپ، ئوت چاقىناتتى مەيدانىنى.
سازەندىلىرى مەشرەپتە كۆڭۈللەرنى شاد ئەتتى،
سالدى لەرزىگە ناخشام داپ، راۋابى... ئاسمانىنى -
چوققىغا قاراپ ئۆرلە، مېھنىتىڭ بىلەن گۈللە،
سەنمۇ تۆھپە قىل قۇربان ئەلگە يېڭى چولپاننى!
ئىلھامغا تولۇپ قەلبىم، ئاقتى خۇددى تارىمدەك -
دولان خەلقىگە تۇتتۇم، خۇشپۇراق بۇ رەبھاننى.

1982-يىلى، 27-ئاۋغۇست، مەكت

مۇخبىر ئىنىمغا

خوش كەلمەيسىز!

ھال سوراپ مۇخبىر ئىنىم،

يايرىدى سىزنى كۆرۈپ جانۇ تېنىم.

سىزگە نەدىن سۆز ئاچاي، دەپ ئويلىدىم،

يۈز كۆرۈشتۈق كال پىچاق بولدى تىلىم.

ئېيتتىڭىز:

«قانداقچە تۆھپەڭ بار سېنىڭ؟»

بۇ خىجالەتتىن قىزاردى يۈزلىرىم.

خۇددى ئۇچراشقان كەبى باغدا "سەنەم"،

مەن "غېرىپ" ئاشىق مەسال سۆزلەلمىدىم.

1982- يىلى، قەشقەر.

ئىز باسارم بولۇپ قال

ئىز باسارم بولۇپ قال، ئىلىمۇ پەننى ئۈگىنىپ،

يورۇسۇن قەلبىڭ تولۇق مەرىپەتتىن نۇرلىنىپ!

ئىلىمۇ-ئىمپان بۇلغى تەشنى دىلنى قاندۇرار،

ئاج بۇلاقنىڭ كۆزىنى شىجائەتنى قوللىنىپ!

ئىلىم-بىلىم بىلىسەڭ سەن بولالايسەن مۇنەۋۋەر،

يىتەلەيسەن مۇراتقا مېھنەت قىلىپ گۈللىنىپ.

بۇ دەۋردە نومۇستۇر-بىلىمىزلىك، نادانلىق،
پەن - تېخنىكا ئىگەللە، سەن ئەقلىڭنى ئىشلىتىپ،
دەۋرىمىزگە مۇناسىپ مۆجىزىلەر بەرپا قىل،
ئال تارىختىن مۇكاپات ئەلگە ياخشى ئىش قىلىپ!
ئىز باسارم بولساڭ سەن، بولالايسەن شەرەپلىك،
بىللە مەۋە بىرەيلى مەرىپەتنى كەڭ يېيىپ!
ئىلىم - پەننىڭ چېكى يوق، خۇددى چوڭقۇر دىڭىزدەك،
ئۇنچە - گۆھەر سۈزۈپ ئال، شۇ دېڭىزنى سەن كېچىپ!

1984 - يىلى، 29 - ئۆكتەبىر.

گۆھەر قىز

(ناخشا تېكىستى)

ھەجە پىمۇ چىرايلىقسەن،

قانچە كۆرسەم توپىمايمەن.

قايىل قىلغاچ جۈرئىتىڭ،

ياخشى يار دەپ ئويلايمەن.

باغدا كاككۇك سايرايدۇ،

تاغدا كەكلىك ييرايدۇ.

ئىش - ئىزىڭنى كۆرگەنلەر،

سېنى ئەلگە داڭلايدۇ.

سەن ئۆزۈڭ بىر كەمتەر قىز،

ئەل ئىچىدە گۆھەر قىز.

پەزىلىتىڭ خۇلقۇڭغا،

ھەممىدىن بەك خۇشتار بىز.

1983- يىلى، 27- مارت، قەشقەر.

يېقىملىق

(ياش ناخشىچى ھەببە ئىبراھىمغا بېغىشلايمەن)

تورغاي دىسەم، سەھەردە سايىرىشىڭىز يېقىملىق،

قەلبىم بېغىدا ھەر كۈن يايىرىشىڭىز يېقىملىق.

سىز ئىپتىتىڭىز ناخشىنى قۇلاق سالۇر پەرىشتە،

كەلگەي زىمىن لەرزىگە ئاۋازىڭىز يېقىملىق.

ئۈزۈمزاردا تۇرۇپ سىز، بەزمىلەرنى قۇرۇپسىز،

ئاپىرىنلار ئوقۇپ بىز، يوللاشمىز يېقىملىق.

ئۆزىڭىزنى كۆرمىدىم، غۈنچە گۈل دەپ ئويلىدىم،

دىللاردا بار نامىڭىز، پەرۋازىڭىز يېقىملىق.

مەن ئۇزاقتىن مۇشتىمى ناخشىڭىزغا ئەزەلدىن.

ئالتۇن كەبى تاۋلانغان ئەشئارىڭىز يېقىملىق.

سىزنىڭ ھەر بىر ناخشىڭىز جانغا ھوزۇر - ھالاۋەت،

روھى ئوزۇق ئالامەت، مۇزىكىڭىز يېقىملىق.

«ادىيودىن ئاڭلىدىم، سىزنى راستىن داڭلىدىم،

كۆرۈشەرمىز تۇرپاندا، - ئويلاشقىمىز يېقىملىق.
 ياخشى تىلەك تىلەيمەن، گۈللەپ كىتىشكە دىگەن يەنە -
 ياخشى كەسپنى تاللاپسىز، ئارزۇيىڭىز يېقىملىق.
 ناخشىڭىزنى تۇرپاننىڭ كىشىسىگە ئوخشاشتىم،
 دىلدا قالدى تاتلىغى، ئىجادىڭىز يېقىملىق.
 ئىجادىيەت تېغىدىن ئالتۇن، كۈمۈش، دۇرئېلىك -
 بولسۇن ئىلىم - بىلىمگە بەرداشىڭىز يېقىملىق!
 روناق تېپىشكە ھەبىبەم، غەيرەت قىلىپ ھەمىشەم،
 سالام يازدى قەشقەردىن قۇربانمىڭىز يېقىملىق.

(ئىشلىتىش ۱984 - يىلى، 2-ئاپرېل، قەشقەر)

رۇبائى ۋە پارچىلار

كوممۇنىستىمەن ئىرادەم چىڭ،
 چوققىلارغا ئۆزلەيدىغان.
 مۇشەققەتنى تاغ سۈيى دەپ،
 چوغلۇق كەبى گۈللەيدىغان.

×

يەپ تۇرسەن خەلقنىڭ تۈزىنى،
 ئاڭلىمايسەن توغرا سۆزىنى.

قانۇن - تۈزۈم بىلەن گۈدەكمۇ،
 چەكلىيەلسۇن مەڭگۈ ئۆزىنى!

ئەگەر بولسا كىشىكى خۇلقى كەنتەر،
شۇدۇر چولپان كىشى قەلبىدە ئەختەر.
باھانى بەرمىسەڭ توغرا ئۆزۈڭگە،
رەقىپ سەمرىپ ساڭا سانچىمىدۇ نەشتەر.

X

چىراي بولغان بىلەن ئەنپەر ئەمەس ئۇ،
سېسىق سۇدۇركى ئۇ كەۋسەر ئەمەس ئۇ.
مۇناپىققا ئىشەنچ قىلسا ئەگەر كىم،
پۇشايما نىغا قېلىشىنى ئويلىماسمۇ؟

X

بۈگۈن دوست، ئەتە دۈشمەن بولغۇسى كىم؟
سوئال قويسام بۇ ھەقتە تۇرما سەن جىم.
ئادەم، چىلىپۆرىنى پەرق ئەتكۈچى بول،
گوي ئالدىن بىلەر ئالىم، مۇنەججىم!

X

ئىمتلەرنىڭ ئادىتى كىشىنى قاۋاش،
قورقما ھىج، سەن بولغىن يۇۋاش!
دانىشمەنمۇ سەن ياكى جاھىلمۇ؟
ئىمتقا بەرىبەر ھەممىسى ئوخشاش.

X

قەلەمنى ھەر كۈنى تەۋرەتكۈم كىلەر،
ھەسرەتلىك قەلبىمنى شاد ئەتكۈم كىلەر.
ئىلھاملار لەشكىرى تەڭ قىلغاچ ھۇجۇم،
ئۆزۈمنى ئىت كەبى يىۋەتكۈم كىلەر.

X

ئادەمنىڭ ئادىمى ياخشى كەشمەدۇر،

ياخشىلىق دانىشمەن زاتنىڭ ئىشىمەدۇر.

كەبىردىن، غەيۋەتتىن خالى بولماقلىق.

يۈكسىلىش يولىدا ئىشنىڭ بەشمەدۇر.

×

كوممۇنىست - ۋە تەننىڭ پولات تۈۋرىكى.

ھەم پويىز ھەم تۆگە... ئۆتەر كۆۋرىكى.

نۇرانە قوياشنى يەرگە تىكلەمەك.

ئىنسانلار مەنپەئەتى ئۇنىڭ يۈرىكى.

×

خوشاللىق، قايغۇ، گويا شامغا ئوخشاش.

كەشلىك لەززەتى مەي - جامغا ئوخشاش.

كەشنىڭ قەلبىگە مەنمۇ تارالسام،

قىمىن - ياز غۇنچە گۈللۈك جانغا ئوخشاش.

×

كۆزۈمگە ياش كىلەر ئۆتكەن كۈنۈمگە،

ئۇنى يازدىم يۈرەكتىن راس كۈيۈمگە.

مېنى بىلمەكچى بولسا ھەر كەشكىم،

قۇلاق سالغاي تولۇق ناخشام - ئۇنۈمگە.

ئەينەك

كەشى رۇخسارىنى ئەينەن ئۆزىدە كۆرسىتىپ ئەينەك،
چىرايلىقمۇ ۋە يا سەتمۇ، شۇئان تېز ئەكس ئېتىپ ئەينەك.

كەشمەك تۇرمۇشىدا شۇنچە لازىملىق ئەمگەن ھەر كۈن،
يېمەك قىزلار ئاراسىدا تولاراق مۆتىبەر ئەينەك.

ئەگەردە قايسى بىر كەشمەك يۈزىدە زەررە داغ بولسا،
يېقىن يولداش كەبى شۇدەم ئۇنى سۆزلەپ بىرەر ئەينەك.

جامائەت ئەمگەمىدا شۇنچە مەرغۇپ ھەم كۈزەللىك كۆپ،
مۇساپىپا ئۇنچىدە بارمۇ بىرەر قۇم، ئەسلىتەر ئەينەك.

دەمەك: خالى ئەمەس ئادەم ھاياتى ئىچىرە نۇخساندىن،
شەرەپ قايسى، نومۇس قايسى؟ كەشمەك ئۈگەتەر ئەينەك.

بۇ ئەينەك بولسا تەنقىتتۇر، زۆرۈر تۇرمۇشتا ئۇ بىزگە،
باھارنىڭ يامغۇرى ئوخشاش چىمەنگە سۇ سىپەر ئەينەك.

قەدىردان دوستقا ئەمگەمچى، توسالغۇ رەزىمگە قامچى،
تارازۇ ھەق ۋە ناھەققە، دۇرۇس تەنقىت كۆھەر ئەينەك.

كشى ئايرىلسا ئەينەكتىن قەيەر مەينەت بىلەلمەيدۇ،
ھېمىشە ياخشى دەرسلىكتۇر، خاتانى تۈزىتەر ئەينەك.

ئومۇملۇقنى تۇتۇپ كۆزدە، قەلەمدىن چاقىدى چاقماق،
يۈرەككە نۇرنى چاچسۇن بولۇپ گويا قەمەر ئەينەك.

ۋارقلاپ كۆرگىنە دوستۇم، يۈرەكتىن چاقىدىغان ئوتنى،
ئاچار كۆڭۈلنى بۇ سەنئەت. نە پاسەتلىك ھۈنەر، ئەينەك.

نۇلغان. ئۇ ئازاتلىقتىن ئىلگىرى « قاينام ئۆركىشى غەزىلىگە ھۇجۇم » ، « ياشاش ئۈچۈن كۈرەش » ، « ئاڭ » قاتارلىق شېئىرلىرى ئارقىلىق خەلقنى گومىنداڭ ئەكسىيەتچىلىرىگە قارشى كۈرەشكە ئۈندىگەن ، ئازاتلىقتىن كېيىن ، يۇقۇرى بەدىئىي سەۋىيىگە ئىگە كۆپلىگەن شېئىرلارنى يازغان . ئۇ پىشقەدەم شائىر بولۇپلا قالماستىن ، بەلكى يەنە كۆزگە كۆرۈنگەن تىلشۇناس ۋە چەت تىل ئەدىبى تەرجىمانى ئىدى . ئۇ پارس شائىرى ئۆمەر ھەييىمنىڭ رۇبائىلىرى بىلەن « تىببىي يۈسۈپى » ناملىق كىتابنى پارىسچىدىن تەرجىمە قىلغان . 1983 - يىلى قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى ئۇنىڭ « بۇلبۇل ۋە باھار » ناملىق شېئىرلار توپلىمىنى نەشر قىلدى . شائىر ھايات چېغىدا جۇڭگو يازغۇچىلار جەمئىيىتى شىنجاڭ شۆبىسىنىڭ ئەزاسى ، « قەشقەر كېزىتى » نىڭ مۇھەررىرى ئىدى . ئۇ 1984 - يىلى 4 - ئاينىڭ 14 - كۈنى مېڭگە قان چۈشۈش كېسەلى بىلەن بەختكە قارشى ۋاپات بولدى .

ۋەتەن ھەققىدە شېئىرلار

1

مىسىرنىڭ پادىشاھلىغىدىن كەتتائىنىڭ

گادا يىلغى ياخشى

ئىت ئۆچۈن ھەر جايدا بولسا ، بىر سۆڭەك بىر نان تۈزۈك ،

تەڭ دېمەس ئۆز يۇرتىغا جەننەتنى ھەم ئىنسان تۈزۈك .

“قايدا بولسام كۈن ئۇتەر، دەپ، ئويلىماق ھايۋان ئىشى،
 بىر قوساق دەپ ياشىغاندىن بولغىنىڭ ھايۋان تۈزۈك.
 پادىشالىق ئوردىدا، ئالتۇن قەپەزدە باقسا ھەم،
 بۇلبۇلى شەيداغا ئاندىن، ساددا بىر بوستان تۈزۈك.
 بەختۇ - ئامەت ئۆز ئېلىڭدە كەلسە، ئۇ بولغاي لەزىز،
 پات ئىچىدە كۈلگىنىڭدىن ئۆز - ئارا ئەپىغان تۈزۈك.
 ئۆتتى ئۆمرۈم بىر زامان ھەرخىل مۇساپىرلىق ئارا،
 ياقىمىدى نى - نى مەئشەت، نى گۈزەل جانان تۈزۈك.
 ئۆيگە كەلدىم مەن قاچان، سۆيۈم ئۆيۈمنىڭ تېمىغا،
 مەن دىدىم: ئەي ۋەتەنم، سەن ھەممىدىن ئوبدان - تۈزۈك...
 “ئۆز ئۆيۈمنىڭ خوشلىغىدۇر، پۈت قولۇمنىڭ بوشلىغى،
 يىغلىغاي ئۆلگەندە سەن، مۇشتلاشمۇ تۇققان تۈزۈك.
 ياقا يۇرتتا سەيلى قىلغاندىن چۈشۈپ پىكاپقا باغ،
 ئۆز ۋەتەن ئىچىرە ياتاي، ھەتتا ماڭا زىندان تۈزۈك.
 مەرت كېچەردۈستۈم ۋەتەن دەپ، خانۇ - ماندىن ھەرقاچان،
 ياخشى ئادەمگە ئەمەس ئۆز يۇرتىدىن بىر جان تۈزۈك.
 ھەممىدىن ئىنسانغا شەكسىز مەرىپەت شۇنداق ئۇلۇغ،
 سۆيىمىسە ئالىم ۋەتەننى، سۆيگۈچى نادان تۈزۈك.
 ئەيتتى بۇنداق “ئېركى” بىر چاغ تەختكە چىققاندا يۈسۈپ:
 “مىسىرنىڭ پادىشاھىدىن، غۇربىتى كەنئان تۈزۈك”.

2

،، كەنئان ،، توغرۇلۇق ھىكايە

بىر شەھەرنىڭ ئىسمى “كەنئان”، بۇ شەھەردە بار ئىكەن،
 “كاتتا پەيغەمبەر” ئاتالغان بىر كىشى “ياقۇپ” ئىكەن.

ئوغلى ئون بىر، ئەڭ كىچىك ئوغلى بولۇپ ئىسمى "يۈسۈپ"
 جان ئىكەن ئۇ، بارچە پەرزەنتلەر ئاڭا بولغاندا تەن،
 ئايرىلىپتۇر ئوغلى يۈسۈپ بۇ شەھەردىن قىسقا كەپ،
 مىسىر ئاتلىق مەملىكەتكە، چاپلىنىپ تۆھمەت ئىۋەن،
 بەختىگە ئاخىردا بولمىش كاتتا سۇلتان مىسىرگە،
 كۆتۈرۈپتۇ ئۇنى ھەممە تاكى ئاسماندىن بەلەن.
 ئىككى يۇرتنىڭ پەرقى ئۇچاغ: مىسىلى خۇدئاسمان - زىمىن -
 چۆل دىسەڭ كەنئاننى گویا، مىسىرى ھەيھات بىر چىمەن.
 گەرچە كەنئاندا يۈسۈپنى خارلىمىش تۇققانلىرى،
 مىسىردا سۇلتان بولۇپ، غەم ئورنىغا ئۇ يەپتۇ قەن.
 كۆڭلىگە سىغماپتۇ شاھلىق، سېغىنىپتۇ يۇرتىنى،
 "ياخشى - دەپ ئەيتىپتۇ يۈسۈپ، - زاغرا يەسەممۇ ۋەتەن"

3

ئەڭ يۈكسەك مۇھەببەت

قايسى بىر دىلدا ۋەتەن ئىشقى ئەگەر پەيدا ئەمەس،
 بىر قۇرۇق گۆش دەپ قىياس قىل! ئۇ يۈرەك ئەسلا ئەمەس -
 دەل ۋەتەننىڭ سۆيگۈسىدۇر ھەر يۈرەكنىڭ ئۆلچىمى،
 ئايرىلار چۈشكەندە بۇ مىزانغا ئىنسان، يا - ئەمەس.
 چاغلىغىن سەن قانچىلىك باغرىڭدىكى ۋەتەن ئوتى،
 كۆز، قۇلاق، بۇرۇن بىلەن ئادەم ئۈزۈڭ ھەتتا ئەمەس -
 شۇنچە سۆزلەيسەن مۇھەببەت ماجراسىدىن ئاداش،

«ھېچ مۇھەببەت ئۆز ۋە تەننىڭ ئىشقىدىن ئەلا ئەمەس.
تەمە ئۇ «شېرىن»، ۋە تەن شېرىنلىكىنىڭ ئالدىدا،
قانچە «زۇھرا» لەر ۋە تەن زۇھراسىدەك رەنا ئەمەس.
ئىلمۇ ھېكمەتتە ئەگەر كىم ئىبنى سىنا بولسىمۇ،
گەر ۋە تەننى سۆيىمىسە ئەخمەق دىگىن، دەنا ئەمەس.
ئىزدىسەڭ ئەڭ ئاقىلانى ئىشنى سەن ۋە تەننى سۆي،
ھەر نىچۇك قۇربان بېرىش بۇ يولدا بى مەئنا ئەمەس.
سەن ئەگەر سۆيسەڭ ۋە تەننى، سېنى سۆيگەي كائىنات،
دوست چىقار ھەتتاكى مەھپۇس چاغدا، سەن تەنھا ئەمەس.
كىم ۋە تەننى سۆيسە ئىشلەر ئۇ ۋە تەن راۋاجىغا،
ئىشلىگىن سۆيسەڭ ۋە تەنگە، «ئېركى» سەن مەددا ئەمەس.

4

توڭلامچاسلىقنىڭ سەرى

چېگرا ساقلامدۇ سوغۇقتا، دىلدا ئاتەش بولمىسا،
قەلبىدە ۋە تەن ئوقىدىن كاتتا بىر مەش بولمىسا.
خۇددى بۇر كۈتتەك قونۇپ تاغ ئۈستىگە باتۇر يىگىت،
يىمىگەي ئاچچىق سوغۇق، ئەل يۇرتنى ئەسلەش بولمىسا.
مۇز قۇچاغلامدۇ يىگىت، قەلبىدىكى ۋە تەن ئوتى،
ياخشى قىزنىڭ ئوتىدىن بەك ئۇنى ئۆرتەش بولمىسا.
ياشلىغىڭ چىققاي خۇمادىن، ياش كۈچۈڭنى ئەلگە بەر،
ياش ئاتالماس «ياش» بىلەن، ياشلىقتا ئۆرلەش بولمىسا.

بولما ئۇلپەت ، قىلما سۆھبەت ، دوس بولۇشتا ئەرزەمسە ،
ئۆز ۋە تەننىڭ بەختىنى ھەركەمدە ئىزلەش بولمىسا .
قىلما كىم ئۆز زىكرىنى ، قىلماي ۋە تەننىڭ پىكىرىنى
دەمە ئادەم " ئەل " دىگەندە ، ياخشى تەۋرەش بولمىسا .
شېئىرىيازماق بىرلە " ئېركى " سەن ئەمەس شائىر تېخى ،
جان-دەلىڭدىن ۋە تىنىڭ ئۈستىدە سۆزلەش بولمىسا .

5

كەپتىرىمدىن ئۈگىنىپ

مەن قىزىقتىم يۇرت سۆيۈشكە كەپتىرىمدىن ئۈگىنىپ ،
قىمسە يازدىم سىزگە يانچۇق دەپتىرىمدىن ئۈگىنىپ .
ئىككى كەپتەر بار ئىدى ، باقتىم ئۇنى سالدىم قۇھا...
بەزى كەپتەرۋاز بۇرادەر - دوسلۇرۇمدىن ئۈگىنىپ .
بىرسى نەر ، بىرسى مەدە ، ئەمما كىچىك ئەردى يېشى ،
قالدى ئۆگزەمگە كۆرۈك ، بەرگەن دېنىمدىن ئۈگىنىپ .
ئۈچتى كۆككە ، سەيلى قىلدى كۈندە نەچچە ئىككىسى ،
چۈشتى قايتىپ بەلگە بەرسەم : چىك - چىكىمدىن ئۈگىنىپ .
كۆپ قېتىم تەكرارلىدى بۇ ئىشنى ھەركۈن بىخەتەر ،
بولۇشۇپ قالدى كۆڭۈللۈك دېلىپرىمدىن ، ئۈگىنىپ .

X X X

ئۈچتى بىر كۈن كەچقۇرۇندا ، بىرسى قايتىپ كەلمەدى .
بولدى غايىپ ئۆزى ئۆسكەن پەغزىمدىن ئۈگىنىپ .

بولدى غەش كۆڭلۈم يېرىم، بىر نەچچە كۈن كەلمەي، كۈتۈپ..
سورۇدۇم ئەھۋالنى مەن ئەتراپلىرىمدىن ئۈگىنىپ.
يادلىنىپ نەزىرىمدىكى، چۆرگۈلۈپ ئۇ ئۈنلىدى...
يىغلىدىم مەنمۇ ئاڭا، شۇ يولۇشۇمدىن ئۈگىنىپ.
ئۆتتى ئايىلار، ئۆتتى يىللار ياتقا ئۇ بولدى ئەسىر،
دەيتتى كەچمەيمەن بىراق، ئۆسكەن يېرىمدىن ئۈگىنىپ.
ئىزدىدى قاچماققا پۇرسەت، ئۇ بوغۇلغان ئەردى چىڭ.
دەيتتى ئۇ: بىر كۈن قاچاي، كاداڭ يېرىمدىن ئۈگىنىپ..
كەلدى ئاخىر بىر كۈنى ئۆگزەمگە بەش يىلدىن كېيىن،
بولدى ئۇ-شۇنداق ۋاپادار قىردىشىمدىن ئۈگىنىپ.
قوندى ئۇ پەغەزگە بىر چاغ، ھاسىراپ كەتمەش ھېرىپ..
بىلدىدى كەلگەن يېرىمنى چارچىشىمدىن ئۈگىنىپ.
دانلىغان، ئۆسكەن يېرىنى ئۇ كۆرۈڭ ئۇنۇتمىدى...
قىلدى تەسىر بۇ ماڭا، شۇ جانۇرىمدىن ئۈگىنىپ.
ئاھ ۋە تەن شۇنداق ئېزىز: چۆرگەلدى كەپتەر ئۆگزىنى..
قۇمىدىن قىلدى تاۋاپ، ئۇچتى بېشىمدىن، ئۈگىنىپ.
بولدى شۇ كۈن كاتتا بايرام ئىككى كەپتەرگە ئەجەپ..
يورىدى قەلبىم ۋە تەنپەرۋەرلىرىمدىن ئۈگىنىپ.
قىلدى ھايۋان جېنىمدا دان ھەققىنى شۇنداق ئادا،
مەن نىچۈك بىلمەي بۇ ئىشنى، جان-تېنىمدىن ئۈگىنىپ.
نان ۋە سۇ بەرگەن زىمىن ھەققىنى بىلمەس-كۈر بولۇر،
"ئېركى" بولدۇم بىر ۋە تەنچى كەپتىرىمدىن ئۈگىنىپ.

ۋەتەننىڭ ئىززىتى - سېنىڭ ئىززىتىڭ

كىشىگە ئاخىر ۋەتەندەك ياخشى ئۇلپەت يوق ئىكەن،
كىم ۋەتەنسىز، ئەل ئىچىدە ئاڭا ھۆرمەت يوق ئىكەن.
ئىززىتى ئۆسسە ۋەتەننىڭ، ئىززىتىڭ ئۆسكەن سېنىڭ،
ئەل ۋە يۇرتنىڭ ئىززىتىسىز، ساڭا ئىززەت يوق ئىكەن.
ياخشى يۈز، كۆركەم لىباس... بەرمەس ھەقىقىي بىر جۇلا،
دىل ئارا ۋەتەن سۆيۈشتەك زىبۇ - زىننەت يوق ئىكەن.
نېمە بولساڭ بول ئاداش، ئالما ۋەتەننىڭ قاغشىن!
بارچە ئىللەت ئىچرە بۇنداق ئەسكى ئىللەت يوق ئىكەن.
كىشىلىك مەناسى چوڭدۇر دەل ۋەتەن سۆيىمەك بىلەن،
ئەكسىچە ئىنسانلىغىڭدا زەررە قىممەت يوق ئىكەن.
ئابىرۇي - ۋەتەن ئۈچۈن يەت كەلسە كۆرمەڭلىك جاپا...
قارشى ئال ئىزدەپ ئۇنى، شۇ بىر غەنىمەت يوق ئىكەن.
ئوقۇدۇم مەن پەلسەپە ھەم خىمىيە... ھەر ياڭزا پەن!
نەكبەرەك؟!... ۋەتەن سۆيۈشتەك ئىلمۇ - ھىكمەت يوق ئىكەن.
كۆزدە تۇت ھەر ئىشتا ياران سەن ۋەتەننىڭ نەپىئىنى،
ئۆلگە تەڭ بارلىق ئىشنىڭ، شۇ بىر پەزىلەت يوق ئىكەن.
ئۆلمەسەن بىر كۈن بىراق، ئۆلمەي دىسەڭ بىر چارە بار:
ئىشلىگەن ۋەتەن يولىدا... غەيرى نىيەت يوق ئىكەن.
ئۆلمىگەن ھەرگىز ۋەتەنچى، زاھىرەن ئۆلگەن بىلەن،
ئۆلتۈرۈشكە ھېچ كىشىدە ئۇنى قۇدرەت يوق ئىكەن.

ئىۋە تەنپەرۋەر جاھاندىن ئۆتتى ئەمما ئۆلمىدى...
شۇ ئېزىلەرگە بۇ كۈندە كىمدە ھۆرمەت يوق ئىكەن؟!
كەل "مۇھەببەت" لەر تامامىڭ! باشىمنى قويغىن سەن ئاڭغا
سۈيگىدە ئەل سۈيگىسىدەك زور مۇھەببەت يوق ئىكەن.
يارنى تۇتتۇم، سەيرە قىلدىم، چاينىدىم ئەنجۈر، ئانار،
قارسام ۋە تەن سۈيۈشتەك كاتتا نىمەت يوق ئىكەن.
بىر كۆپۈك ئوخشاش ھاياتىڭ ئۆتكۈسى... جەريان ئاشۇ،
ۋە تىنىڭگە بىر تۇتاقلىق سەندە خىزمەت يوق ئىكەن.
ۋە تىنىڭ يولىدا ئىشلەپ قىل قازا، بولسا نەسىپ...
مەرت يىگىت سەن ئۆز ئىشىڭغا سەندە مەننەت يوق ئىكەن.
"ئېركى" ئاخباراتىم دىلەمنى، بەلكى ئالەمگە پۈتۈن،
پادىشالىققا ۋە تەنسىز، مەندە رىغبەت يوق ئىكەن.
1982 - يىلى، نوكتە بىر، قەشقەر.

شائىرلىق توغرىسىدا پاراڭ

— ھەۋەس قىلسام شائىرلىقنى،
بولامدىكەن ئۈگىنىشكە...
ددى شۇنداق بىر ئاغىنەم،
— بىر كىم بولسا ئۈگىنىشكە.

بەك تىرىشسام ساڭا ئوخشاش،

يالغۇز ئۆيىگە كىرىۋېلىپ،

مىڭ ئۆچۈرسەم، مىڭ كۆچۈرسەم،

ئالتە قۇرنى يېزىۋېلىپ...

دېدىم : مۇمكىن ئۈگىنىشكە،

تىلىسىم ئەمەس شېئىر دىگەن.

“شېئىر” ئاتاش بىراق قىيىن،

شېئىر يازدىم دىگەن بىلەن.

شېئىر يېزىش ئۈچۈن پەقەت -

شائىرلىق بىر يۈرەك كېرەك.

يۈرەكنى ئۆلچەپ باققىن،

شائىرلىقنى قىلساڭ تىلەك.

— قانداق يۈرەك ئېيتساڭ، دېدى -

شائىرلىق بىر يۈرەك دىگەن؟

ئاڭلاپ باقسام، چاغلاپ باقسام،

يۈرەكنى شۇ ئۆلچەم بىلەن.

— ۋۇلقان چىقار ھارارەت تاغ،

ئويلا شائىر يۈرەكنى!

ئاتىيالماس ھېچكىم ئۇنىڭ،

ھېچ ئۆلۈك دەپ ئۆلۈگىنى.

ئەسىرلەرنىڭ كۆز پەسلى ھەم،

سولدۇرالماس پىلىگىنى.
كەسسە كېسەر قىلچ، ئەھما -
قايرىيالماس بىلىگىنى...
ئېقىن سۇدەك توختىمايدۇ،
تۈندە ئايدەك ئوخلمايدۇ...
شائىر يۈرەك شۇنداق بىر ئوت،
ئاددى ئوتقا ئوخشىمايدۇ...
كىشى تارتقان ئەلەم ئۈچۈن،
شائىر يۈرەك جىزىلدايدۇ...
ھەقىسىزلىقتىن قىلچە كۆرسە،
پارتلايدۇ ئۇ، شۇك تۇرمايدۇ...
تۇرسا بۇ ئىش ئالەم ئارا:
ھەر ئىككىسى ئادەم تۇرسا،
تۇرسا بىرسى كۈلكە ئىچرە...
بىرسىگە كۈن ماتەم تۇرسا...
بىرى قىشتا يالاڭ ئاياق،
بىرسى "نان" دەپ سازا قىلسا،
بىرى يۈرسە شىكەر سىڭمەي،
بىرىگە كېسەل جازا قىلسا...
ناھەق دەيدۇ شائىر يۈرەك،

ھەممە ئادەم دەپ يازالغان.

ئالەم ئۈچۈن بىر ھاياتتىن،

ئۇ پەرۋاسىز بولۇپ قالغان...

شائىر ئىشى، دىدىم پەقەت،

بىر ھەقىقىي يۈرەك ياساش.

ھايات ئۈچۈن بىر يۈك ئەمەس،

تالمايدىغان بىلەك ياساش.

1959 - يىلى، مارت، قەشقەر.

مۇھەممەتئىمىن توختىنياز (سۈزۈك)

شائىر سۈزۈك 1920 - يىلى خوتەن ۋىلايىتىنىڭ چىرىيە نا -
ھىيىسىدە قول ھۈنەرۋەن ئائىلىسىدە دۇنياغا كەلگەن. 1929 - يە -
لى ئاتا - ئانىسى بىلەن يەكەنگە كېلىپ ئولتۇراقلىشىپ قالغان.
شائىرنىڭ ئىجادىي پائالىيىتى 1943 - يىلى باشلانغان ۋە
"سۈزۈك" تەخەللۇسى بىلەن ئەسەرلىرى ئېلان قىلىنغان. ئازات -
لىقتىن كېيىن، بولۇپمۇ "4 كىشىلىك گۇرۇھ" تارمار قىلىنىپ،

يېڭى باھار باشلانغاندىن بۇيان، ئۇ قولغا يېڭىۋاشتىن قەلەم ئېلىپ، سالامەتلىكىنىڭ ناچارلىقىغا قارماي ئىجادىيەت بوستاندا يېڭى - يېڭى گۈللەرنى ئېچىملىدۇردى. شائىرنىڭ شېئىرلىرى ئارزۇ ۋەزنىدە يېزىلغان بولۇپ، ئۇ ئۆز شېئىرلىرىدا ئۇيغۇر ئەدىبىياتىدىكى كىلاسسىكلارنى ئۈلگە قىلىپ، كىلاسسىك ئەدىبىياتقا ئېسىل ئەنئەنىسىگە ۋارىسلىق قىلغان. 1983 - يىلى ئۇنىڭ «يادىكار» ناملىق شېئىرلار توپلىمى نەشر قىلىندى. ھازىر ئۇ 2 - توپلام ئۈستىدە جىددى ئىشلىمەكتە.

ئۇ، جۇڭگو يازغۇچىلار جەمئىيىتى شىنجاڭ شۆبەسىنىڭ ئەزاسى.

سۆي ۋەتەننى جان بىلەن

ئى كىتى، سۆيىمەكچى بولساڭ، سۆي ۋەتەننى جان بىلەن،
 قىل ۋەتەننىڭ خىزمىتىنى جان تىكىپ ۋىجدان بىلەن.
 ئورنۇ تۇپ مېھرى ئوتۇڭ، قەلبىڭنى رۇشەن ئەيلىگىن،
 مىسالى زۇلمەت يورغان يەڭلىغ ماھىتابان ① بىلەن.
 كىمكى مەزلۇم ئەل تەرەپتە، بول ئاڭا مۇشپىق، رەپىق،
 تارتما بويى بۇ جايدا ئەلنىڭ غېمى يوق نادان بىلەن.
 سال دىلىڭغا ئارزۇ - ئارماننىڭ يەكتا ② گە ۋەھىرىن،
 قىممىتى بولغاي ھاياتنىڭ ئارزۇ - ئارمان بىلەن.
 كەل ئۆلۈم مەيدانىغا پۇرسەت تەقەززا ئەيلىسە،
 ئەرنىڭ ئالەمدە سىنا لىغاي ئەرلىكى مەيدان بىلەن.

① تولۇن ئاي ② بىرلە، يالغۇز.

قۇرغۇنەك بولماقنى ئار بىل، بول كۈرەشنىڭ بۇر كەتتى،
تىرە - زۇلمەتنى پاچاقلا خەنجىرى بۇرران ③ بىلەن.

ھايات قانۇنى

كىم تىرىشچاندۇر تا پار روناق - بۇ قانۇنى ھايات،
كىم ھورۇن بولسا ئەگەر، بولغاي سائادەت ئاڭايات.
كىم چاپاسىز بەخت ئىستەر، تاپمىغاي ھەرگىز ئۇنى،
"ئۆزۈمە پىش، ئاغزىمغا چۈش" - دەپ تەلمۈرۈپ ياتماق ئۇيات.
ئەمگىڭىڭ بىرلە ياشا، تەييار غەنمەت كۆزلىمە،
ئەمگىڭىڭ بىرلە يىگەن لوقماڭنى بىل قەندۇ - ناۋات.
ساقلا ئىنسانى شەرەپنى چىن كىشى بولساڭ ئەگەر،
ئەمگىڭىڭ بىرلە گۈل ئۇندۇر، تەر تۆكۈپ بوستان يارات!
يۈگۈرۈپ ئاسانغا - تەييارغا ئىگە بولماق ئۈچۈن،
باشقىلارنىڭ يىمەسىگە كۆز قىزارتما، بولما مات!
كىرەمە ئى دوستۇم ئىجازەتسىز بىراۋنىڭ بەيغىغا،
بى ئىجازەت كىمكى باققا كىرسە ئالغاي ئوغرى ئات.
ئى سۈزۈك، قىلما تاجاۋۇز غەيرىنىڭ ھەققىگە سەن،
ئۆز كۈچۈڭ - ئۆز ئىقتىدارىڭ سايسىدا قىل ئىجات!

1981 - يىل.

③ ئۆتكۈر خەنجەر

كەكلىك بىلەن قاغا

(مەسەل)

يورغىلاپ كەكلىك يۈرەقتى جىلغا ئىچرە شادىمان،
نازىنىنلارچە نازا كەت كۆرسۈتۈپ ئويىناپ ئامان!
ئۇ، تەبىئەت قۇچىغىدا ئەرك بىلەن ياپىرار ئىمدى،
تاغۇ - تاشلارغا جاراڭلاپ كۈلكىسى ياڭىرار ئىمدى.
بىر كۈنى كۆردى ئۆزىنىڭ ئارقىسىدا ناگىمان،
بىر قارا مەخلۇق ئۇنى دوراپ يۈرەقتى ھەر قايان .
دېدى : "كەم سەن مېنى دوراپ مۇندا يۈرگەن، ئى قاغا!
قايسى مەقسەت بىرلە كەلدىڭ سەن بۈگۈن بۇ تاغ ئارا
دېدى: "مەن پەرىزەندە جىنىسىدىن ئېتىم قارغا بولۇر،
مەن ئەمەس يۈچۈن كىشى بەلكى مېنى ھەممە تونۇر.
مەن سېنىڭ گۈزەل سىياقىڭنى كۆرۈپ بولدۇم ئەسىر،
بۇ چىرايلىق يۈرۈشىڭنى ئۈرگۈنۈشكە مۇنتەزىر".
دېدى كەكلىك قاغىغا: "ئاۋارە بولما، ئى نادان!
كەلمىگەي بۇ ئىشنى ئۈرگەنمەك قولۇڭدىن ھېچ قاچان
تۇغمىدۇر مۇنداق چىرايلىق يورغۇلاپ يۈزمەك ماڭا،
يارىشىملىق قەھقەلەر ئەيلەپ بۇ خىل كۈلمەك ماڭا".
كۆنمىدى بۇ سۆزگە قارغا ئۆز كىمىدە چىڭ تۇرۇپ،
چۈشتى كەكلىك يۈرۈشىنى ئۈرگۈنۈشكە يەك تۇرۇپ.
قارغا كەكلىكتىن ئۈگەنمەكنى ئاسان قىلدى گۇمان،
ئارىدىن ئوتتى بۇ سەۋدالار بىلەن نەچچە زامان.
قارغا ئەسلى يۈرۈشىنى ئۇنۇتۇپ، قولدىن بىرىپ،

تۈرگۈنەلمەي قالدى كەكلىك يۈرۈشىنى ھېچ قىلمىپ .
كەم قولىدىن كەلمىگەن بىر ئىشقا ھەركەت ئەيلىسە ،
چوق ئەجەپ ، بۇ قارىغىدەك ئاخىر نادامەت ئەيلىسە .

1981 - يىل .

تارىم دەرياسى

مەۋج ئۇرۇپ ئاقسەن تارىم دەرياسى ،
شاۋقۇنۇڭ خەلقىمىنىڭ يۈرەك ساداسى .
دوستلارغا شەربەتسەن ، دۈشمەنگە ئوغا ،
ۋادىلار باغرىنىڭ سۈيۈڭ داۋاسى .

سەن بىلەن بۇ دىيار بولغاندۇر گۈلشەن ،
سەن بىلەن بۇلبۇللار قاققاندىر قانات .
سەن بىلەن ھاياتنىڭ كۆزلىرى رۇشەن ،
سەن بىلەن توقچىلىق تاپقاندىر ھايات .

خامەلۇم زاماندىن بىرى ئاقسەن ،
گاھ تېشىپ ، گاھ پەسلەپ ، چاقسەن گىرۋەك .
دالىلار باغرىنى قاندۇرۇپ سۇغا ،
غازۇ - نېمەتلەرنى بىرسەن ئەلۋەك .

قوينۇڭدا زۇمۇرەت كەبى سۇلىرىڭ ،
ئۆزەڭنىڭ قولىدا تىزگىن - چۈلۈۋۇرۇڭ .

ئاقسەن ئېقىمىنى بۇزۇپ ئۆزگەرتىپ،
ئاجايىپ كۈچلىكتۇر سېنىڭ غۇرۇرۇڭ.

مەغرۇر قىياپەتتە ئېقىمپ ھەر قاچان،
جىممىرلاپ، قىمىمىز بوپ كەلدىڭ راۋان.
يېشىڭ كۆپ ئۇزۇندۇر سېنىڭ بى كۇمان،
كۆزۈڭدىن تارىخنىڭ سىرى نامايەن.

قۇشلار تەلپۈنۈپ قاققانداك قانات،
قىرغاقلار، دالىلار تەلپۈنەر ساڭا.
سېخى سەن، لىۋىڭدىن تۆكسەن ناۋات،
شۇڭلاشتا لەززەتلىك لوقماڭ ھاياتقا.

ئۇ يەرنىڭ جامىنى تولدۇرۇش ئۈچۈن،
نۇرلۇنۇپ ئاقىدۇ سەندە سىماپ سۇ.
ھۆسنۇڭگە تىكىلىپ قانماس يۈرەكلەر،
ھاياتقا ھاياجان، ئىپتىخار تۇيغۇ.

ئاق تارىم دەرياسى، ئاق ئابى ھايات!
ھەر قەترە سۇيۇڭنىڭ قىممىتىدۇر قان.
ئۆركەشلە مەۋج ئۇرۇپ دىلنى ئەيلەشات،
سەن ئەزىم دەريا سەن، تونۇيدۇ جاھان!

نىلۈپەر كۈمبەزدۇر تاكى بەر قارار،
داۋالغۇپ، مەردانە ئۇزۇپ ئېقىمۇەر!
سەن بىلەن گۈللەنگەن بىزنىڭ بۇ دىيار،
سەن بىلەن ھەممەنەپەس بىزنىڭ قانۇ - تەر.

بەخت - كۈرەشتە

ئىستىمىسەڭ بەختىڭنى، بول ئوت ئىستىگەن پەرۋاندىدەك،
 تۆك تېرىڭنى بەخت يولىدا، تۆكۈمە ياش خۇنابىدەك.
 بارمىغىن ئىستەپ يىراق، بەختتۇر ئۆزەڭنىڭ ئىلىكىدە،
 ئۇ كېلور قولغا، كۈرەش قىلغاندىلا مەرداندىدەك.
 بەخت قاچار كۆز ياشىدىن، يىغلاڭغۇنى ئۇ خۇشلەماس،
 قايسى كۆز بولسا قۇرۇق بولغاي ئاڭا جاناندىدەك.
 سارغىيىپ يۈرمە تەرەھۇملار ① سوراپ ھەر كۆي ئارا،
 ئۆلگۈنىڭ ياخشى ئەمەسمۇ يۈرگىنىڭدىن سايىدەك .
 تىلىمە شەپقەتنى، شەپقەتچىڭ ئۆزەڭنىڭ ئەمگىكى،
 بىلىمە ئۆز قەدىنى كىم بولغاي ئەزىز دۇرداندىدەك.
 باغلا ئۆز بەختىڭنى ئەل بەختىگە تەقدىرداش بولۇپ،
 كىم تاپار بەختىنى بىر چەتتە تۇرۇپ بىگانىدەك؟
 ئى سۈزۈك، دۇنيا كۆرەشتىن بىر مىنۇت خالى ئەمەس،
 بىلمە سەن تىپ - تىنچ ئۇنى ئۇخلايدىغان بىر خانىدەك.

ھەرگىز

كۆڭۈل ئاينەدۇر پاك ساقلا - كىر قوندۇرمىغىن ھەرگىز!
 ئۇنى ئاسرا، جاھالەت ئىلىكىدە سۇندۇرمىغىن ھەرگىز!
 ئىلىم - پەندىن يورۇت، نۇر چاچسۇن، ئەتراپقا چىراق يەڭلىغ،
 ئۇنى بۇ ياخشى خىسلەتتىن قۇرۇق قالدۇرمىغىن ھەرگىز!

① دەم قىلىش، ئىچ ئاغرىتىش.

پورە كەپ گۈل ئېچىلغان باققا ئايلاندۇر بۇ كۆڭلۈڭنى،

بۇ گۈلزارنى زىممىستان قولىدا سۇندۇرمىغىن ھەركىز!

ۋە تەن ئىشقىدا يانغان بۇ كۆڭلۈڭنىڭ شەمىنى، شائىر،

ۋە تەندىن ئۆزگىنىڭ يادى بىلەن ياندۇرمىغىن ھەركىز!

ئۇنى تولدۇر ۋە تەن مېھرى، ساداقەت ھەم ۋاپا بىرلە،

سۈزۈك قەلبىڭنى پاك ساقلا، تۇزاڭ قوندۇرمىغىن ھەركىز!

1983 - يىل

بىلىم ئال، ئوغلۇم

ئەگەر بولماقچىسەن، بولغىن ئى ئوغلۇ!

ھەرىپەت بېغىدا سايىرىغان بۇلۇپۇل!

بىلىم ئال، نادانلىق چاھىدىن قۇتۇل!

چىق يورۇق دۇنياغا - يېڭىدىن تۇغۇل!

ئىجادى ئەمگەكتىن ئەل ئىچرە تونۇل!

كۈچلىنىپ بىلىمى بىلەن ھەر ئادەم -

تەبىئەت سىرىغا بولىدۇ مەھرەم،

بىلىم ئال، ۋە تەنگە بول ياخشى خادەم،

بىلىمگە مۇھتاجدۇر ۋە تەن ۋە ئالەم،

بىلىمدىن بەختكە ئېچىلىدۇ يول!

1983 - يىل ①

كەتسە

ئەبىئەت - قانۇندۇر، - كېتىدۇ ھەركىم قاچان كەتسە،
ئەجەپ بۇدۇركى ياخشى نامى قالماستىن يامان كەتسە.
ئەگەر بىر ياخشى زات ئۆلسە، تۇتار ئەل قايغۇرۇپ ماتەم،
خوشاللىقلار قىلور ئەمما چىقىمچى - بىر چايان كەتسە.
جاھاندىن ئۆتسە بىر ئادەم ۋە تەننى، خەلقىنى ئويلاپ،
كۆمۈلمەس نامى تارىختا ئەگەر قانچە زامان كەتسە.

ھەقىقەت يولىدا ھەركىم يولۇقسا قارا كۈنلەرگە،
دەقىقلىقتۇر بوران - چاپقۇن، سۈزۈلگەي كۈن بوران كەتسە.
تۆكۈپ تەر بەلكى قان يۈتسا ئادالەت قوغداپ ھەركىم،
قاچان زايا بولۇر ئەجرى، ئېچىلغاي غۇنچە قان كەتسە.
ئۇزۇن يىللىق ھاياتىدىن ساۋاقلار ئال، ئېچىل ئى كۆز!
بولۇر ئاسىلىق، - ئۆتكەن كۈن ئېسىڭدىن ناگەھان كەتسە.
1982 - يىل.

چال، ئى سازەندە!

چال ئى سازەندە، سازىڭدىن كۆڭۈلنى بەھرىمەن ئەيلە،
ئۇنۇڭ تەشئالىغىنى قاندۇرۇپ كۆكلەت، چىمەن ئەيلە.

كۆڭۈل قۇشنى سەيد ئەت، دىلرە يا چالغۇ ناۋاسىدىن،
يېقىملىق بۇ ناۋاغا جىسىم ئوينى ۋە تەن ئەيلە.

يۈرەك تارىغا تەڭكەش ئەيلە چىرتىپ سۆيگۈ تارىنى،
بۇ ناۋاز رىشتەسىن جان بۇرغى بويىنىغا كەمەن ئەيلە.
ئەجەپ ئەييامى گۈلشەن بولدى، بىزنىڭ بەختىمىز كۈلدى،
ۋە تەن گۈلزارىدا بۇلبۇل كەبى شىرىن سۇخەن ئەيلە.
تۈزۈپ سازىڭنى ماسلا دەۋر سازىغا، ئاڭغا ئەگەش،
سۈزۈك، پارتىيىگە دىلدىن تەشەككۈرۈك تۈمەن ئەيلە.

1982 - يىل.

ھامىد مەھمۇدى

ھامىد مەھمۇدى 1924 - يىلى قەشقەر شەھرى قازانچى
مەھەللىسىدە كىچىك تىجارەتچى ئائىلىسىدە دۇنياغا كەلگەن.

ئۇ ھازىر دەم ئېلىشقا چىقىپ، ئائىلىسىدە ئىجادىيەت بىلەن
شۇغۇللانماقتا.

شائىر قەشقەر دارىلمۇئەللىمىنىدە ئوقۇۋاتقان چېغىدىلا
ئەدەبىي ئىجادىيەتكە كىرىشىپ ، شېئىر ۋە دىرامما يېزىشقا باش-
لىغان. دەسلەپكى شېئىرلىرى غۇلجا مەتبۇئاتلىرىدا ئېلان قىلىنغان،

بىر قىسىم شېئىرلىرى ئالمۇتىدا بېسىلغان ئۇيغۇر ئەدىبىياتى دەرسلىكىگە كىرگۈزۈلگەن. 3 ۋىلايەت ئىتىقلاۋىغا بېغىشلانغان «تارىخى ساۋاق» غۇلجىدا نەشىر قىلىنغان.
ئۇ ھازىر «كۈرەش كۈيلىرى» ناملىق شېئىرلار توپلىمىدا نەشىرگە تاپشۇردى.

ئانا - ۋەتەن

(قەسىدە)

1

سېغىنىدىم مەن سېنى چوڭقۇر يۈرەكتىن ئى، ئانا جانىم!
ئانا دىسەم كېتەر ئويناپ تومۇرلاردا قىزىل قانىم...
تۇغۇپ سەن چوڭ قىلىپ قوشتۇڭ قاتارغا مىڭ مۇشەققەتتە...
ئۇنۇتمايمەن شۇڭا ھەر جايدا بولسام ئى، قەدىردانىم!
«ئانادەك مېھرىبان قايدا؟ ئانادەك غەمگۈزار قايدا؟...»
دىبان دۇنيانى كەزسەم يوق سىنىڭدەك كاتتا غەمخانىم!
ئانا دىسە جاھاندا مېھرىدىن كۆيەيدىغان كىم بار؟
پەلەكنى قاپلىغاي ئۆچمەس ئوتۇڭدىن ئاھۇ - ئەپغانىم...
بوۋاق چاغدىنلا ئاپپاق سۈت بىلەن سىڭگەچ سېنىڭ مېھرىڭ...
ئانا دىسەم، شۇ ئان ئۆرلەپ، بېسىلمايدۇ ھاي جانىم...
ئانا دىسەم، يېپىلغاي دىللىرىم ئاق شايىدەك ھەريان...
ئانا دىسەم، باھارغا ئايلىنۇر كۆڭۈل زىمىستانىم!
كۆڭۈل باغىمدا ئاچلىغاي ئانالىق يالقۇنۇڭدىن گۈل...
جۈگۈلزارنى سەپىر ئەتسەممەن قاچار قاينۇ - پەرىشانىم.

تۆزەمنى ھەر مەنۇت - ھەر بىر سىكونتا نەچچە ئۆلچەيمەن...
 سېنىڭ ھەر بىر سۆزۈڭ بولغاي مېنىڭكى توغرا مىزانىم.
 " بالام بول مەڭگۈ ۋەجدانلىق! -" دىگەن ئۇردىڭ قوشۇپ ھەتتا،
 شۇڭا بولغانىمدى، بولغانىمغاي ئوتلۇق بۇ ۋەجدانىم!
 " بالام بولغىن ۋەتەنپەرۋەر! -" دىگەن ئۇردىڭ يەنە ھەرتان،
 بۇ يالقۇنلۇق خىتابىڭدىن يېزىلدى ئۇشبۇ داستانىم.
 قىلىپ ئۇردىڭ سۇباتلىق بول-مەقسىتى ھەممىدىن تەكىد،
 ئۈزۈلمەيدۇ يېرىم يولدا مېنىڭكى ئەھدۇ- پەيمانىم!
 يۈرەگىم خۇددى مىڭ ۋاتلىق چىراغدۇر شۇل سۆزۈڭ بىرلە...
 يورۇتقايىكى، كۆڭۈل سەھنەمنى كۈندەك ئۇشبۇنۇرانىم!
 ئانا! مەن تەربىيەگىنى بوشقا كەتكۈزمەيمە ھېچ ۋاختا،
 يولۇڭنى قانچە ماڭساممۇ ئۈزۈلمەس قىلچە دەريانىم.
 مۇبادا دۇچ كېلىپ قالسام جاپالىق تاغ-داۋانلارغا،
 ئېشىپ مەنزىلگە يەتكۈنچە بىلىنمەس بەلكى ھارغانىم.
 ئېسىمدىن زادى كەتمەيدۇ بوۋاق چاغىم - ئۇماق چاغىم،
 بۆشۈكتە سۈت ئىمىپ «ئەللىي» ئىچىدە بەلكى ياتقانم...
 يۇدۇپ بارسام ھەرەمگە، شۇندىمۇ بەلكى قالدۇر ھەققىڭ،
 ئېغىر كەلمەس مۇشەققەتلىك قىيىن يوللاردا ماڭغانىم...
 ھەقىقەت ھەمدە تارىخ ئالدىدا مۇتلەق گۇناھىم يوق،
 كۇۋا بولغاي مېنىڭ باسقان ئېزىمغا بەلكى سۇبھانىم!
 ئېكىن، ئاپپاق سۈتۈڭنىڭ ئالدىدا ئوغلۇڭ خىجالەتتۇر،
 سېنى رازى قىلىشتا چۈنكى بارغۇ بەزى نۇقسانىم...
 جېنىم تەندە ئامان بولسا يۇيۇرمەن ئۇشبۇ نۇقساننى،
 تەسەددۇق سەن ئۈچۈن بارلىق كۈچۈمدىن يۈزدە توقسانىم.

سېنىڭ نامىڭ ئانامنىڭ نامىغا چىن مەئىنداش بولغاچ،
 ۋە تەن دىسەم كۆز ئالدىمغا كىلۇر بىر باغى - بوستانىم...
 ئەگەر بولغاندىمەن گويا سەھەردە سايرىغان بۇلبۇل،
 ئەمەسمۇ مەن ئۈچۈن سەن ئاچىلىپ تۇرغان گۈلۈستانىم!
 قىزىل گۈلگە بولۇپ رەڭداش تۆكۈلگەچكە قېنىم مۇندا،
 تۇيۇلغاي بۇ مۇقەددەس جاي مېنىڭ فىردەۋسى، ئەدنانىم!
 سېنىڭ ھەتتاكى بىر چىمدىم توپاڭمۇ تۇتتىيا كۆزگە،
 بولۇر ھەتتا قۇمۇڭنىڭ دانىسىمۇ مىسلى دۇردانىم.
 يورۇپ تۇرغاي پۈتۈن قەلبىم - دىلىمۇ سەن بىلەن ھەردەم،
 ماڭا سەن كۈندۈزى كۈن، ئاخشىمى ئاي، تاڭدا چولپانىم.
 سېنىڭ شامى يوق گويىكى بىر پانۇس بولۇر گەۋدەم،
 سەۋەپ سەندىن مېنى تولاپ ئاجرىسام گويىكى يوق جانىم!
 تىلىپ بۇ چاغدا بىر ھەسرەت - نادامەت تىغلىرى تەننى،
 ۋۇجۇدۇمنى تامامەن كۈل قىلىپ تاشلاشكى ھېجرانىم...
 پۇرايدۇ ئەترە - ئەمبەردەك يىراقتىن بەشكېرەم باغى.....
 ئەمەسمۇ ئۇ مېنىڭكى ئەسلى «خان ئۆي» بار ئەزىزانىم!
 يۈسۈپ خاس... ھەمدە مەھمۇت قەشقەرنى ئىزلىسەم ھەتتا،
 گۇۋا - شاھىد بولۇپ تۇرغاي، ئەنە ئاتۇشتا سۇلتانىم!
 "سۇرۇپ سۈرئەتتە تارىخ چەرخىنى سەن ئالغا ئىلگىرلە..."
 دىبان ئۈستۈمگە تاغدەك يۈك - ۋەزىپە ئارتتى دەۋرانىم!
 پۈتۈن ئۆمرۈمنى سەرىپ ئەتسەم، ۋە تەن، قەرزىڭ ئادا بولماس...
 ئادا قىلماق ئۈچۈن بەلكى تۇغۇلدى ئەمدى ئىمكانىم.
 بۈكۈن تۆرتتە زامانلاشماق ئۈچۈن پەنگە يۈرۈش قىلدۇق،

ئېرىشتۈرگەي سا ئادەتكە ۋە تەننى ئىلمۇ - ئىر پانم.
 ۋە تەن سۆيمەس بىلىملىكتىن ئۆزەمنى تارتىمەن چەتكە،
 ۋە تەنپەرۋەر يىگىتلەر ھەر قاچان داستىخاندا مېھمانم!
 بوشاشمايمەن ۋە تەنگە باغلىغان تاغدەك ئىرادەمدىن،
 ئەگەر يەر تەۋرىسە، ھېچ تەۋرىمەس مەۋقەيى - مەيدانم!
 ۋە تەن گويىا چىراق بولسا، بولۇپمەن خۇددى پەرۋانە،
 ئۆكۈنمەيمەن پەقەت، ھەتتا كۆيۈپ كۈل بولسا جىسمانم.
 لېكىن بەۋدە كۈل بولماقنى ئەسلى خالىماس كۆڭلۈم،
 ئۈمىتۋارلىق ئىچىدە توختىماس بۇ ئىشقى جەۋلانم...
 ئانام سۈت بىرلە سىڭدۈرگەن "ۋە تەنپەرۋەر" دىگەن روھنى،
 ئانام ئۆلگەندىمۇ، ئۆلمەيدۇ مەڭگۈ ئۇشۇ ماكانم.
 ماڭا ئەڭ مېھرىبان دۇر جان ئانامدىنمۇ - ئانا تۇپراق،
 شۇڭا مەن قەدىرلەيمەنكى، ھاھان ئۈستۈن قويۇپ دائىم...
 لېكىن، ياشلىق باھارنىڭ تېڭى بەھۋدە كەتكەچكە،
 ھۇجۇيدۇ يۈرىكىمنى دىلدىكى ھەسرەت ۋە پۇشانم...
 بىراق، شۇنداقتمۇ ئۆچمەس ئۈمىتنىڭ چىرىنى مەندە،
 ئاشار ئاخىر ئەمەلگە كۆزلىگەن كۆڭلۈمدىكى سانم!

3

تەبەسسۇم كۆز بىلەن جىملۈە قىلاتتى كۆكتە ئاي ، چولپان...
 ئۇنىڭغا تەلپۈنەتتى بارچە بىدار ئەھلى ئىنسانم.
 قارايتتىم ، زادى قانمايتتىم ،... ئۇنىڭ گۈل ھۆسنىگە مەنمۇ،
 بىلىنمەيتتى كۆزۈڭگە تاغ - داۋاننى قانچە ئاشقانم!
 قىلىپ سەييارە بۇ تاڭ ئەلچىسى باشىمغا تىكلەشتى...

قوياشمۇ يالتمراپ چىقتى، سۈزۈلدى كەڭرى ئاسمانىم.
كۈمۈش ئۈستى، تېگى ئالتۇن، ئىتەكى پارلىغان يالقۇن...
مېنى جەلپ قىلدى ئۆزگە ھۆر كۈزەل مەغرۇر تىيانشانىم.
ئېچىلغان غوزىلارنىڭ تەھتىگە مۇككەن چىگىتىلەردەك،
ياتار قار ئاستىدا بۇغداغا ئوخشاش گەۋھەرى كانىم...
چىگىت چىغرىق بىلەن تاشلاپ لىباسىن يەرگە چۈشكەندەك...
ئېچىلغاي ئاقمۇت مۇز - قارتىگىدىن ئۇشبۇ پىنھانىم...
سەھەر پەيزى ساپاسىدا ئىگىز بۇغداغا ياماشتىم،
ھاياجانلار ئارا ئاقتى كۆزۈمدىن ئۈنچە - مارجانىم...
يۈرەك تەشنىلىغىم شەرىپەت كۆلۈڭدىن سۇ ئىچىپ قاندى،
تۆكۈلگەن ياشلىرىمدىن ئۇلىتىۋىۋېپ، ئۇ بولدى ئوكيانىم.
قۇيۇلغان ئۆپكەمدەك، ئۆپكەم ئېسەلدى ساپ ھاۋايىڭدىن...
يېرىپ تۇردى دىماقنى خۇش بۇراقلىق لالە - رەيھانىم...
چىقىپ ئەڭ چوققىغا ئېتراپ ئېتىزلىرىگە نەزەر سالسام،
تىراكتۇر، كومباينلار ھەيدىمەكتە ئىشچى - دىخانىم...
تۇراتتى يالتمراپ گوياكى مەرۋايىت سەدەپلەردەك...
ئەشۇ بۇغدا بىلەن بويلار تالاشقان قانچە خىرمانىم!
ئېقىپ تۇرغاي كۈزەل باغرىڭدا گويە ھەۋزى كەۋسەردەك...
ئەچىپ دولقۇنلاپ - ئۆركەشلىنىپ تارىم، زەرەپشانىم!
يېشىل يايلاقلىرىڭدا باش كۆتەرمەي ئوتلۇشۇپ يۈرگەي،
دېمال سايىنىڭ تېشىمدەك سان - ساناقسىز چارۋا-ھايۋانىم...
"پۈتۈن تۆرت پەسىلدە قىش-ياز دىمەي قارىغاي كەبى كۆكلەر
دېيان ئىلھام يېرىپ تۇرغاي كۆرۈنگەن بارچە ئۇرمانىم...
ساما تۈرۈكلىرىدەك مىڭلىغان تۇرخۇن كۆتەرگەي قەد،
جاراڭلاپ سىتانوك، ماڭغاي گۈرۈلدەپ زاۋۇت-كارخانىم..."

بۇ چاغ ئۈچتى تۆمۈر قۇشلار بېشىدا ئايلىنىپ مەغرۇر،
 ئۈنى تېز قىلدى جەلپ، بەلكى قولۇم شىلتاپ ئوزاتقانم...!
 تۆۋەنگە قازسام پويىمىز، ماشىنا بەسلىشىپ ئۇچقاي...
 توشۇيدۇ يۈكلەرنى توختىماستىن يولدا كارۋانىم...
 بىكار تۇرغان خالايمىنى پەقەت ئۇچراتمىدىم قاراپ...
 "ۋەتەن!" دەپ ئىشلىگەي ھەر ساھەدە ئىشچان - تىرىشچانم!
 جاھانغا ياكىرتىپ سەنئەتتە ئون ئىككى مۇقامىمنى،
 كۈرەشچان كۈيلىرىنى كۆيلىمەكتە كەڭ غەزەلخانم...!
 تاجايىپ ھەم غارايىپ مۆنچىزاتلارنى كۆرۈپ مۇندا،
 بىلىندى مەن ئۈچۈن گويا ئۇيۇقلار كىنو ئىكرانىم...
 شۇ بۇ ئىكرانغا چۈشكەن بارچە ئوبرازلارنى يازماققا،
 قەلىمىم تەۋرىسە مېڭ كۈن، تۈگۈمەس بەلكى جەريانم.

4

«مىسال: جەننەتنى كۆردۈم، ئۆز كۆزۈم بىرلە بۈگۈن گويا،
 مېنى جەلپ قىلدى ئۆزىگە بىر پەزىزات ھۆرى غۇلمانم!
 يۈزى توغاچ، لىۋى ياقۇت، كۆزى ئاھۇ، چېچى سۈمبۈل...
 كۆرۈپلا "ئاھ!" دىدىم، بولدى "ۋەتەن" دەردىمگە لوقمانم.
 دىمەك، بۇ چاغ ۋەتەن ئىشقى كېلىپ يار ئىشقىدىن غالىپ،
 ئۆزىنى ئۇرمىدى مۇنداق كىچىك ئوتلارغا پەرۋانىم...
 "ۋەتەن!" دەپ سوقتى بۇ چاغدا يۈرىگىم جۇش ئۇرۇپ ھەردەم،
 كۆڭۈلنىڭ مەيلىنى توستى خىتابىم، ئەمىرى - پەرمانىم!
 "كۆڭۈلنىڭ كەينىگە كىرمەڭ، كۆڭۈل ھەر جايغا باشلايدۇ،
 سەمەرقان ئالەمسىدەك ئاپىرنىپ چۆللەرگە تاشلايدۇ..."
 تىگەن خەلقنىڭ قوشاقى دەرماھال ئەسكە چۈشۈپ بۇ چاغ،

تەكەر ئۇ بولسا بىلىقس، تارتىمدى كۆڭۈل سۈلەيمانم!...
ۋە ياكى بولمىدىم بىر لەيلىنىڭ ئىشقىدىكى مەجنۇن...
پەقەت كەلمەسكە كەتتى، بولدى مەغلۇپ ئىشقى شەيتانم.
«ۋە تەن - خەلق ھەممىدىن ئەلا!» دىگەن ئوتلۇق شۇ ئار بۇ چاغ»
ماڭا بولدى پۈتۈن مەپكۈر بۇ جەڭدە قوماندانم.
ۋە تەننىڭ ئىشقىغا دۇنيادا تەڭداش ئىشقىيات يوقكەن،
ئەشۇ ئىشقى ئەھلىدىن بولماق مېنىڭ زور شانى - ئۇنۋانم!
بۈگۈن چوڭ پەخىرلەنگەيمەن ئۇلۇغۋار شۇ ئىلىم بىرلە،
ۋە تەننىڭ شۆھرىتى ھەر چاغ مېنىڭكى ئەڭ شەرەپشانم!
جاھاندا بەلكى ئەرمانسىز كىشى ئۆتكەنمىدۇ زادى؟
ۋە تەن يولىدا جان بەرسەم مېنىڭ قالمايتتى ئەرمانم!
ماڭا ئۇ چاغ ئۆلۈم بولماي ۋە بەلكى بىر تويۇم بولغاي،
چېلىنغاي بەلكى ماتەم سازىنىڭ ئورنىغا شادىيانم!!
تۆرەلدىم ئەسلىدە سەندىن، يەنە ئەسلىمگە قايتارمەن،
شۇ چاغ قوينۇڭغا ئالغاندا دىگەيسەن «كەل، ئى قۇربانم...»
مۇيەسسەر بولغىنىمدا بۇ شەرەپلىك بىر ئۆلۈمگە مەن،
ئەبەت گۈللەرگە پۈركەنگەي مېنىڭ ياتقان كۇرۇستانم!
ۋە تەن پەرۋانىسى كۆيگەي ۋە تەننىڭ ئىشقىدا دائىم...
مۇرادىم ھاسىلىغا ھەر قاچاندا كامىل ئىمانم!

ۋە تەن ئىشقىدا

ۋە تەندۇر باغۇ بوستانم،
كۈزەل بىر گۈل - گۈلۈستانم.
بۇ باغدا سايرىشۇر بۇلبۇل،
ئۇ بۇلبۇل مەنېمى - كانىم.

ۋە تەندۇر ئۇ مېنىڭ جانىم،
 ئېزىز جاندىنمۇ جانانىم.
 شۇڭا مەن ئىتىقات باغلاپ،
 يۈرۈيمەن ھەممە ۋاخ دائىم.

ۋە تەن ئىشقىدا قاينايدۇ،
 كۆيۈپ تۇرغان بۇ ۋىجدانىم.
 ۋە تىنىم دىسەم ھەر ئان،
 چىدىمايدۇ يۈرەك قانىم.

ۋە تەن دەپ ئىشلىسەم ھەردەم،
 ئۈزۈلەس مەڭگۈ دەرمانىم.
 ئۇنىڭ يولىدا جان بەرسەم،
 پەقەت قالمايدۇ ئەرمانىم.

يەنە يازسام تۈگۈمەيدۇ،
 ۋە تەن ئىشقىدا ئىلھامىم.
 ۋە تەن دەپ ئىشلىسەم دائىم،
 قالار تارىختا بىرنامىم.

ئىلىمگە

ئەي ئېزىز ئېلىم سىنى،
 مەن كۆپ سېغىنىدىم ياد ئىتىپ.
 ھەر قېتىم قەشقەر دىسە،
 ئىشقىدا مىڭ پەريات ئىتىپ.

چۈنكى سەن ئانا ماكانىم،
 تۇغۇلۇپ ئۆسكەن يېرىم.
 مەن تۇغۇلغاندا تۆكۈلگەن،
 قېپ - قىزىل كىمىدىك قېنىم.

سەن گۈزەل ئېلىم مېنىڭ،
تەۋرىمەس چىڭ تۇرۇڭمۇ.
بەلكى مېنىڭ ئۇ ھاياتىم،
قان تومۇر ھەم يۈرىڭمۇ.

ئۆمۈر

دۇنياغا بىر قېتىم كىلىدۇ ئىنسان،
تىرىلمەس ئولسە ھەم ھەر قانداق مەخلۇق.
ئۆمۈر مۇ چەكلىكتۇر - مېنىڭ ياشقا كىرمەس،
مېنىڭدەك نادانلار چۈشەنمەس تولۇق.

ئۆلمەكلىك - دۇنيادا تەبىئى قانۇن!
ئۇنىڭغا تېپىلماس ھىچقانداق ئاغى.
ئۆلۈمگە بويسۇندى كاتتا ئەپلاتۇن،
ئۆلۈمدىن ياماندۇر ھەسرەتنىڭ داغى.

شۇڭلاشقا ئۆمۈرنى مەنىلىك ئۆتكۈز،
جانان چىنىمدەك جاراڭلاپ ياشنا!
قاداقلار چۈشمىسۇن ھەتتا كېتىپ دەز،
ئورنىغا كەلمەيدۇ كېيىنكى پۇشمان.

ھاياتنىڭ قەدرىگە يەتكەنلەر ھامان،
بولدۇ يىراقنى كۆرگۈچى دانا.
ياشلىغىڭ بىھۇدە ئۆتسە ھەر قاچان،
ئۇنداق ھاياتتا بولمايدۇ مەنا.

ئويلىسام بىر سىكۇنت بىز سەر ئالتۇندۇر،
يات، لېكىن ئۇ ۋاقىت ئالتۇندىن قىممەت!
ئۆمۈرنىڭ مېھرىمۇ كۈندەك يالغۇندۇر،
مەنسىز ئۆتمىسۇن بىر مىنۇت پەقەت.

ئابدۇرېھىم توختى

ئابدۇرېھىم توختى 1919 - يىلى ئاتۇش ناھىيەسىنىڭ تار - قۇت يېزىسىدا دىخان ئائىلىسىدە تۇغۇلغان ، 1937 - يىلىدىن باشلاپ ئەدەبىي ئىجادىيەتكە كىرىشكەن ، ھازىر قەشقەر دارىلمۇ - ئەللىمىندە فېنسىيىگە چىقتى .
 ئۇ ، 40 نەچچە يىلدىن بۇيان كۆپلىگەن شېئىرلارنى يېزىپ ، بىر قىسىمنى گېزىت - ژورناللاردا ئېلان قىلغان . 1983 - يىلى شائىرنىڭ « ئۆچمەس تىلەكلەر » ناملىق شېئىرلار توپلىمى مىل لەتلەر نەشرىياتى تەرىپىدىن نەشر قىلىنىپ ، جامائەتچىلىك

بىلەن يۈز كۆرۈشتى. ئۇ « مەنىتقۇتتە يىر » (قۇشلار تىلى) نى
ئەشرگە تەييارلاپ « بۇلاق » مەجمۇئەسىدە ئېلان قىلدى
ئۇنىڭ « قەشقەرنىڭ يېقىنقى ۋە ھازىرقى زامان مائارىپ تارىخى » دە -
كەن ئىلمى ماقالىسى « قەشقەر مائارىپى » دا ئېلان قىلىندى. ئۇ
ھازىر ناۋايىنىڭ « مەھبۇبۇل قۇلۇب » ئەسىرىنى جىددى نەشر -
گە تەييارلىماقتا.
ئابدۇرېھىم توختى قەشقەر ۋىلايەتلىك ئەدەبىياتچىلار جە -
مىيىتىنىڭ ئەزاسى.

سۆيگۈ ناخشىسى

سۆيگۈنۈمدۈر ئىپتىخارم شۇ كۈزەل رەئنانى مەن،
يەرق ئۇرۇپ تۇرغان قوياشتەك شۇ ئېسىل بەرنانى مەن.
ياد ئوقۇرمەن سۇبھى شام ئىخلاس بىلەن جان كۆيدۈرۈپ،
شۇ كۈزەل رەئنا يۈزىدە سۆيگۈدىن مەئنانى مەن.
سۆيگۈنۈم ئاچقاندا يۈز، نۇرى جامالى تەپتىدىن،
قەكشىسىز يەردە سىماپتەك بى تىنىم لەرزانە مەن.
دىلپىرىم كۈلگەن ھامان، تىرەمگە سىغمايدۇ تېنىم،
دەيمەن شۇ چاغ مەن ئۆزۈمنى سۆيگۈنىڭ سۇلتانى مەن.
تۈرسە ئۇ قوشۇمىسىنى « تىت - تىت » بولۇپ مەن تەلمۈرۈپ،
شەئىدەك يانسا كۆزى ئەتراپىدا پەرۋانە مەن.

ۋەسىل يار بولغاچ خوشاللىق كۆكىدە جەۋلان قىلىپ،
ئۆزلىگەچ پەرۋاز بىلەن شۇ دەمدە ئەرش ئەلادە مەن.

چىن مۇھەببەت كۈللىمىدە چېچەك ئاتا بىر كۈلۈم،
باقىدۇرمەن دۇنيادا ھەرگىز ئەمەسمەن پانمەن.

1980 - يىلى، 5 - ئاي.

ئەمالار ئارىسىدا ساھىپچامال

ئوتتى چوڭ كوچىدىن بىر ساھىپچامال،
چاچتى نۇر كوچىغا، تۇلۇن ئاي مىسال.
قۇياشمۇ يا ئايىمۇ ھۆرمى يا پەرى؟
تىكىلگەن چۆپ كۆزلەر بىرەتتى سوئال.

باغدىكى سۇۋادان قەددىگە ھەيران،
كۆزىدىن خىجىلدۇر كۆكتىكى چولپان.
قاشلىرى قۇندۇز ھەم ھالقىدار كاھان،
زۇلفىنى ياغاندا چەكسىز بىر ئورمان.

كۈزەلگە قارىماي ئۇنامدۇ كۆڭۈل،
تىكىلىپ تەلمۈردى ھەيرەتتە كۆزلەر.
چېچىلدى كۈزەلنى تەرىپ، تەۋسىپلەپ،
ئۇنچىدەك ھەر ياقىتىن مەدھىيە سۆزلەر.

تۆت ئەھاجەم بولۇپ ئېرىق بويىدا،
شۇ گۈزەل ھەققىدە قىلمىشى تالاش.
بىرى دەر: بويى پەس، جىلۋە ساز ئەمەس،
بىرى دەر: كۆزى كۆك، قېشى بەك قىماش.

بىرى دەر (تاياقتا بىرىنى ئوقۇپ):
قامىتى كېلىشكەن، ئەمما چېچى ئاز.

بىرى دەر: كېلىشكەن بىرمۇ يېرى يوق،
سىرتىنى يالتمىراق كۆرسەتكەن پەداز.

ھەر بىرى سۆزىدە مەھكەم تۇرۇشتى،
قىزىشىپ ھاسسىنى يەرگە ئۇرۇشتى.
كۆرۈشتىن بى نىمىسى بۇ بىچارىلەر،
گۈزەلنىڭ ئەيۈنى قانداق كۆرۈشتى؟.....

1980 - يىلى

سەن ئۈچۈن

(موۋەششەھ)

1

خەت مۇشۇ: دىل ھەم تىلىدىن جاننى تىكتىم سەن ئۈچۈن .
ئەدىسەڭ شۇنى قىلاي: ئۆزەمنى تۈتتۈم سەن ئۈچۈن .
ئەمگىكىم بىلەن قۇراي دەپ دىلدىكى گۈل باغچىنى،
بەلنى مەھكەم باغلىدىم يېڭىمنى تۇردۇم سەن ئۈچۈن .

لەۋزە قىلدىم سەن ئۈچۈن دەپ كىشىنىڭ لەۋزى ھالال،
تەۋرىسەم نامەرت بولاي، شۇ لەۋزى - ئەھدىم سەن ئۈچۈن.

قانچە قىلسام ياندۇرالماسمەن زۆرۈر قەرزىڭنى مەن،
بەختىيارمەن يەتسە گەر زەھرىچە نەفئىم سەن ئۈچۈن.

ئۆستۈمە يۈكلەنسە تاغ - بەختۇ - ئىقبالىم ساناپ،
دەۋرىنىڭ ئارزۇسىغا سازدىم سەن ئۈچۈن.

چۆلى بويىستان، تاغنى تالغان قىلدىمۇ غەيرەت - سۈبات،
سەندىن ئەپ پۈتمەس قۇۋۋەت قەلبىمگە يىغدىم سەن ئۈچۈن.

ئۇلۇغ، غالىپ، مەدەتكار كۈچ قولۇڭنى تۇتتى، يول پارلاق،
غالىمىيەت، شان - شەرەپ خاس ۋە تەقدىم سەن ئۈچۈن.

خۇرى بەختىڭ يالتمار ئالدىڭدا زەر قۇياش بولۇپ،
ۋەسلىدۇر قىسمەت ساڭا، مۇتلەق ئىشەنچىم سەن ئۈچۈن.

2

ۋەدە قىلدىم ۋەدىنى ئاقلاش ئۈچۈن ئەيلەي قەسەم،
ئەۋۋەلا ئال تاپشۇرۇپ، قەلبىمنى تۇتتۇم سەن ئۈچۈن.

ئەقلۇ - ئىدىرىگىم ئىپتىدائىدۇر، جانۇ - تېنىم ھەم سېنىڭ،
ھەممىنى مەن سەندىن ئاپتىم، يەنە تەقدىم سەن ئۈچۈن.

تەندە جانىم سەن ئۆزەڭ، يۈرەكتە قانىم سەن ئۆزەڭ،
چىن مۇھەببەت رىشتەسىن جانىمدا ئەشتىم سەن ئۈچۈن.

تەقلۇ-ئىدىرىنىڭ جاھاننىڭ مەرىپەت گۈلزارىدا،
ئەڭ بۇرۇن ئاچقان چېچەك، پەخرىم- غۇرۇرۇم سەن ئۈچۈن-

نامىڭ بىلەن ئاقسام ئەگەر مېھرىدىن دەريا ياساپ،
ئەتمىۋا ئوغلۇڭ بولۇپ ياشنار ۋۇجۇدۇم سەن ئۈچۈن.

ئۈمىت - ئارزۇ بۇلغىنىڭ مەڭگۈ يۇمماس كۆزىدە-
مەنمۇ شۇنداق كۆز بىلەن ئىقبالغا باقتىم سەن ئۈچۈن.

چاغلىماي دۈشمەن ئالائىتسا كۆزىنى، كىرىپكىلىرىم-
ھەر تالى بىر پاسۋاندۇر تاغ ۋە دەشتىم سەن ئۈچۈن.

ئۇخلىماي خۇاڭخې كەبى ئويغاق ۋە ھازىر تۇرىمەن،
ھەركىتىم، ئويۇم - خىيالىم، پىكرۇ - زىكرىم سەن ئۈچۈن-

نى كۆڭۈللۈك، شات، گۈزەل ئالدىڭدا ئىستىقبال تۇرار،
ئىنتىزار مىڭ كۆز بىلەن ھازىرقى ئەسىرىم سەن ئۈچۈن.

1956 - يىلى

ھەرىكەتتە بەرىكەت

باھارى قەدرى-قەممەتلىك ئۇلۇغۋار،
پەسىللەر غۇنچىسى خىمىلەتلىك داڭدار.

بۈكۈن ھەر يەردە يار شاتلىق ناۋاسى،
كىشىگە زوق بىرەر ئەمگەك ساداسى.

ئېرىق - ئۆستەڭدە سۇلار شاقمرايدۇ،
قوياش كۈلسە كۈمۈشتەك پاقمرايدۇ.

دەرەخلەر بەرگىدىن سۆيۈپ شامالار،
ھاياتنىڭ مەنەسىن ئەيلەر بايانلار.

قۇرۇت - قۇمرۇسقىمۇ جىرلاپ بىرەر ساز،
ئۇچار قۇشلار قىلار يان - ياندا پەرۋاز.

يېڭى بىر تۇس ئالار ھەر كۈندە ئورمان،
تۇرامدۇ ھاڭ بېقىپ بىر جانلىق ئىنسان.

تېرىلغۇ پەسلىدە كىم قىلسا ھەرىكەت،
ھوسۇللار مول بولۇر، ھەرىكەتتە بەرىكەت.

1944 - يىلى، قەشقەر..

رۇبائىلار

ئۆمرۈڭدە بىر قېتىم قىلمايسەن پۇشمان،
ئاچچىقىنى - غەزەپنى يۇتساڭ ھەر قاچان.
كۈندە نەچچە ۋاخ چېكىسەن ھەسرەت،
تەنتەكلىك، ئورۇنسىز ئاچچىقتىن ھامان.

X X X

ئاقىللار جەم بولۇشسا دوستلۇق ئۆلپەتتىن،
قويار ھەيرەت ئىچىرە تاغنى قۇدرەتتىن.

كۆڭۈللەر بىر - بىرىدىن سۇ ئىچىشىپ،
باغى گۈلزار ياسىلار ياخشى سۆھبەتتىن.

X X X

تۆتەر دۇنيادىن رەنجىپ ھەسە تخۇر،
خاپىلىقتا دائىم ئالچىپ ھەسە تخۇر،
تۆزۈدىن ئارتۇقلۇق كۆرسە كىشىدە،
كۈل قىلسام دەيدۇ يەنجىپ ھەسە تخۇر.

X X X

ئىززەت - نەپىسنى ئۇرىدۇ يەزگە خوشامەت،
نۇمۇستۇر، خارلىقتۇر چىن ئەزگە خوشامەت.
گەر بىر شەخسىگە خوشامەتتىن گۈل كۆرۈنسەك،
سەت كۆرۈنۈر نىجاسەتتىن، ئەلگە خوشامەت.

X X X

مۇھەممەت ئۇسمن قۇربانى (ئىشقى)

مۇھەممەت ئۇسمن قۇربانى 1914 - يىلى قەشقەر شەھرىدە تۇغۇلغان، 1948 - يىلىدىن باشلاپ ئەدەبىي ئىجادىيەت بىلەن شۇغۇللانغان، 1980 - يىلى قەشقەر ۋىلايەتلىك 1 - خەلق دوختۇرخانىسىدىن پېنسىيىگە چىقتى.

ئۇ، 40 نەچچە يىلدىن بۇيان، شېئىر ئىجادىيىتىدىن باشقا ھىكايە، نەسر، سەھنە ئەسەرلىرى، ئەسلىمە ۋە تارىخى خاتىرە قاتارلىقلارنى يېزىش بىلەن شۇغۇللۇنۇپ، جامائەت ئارىسىدا بەلگىلىك تەسىرگە ئىگە بولدى. شائىر ئازاتلىقتىن بۇرۇن ۋە

كېيىن « كۆرگەن - بىلگەنلىرىمدىن پارچىلار » ناملىق ھىكايە ۋە « ئومۇس داغلىرى »، « ئاچچىق كۈنلەر خاتىرىسى » ناملىق پوۋېستلارنى، « ئازدۇرۇش كومىدىيىسى »، « قۇتلۇق ھاجى شەۋقى »، « ئابدىقادىر داموللام ھەققىدە »، « قەشقەردە 6 - فېۋرال ۋە قەسى »، « روزە كېاشى ھەققىدە ئەسلىمە » قاتارلىق تارىخىي خاتىرىلەر، ئەسلىمىلەر، ئىلمىي ماقالىلارنى يازدى. ھازىر « ئاچچىق كۈنلەر پاجىئەسىدىن پارچىلار » دېگەن ئەسىرى نەشىر قىلىنغان.

ئۇ، قەشقەر ۋىلايەتلىك ئەدەبىياتچىلار جەمئىيىتىنىڭ ئەزاسى.

نازاكەتلىك خىيال

چېلىپ سازنى مۇڭلۇق دىلرە بايىم كەلدى قاشمىغا،
ئاچايىپ ناز بىلەن سەۋدانى سالى قايتا باشمىغا.
قىلىپ ۋەدە ۋىسالى نەشئىسىدىن دىلنى خۇش ئەتتى،
شۇنچا كۆڭلۈمنى بەرگەننىم ئۇ ئاي يۈزلۈك قوياشمىغا.
كۆزۈمنى تاشلىدىم رەنا جاھالىغا بولۇپ مەپتۇن،
ھەسەت ئەيلەيتتى كۆكتە "زۆھرە" ھەردەم بۇ قاراشمىغا.
قاراشتىن مۇددىئا تەشنىا يۈرەككە ئىردى سۇ سەپمەك،
تەئەسسۇق ئوت تۇتاشتى بىر قاراشلە ئىچ ۋە تاشمىغا.
يۈرەك دولقۇنلىدى بىتتى بەدەندە قالىمدى تاقەت،
ئورۇن قالدردى شەھلا كۆزى تەندە چىداشمىغا.
خۇسۇسەن مېيىغىدا كۈلمەكلە جانىم ئالدى ئويلايمەن،
سەۋەپ ئەردى ئەزەلدىن جىلۋىسى دايمى ياداشمىغا.

قېشىمىڭ ياسىدىن بىر ئوقنى ئاتتى تەگدى كۆكرەككە،
دېدىم: رەھمىڭمۇ كەلمەس تەلمۈرۈپ تۇرغان قاراشىمغا..
دېدى: تاشلا! بۇدەم قايغۇڭنى يارىڭ ياندا تۇرغاندا،
دېدىم: بۇلۇتقىڭىز بائىس ئىرۇر مەڭگۈ ياشاشىمغا.
ۋىسالىڭ ئىلتىپاتىدىن - دېدىم - قويما مېنى مەھرۇم،
دېدى: كۆز تۇتما مۇندىن سۇڭ سېنىڭدىن يۈز بۇراشىمغا..
دېدىم: بۇ ئىلتىپاتقا قانچىلەپ قىلسام تەشەككۈر ئاز،
دېدى: ھىچ بىۋاپالىق قىلمىغانمەن سەن ئاداشىمغا.
ۋىسالىم ئىزلىسەڭ ۋەسلىمگە يەتمەكلىككە قىل ھەركەت،
ھەقىقى ئاشىق ئەرسەڭ باقما يالغۇز كۆز ۋە قاشىمغا.
كۆرۈپمەن سەن كەبى كۆيگەننى ئۆمرۈمدە تولا، ئەمما،
چىدام يوق ۋەسىل يولىدا مېنىڭ تۈرلۈك سىناشىمغا.
ئەگەر مەرت سەن، دىلىڭنى ئۆزگە مەھپۇبلەرگە قايلاتما،
يىتىشكەيسەن ئۇچاغدا بەختلىك تۇرمۇش قۇراشىمغا.
ۋاپاسىزلىققا قارشى ئەھدە قىلدىم، قىلدى ئۇ مەقبۇل،
كاپالەت بەردى ۋەسلى بىرلە راھەتلىك ياشاشىمغا.
ئىكەيلەن باغ سىرى قويدۇق قەدەمنى ھەر تەرەپ گۈلزار،
چىمەندە رەشىك ئوتىنى چاچتى گۈللەر ھۆر ئاداشىمغا.
قولىنى تاشلىدى يار بويىنىمە، ئىخ!! قالدى تاقەت،
ئەجەپ شوخلۇق سىلىكىندى مەن ھەم بەلدىن تۇتاشىمغا..
كەرەشمە بىرلە كۈلدى- ئالدى گويىا بۇ تېنىمدىن جان،
دېدىم لۇتىنى ئەيلە! جايىز كۆرمە! ئارماندا قالاشىمغا.
لەۋىن كەلتۈردى سۆيىمەككە كەرەشمە بىرلە ئۇ دىلبەر،
بىلى تولغاندى ئاھ شىرىن لەۋىدىن بىر شوراشىمغا.

يوقالدى ئورتەمىزدا تارتىنىش چۈنكى كەرەملىك بار،
جاھان رەئالىرى تەڭ كەلمىگەي مۇنداق ياۋاشىمغا،
پىغان ئاۋازى چىقتى باغ ئىچىدىن رەشك ئېتىپ بىزگە،
دىدى بۇلبۇل: ئورۇن قالدۇرمىدىڭ باغدا تۇراشمىغا.
قىزىل مەڭزىنى كۆرگەچ گۈل ئانارخان ئەيلىدى ھەسرەت،
چىمەن گۈل ئەيلىدى تازىم، پىغان بىرلە ئاداشمىغا.
ئۇنىڭ تۈپتۈز بويى، گۈل سەرۋىنىڭ باغرىغا ئوت قويدى،
دىدى رەيھان: ئىجازەت قىل! سېنى قارشى ئالاشمىغا.
ئۇنىڭ ھەر جىلۋىسى ئالەمنى سەرگەردان قىلىپ ھەردەم،
شۇڭا ياغدى ھەسەتنىڭ تاشلىرى قۇمدەك بۇ باشمىغا.
بەدەندە قالمىدى سەبرىم، ئۇنى باسىم كانارىغا،
كۆرۈڭ بۇشۇم پەلەكنى! توپا سالى پىشقان ئاشمىغا.
يۈرەك سىلىكىندى، كۆز ئاچسام قېشىمدا يوق ئۇ جانانم،
بېشىمدىن ئۇچتى ھۇش - ئەقلىم، پىغانلار چۈشتى باشمىغا.
خازاندەك گۈل يۈزۈم سارغايىدى يارنىڭ "ئىشقى" دا يىغلاپ،
جاھان غەرق بولغىسى ئەمدى، كۆزۈمدىن ئاققان ياشمىغا.
1951- يىلى، فېۋرال، قەشقەر.

تاڭ ئاتقۇنچە

تىمكارىم يادىدا كۆز يۇمىمىدىم ھەرتۇن تاڭ ئاتقۇنچە،
خىيال ۋادىسىدا يۈردۈم بولۇپ مەجنۇن تاڭ ئاتقۇنچە،
ئېقىپ چىققان يېشىمدىن بولدى يەر جەيھۇن تاڭ ئاتقۇنچە
پىغانىم بۇ جاھاننى ئەيلىدى دولقۇن تاڭ ئاتقۇنچە،
تىمكارىمغا دىدىم: يادىڭدا مەن مەھزۇن تاڭ ئاتقۇنچە.

كۆزۈمدە جىلۋە ئەيلەيتتى نىكارىمنىڭ كۆزەل ھۆسنى،
يۈرەككە ئوتنى تاشلايتتى ماڭا ئۇ كۆرسىتىپ يۈزنى،
دېدىم: ۋە سىلگىدە كۆرسەتكىل ھاياتلىق ئىچىرە كۈندۈزنى،
جاھان كۆرگەن ئەمەس سەندەك پىرۋەش سېھرىگەر كۆزنى،
ۋە لېكىن لۇتقى ئورنىغا دېدى يۈرسۈن تاڭ ئاچقۇنچە.

ئۈمىدىم زور ئىدى ئاندىن ئىكەن يوق روھى جىسمىدە،
ئىزىش ئادەت ئىكەن دائىم ئىزىلگەنلەرنى رەسمىدە،
بۇ سىنىغان دىلنى بولغاي بولسا خوش بىر كەرە بەزمىدە،
قويۇپ ئۆلسەم ئىدىم كىاش، بۇ بېشىمنى يار كۆكسىدە،
تەئەسسى بولدى توسقۇن "ئىشقى" غا قوزغۇن تاڭ ئاتقۇنچە.

1949 - يىل، فەۋرال، قەشقەر.

كۆڭۈل تەلەپ نىئالىرى

چۈشۈپ يادىمغا ئۇ نازۇك بەدەننىڭ ناز ئىماسى،
سېلىپ ئوتلارنى قايتا قايغۇلۇق كۆڭلۈمگە شەيداسى.
ئىدى ھەر لەھزە ئارام، بۇ ۋۇجۇدۇم ئىچىرە نەيلەيكىم،
كۆرۈنمە بىر تەبەسسۇم بىر لە گاھى كۆزى شەھلاسى.
بولۇپمۇ ئالىملىق باغى ھاياتىمغا كېپىل ئەردى،
ئۇنىڭ ئايدەك يۈزى سۆيگەن دىلىمنىڭ سۆيگۈ رەناسى.
ۋىسالى نەشىمىسى كۆڭلۈم ئارا مەۋج ئۇردى ھەر دائىم،
ئۇنىڭ مەۋجىگە تارلىق ئەيلىدى كۆڭلۈمنىڭ سەھناسى.
ئاجايىپ مەھلىقا ئۇ، جان پىدا قىلسام يوق ئارمانىم،
نىچۈك ئارمان؟ يولىدا تاپسا دىل پىردەۋىس مەئۋاسى.

كۆڭۈل ئارمانى شۇلكىم يەتمەسە ۋەسلى ھايات ئىچرە،
تۇنىڭسىز بۇ تىرىكلىكنىڭ جاھاندا نىمە مەئناسى؟!
ئىرۇر تەشنا لىۋى بارلىق ھاياتقا "ئىشقى" ئىشقىلە،
تەكەر تۇتماس ئىكەن ۋەسلى مەيدىن قەترە زوھراسى.

1948 - يىلى، نويا بىر، قەشقەر.

بىر كۈن باھارم بار

(بىر شائىرغا تەقلىت)

غەزەلخان بۇلبۇلۇم كۈلگەن كۈلۈستان نەۋ باھارم بار،
كۈلۈستانىم ئارا يايىراش ئۈچۈن شوخ گۈلئۇزارم بار،
كۈزەللىك بىرلە داڭ كەتكەن مېنىڭ مەھبۇبە يارىم بار،
مۇشۇنداق يار بىلەن ئالەم ئارا زور ئىپتىخارم بار،
بۇسالى كۈلشەندە يايىردە، قچۈن چىن قارارم بار.

كۈزەل يارىم جامالىڭدۇر تولۇپ چىققان تولۇن ئايدەك،
تۇنىڭ ھۆسنىگە مەپتۇنمەن، ۋىسالى مەندىكى ئىستەك،
شۇڭا ئۈستۈمگە پەرز ئولدى جاھاندا مەن ئاڭا كۆيمەك،
مۇيەسسەر بولسا بىر كۈن ۋەسلى باغى ئىچرە بەزم ئەتمەك،
مۇھەببەت باغدا شۇڭلاشقا يايىراشقا خۇمارم بار.

كۈزەل يارىم قىزىل گۈلگە ئەجەپ ئوخشايدۇ رۇخسارى،
شۇڭا كۈلشەندە گۈللەر ئەيلىشەر رەشكىنى ئىزھارى،

ئىسىپ بولغايمۇ كۆرمەككە ھاياتتا ماڭا دىدارى،
مەگەر ھەسرەتتە كەتكەيمەن كۆرەلمەي ئۆلسەم بىر بارى،
شۇڭا تەشنا لۇمىچۇن ۋەسلىدىن مەي ئىنتىزارىم بار.

مۇبادا ئىستىمە دىلبەر كەرەمدىن لۇتقى ئەتمەكنى،
پىراق دەشتىدە كۆرمەسمۇ بىتالەي ھىجرى مەندەكنى،
ئەگەر ئىستەر ئىسەشەنىگە دۈشمەن داغ چۈشۈرمەكنى،
بۇ يولدا جان پىدالەر تائەزەل تىككەنتى كۆكرەكنى،
كۈرەشلەر بىرلە كۆز يۇمغان تۈمەننىڭلاپ مازارىم بار.

”چىمەن دوپپا كىيىپ مەغرۇر تەبەسسۇم ئەيلىسە جانان
ئۇنىڭ شوخ كۈلكىسى ئۆلگەن يۈرەكنى ئەيلىگەي خەندان،
گۈزەللىكتە جاھان رەئالىرى قۇل، ئۇ ئىرۇر سۇلتان،
دىگەي شۇڭلاشقا ئاشىق، يولىڭىزدا سەدىقە بولسۇن جان،
بۇ يولدا مەنمۇ ھەم مەجنۇن كەبى بىر جان نىسارىم بار.

چىمەن گۈلزارىنىڭ بۇلبۇللىرى سايىراپ ناۋا قىلسا،
ئۇنىڭ ئاۋازىدىن سۇنغان كۆڭۈل زەۋقۇ - ساپا قىلسا،
ئەگەر دىلبەر كەرەمدىن سۆھبىتىگە ئاشىنما قىلسا،
چالاي بەزمىگە سازىم، ئاڭلىماقنى مۇددىئا قىلسا،
مىراس مۇستەقىمۇندىن چاڭ، غىجەك، تەمپۇر دۇتارىم بار.

ھىكايە ئەيلىگەي مەن يارغا تارىخنىڭ مىراسىدىن،
جاھان ھەيران قالۇر سۆزلەر ئىسسىم يىللار ئىرادىسىدىن،
كۆرۈنگەي ئىپتىخارىم نۇر چېچىپ مەشئەل ئارارسىدىن،

كۇۋالىق كۆرسىتىمەن «خاس» «مەھمۇد» نىڭ ئاساسىدىن،
«قۇتادغۇ بىلىك» ھەم «دىۋان» كەبى مەشئەل تۇمارىم بار.

كۆرۈپ يارىنى مەيدە ھەرزامان كۆڭلىنى شاد ئەتكەن،
بۇ يارنىڭ ئىشىقىدا سايراپ ئۇنىڭ شەۋقىدە دات ئەتكەن،
پۈتۈن ئۆمرىدە ھەق دەپ، چىن ھەقىقەتنى مۇراد ئەتكەن،
بولۇپمۇ ئۆز ئىلىگە قايغۇرۇپ ئۆز تىلىنى ياد ئەتكەن،
«ناۋايى» ئول ئېلى شىردەك دىلاۋەر نامىدارىم بار.

غەزەلخاندىر ئىلىم گۈلزارىدا «نازم» نى كىم بىلسە،
مۇسا يازمىش، كەچۈرگەن ئەل بېشىدىن بىماھا قىسسە،
«فارابى» يۈكۈلۈشچۈن ئالەمگە قوشتى كۆپ ھىسسە،
ئۇلۇغ «سەككاكى» دەۋرىدە ئىلىم يۈكسەلدى يۈز ھەسسە،
«غېربىي» «لۇتقى» «يۈكسەكى»... كەبى كۆپ شەھمۇۋارىم بار.

يەنە ئالسام ئۇلۇغلارنىڭ گۈزەللىك يادىنى تىلغا،
«ئەزىزى» «شەۋقى» نى... ئۇچراتتى تەقدىر شۇم ئازازىلغا،
تەمەننايى ۋىسال بىرلە ئۆتۈپ كەتكەچ يىلى - يىلغا،
پەلەك رەھىم ئەتمىدى ھەرچاغ، ئەلەملىك قايغۇلۇق دىلغا،
جاپالەرتاتسىمۇ «ئىشقى» دىدى بىر كۈن ناھارىم ① بار.

1957 - يىلى، سەنتەبىر، قەشقەر توققۇزاق.

① ناھار - كۈندۈز.

ئىزدىنىش يولى

ئاغرىماس - بىلمەس كىشى ساقلىقتا ساقلىق قەدرىنى،
 دەرت كىشىدە بولمىغان بىلمەيدۇ شاتلىق قەدرىنى.
 بەختلىك چاغلاردا ئىنسان قاپلىغاچ كىبىر - غۇرۇر،
 بىلمىگەي دەۋراندىكى راھەتلىك قەدرىنى.
 كەمبەغەللىك قەدرىنى مۆھتاج بولغاندا بىلۇر،
 بايۇ - دۆلەتمەن چېغى بىلمەسكى بايلىق قەدرىنى،
 ياپىرماس ھىچبىر كۆڭۈل گەر بولمىسا ئاندا ئۇيات،
 ئەھلى ۋىجدانلار بىلۇر شاتلىق ھاياتلىق قەدرىنى.
 ياردەپ يۈرمەك جاھاندا ئىشقىسىز - بىھۇدلىق،
 ئىشقى ئىلمە ئىنسان بولۇر، بىلىسە نىجاتلىق قەدرىنى.
 ئەي يۈرەك! ئەي ئىچ ئېلىڭدىن، بەخت ئىرپاندىن كىلۇر،
 چىن مۇھەببەتلىك كىشى بىلمىگەي ئۇياتلىق قەدرىنى.
 باس قەدەمنى توغرا يولغا، بولمىغىل سۆلەتكە دوست،
 سەن ئۇنۇت بىھۇدە ئۆتكەن دەۋرە ياشلىق قەدرىنى.
 ئىشقىيا! سەن دەھردىن ئۆتۈڭ پىغانلىق غەم بىلەن،
 بىلمىگەچ ياشلىقتا ئۆتكەن ئېتىبارلىق قەدرىنى.
 1981 - يىل، ئاۋغۇست، قەشقەر.

مېنىڭ ئارمانلىرىم

تويمىدىمىمەن بۇ جاھاندا نەچچە يىل دەۋران سۇرۇپ،
 سالامىدىم ھىچ بىر قۇلاق، خەلقىمنى مەن گىرىيان كۆرۈپ.

جولسا بەسدۇر مەنگە تاپماق پۇل ۋە مەنسەپ - ئابروي -
 نى كېرەك دۇنيادا ئەلنىڭ قايغۇسى دۆلەت تۇرۇپ.
 ئايدا ئالسام نەچچە قىزنى بۇ ئەمەسمۇ دۆلىتىم؟!
 بەخش راھەت ھەر كېچە بەزم ئەيلىسەم ئويناپ كۈلۈپ -
 ئەيلىسە كۆڭلىمنى ھەركىم ئەيشىدىن خەندانۇ - شات،
 ئالمدىمۇ؟! دەۋردە شاھانە دۆلەتنى قۇرۇپ،
 تولدۇرۇپ تۇرسا شاراپنى رۇمكا - جامغا لىپمۇ - لىپ،
 جان قوراتسام ھېچ كېرەك يوق نازىنىلارنى قۇچۇپ.
 «دەردى كەم!» دەپ سۆز توقۇپتۇ ئۇل قىمارۋازنىڭ پىرى -
 دەرت ئەمەسمۇ؟! تاۋىكا^① دا قويسا بارنى ئوتتۇرۇپ.
 قويسا چوغنىڭ ئۈستىگە مېھرى گىيانى^② دەمبىدەم،
 بىر چېكىپ چىقسام ساما^③ غا نەشىنى كۆرسەم ئۇچۇپ.
 قىلسىلا ئىززەت مېنى، خوش - خوش دىسە بەلنى ئىمگىپ،
 كىم ماڭا بوي ئەگمىسە ئەتسەم چىشىنى سۇندۇرۇپ.
 ئارزۇيۇم كۆپ ئىرۇر - دۇنيادا ئارمانىم تولا،
 ئىخ!!! ماڭا كەيپۇ - ساپادىن ئۆزگىسى چامغۇر، تۇرۇپ -
 ئەمدى ئىنساپ ئەيلە «ئىشقى» كە لگۈسى ھالىڭغا باق!
 سايرىماس بۇلبۇل قۇشۇڭ باغىڭدا نادانلىق تۇرۇپ.

1984 - يىلى، مارت، قەشقەر

① تاۋىكا - قىمارۋازلارنىڭ سەھنىسى.

② مېھرىگىيا - نەشە ، ئەپيۇن قاتارلىق چېكىمەلەكلەردىن كىلىدۇ.

③ ساما - ئاسان.

رۇبائى ۋە پارچىلار

كىشى قەلبىگە ئورناشسا ھورۇنلۇق،

ۋۇجۇدىغا سىڭەر ھەرخىل قوبۇللۇق.

ئۇياتنى تاشلىمىغان ئىنساننى " ئىشقى "

ھاياتتىن چەتمىگەن دەپ ئېيتسا يوللۇق.

×

×

ياشاش ئالىمىگە كېرەك ئىتتىپاق،

يوقالماق جاھاندىن سەۋەپتۇر نىپاق ①

ياشاشچۇن ئۈمىت " ئىشقى " بولسا ئەگەر پەلەن نەسىمىگە

ئۇنىڭ شەرتىدۇر ئىلىم ھەم ئىتتىپاق.

×

×

ئەدەپسىز بولمىغىل ئەي ياش! ئەدەپنى ئۆزگە يارتە يەلە،

كۈزەل ئەخلاق بىلەن ياشناپ ئېلىمىنى بەختىيار ئەيلە.

نومۇسنى بىلىمىگەي ئالەم ئارا كىم بولسا ئەخلاقسىز،

ئەدەپ - ئەخلاق بىلەن " ئىشقى " جاھانغا ئىپتىخار ئەيلە.

×

×

ھەر كىشى بولسا شېھنشاھ، كەيسە ئالەم قاچىمى،

ئۆرلەسە پەرۋاز ئېتىپ كۆككە كېزىپ مىراجىنى.

×

×

① نىپاق - ھۇناپمىقلىق

خەلق ئۈچۈن جان كۆيدۈرۈشتەك "ئىشقى" ئاندا بولمىسا،
كىم ئۇنى ئىنسان دىگەنكى ئۇ كەبى "قۇنتاج"نى.

×

×

ھەر كىشى مەجنۇن كەبى بولسا ساداقەتكە ئىگە،

بولغۇسى ئالەمگە مەنزۇر ھەم سا ئادەتكە ئىگە.

چۈنكى ئۇ جان - دىلدا سۆيىدى "لەيلى"نى تا ئۆلگىچە،

بولدى سادىق "ئىشقى"دا بولدى كامالەتكە ئىگە.

×

×

ئۆلمىمىدىن قىلچە قورقما چۈنكى ئۇ قانۇنىيەت،

قورقىمىغان ھەرتلەر ئۆلۈمىدىن، قالمىغان بولغاچ ئەبەت،

قورقىمىغان لېكىن ھاياتتا بولسا ئارمان يار ماڭا،

"ئىشقى"دا غەم، ئارزۇغا يەتمەيىن كىرسە لەھەت.

×

×

قەدىردان يارىڭنى تاشلاپ ساقىمنى يارىم دىمە،

يار دىسەڭ ئارماندا قالساڭ، ئاغرىدى جانىم دىمە.

چىن ھەقىقى يارىدۇر ئىنسان ھاياتىغا كېپىل،

بىۋاپانى "ئىشقى"سەن ھەرگىز ۋاپادارم دىمە!

×

×

ياشاش بارلىق دىمەك، بارلىق ياشاشتا،
ئەمەس ھايۋان كەبى ئاش - نان ئاشاشتا.
ياشاش "ئىشقى" شۇڭا بارلىق ئاساسى،
جاھان ئۆتكەن ئەمەسمۇ شۇ تالاشتا.

×

×

ۋەتەن! دىگەندە مۇھەببەت يۈرەكتە مەۋج ئۇرۇدۇ،
ئۇنىڭ چىرايلىق ئېتىدىن كۆڭۈلگە زوق تولدۇ.
كۈزەل جامالىغا "ئىشقى" قاچانكى تەلمۈرسە،
سۆيۈملۈك مېھرى بىلەن قوينىنى ئېچىپ كۈلمدۇ.

×

×

ماختىدىم دۇنيادا بىرغىنا سېنى،
بارمىدۇر؟ جاھاندا مەندەك كۆيگىنى.
بۇلبۇلدەك سايرىدىم كۈيۈڭنى كۆيلەپ،
باقمىدىڭ! سەندىكى مېھىر - ۋاپا قېنى؟

×

×

كۈلۈپ ئۆلسەم دىدىم غەمدىن قۇتۇلغاج،
ۋە لىكىن كۈلمىدىم، يىغلاپ تۇغۇلغاج.
قاچان كۈلسەڭ بالام، بارغىل مازارم،
بۇ "ئىشقى" روھى خوشلانسۇن ئېغىز ئاچ!

×

×

زامان غەمىلە يۈرسەن قاچانغىچە مەھزۇن،
 يۈرەكنى پارە قىلىپ ھەم تۆكۈپ كۆزۈڭدىن خۇن.
 تۆمىتى تۈزۈمە ۋە ئىشلە! كۈزەل ھايات تاپقىل،
 مەگەركى "ئىشقى" چىشىماس، يوقالغى قانۇن.

X X

بەزى ۋاقىتتا ۋە ھەقىقەتتە بىر نەرسەنىڭ ئىچىدە
 بىر نەرسەنىڭ ئىچىدە بىر نەرسەنىڭ ئىچىدە
 بىر نەرسەنىڭ ئىچىدە بىر نەرسەنىڭ ئىچىدە
 بىر نەرسەنىڭ ئىچىدە بىر نەرسەنىڭ ئىچىدە

X X

X

ۋاقىتتا بىر نەرسەنىڭ ئىچىدە بىر نەرسەنىڭ ئىچىدە
 ۋاقىتتا بىر نەرسەنىڭ ئىچىدە بىر نەرسەنىڭ ئىچىدە
 ۋاقىتتا بىر نەرسەنىڭ ئىچىدە بىر نەرسەنىڭ ئىچىدە
 ۋاقىتتا بىر نەرسەنىڭ ئىچىدە بىر نەرسەنىڭ ئىچىدە

X

X X

ھوشۇر ئىبراھىم

ھوشۇر ئىبراھىم 1937 - يىلى قەشقەر يېڭىشە ناھىيىسىنىڭ تاقۇق يېزىسىدا دىخان ئائىلىسىدە تۇغۇلغان، ھازىر قەشقەر دارىلمۇئەللىمىن مەكتىۋىدە ئوقۇتقۇچى بولۇپ ئىشلىمەكتە.

ئۇنىڭ ئىجادىي پائالىيىتى 1951 - يىلى قەشقەر دارىلمۇئەللىمىن مەكتىۋىدە ئوقۇۋاتقان چاغلىرىدا باشلانغان. شۇندىن بۇيان ئۇ ھازىرغىچە كۆپلىگەن شېئىر، داستانلارنى ۋە بىر قانچە پارچە ھىكايە، دىراممىلارنى يازدى. شائىرنىڭ 1981 - يىلى «چىلىش تەنتەنىسى»، «باھار ئىشقى» ناملىق شېئىر توپلاملىرى

نەشىر قىلىندى. ئۇنىڭ يەنە "قەلب كۈيى" ناملىق شېئىر-
توپلامى نەشرىياتقا سۈنۈلدى.

ئۇ، ھازىر جۇڭگو يازغۇچىلار جەمئىيىتى شىنجاڭ شۆبەسىنىڭ ئەزا-

تۆھپىكار

(داستان)

(«ئۇ يىغۇر بىناكارلىق سەنئىتىدىن ئۆرنەكلەر» كىتابىغا بېغىشلاپ)

مۇقەددىمە

ئاتىمنىڭ ئىزىنى باسمىسا ئوغۇل،

نەۋرىگە بۇۋىدىن قالدۇ نىمە؟

نەۋرە گەرتىغا بولمىساۋارىس،

چەۋرىلەر بوۋىنى بىلىدۇ دىمە؛

دىمەككى، نەۋرىنى بوۋىغا چاتقان،

ئوغۇلنى دىگەنكى كۆۋرۈك ياكىمە.

ئەجداتلار كۆچتى ئەۋلات ئەجرىدەن سىمىغا.

ياشىرىپ ئەڭ كۈزەل ئاچىدۇ چېچەك سىمىغا.

ئەۋلاتلار كۆچتى ياراقلا تىمىغا،

چوقۇمكى ئۇ چېچەك قالدۇ پۈچەك.

تۈنۈگۈن بۈگۈنگە ھامىلدار ھامان،

بۈگۈنسىز بولمايدۇ پارلاق كېلىپچەك.

ھاياتلىق ئۈزۈلمەس بىر ئەزىم دەريا،
ئۆمۈرلەر قوشۇلۇپ ئۇلايدۇ ئۇنى.
قولۇمدا بوۋامنىڭ ئويما ئەسۋىپى،
ئاتاممۇ مىراس قىپ قالدۇرغان بۇنى؛
ھاياتلىق قانۇنى ئەزەلدىن شۇنداق،
تۆۋەنكى قۇرلاردا يازمەن شۇنى.

1 - باپ

ئارزۇ

ياش رەسسام ئىلھامجان ئالتە يىل بۇرۇن،
رەسساملق مەكتەپنى پۈتتۈرۈپ كەلگەن.
مەدەنىيەت يۇرتىدا ئىشلىگەن يىللار،
ئىشچانەت، ئەجرىدىن مەۋىلەر بەرگەن؛
جاپالىق تەرىدىن يارىتىپ ئىجات،
گۈلزارلار ئىچىدىن سەرخىل گۈل تەرگەن.
ئۇ ئىدى كەم سۆز ۋە كەمتەر ھەر قاچان،
باشقىلار ئالدىدا بىر سەبى بالا.
چۇرۇتى خەت تارتقان يۇمران مايسىدەك،
قاشلىرى ئۆسكىلەك، كۆزلىرى قارا.
تەپەككۈر كۆكىدە قىلاتتى جەۋلان،
چوش ۋاقىت تاپسىلا ئايلىنىپ دالا.

ئېغ ! كۈزەل تەبىئەت ، رەڭدار تەبىئەت ،
خىلمۇ - خىل رەڭ - بويىق تارتقان يۈزىگە -
كۆرىنەر ئىدىكى ، سىرلىق بىر دۇنيا ،
رەسىمىنىڭ خىيالچان ، ئۆتكۈر كۆزىگە ؛
قايسى كۈچ قىلغان - ھە ؟
شۇنچىلىك كۈزەل ،
دەيتتى ئۇ ، سونالار قويۇپ ئۆزىگە !

تەسەۋۋۇر ئىلكىدە قىلاتتى پىكىر ،
ھەر يېڭى نەرسىنى كۈزىتەتتى ئۇ .
ئومۇمى نەرسىلەر ئىچىدىن خاسلىق -
ئىزدەشكە كۈچ بىلەن تىرىشاتتى ئۇ ؛
ئۆزگىچە يېڭىلىق سېزىپ قالسا گەر ،
يىلىمدەك چاپلىشىپ يېپىشاتتى ئۇ .

ئىجات ۋە خىزمەتكە قىلمايتتى ھىلە ،
"ئەستايىدىل" بولۇشتى خۇبى - خىسلىتىنى
زەررىچە سەۋەنلىك سېزىلسە ئەگەر ،
كۆچۈرۈم قىلماسلىق ئىمدى زىنىستى ؛
باشقىلار ئىشىچۈن چەكسەز رىيازەت ،
چىقمايتتى ئاغزىدىن ھەر چاغ مىنىمىتى !
كەسپىگە ئىخلاسمەن ، تىرىشچان يىگىت ،
مىراسلار ئۈستىدە ئويۇنۇپ قالدى .
باغچىلار ، مەسچىتلەر ، مەقبەرە ئارا ،
ئايلىنىپ ئەڭ كۈزەل نۇسخىلار ئالدى .

تارىخى ئويىملار - نەقىشلەر ئۇنىڭ،
 قەلبىگە ئۇلۇغۋار ئارزۇنى سالىدى.
 بۇ ئارزۇ مەزمۇنى شۇنچىلىك چوڭقۇر:
 تارىخىي مىراسنى خاتىرىگە ئېلىش،
 تەقىمات يۇرگۈزۈپ ئويما ئۈستىدە ،
 نەقىشلەر رەتلەنگەن كىتاپچە قىلىش؛
 بۇ مېھنەت - ئەجرىدىن ئەجدات ئىشىمى،
 ئەۋلاتنىڭ ئېسىگە مۇكەممەل سېلىش.

ئۇ بىردىن جانلىنىپ كەتتى شۇ بىلەن،
 قەلبىدە ھىسسىيات باھار دولقۇنى.
 دۇنياۋى ئورۇنغا ئىگە سەنئەتنى ،
 رەتلەشكە قوزغاتتى ئۈمىت يالقۇنى؛
 ئەجداتلار ئىشىمى ئەۋلاتقا ئۇلاش،
 دىمەككى ئۇلۇغ ئىش -
 پارتلاش ۋۇلقىنى!

ياش رەسسام مۇھەببەت ئوتىدا كۆيۈپ،
 ئىشتىياق باغلىدى ئۇلۇغ ئىشلارغا.
 بۇ يولغا ئۆمرىنى پىدا قىلدى ئۇ،
 چىقىسىمۇ قىلىپچەك ئىمگىز تاغلارغا؛
 جاسارەت يامغۇرى ياغدى شاقمراپ،
 ئىشەنچى گۈل ئاچقان چىمەن باغلارغا!
 شۇ ۋەجدىن موبىنى قىلدى ئۇ شەمشەر،
 ئايلاندى قەغىزى ئۇچار گىلەمگە.

رەك - بوياق بېمپايان ۋە تەن تۇپرىقى -
ئاتلاندى تەشنا بوپ ئابى زەمزەمگە؛
نەقىشلەر ماكانى قەدەمى يۇرتلار،
ئايلاندى ئۇ ئۈچۈن شىپالىق دەمگە.

2 - باپ

ئىزدىنىش

نەقىشلەر تارقانغان جاي - ئورۇنلارنى -
ئايلىنىپ چىقتى ئۇ، زىيازەت چېكىپ.
نۇسخىلار تاللاشتا ئۆتتى قانچىلاپ،
تاغ - دەريا، جىرادا سۇلارنى كېچىپ؛
سىزدى ۋە سۈرەتكە ئالدى ئىخلاستا،
ئويىملار شەكلىنى چوڭقۇر ئىزدىنىپ.

ئەنە ئۇ، كۆرمەكتە نۇرلۇق كۆز بىلەن،
"كاشىغەر" - ئەزەلدىن كاھىش ماكانى.
كۈللىگەن بۇ يەردە ئويما - نەققاشلىق -
رەك بەرگەن ئويىمغا بوۋىلار قانى؛
ئاتىنىڭ ھۈنەرى يالىغا مىراس،
شۇ سەۋەپ قەدىم يۇرت ئويمىكار كانى.

ئەسىرلەر مۇقەددەم سۇتۇق بۇغراخان،
دەۋرىدە كاھىشقا نەقىش ئويۇلغان.
قەدىمى سۈرەتلەر ئەندىز قىلىنىپ،

خىلمۇ - خىل ئوبرازلار تامغا قويۇلغان؛
ئەۋلاتتىن - ئەۋلاتقا ئالتۇن ھەل - بوياق،
قورغۇشۇن سۈيىدەك دىلغا قويۇلغان!

كۆردى ئۇ "بىلىمگە ھۆددىگە پىرىم" -

قەۋرىسى نەقىشنىڭ گۈل - گۈلۈستانى.

ئەجداتلار ئەجرىدىن قالدۇرغان مەۋە،

دەۋرىمىز ئۈچۈنمۇ ئىجات بوستانى؛

دېمەككى، ھاياتنىڭ جەۋھىرى قەشقەر،

دۇنياۋى سەنئەتنىڭ تاجى - سۇلتانى!

يەركەننى جاي قىلىپ ياتقان چىلتەنلەر -

ھازىرى ئويماننىڭ بىرى.

يالىلدار جۇلالاپ نەقىش سەنئەتتىن،

تۆھپىكار ئۇستازنىڭ كۈمۈش رەڭ تېرى؛

پەخىرلەن، دۇنياغا ئەي ئېزىز تۇپراق،

ئويماننىڭ تۇغۇلغان يېرى!

ھېيتگاھ جامەسى ھەممىگە تونۇش،

زەرھەللىك ئويماندىن كۆزلەر چاقنايدۇ.

سەرراپ ۋە جەگىلەر نەقىشلىرىدە،

قوياشنىڭ نۇرلىرى كۈلۈپ يايىدايدۇ؛

مېھراپ ۋە تۇۋرۇكنىڭ ئۆزى بىر كىتاپ،

نەمۇيان ① نەقىشى نۇردەك پارلايدۇ!

① نەمۇيان نەقىشى - بىر خىل بىناكارلىق نەقىشى تۈرى.

تۇرپاندا "بېزەكلىك"

قورغاستا "تۆمۈر..."^①

نەقىشلەر بېغىنىڭ گۈزەل لەيلىسى.

ئۇلاردا مۇجەسسەم ئويمانكار ئەجرى ،

گويا ئۇ تارىخنىڭ ئۆچمەس قامۇسى؛

رەسسامنىڭ قەلبىدە تۇغۇلدى بىر ئوي

"ئويمانكار پىرىدۇر ئۇ يېتۈر قەۋمىسى".

كىتاپلار مۇقاۋى زەرەكەبى چاقنار،

چىرايلىق نەقىشلەر چېكىلگەن ئاغا.

شۇنچىلىك مەزمۇنلۇق ، شۇنچىلىك گۈزەل.

ھىسسىيات بېغىشلار قەلبىڭگە شۇڭا؛

كىمخاپنىڭ ئۈستىگە گۈل بېسىلغاندەك،

تۇيۇلار بۇرادەر ماڭا ۋە ساڭا.

ئۈرۈمچى تىياتىرى ، قەشقەر باغچىسى

بەختىيار دەۋردە تىكلەنگەن بىنا.

ئۇندىكى نەقىشلەر نەقىس ۋە گۈزەل،

بۇنىڭدىن گۈللەنگەن ھۈنەرنى سىنا؛

بۇرۇنقى ئويمانلار زەر ئۈزۈك بولسا،

بۇندىكى نەقىشلەر ئالماس كۆز گويا!

خوتەننىڭ گىلىمى ئالەمگە داخلىق،

دولقۇنلار ئۇنىڭدا باھار كەلكۈنى.

مەھلىيا قىلىدۇ ئۇندىكى ھۈنەر،

① قورغاستىكى "تۇغلۇق تومۇز خان" قەۋرىسى.

چاقنايدۇ ھۆسنىدە قۇياش يەلكىنى؛
ئۇندىكى خىلمۇ - خىل رەڭدار نەقىشتە،
مۇجەسسەم پاقىراق گۆھەرلەر كېنى!

دىللارنى لەرزىگە سالىدۇ ھەرتان،
ئۇيغۇرلار دىلكىشى راۋاپنىڭ تارى.
كۆزلەرنى چاقىنتار ئۇندىكى نەقىش،
سۆڭەكتىن چىرايلىق قويۇلغان بارى؛
ياڭرات داپ گەردىشى، ساتار دەستىسى،
تەمپۇرنىڭ قارنىمۇ ... نەقىش سۇۋارى.

كۆز سالدى چىمە نزار چىمەن دوپپىنىڭ،
نەقىشنى گۈل قىلغان چىمە كلىرىگە.
كۆز سالدى ئۆسمۈرلەر كۆينە كلىرىنىڭ
نەقىشلەر تىكىلگەن كۆكرەكلىرىگە؛
چۈشەندى:

نەقىشكە ئىشقىۋاز خەلقىم،
ئويۇشقان نەقىشنى يۈرەكلىرىگە ...!

رەسسامنىڭ قەلبىدە ھىسسىيات قىيان،
ئۈزىدۇ دولقۇنلار ئۈستىدىن ھالقىپ.
قانا تىتۇر ئۇ ئۈچۈن سىزىش تاختىسى،
ئۈچىدۇ ئۇ بىلەن جاپادىن بالقىپ؛
ئىرادە - پەللىگە چىقىش شوتىسى،
ئۆرلەيدۇ ئۇ بىلەن پەلەككە قاققىپ!

3 - باپ

قان ۋە تەر

ئىلھامجان تاللانغان نۇسخە ئۈستىگە،

قېنى ۋە تېرىدىن بەرمەكتە بويلاق.

تەپەككۈر كۆكۈمىدىن ياغدۇرۇپ يامغۇر،

سىزماقتا قەغەزگە،

ئويلۇنۇپ ئۇزاق؛

كۈندۈزنى كېچىگە ئۆلۈمماقتا ئۇ،

كۆزلىرى قىزارغان - ئۇيقىمىدىن يىراق.

كەچتە ئاي شولىنى يورۇتسا سىرتتى،

ئۆي ئىچى چىراقتىن يورۇيدۇ ئاپتاپ.

بەدىنى ئېرىيدۇ قورغۇشۇن كەبى،

ھەر سىزىق قان - تەردىن پۈتدۇ شۇ تاپ؛

ھېرىقىش تۈپەيلى بوشسا بەدەن،

چىداملىق باپىدىن قىلىدۇ خىتاپ.

قانچە بەت قەغەزلەر بولىدۇ نابۇت،

قانچە تال موبىنىنىڭ ئۇپرايدۇ قىلى.

تاماققا چاقىرىپ چىقىرىلىمىغان،

دىلدارنىڭ زارلاشتىن سايىرايدۇ تىلى؛

ئىلھامنىڭ قانلىق ئولتۇرىشىدىن،

قاتىدۇ تايماقنىڭ بويىنى ۋە بىلى.

ئۇ ئېقىل جامىدىن دىلدار شارابىسى -
ئىچىشچۈن بېرىلىپ قىلىدۇ ئىجات.

تەمكىنلىك ئىلكىدە مەنەت ئەجرىدىن،

تاپسىكىن دەيدۇ ئۇ كىتاۋىم ئىجات؛

ئالدىمۇ مەسلىھەت قەلەمداشلاردىن،

مۇجىمەل تۇيغۇلار ئۈستىدە پات - پات.

× ×

قانچە كۈن، قانچە ئاي ئۆتتى ئايلىنىپ،

دەسلەپكى ئارگىنال چىقتى قولىدىن.

پېشقەدەم ئويمانكار ئۈستىلار كۆرۈپ،

تەسىرات ئېلىشتى ئۇنىڭ روھىدىن؛

ۋە لېكىن چىقىشتى يەنە قانچىلار،

مەسخىرە ئىلكىدە ئوڭ ۋە سولدىن:

— شۇنچىلا چوڭ ئىشنى ئىلھام ئالدىراپ،

بىر يولى ۋۇجۇتقا چىقىرالامدۇ؟

قەلبىمىز قانائەت ھاسىل قىلغىدەك،

تارىخنى ھازىرغا باغلىيالايدۇ؟

چۆچىنى كۈزلىككە سانايىمىز تېخى،

كىتاپنى نەشىردىن چىقىرالامدۇ؟!

دېيىشتى بەزىلەر بۇرنىنى قېقىپ:

— پاه، تېخى قونداققا چىقامدۇپاقا؟

بۇ ئىشنى ۋۇجۇتقا چىقارماق قىيىن،

بىز تۇرۇپ، ئۇ قانداق ئىشلەيدۇ،

تاشقا، تاشقا، تاشقا، تاشقا،
كۆدەڭلىك قىلىپ ئۇ ئويىنسا ساقا!

ئاغزىدا كۈلكە بار، قەلبىدە زەھەر،
ئادەملەر غەۋغامۇ قىلمىدى ئەمەس.

ئاڭلاپ ئۇ گەپلەرنى مۇنداق دىدى ئۇ:

«ئاتى نىيەت ئادەملەر ئۇنداقمۇ دىمەس»

ۋە لېكىن، تەمكىنلىك، ھۇشيارلىق بىلەن،

ئەمگىكى ئۈستىدە قىلدى كۆپ پەخەس.

X X

تەشۋىقات، نەشرىيات، ئىدارە كۆرۈپ،

ئىلھامغا سەمىمى كۈچ - قۇۋەت بەردى.

ئىشەنچنىڭ يوپ - يورۇق چىرىغىن يېقىپ،

قەلبىگە ئۈمىتنىڭ كۈلىنى تەردى.

پىشقەدەم نەققاشلار بىلەن سۆزلىشىپ،

كەم نۇسخە - تامغىنى ئەكىلىپ بەردى.

X X

ئاتاقلىق رەسسام ۋە ئۈستىلار كۆرۈپ،

دېيىشتى: «ئىشىڭدىن كۆڭۈل يايىردى.

ئەجداتلار مېھنىتى ئەۋلاد ئەچرىدە،

مۇناسىپ باراقلاپ كۈلدەك ئاينىدى...»

ئىلھام بۇ سۆزلەردىن رىغبەتكە تولۇپ،

ئەجدادى ئۈستىدە قايتاچامدىدى.

سەرپ قىلىپ ماھارەت - ئىقتىدارىنى ،
موبى ۋە بوياقتا قىلدۇردى جەۋلان .
ئاجايىپ زېھنى كۈچ ، ئىجتىھات بىلەن ،
ياراتتى نەقىشلەر بېغىدا بوستان ؛
كۈنلەرنىڭ ئۆتۈشى بىلەن قايتىدىن ،
قەغەزلەر ئۈستىدە كۈلدى گۈلستان .

4 - بىاپ

شان - شەرەپ

خەشىرگە سۇنغاندا ،

رەھبەرلەر كۆرۈپ ،

ئىلھامغا يۈرەكتىن ئوقۇشتى تەھسىن .

ئاڭلاپ بۇ خەۋەرنى بېيجىڭ باسەمىسى،^①

بېسىشنى ئۈستىگە ئالدى چىن دىلدىن .

خۇش خەۋەر تارقالدى پۈتۈن رايونغا،^②

ياغدى شان ،

ئاپىرىن !

ھەممىلا تىلدىن .

ئۈرۈمچى قوينىغا ماڭدى ئىلھامجان ،

مەدەت ۋە رىغبەتنىڭ ئېتىغا مېنىپ .

① بېيجىڭ مەملىكەتلىك باسەمىسى «قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى» غا

ئۆزگەرتىپ بېرىشنى ئۈستىگە ئالدى .

② ئاپتونوم رايونىنى دېمەكچى .

قىسمەن كەم جايلارنى تۈزەتتى دەرهھال،
ئالىم ۋە ئۇستازلار پىكىرىنى ئېلىپ،
ئىشلىدى قانچە كۈن نۇخسان ئۈستىدە،
ھەر سىزىق، بوياققا زېھنىنى بېسىپ،
كىتاۋى ياسىمىغا مېڭىپ ئاز ئۆتمەي،
بېيجىڭدىن چاقىرىق كەلدى ئىلھامغا.
تيانشان سالامىن يۈرەككە تېڭىپ،
چىقتى ئۇ تۇنجى رەت كۆمۈش لاجىنىغا،
قەلبىدە خوشاللىق ياسىدى دولقۇن،
ۋۇجۇدى چۈمۈلدى زور ھاياجانغا!

بارىدۇ بۇلۇتلار ئۈستىدە ئىلھام،
شەرققە - ۋە تەننىڭ پايتەختىگە.
بارىدۇ، قەلبىدە مېھرى - مۇھەببەت،
ئاتالغان بېيجىڭنىڭ ئىشچان خەلقىگە.
كۆزىدىن ئىسسىق ياش ئاقماي قالايدۇ
ھەر كىشى يەتكەندە ئارزۇ - بەختىگە؟

ئەسسالام! بېيجىڭم - گۈزەل پايتەخت،
ئەسسالام! قەلبىمدىن، قولۇم كۆكسۈمدە -
سېغىنىپ يۈرەكتىن،

كۆرەتتىم سېنى

ئاق ئايدىڭ كېچىلەر شىرىن چۈشۈمدە

كەلدەممەن بۇ قېتىم خەلق تاپشۇرغان
 ئۇلۇغۋار ۋەزىپە مېنىڭ زىممىمىدە!

× ×

پايتەخت قارشىلاپ ئوغلنى قىزغىن،
 بېشىدا كۆتەردى چوڭقۇر ھۆرمەتتە.
 ئويمانلار ساقلانغان مۇزىيلار ئارا،
 ئىشىكنى كۈشادە ئاچتى رىغبەتتە؛
 ئۇنىڭ ھەر كۈنلىرى ئۆتتى ئىش بىلەن،
 غۇبارسىز باشلانغان مېھرى شەپقەتتە!

يۈسۈپ خاس ھاجىپنىڭ مەقبەر نۇسخىسى
 تېپىلدى مەركىزى مۇزىيخانىدىن.
 قايتىدىن ئەڭ گۈزەل بولۇپ چاقنىدى،
 ئەلھامنىڭ ئەجرىدىن تەر ۋە قاندىن؛
 كىتاپقا يېڭىچە ھۆسۈن قوشتى ئۇ،
 ئويمانلار گۈللەنگەن تارىخ بابىدىن!

ھەر كەزنىڭ رىغبىتى ، ئىلھام ئەمگىكى -
 ئارقىلىق ئويمانلار جانلىنىپ كەتتى.
 ئىزاھات بىرىلدى ئۈچ خىل تىل ① بىلەن،
 بۇ ئىشتا لوۋاڭنىڭ خىزمىتى يەتتى؛
 ئاخىرقى تۈزۈتۈلۈپ كۆرۈشتىن كېيىن،
 دىيىشتى باشقىلار " ۋايىغا يەتتى " .

① ئۈچ خىل تىل — ئۇيغۇرچە ، خەنزۇچە ، ئېنگىلىزچە .

بۇ ئالى مۇكاپات، ئالى شان - شەرەپ،
ئىلھامنىڭ جاپالىق مېھنىتى ئۈچۈن.
ئۇستاز ۋە رەھبەرلەر مەدەت - كۈچ بەردى،
ئىلھامغا

كىتاپنىڭ ھۆرمىتى ئۈچۈن.
شائىرىمۇ قەلبىدىن داستان توقۇدى،
" ... ئۆرنەكلەر توپلىمى " قىممىتى ئۈچۈن!

خاتىمە

"... ئۆرنەكلەر توپلىمى " نەشرىدىن چىقىپ،
جاھان بازىرىدا شان - شەرەپ قۇچتى. ئەلۋىللا
ئەجداتلار روھىمۇ ياساپ بەر - قانات،
شاتلىقتا بەرۋاز قىپ بەلەككە ئۇچتى؛
ئىلھامجان ئارزۇسى تېپىپ كامالەت،
كۆڭلىمۇ خاتىرجەم ئىزىغا چۈشتى!

1984 - يىلى، قەشقەر -

ئابدۇ

ئابدۇ

ئابدۇ

ئابلىمىت ھاجى

ئابلىمىت ھاجى 1937-يىلى ئاتۇش ناھىيىسىنىڭ ئوڭپىرق يېزىسىدا مەرىپەتپەرۋەر ئائىلىدە دۇنياغا كەلگەن، 1953-يىلىدىن باشلاپ ئەدەبىي ئىجادىيەتكە كىرىشكەن، ھازىر قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتىنىڭ مۇھەررىرى.

30 نەچچە يىلدىن بۇيان ئۇ، نۇرغۇن شېئىر ۋە ھىكايىلارنى يازدى، ئىلگىرى كېيىن بولۇپ «چىلىش تەنتەنىسى» ناملىق شېئىر-لار توپلىمى، «تۇتىيا» ناملىق ھىكايىلار توپلىمى، «ئىتات ئىزىدىن» ناملىق پوۋېستى، «قەمبەرنىسا» ناملىق شېئىر ۋە داستانلار

بۇ جاھاننىڭ خورلىغى باستى مېنى بىر تاغ كەبى،
ۋادەرىغا بولدى زەپ ياشلىق گۈزەل باغم خازان.

نەدىكى چۈپرەندىلەر تارتقۇشلىشىپ خار ئەيلىدى،
بۇ ئېزىز مىڭ بىر جېنىمدىن قالدى نىم جانىم ئاران.

شۇندىمۇ مېھرىڭ سەبى كۆڭلۈمگە ئوت ياقچاچ ۋەتەن،
شەكىمىدىم تۆھمە تىكە باش، قەدىمىنى تىك تۇتتۇم ھامان.

1966-يىلى، 10-ئاي، قەشپەر.

قەشقەر قىزى

ئەجەپ گۈزەل ئەتىشىگەن،

ئاسمان سۈزۈك لالمرەك،

ئالتۇن ۋادا شامىلى

سۆيۈپ ئۆتەر مەڭزىمنى.

كۆز ئالدىمدا تاناپتەك—

تۈپ - تۈز ئۇزۇن مەر - مەر يول

گۈل چىمەنزار ئىككى يان

تارتار ئىدى مەيلىمنى.

شوخ ئويانچى كەپتەردەك،

پەرۋاز قىلىپ بارا تىم؛

چوغلانماقتى ئەتراپمۇ،

ئوتقاش كىلەم يايغاندەك.

پاقمرايىتى شۇ ئەزىم
تۈمەن دەريا سۇلىرى؛
دولقۇنىغا كۈمۈش ھەم
زەردىن ئۈنچە چاچقان دەك.

يولداش ئىدى يېنىمدا
قەشقەر قىزى ئانارخان؛

نەقىزكى ئۇ، ھۆر - پەرى،
ئون بەش كۈنلۈك تولۇنئاي.

ۋاھ، قانچىلىك خىسلەتلىك،
بۇ گۈزەلنى ئۆستۈرگەن؛

مۇشۇ ھاۋا، مۇشۇ سۇ،
مۇشۇ دىيار - ئېزىز جاي؟!

ئوڭ مەڭزىدە ياراشقان
بۇغدايچىلىك مېڭى بار؛

قەلەم قاشلىق، گىلاس لەۋ،
ئوقيا كىرىپك، بۇلاق كۆز.

تامغىدىن پاقمراپ
ئىچكەن سۈيى كۆرۈنەر؛

خۇش تەبەسسۇم نۇر چىراي،
ئاق پوسىمىلاق، ئانار يۈز.

قارا سۈمبۈل چاچلىرى
تاپىنىغا چۈشىدۇ؛

ساناپ باقسام 40 ئۆرۈم،
ھەر ئۆرىشى بىر بوستان،
قارىغانچە زوقلۇنۇپ،
ھوزۇرلۇنۇپ، روھلۇنۇپ،
دولقۇنلايدۇ دەريادەك.
يۈرىگىمدە ھاياجان.

تاۋلىنىدۇ ئوتقاشتەك،
سېرىق ئەتلەش كۆيىندىكى،
چىمەنلىككە ئوخشايدۇ،
كىيگەن چىمەن دوپپەسى،
بىلىگىدە بىلەيزۈك،
بارمىغىدا ئۇزۇكى،
قۇلغىدا چاقتايدۇ،

چېچەك نۇسخا ھالقىسى،
ۋىژدانغا سۆيگىدۇر،
چىن ھەقىقەت، ئادالەت،
مېھنىتىدىن - ئەجرىدىن

تاپسام دەيدۇ سائادەت،
دۈشمەنلەرگە يۈرىكى،
زىمىستان قىش داۋامەت،

ئۆز خەلقىگە قەلبىدە،
بار مۇھەببەت شاپائەت.

ۋۇجۇد دىدىن - بەستىدىن شەرق :
 ئۇرغۇپ تۇرار جاسارەت :
 قارىشىدىن ئايدان ئۇر
 بىر دانالىق پاراسەت :
 تەبىئەتلىك ، سۈلكە تىلىك ،
 خىسلىتىمدۇر نازاكەت :
 سۆيگۈ ، ۋاپا ئالدىدا ،
 ئۇ سەممى ، ساداقەت .

بارار ئىدىم يانمۇ - يان ،
 دىدىم : قاراڭ ئانارخان !
 بىر گېپىم بار ئاڭلىڭىز ،
 ئەمدى بايان ئەيلىمەن :
 بۇ جاھاندا بارمىدۇ ،
 پەر كەلگىدەك خىلىڭىز ؟
 سىزنى سۆيەر قەلبىمىز ،
 سىزگە قايىل يەرساھان .

4 زىيانداش « ۋاقتىدا ،
 بوغۇلغان پۈت - قولمىڭىز ؛
 تۇۋاقلستىپ تىلىڭىز ،
 غازاڭ بولغان گۈلىڭىز .
 گۇنا بولغان مىللىچە ،
 كىيىم كىيىپ يۈرسىڭىز ،
 ئەمدى مانا قايتىدىن
 كەڭ ئېچىلدى يولىڭىز .

دېدى: قەشقەر قىزىمىز -
دېگىمىز بولسا ، مەن تامچە ؛
ئۇلار بولسا گۈلباغچە ،
مەن پەقەتلا بىر غۇنچە .
بىراق ، ئوخشاش مېھرىمىز ،
ئۇچدانمىز ، پىكىرىمىز ،
ۋە تەن ئىشقى دىللاردا ،
ئاسمان پەلەك گۈلباغچە .

بارار ئىدۇق بىز راۋان ،
دىلدا چوڭقۇر ھايان .
ھېيتكاغا بىز كەلگەندە ،
ئايرىلىشتۇق شادىمان .
ئۇ ، ئىشىغا - دۇكانغا
كەتتى مەغرۇر شۇ زامان .
مەن زاۋۇتقا سالدىم يول ،
بولۇپ گويا قەھرىمان .

دەيتتىم: قەشقەر قىزى مەرت ،
مەردانىلىق ئەندىزى ؛
بارچە گۈزەل گۈللەرنىڭ
گۈزەللىكى ، پەدىزى .
ئىمىخ ، ئەجەپمۇ نۇرانە
قۇياش قىزى ، ئاي قىزى ،
نۇزۇگۇمنىڭ ئەۋلادى ،
قامۇس بولار بىر ئۆزى .

مېھمان

مېھمان دىگەن ئۆيىنىڭ ھۆرمىتى،
دىلىنى ياپرىتتار مېھمان سۆھبىتى.
مېھمانى يوق ھەر قانداق ئۆيىنىڭ،
بولمايدۇ يۇرتتا قەدرى - قىممىتى.

ئۆزى تېپىپ، ئۆزىلا يېسە،
بولامدۇ ئۇنىڭ تەمى - لەززىتى.
تۈتۈننى بۇلۇت، يۇندىسىنى ئىت -
كۆرمىگەن ئۆيىنىڭ نىمە زىننىتى!؟

ھىممەتلىك كىشىلەر تاپىدۇ ھۆرمەت،
مېھمانلارنى كۈت، قولغا سۇ بەر!
گىزى كەلگەندە ئاچ قالساڭمۇ گەر،
ياخشى نەرسەڭنى مېھمانلارغا بەر!...

1980 - يىلى 12 - ئاي، قەشقەر.

چولپان قىز

يۇلتۇزلار پەرىسى - چولپان ئاي جامال،
چارىلداپ چاقنايدۇ ئاسمان قەھرىدە.
خورازلار چىللىشى يېقىملىق ئەجەپ،
جاڭرايدۇ ۋە تەننىڭ گۈزەل سەھرىدە.

يېزىمىز چولپىنى - يىزىمىڭ چولپان قىز،
چولپاندىك نۇر چېچىپ كىلەر ئۇ تراپقا،
ئۇ بەرگەن ئىشقىنى ، يىۋرەك باغرىنى،
بۇندىكى ھەر گىيا ، ھەر بىر ياپراققا.

كىلەر ئۇ،

دولدا پولات كە تىمىنى،

قەلبىدە مول ھوسۇل تەلەپ - ئارزۇسى.
" ئۆزۈمنى بەختىيار سانايىمەن " - دەيدۇ،
ۋە تەنگە قېتىلسا بىر ئۇلۇش كۈچى...

1978 - يىل 4 - ئاي ، قەشقەر.

شاخ مانتىسى

ئىچىدىن شەرۋەت ئېقىپ تۇرغان ئېسىل شاخ مانتىسى،
ئالدىدا پولۇ - ناۋات بولغاي خىجىل ، شاخ مانتىسى.
تىنى سۈررەك بۇلۇت، ھەر يانغا كەك يايغان قانات،
ياپرىغى يۈرەك مەسەللىك، ياپ - يېشىل شاخ مانتىسى.
دانىسى ئالتۇن تاۋاقتەك ئېسىلىپ غول بەرگىدە،

ياشىنىتىپ تەشنا يۈرەكنى، دەيدۇ: "يىگىل" شاخ مانتىسى.
ھەر يېزا، ھەر ئۆيدە گۈلباغ، قارىسام باش - ئۇچى يوق.
مۇشۇ باغلار ئەنجۈزىنى سەن دىگىل: "شاخ مانتىسى".
ئەنجۈر ۋە تىنى ئاتۇش ساڭا چىن يۈرەكتىن ئاپىرىن!
توختماس شەرۋەت بۇلاق بول، ئايىنىغىل شاخ مانتىسى.
1977 - يىل 7 - ئاي، ئاتۇش.

قارىغاغا قاراپ ...

چوققىدا ھەيۋەتلىك بىر تۇپ قارىغاغا،
تۆت يەسىل شۇنچە ئۈز ياشىرىپ تۇرار.
قارايمەن تىكىلىپ ، زوقلىنىپ قانماي،
قەلبىمدە دولقۇنلاپ چەكسىز ئىپتىخار.

تەۋرەنمەي جۈت، قۇيۇن ، دەھشەت زەربىگە،
بوي سوزغان شاخلاپ ئاسمان قەرىگە.
ئوخشايدۇ ئۇ خۇددى باھار پەسلىگە،
يۈرەكلەر تەلپۈنەر گۈزەل ۋەسلىگە.

ئۆتكۈزگەن قانچىلاپ شىۋىرغان - قارنى،
ئۇزاتقان شۇنچىلىك كۆكلىم باھارنى.
جولغاچقا خىسلىتى - باتۇرلۇق - چىدام،
يەتكەن ئۇ ھەر قانداق مۇشكۈل - خەتەرنى.

قۇشلارمۇ ھۆرمەتتە ئۆتەر ئەگىشىپ،
ئادەملەر ئاپىرىن دەيدۇ قارىشىپ.
قوزغايدۇ دىللاردا ھاياجان، ئىلھام،
چوققىغا گۈزەل تۇس بېرىپ، يارىشىپ.

ياش دوستلار بويىغا ئۆلچەر بويىنى،
چاللىلار ھەيرەتتە سوزار بويىنىنى.
بوۋايلار، مومايلار سۇنار قولىنى،
قىمىسشار چىرايلىق ، خۇشبۇي گۈلىنى.

ئېيتىپتۇ رىۋايەتتە بىر تال ئۇرۇغى -
چۈپ قالسا چۆللەرگە ، ياكى سۇنۇغى ؟
بىخ سۈرۈپ ، كۆكۈرىپ سالار كەن سايە ،
بۇ - ئۇنىڭ خىسلىتى ، چىن باتۇرلىقى .

X X X

مىڭلىغان ، ئون مىڭلىغان قەھرىمان - مەرتلەر
ئوبرازى - مەن يازغان قەيسەر قارىغاي .
ناخشا دا مۇھەببەت ئېھتىرامىنى ،
ئىزھارلاپ ئۈستىگە كۈل دەستە ياپاي .

قەھرىمان ئۆلمەيدۇ ، ياشايدۇ ھايات .
سۆيۈنەر روھىدىن ۋە تەن خەلقى شات .
نەقىش بوپ دىللارغا شانۇ - شۆھرىتى ،
ئۈنۈملۈك ئەبىدى ، ياد ئىمتەر ئەۋلات .

تىرىكلەر چامدايدۇ ئۇلۇغ غەلىبىگە ،
يېتەكلەر ، كۈچ بېرەر قەھرىمان روھى .
چېچەكلەپ داۋامەت بىرىدۇ مۇۋە ،
ئەل ئۈچۈن ئاققۇزغان ئۇنىڭ قان - تېرى .

1977 - يىلى ، قەشقەر .

ئاتۇش ھەققىدە ناخشا

ناخشا ئۇ - يۈرەكنىڭ ناۋاسى ،
ناخشا ئۇ - قەلبىنىڭ ئاۋازى .

ناخشا ئۇ - مۇھەببەت ، ئەقىدە ،
يالقۇنلۇق ھاياتىنىڭ خۇش سازى .
ناخشا ئۇ - غەزەپ ھەم نەپرەتنىڭ -
دىللاردىن ئۇرغىغان ساداسى .

× × ×

ئېيخ ئاتۇش ! سۆيۈملۈك ئانامەن ،
ئېيخ ئاتۇش ! مەن سېنىڭ ئوغلۇڭمەن .
قوينۇڭدا تەربىيەت ، كۈچ تېپىپ ،
پورەكەلەپ ئېچىلغان گۈلۈڭمەن .
مۇھەببەت - ئىشقىڭدا پەرۋانە -
بوپ سېنى كۈيلەيمەن ، بۇلبۇلمەن .

قەدىمدىن ۋە تەننى دەيمىز بىز ،
سۆيۈنۈپ ، ئېزىلاپ : ئانەجان .
شۇ ئۇلۇغ نام بىلەن مەن سېنى -
ئاتىدىم ، قەلبىمدە ھاياجان .
يۈرىگىم تېپىدۇ سەن ئۈچۈن ،
تومۇردا ئۇرغۇيدۇ قىزىل قان .

بىر يېقىم كۆك سۆيگەن "ئۇستۇن تاغ" ،
بىر يېقىم قاتمۇ - قات "قۇمالتاغ" ،
قاپ بېلىك چىمەنزار ، گۈل - ئاتۇش ،
شەرۋىتى ئەنجۈرلۈك كۈزەل باغ .
قوينۇڭدا ھاياتتىن مەننۇن بىز ،
راۋابىڭ شوخ سايىراپ ئۆتەر چاغ .

تېخىمۇدىن ، جىلغىدىن ، بۇلاقتىن ،
يىغىلمىپ زۇمرەت سۇ - كەۋسىزى ئالو
تاش يالاپ ، گۈل سۆيۈپ توختىماي ،
ئاقمۇ دولقۇنلاپ يىل بويى .

سېغىدۇ ھاياتقا قان بولۇپ ،
ياغرايدۇ ھاياتنىڭ شات كۈيى .
قارايدەن ھۆسنۇڭگە زوقلىنىپ ،
پايانسىز مۇنەبەتتۇر يەرلىرىڭ .
قەممەتلىك بايلىققا پۇر كۈنۈپ ،
ياتقاندىر مويىسىپىت تاغلىرىڭ .
كۆھەردۇر ھەر پارچە تاشلىرىڭ ،
ئوخشايدۇ تاشلىقتا تاشلىرىڭ .

تارىختا شۆھرەتلىك نامىڭ بار ،
ناخشىمۇاز ، ئۇسۇلچى شانىڭ بار .
شۇ توققۇز ھوجرىدەك قەدىمى -
يادىكار ، مىراسىڭ ، جاينىڭ بازە .
كۆڭلۈك كەڭ ، سۈلكەتلىك ، مېھماندوست ،
مېھنەتچان ، تىرىشچان ھالىڭ بار .

گۈزەل شەن بۇ ئىقلىم رەناسى ،
قۇچىغىڭ باتۇرلار سەيناسى ،
شۇڭلاشقا قوينىڭدا ھەر زامان ،
ياغرايدۇ زەپەرنىڭ ناۋاسى .

كۈللەنگەن بەختىڭنىڭ كىيىملى -
خەلقىمىز - دەۋرىمىز داناسى.

پارلاق ھەم گۈزەلدۇر كېلىسچەك،
كۆكلەردە بۇر كۈتتەك ئۈچ، ئاتۇش.
ۋە تەندە باشلاندى زور ئىشلار،
غۇلاچلاپ قاينامغا چۈش، ئاتۇش.
قوينۇڭغا ئەڭ يېڭى سۈرەت سىز،
تېخىمۇ شان - زەپەر قۇچ، ئاتۇش!

1977 - يىلى، ئاتۇش.

يامغۇردىن كېيىن ...

يامغۇردا يۇيۇندى زىمىن پاكىزە،
گويى قاش تېشىدەك گۈزەلدۇر ئاسمان.
ھەسەن - ھۈسەن نۇرىدا تاۋلىنار تاغلار،
ئۇپۇقتا قالغاچلار شۇڭغىشار راۋان.
بى پايان، زۇمرەتتەك دېڭىزلار كەبى،
دولقۇنلار زىرائەت، دەل - دەرەخ ئورمان.
چامدۇ ئەتراپقا خۇش پۇراق ئەتىر،
گۈلزارۇ، چىمەنۇ، ئاۋات باغ - راۋان.
ئۆتمەكتە شوخ سالقىن، ھاۋا خۇي ياخشى،
كۈلمەكتە كادىنات، ناباتات، جاھان.
تۇرمەن كۆز تىكىپ چەكسىز شاد - خورام،
قەلبىمدە جۇشقۇنلاپ ئوتلۇق ھاياجان.

يا مغۇردىن كېيىنكى كۆركەم بۇ ھالدىن،
ۋە تەننىڭ جامالى ئالدىدا تايان.

1977 - يىلى، قەشقەر.

ئوقۇتقۇچىمەن

قانداقمۇ شاتلانماي ئۇلۇغ ۋە تەندە،
شەرەپلىك ئوقۇتقۇچى بولۇپ تۇرۇقلۇق؟
نېمىشقا ئىپتىمائىتىم ئوتلۇق ناخشامنى،
ئالەمچە ئىشلارنى كۆرۈپ تۇرۇقلۇق؟

“ ئىنسانلار روھىنىڭ ئېنىزىنىرى ” مەن،
بۇ ماڭا خەلقىمىز بەرگەن زور ئۇنۋان.
رازىمەن بىر ئۆمۈر مەكتەپ - ياغچىدا،
تەربىيىمچى - باغۋەن بوپ ئاققۇزسام تەر-قان.

ئىلىم - پەن بېغىدا “ بۇلبۇل گويا ” بوپ،
سۆزلەيمەن زوق بىلەن بۈيۈك داستانلار.
ئالدىمۇ ئىلىم - پەن، ھىكمەتتىن بىلىم،
قەلبىمنى يورۇتۇپ مىڭلاپ ياش بالىلار.

مەن قويغان كۆچەتلەر ۋە تەن قوينىدا،
بەرق ئۇرۇپ ھەر سەپتە قىلىدۇ جەۋلان.
ئۇلارغا خەلق ئەلا، ۋە تىنىم ئەلا،
تەيياردۇر نىمىنى كۈتەرگىن دەۋران.

بىرىدۇر - خەلققە قەلبداش باشچى،
كۈرەشتە، مېھنەتتە، جەسۇر قەھرىمان.
بىرىدۇر - جەڭگىۋار، ئاۋانگارت ئىشچى،
مۇشكۈللەر، زەپەرلەر ئالدىدا ھامان.

بىرىدۇر - گۇڭشېمىز گۈلزارلىغىدا،
قاناتلار قاققۇچى سۆيۈملۈك دىخان.
بىرىدۇر - تەڭداشسىز، يېڭىلىمەس جەڭچى،
ئۇ بىلەن ۋەتەن، خەلق تۇرار تىج ئامان.

بىرىكى - ئالىم ۋە ئىنژىنېر، تېخنىك،
ئوي - پىكىرى ھەمىشە تەتقىقات بىلەن.
خى سىرلىق تىلىمىلار سىرىنى چۈۋۈپ،
يىمىلارغا ئىز سالار كەشپىيات بىلەن.

بىرىلىرى - شائىردۇر، ياكى سەنئەتچى،
دەۋرىمگە كۈيلىرى دولقۇنلاپ ئاقار.
بىرىلىرى - سىنىپتا ئىز باسار ماڭا،
ئىلىمىدىن دىللارغا پارلاق نۇر چاچار.

بىر، تاغ، چۆل - جەزىرە ھەم شەھەرلەردە،
شاگىرتلار تۆھپىسى تۇرىدۇ چاقناپ.
ئەجرىمىڭ مەۋسى - ۋەتىنىم ئۈچۈن،
بەرمەكتە ھارارەت قۇياشتەك پارلاپ.

قانچە يىل "تۆت ئاپەت" سېلىق دەپ غاچاپ،
قىلىسىمۇ يۈەكنى لەختە - لەختە قان.
تۆمىتۋار كۆز بىلەن باقتىم مەن ئۇزاق،
پارتىيە مېھرىدىن ھوزۇرلاندى جان.

ئىمپىتىخار، ھىسسىمنى قىلاي مەن بايان،
مەن ئۈچۈن شەرەپلىك، بەخت بۇ كەسىپ.
ئىرادەم - مەڭگۈگە بار كۈچۈم بىلەن،
ئىلىم - پەن بېغىدا ئۆتۈش نۇر چېچىپ.

1978 - يىل، قەشقەر.

ئابدۇسەمەت خېلىل

ئابدۇسەمەت خېلىل 1937 يىلى قاغىلىق ناھىيىسىنىڭ شەيخ باغ يېزىسىدا بىر دىنىي ئائىلىدە دۇنياغا كەلگەن، 1954-يىلى يەكەن دارىلمۇئەللىمىن مەكتەپىنى پۈتتۈرۈپ، يەكەن ناھىيىلىك مەدەنىيەت يۇرتى، «يەكەن گېزىتى» ئىدارىسىدا مەدەنىيەت خادىمى، تەھرىر بولۇپ ئىشلىگەن، ھازىر ناھىيىلىك پارتكوم تەشۋىقات بۆلۈمىدە ئىشلەۋاتىدۇ.

شائىر ئابدۇسەمەت خېلىلنىڭ تۇنجى شېئىرى 1952-يىلى

مەتبۇئاتتا ئېلان قىلىنغان، شۇندىن بۇيان ئۇ «زەرەپشان»
 «ياشلىق كۆچۈپتۇ»، «لەيلىگۈل» قاتارلىق نۇرغۇن شېئىر، يا
 دا، داستانلارنى يازدى. 1982- يىلى قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى
 ئۇنىڭ «زەرەپشان» ناملىق شېئىرلار توپلىمىنى نەشر قىلدى.
 شۇ يىلى مىللەتلەر نەشرىياتى تەرىپىدىن «زەرەپشان چېچەكلى
 رى» ناملىق شېئىرلار توپلىمى نەشر قىلىندى. ئۇ، جۇڭگو يا
 غۇچىلار جەمئىيىتى شىنجاڭ شۆبەسىنىڭ ئەزاسى.

كۆڭۈل ئارزۇسى

شائىر ئىجادى ياغراق كۆي بولۇپ،
 دىلىنى شاتلىققا چۈمدۈرەلمەسە؛
 ئەلگە بېغىشلاپ ئۈمىت ۋە ئىشەنچ،
 كۈزەل مەنزىلىگە ئۇندىيەلمەسە؛

«ئاپىرىن!» - دەيتتىم شۇنداق شائىرغا،
 ھۆرمەت تۇيغۇسى تېشىپ قەلبىمدە.
 سۆيۈپ ئوقۇيتتىم شېئىرلىرىنى،
 چىن يۈرىكىمدىن باغلاپ ئەقىدە.

1955- يىلى ئىنتىقچى

ساۋاق

ئويغانسام سەھەر ۋاقتى دەرىزەمدە،

شۇ ھامان ئويلىسامدۇ ئۆلتۈرمەكنى،
دېدىم مەن: "قويە ئومۇ ئىكەن بىر جان..."

لېكىن ئۇ ئۇچۇپ كېلىپ چاقتى مېنى،
بۇ بىر ئىش بولدى ماڭا ئاچچىق ساۋاق.
ئەزەلدىن دۇشمىنىڭگە رەھىم قىلساڭ،
دىگۈزەر مىڭ پەندىيات سېنى ھەرۋاق.

1960-يىل، ماي.

ئالتۇن ۋە يالقۇن

ئەگەر نىمەرسە چاقىتىپ كوز، يالتىراپ تۇرغان بىلەن،
چالغۇ - توزاڭدا كىرلىشىپ داتلاشسا، ئۇ ئالتۇن ئەمەس.
دېلدا ئوت بولغان بىلەن ئۇ كۆيىمەس ئەل ئىشقىدا،
ئۇ گويكى ئىس - تۈتەكتۈر، ئوت ئەمەس، يالقۇن ئەمەس.

كەمكى جەڭنىڭ ئوچىغىدا چىققا گاڭدەك تاۋلىنىپ،
شۇكى ئەلنىڭ چىن غۇرۇرى، داتلىماس چىڭ ئالتۇنى.
كەمكى كۆيدۈرسە رەقىمىنى قەھرىدىن ئوت ياغدۇرۇپ،
شۇكى شانلىق ئىنقىلاپنىڭ مەڭگۈ ئۆچمەس يالقۇنى.

1960-يىل، فۇيا بىر.

يۇلغۇن چېچىڭى

يۇلغۇن ئۆسەر چۆللەردە - سايدا،
ئانا يەردىن كۈچ - قۇۋۋەت ئېلىپ -
زەپ چىرايلىق ئۇنىڭ چېچىڭى،
زوقلاندىم مەن تويماي كۆز سېلىپ.

قىلىمىسىمۇ پەرۋىش ئۇنىڭغا،
ئاسانلىقچە كەتمەيدۇ قۇرۇپ.
سوققاندىمۇ بوران - چايقۇنلار،
ئالايمايدۇ ئۇنى قومۇرۇپ.

شۇنداق مەزمۇت يۇلغۇننىڭ تېنى،

يېلىتىز تارتقاچ تۇپراقتا چۇڭقۇر.
جەسۇر لۇقنىڭ سىمىۋۇلى ئۇ،
تۇزار شۇخا تەمكىن ۋە مەغرۇر.

يۇلغۇن كەبى مەردانە ياشاش -

دىلىمدىكى ئوتلۇق قارارىم.

بەختىم ئىدى يۇلغۇنغا ئوخشاش،

چېچەكلىسە ئۆمرۈم - باھارىم.

ئانا يەر ھەققىدە

مەن كۈلۈپ ئېچىلغان بىر تال قىزىل گۈل،
يىلتىزىم ئورناشقان ئانا تۇپراققا.
ئۇنىڭسىز ئېچىلىپ چاچماسمەن پۇراق،
كۆچۈرسە ھەتتاكى ئالتۇن يامچاققا. ①

مەن بىر تال قىزىل گۈل خۇشبۇي ئېچىلغان،
ئېلىمگە، دوستلارغا چاچمەن پۇراق.
تىكىنىم گويىكى خەنجەر، ئوق بولۇپ،
قادىلار دۇشمەنلەر باغرىغا ھەر ۋاق.

1963-يىلى، دىكابىر.

ئىنسان ھەققىدە

ئىنسان تۇغۇلۇپ ئۆلدى بىر كۈن،
تۆھپىسى ئۇنىڭ ئۆلمەيدۇ بىراق.
كىم ئۆلسە ۋە تەن خائىنى بولۇپ،
ئۇنى قويىنغا ئالمايدۇ تۇپراق.

X

ھۆرمەت تەبىئى ئەلنىڭ ئىشەنچى،
ئۇندىن ئايرىلىش ئۆلۈم بىلەن تەڭ.

① يامچاق — تەشەكك.

ئاقلىسا كىمكى ئەل ئىشەنچىنى،
ئىقبال يولمۇ بولار شۇنچە كەڭ.

1964-يىلى، دىكا بىر -

ۋەتەن ھەققىدە

1

ۋەتەننىم، خەلقىڭ باتۇر، ھەممەتلىك
قۇچىغىڭ كەڭرى، نازۇ - نىمەتلىك
سېنىڭدە ئۆسكەن ھەر بىر تال گىيا،
گۆھەردىن ئېسىل قەدرۇ - قەممەتلىك.

2

ۋەتەننىم، سېنى كۈيلەيمەن ئەبەت،
قەلىمىدە ساڭا ئۆچمەس مۇھەببەت.
ياۋغا باش ئەككەن خائىنلىرىڭغا،
غەزىۋىنىم قايناپ، دەيمەن: مىڭ نەپرەت!

3

كېچەلەيمەن ۋەسالىم - بارىمدىن،
كېچەلەيمەن ئۆز دىيارىمدىن.
كۈكۈم - تالقان بولساممۇ ئەگەر،
يانمايمەن ھىچ شۇ قارارىمدىن.

1965-يىلى، ئۆكتەبىر -

ياشلىق كۆچۈپتۇ

مەنزىل قوغلاپ ھەش - پەش دىگىچە،
تالاي يىللار ئۆتۈپ كېتىپتۇ.
يېشىم تېخى ئەللىككە بارماي،
يۈزلىرىمنى قورۇق بېسىپتۇ.
چاچلىرىمغا قىرولار قونۇپ،
مەندىن گۈزەل ياشلىق كۆچۈپتۇ.

پۇشايماندىن خالىمەن لېكىن،
ئۆتسە مەيلى ياشلىغىم مېنىڭ.
ئىجادىدىن ئۈنچىلەر تەزسام،
شۇ ئەمەسمۇ شاتلىغىم مېنىڭ.
زارلانمايمەن قېرىپ قالدىم دەپ،
ھۆر كېلىمچەك ئالدىمدا مېنىڭ.

1967-يىلى، ماي.

رۇبائىلار

تەكەببۇر بولمىغىن زىنھار، تەكەببۇرلۇق يامان ئىللەت،
كىشىنى ئىلىمساڭ كۆزگە ياغار جەزمەن ساڭا نە پرەت.
«ئاكاڭ قارىغاي بىرىنچى» دەپ ئۆزەڭنى چاغلىساڭ ئۈستۈن،
سېنى كىممۇ قەدىرلەپ چىن، قىلۇر ھەر دائىما ئىززەت؟

X X

تەمەننا ئىلىكىدە يۈرمەي ھېمىشە ئەلگە قىل خىزمەت،
كېلور شۇ تەرۇ - ئەچرىگىدىن ۋە تەن - خەلقىگە شان - شۆھرە -
بېشىڭگەر يەتسەمۇ ئەرشكە، ئۆزەڭنى كەمتىرىن تۇتقىن،
ئۇلۇغلۇق - كەمتىرىنلىكتە، كۆرەڭلىكتىن كېلور ھەسرەت.

1969 - يىلى. دىكا بىر

ۋەتەن مېھرى

ئاڭلا دوستۇم، كۆڭلۈم بىرگىنە،
ئۇ مىسالى بىر ئالتۇن چىنە. ئەلگە خەستە ئە
ئاڭا تولغان ۋەتەن مېھرى لىق،
سىغماس ئۇندىن ئۆزگە ھېچنەمە،
ۋەتەن قوينى دائىم باھار - ياز،
چىمەنلىرى ئەلگە پايانداز.
باغلىرىدا پۇرايدۇ ئەنبەر،
بۇلبۇلىمەن ئۇنىڭ خوشاۋاز.

ۋەتەن ئۈچۈن لاۋۇلدار ئىشقىم،
باغلانغان چىڭ ئاڭا دىل رىشتىم.
جان پىدا قىپ ئۇنى قوغدايمەن،
مەيلى كۈلگە ئايلانسا جىسمىم.

ۋەتەننىم دە ھامان دىلىم شات،
ئۇندا تاپتىم بەخت ۋە نىجات.

قانداق تۇراي ۋە تەن ھەققىدە،
يېڭى ناخشا قىلماستىن ئىمجات.

1979-يىلى، فېۋرال.

ئىتتىپاق بولايلى

ئادەملەر چوڭىنى ئىشلىتىپ پەقەت
ھەر قېتىم ئالدىغا كەلگەندە تاماق.
بەزىلەر چوڭىنى ئۇنىڭ ئەكسىچە،
«كوچىلاش» ئۈچۈنلا ئىشلەتتى بىراق.
تەڭرىنىڭ ئالدىدىن چوڭا ئالغانلار
«كوچىلاپ» بولالماي كەتتىغۇ ھېرىپ.
نەقەدەر شەرەپلىك بولاتتى ئۇلار
ئىشلىسە ئەل ئۈچۈن جان پىدا قىلىپ.

چوڭىدىن چىقمايدۇ ئەمەل - مەرتىۋە،
ئۇنىڭغا ئۈمىتىنى باغلاش بەك زىيان.
قۇچىمىز شەرەپ - شان بولساق بىر گەۋدە،
تارىخىي پاكىت بۇ، ھەممىگە ئايان.

ئىتتىپاق بولايلى چوڭىنى ئۆشتۈپ،
ئەۋلاتقا قالدۇرۇش ئۇنى ئەڭ خەتەر.
تۈگىمەس كۈلپەتلەر كەلدى چوڭىدىن،
ھە، بۇنىڭ زىيىنى ئېغىر شۇقەدەر.

چو كىدىن ئىزدىسە كىمكى "مەنپە ئەت"
بولدۇ ئاقمۇت بازىرى كاسات.
خەلق ئۇنى كەچۈرمەس ئەبىدىل - ئەبەت
تۇرىدۇ تارىخ ھەم يۈزىگە كاچات.

1980-يىلى، ئۆكتەبىر، نۇرۇمچى

رۇبائى

ئىناقسىزلىق ئەڭ ناچار ئىللەت،
كەلتۈرەر ئۇ، خارلىق ۋە كۈلپەت.
گەر بولمىساق ئويۇلتاش كەبى،
قانداق راۋاج تاپار ئەل - مىللەت؟!

باغۋەن ناخشىسى

ۋە تىنىم ئۆزى بەرگەن «باغۋەن» دىگەن نامى بار،
پەخىرلىنىمەن دىلدىن، شەرىپىم بار، شانم بار.
ئۆسمۈرلەرگە بالامدەك كۆيۈنمەن يۈرەكتىن،
دۇر قازغۇچى مەن ئۆزۈم، مەكتەپ بىلىم كانىم بار.
قايغۇ - ئەلەم ماڭايات، ئەندىشىدىن خالىمەن،
سۈرۈلدى چۈت - زىمىستان، سۆيگەن كۈلباھارىم بار.
پەن - مەرىپەت بېغىدا ئۆستۈرمەن گۈل - كۆچەت،
ئەخلاقلىق ھەم ئەقىللىق باتۇر ئىمىز باسارىم بار.

زامانلاشماق يولىدا پىدا بۇ ئېزىز جانىم،
ئۈتەن ئۈچۈن ئىشلىمەك ئەھدىم بار-قارارىم بار.
1982-يىلى، ئىيۇن.

يۈرۈگۈمنىڭ پارىسى قالدى

گۇما قىزى كەلسەم يۇرتۇڭغا،

كۈتۈۋالدىڭ ئالدىمغا چىقىپ.

تۇلۇن ئايمۇ خىجىلدۇر سەندىن،

تۇرۇپ قالدىم چېهرىڭگە بېقىپ.

بىر پىيالە چاي تۇتۇڭ ماڭا،

ئىچسەم دىلغا بال كەبى ياقى.

ياق! مەن ئىشلىتىپ ئىكەن ئىشلىك

چاي ئەمەس مېھرىڭنى تۇتۇڭ...

يۈرۈگۈمدە دولقۇنلاپ ئاقتى.

مەپتۇن بولدۇم بىر كۆرۈپ سېنى،

يالقۇن ئىكەن ۋۇجۇدۇڭ، جىسمىڭ.

نەقىش بولۇپ دىلغا ئويۇلدى،

خوش مۇلايىم خىسلىتىڭ سېنىڭ.

كېتىپ قالدىم قېشىڭدىن، لېكىن،

ئىشقى - مېھرىڭ ئىلىكىگە ئالدى.

ئەي ئوماق قىزسەن بىلەن بىللە،

يۈرۈگۈمنىڭ پارىسى قالدى.

1982-يىلى، ئاۋغۇست، كۇما.

يولداش

نەقەدەر قەمچە تلىك «يولداش» دىگەن سۆز-
چۈنكى ئۇ ھەممىگە باراۋەر — ئورتاق.
كۆپچىلىك بۇ سۆزنى ياقتۇرسادىلىدىن،
بەزىلەر كۆڭلىدە ياقتۇرماس بىراق.

ئۇنداقتا ئاڭلىسا «يولداش» سۆزىنى،
ئوت ئالار ۋۇجۇدى زەنجىش — غەزەپتىن.
(بولار ئۆز ئىسمىغا «چاڭ» ① قوشۇلمىسا،
ئايرىلىپ قالغاندەك خۇددى مەنەسەپتىن).

تەڭلىكىنىڭ سىمىۋولى «يولداش» دىگەن سۆز-
ئاڭلىنار قۇلاققا يېقىملىق شۇنچە.
«يولداش» دەپ ئاتىساڭ، دوستۇم، سەن مېنى
قەلبىمدە شاتلىقتىن ئېچىلار غۇنچە.

1983-يىلى، يانۋار.

چېچەكنى كۆرۈپ...

بېغىمىدىكى ئۈرۈك دەرىخى،
چېچەكلىدى كېپ يەنە باھار.
«ئۈزۈپ بەرگىن ئاۋۇ چېچەكتىن»
دىدى ئوماق قىزىم گۈلباھار.

① «جالا» - باشلىق مەنىسىدە.

ئەيتتىم كۈلۈپ: "سەۋر قىل بالام،
بۇ چېچەكلەر سېنىڭدەك سەبى.
ئۈزۈپ بېرەي يازدا مەۋىدىن،
يېتىلگەندە پىشىپ پال كەبى."

1984 - يىلى، ئاپرېل،

رۇبائىلار ۋە پارچىلار

1

ۋە تەن مېھرىڭ بىر ئەزىم دەريا،
ئۇندا ئۈزگەن بېلىقىمەن گويا.
ئۆستۈم مۇنبەت قۇچىغىڭدا مەن،
چىمدىم توپاك ماڭا تۇتىيا.

2

ۋە تەنم، سېنى سۆيگۈنۈم - سۆيگەن،
ئىشقىڭدا ئوتتەك كۆيگۈنۈم - كۆيگەن.
ئۇنتۇسام مېھرى - شەپقەتلىرىڭنى،
ھايات تۇرساممۇ ئۆلگۈنۈم - ئۆلگەن.

3

تاغ كەبى دوۋلەنگەن ئالتۇن - كۆمۈشمۇ،
بەربىر تۈگەيدۇ، بۇ چىن ھەقىقەت.
ئەھ لېكىن تۈگمەس بىلىم بايلىغى،
ئۇنىڭغا يېپەشقان خار بولماس ئەبەت.

4

ئۇزۇن ئۆمۈر كۆر ۋە ياكى قىسقا،
 ھەر دەقىمىنى مەنىلىك ئۆتكۈز.
 ئېچىلدۇرۇپ سەن ئەجرىڭدىن چېچەك،
 ئەلگە مەۋە بەر، ئەلگە نەپ يەتكۈز.

5

ھاياتتىن ئىز قالدۇرۇپ ئۆتسەڭ،
 غېرىپسىنىپ قالمايدۇ قەۋرەڭ.
 ئاڭا قىزىل گۈللەر قويدۇ،
 يادلاپ سېنى نەۋرە ھەم چەۋرەڭ.

6

تۇرمۇش مۇرەككەپ، يىللار ئۆتسەمۇ،
 ئۇنىڭ سىرىنى بىلىش بەكمۇ تەس.
 ناخىلار ئېيتىپ ئۆتكىنىڭ بىلەن،
 قەبرىتار سېنى بەھۇدە ھەۋەس.

7

بولسا كىمكى ئىككى يۈزلىمە،
 ئۇندىن ۋاپا كېلىدۇ دېمە.
 ئېھتىيات قىل!

ئۇ باركى يەردە،

كۆڭلۈڭدىكى سۆزنى سۆزلىمە.

8

مەردانە ياشىغىن ئەبىدىل - ئەبەت،
خوشامەت - قۇللۇققا ياغدۇرۇپ نە پرەت؟
بېشىڭغا كەلسىمۇ مۈشكۈل قىيامەت،
نامەرتتىن كۈتمىگىن قىلمچىلىك شە پقەت.

9

بەزىلەر ياشايدۇ ۋىجداننى بۇلغاپ،
قىلمايدۇ ھېچقاچان نۇمۇس ۋە ئىنساپ.
ئۇنداقتا ئەقلىنى تاپمىسا ئەگەر،
پۇشايمان ئىلىكىدە قالدۇ يىغلاپ.

10

بولماس نىمىسپ بەخت ئۆزىچە،
ئۇ تۇغۇلار ئەجمەردىن - قاندىن.
بەخت ئۈچۈن كۆرەشمىگەننىڭ،
بەتتەر ئۆتەر كۈنى ھاياۋاندىن.

11

ۋىجدان توغرۇلۇق سۆزلەيدۇ ھەركىم،
"ۋىجدانسىزمەن" دىمەيدۇ ھېچكىم.
كىمدە ۋىجدان بار - يوقلىغىنى،
تارىخ ئۆزى ئۆلچەيدۇ بەلكىم.

12

ئىتلار قاۋاپ تۈسسۈمۈ يولنى،
تۈختەمايدۇ كارۋات سەپەردىن.
تۈستۈن يېرىپ، داۋان ئاشقانلار،
گۈل قىمسىدۇ شانۇ - زەپەردىن.

13

ئويۇشمىساڭ بىر گەۋدە بولۇپ،
جەڭگىۋارلىقىنى يار ئېتەلمەيسەن.

خوستلىرىنى كۆلدۈرۈپ خۇشال،

دۈشمىنىڭنى خار ئېتەلمەيسەن. ھازىر

14

بىر قېتىم سۇنغان چىنە

بولماس پەقەت ئەۋۋەلقتەك،

نەچچە يەردىن سالسىمۇ

ھەتتا ئانجا ئالتۇن قاداقتا.

كۆڭلى ئادەمنىڭ كۆياكى —

بىر نەپىس — نازۇك چىنە،

سەن ئۇنى چاك ئەيلىسەڭ

تۇ ئەسلىگە كەلمەس بىراق!...

15

سەممى بولساڭ تاپتىڭ ئېتىۋار،

ساختملىق قىلساڭ يولۇڭ بولۇر تار.

تەكەن تېرىماي، كۈللەر ئۇندۇرگەن،

ئۆمرۈڭدە ئەگەر بولماي دىسەڭ خار.

16

مەرتمۇەك تاغدەك ئۆسسۈمۈ كەرچە،

دوستۇم، كەمتەر بول، غادايمما قىلچە.

چىن ئىنسان بولساڭ، ھايات بېغىدا

ئېسىل خىسلەتتىن ئېچىلدۇرغۇنچە.

17

ھەۋەسكە بېرىلىپ شېئىرلار يازدىم،

شۇ يولدا ئىلھامنىڭ كانىنى قازدىم،

ئويلسام خەجىلمەن ئۆزۈمدىن — ئۆزۈم،

خەلقەگە ياقىمىدەك نەمىنى يازدىم؟!

مەمتىلى زۇنۇن

مەمتىلى زۇنۇن 1939 - يىلى قەشقەر شەھرى «ساقىيە» مەھەللىسىدە بىر تىجارەتچى ئائىلىسىدە تۇغۇلغان، ھازىر ۋىلايەتلىك سەنئەت ئۆمىكىدە كەسپىي ئىجادىيەتچى بولۇپ ئىشلەمەكتە.

شائىرنىڭ ئىجادىي پائالىيىتى 1952 - يىلى باشلانغان، 1955 - يىلدىن ئېتىۋەرەن ئەسەرلىرى مەتبۇئاتقا كۆرۈلۈشكە باشلىغان. ئۇ، ئۆزىنىڭ 30 نەچچە يىللىق ئىجادىيەت ھاياتىدا كۆپلىگەن شېئىر، داستان، بالادا، ناخشا تېكىستلىرى ۋە ھىكايە، دى-

راممىلارنى يازدى. 1979 - يىلدىن بۇيان ئۇنىڭ « كۆلۈمبەر -
« ۋىسال سەھىرى»، « كارۋان ناخشىسى » قاتارلىق توپلام
ئارقا - ئارقىدىن نەشر قىلىندى. ئۇ يېقىندا يەنە بىر دىرا
لار توپلىمى، بىر ھىكايىلار توپلىمىنى نەشرگە بەردى. ئۇ
غان « ئۈچ نەۋقىران » ناملىق تېلېۋىزىيە تىياتىرى شىنجاڭ
لېۋىزىيە ئىستانسىسى تەرىپىدىن سۈرەتكە ئېلىندى.
ئۇ ھازىر جۇڭگو يازغۇچىلار جەمئىيىتىنىڭ ئەزاسى،
يازغۇچىلار جەمئىيىتى شىنجاڭ شۆبەسىنىڭ ئەجرائىيە ھەيئەت
ئەزاسى.

غەزەللىەر

1

كىم كۆتەرسۇن قاتمۇ - قات تاغنى ئانا يەردىن بۆلەك
بارمۇ بىر پالۋان يەنە ئالەم ئارا يەردىن بۆلەك؟

تاغ كۆتەرگەن شۇ زىمىن مەننەت - تەمەننادىن يىراق
بارمۇ خىسلەت ئالەمدە بىباھا، يەردىن بۆلەك؟

قىلدى بەخش رىسقى - نىسۋە بارچە جان - جانلىققا
مۇنچە نەپ بەرگەيمۇنى - نى ئەۋلىيا، يەردىن بۆلەك؟

رىسقى بەرگەن شۇ زىمىن مەننەت - تەمەننادىن يىراق
نەپ بەرىپ، كىم قىلمىسۇن رەھمەت تاھا، يەردىن بۆلەك؟

تاغ بېسىپ تۇرغاندا ھەم بەرگەچ بەمىننەت بەھرى - نەپە
 ھىچنمەرسە يوق باھاسىز ئەتۋا، يەردىن بۆلەك!

2

بارمىدۇ زەرگەرگە قىممەتلىك نىمە زەردىن بۆلەك؟
 چاڭقىدىغان سەيياھقا ئاتەش چۆلدە كەۋسەردىن بۆلەك؟

خەلقى - ئالەم ئالدىدا قىلغاي چاكا قەلپىم مېنىڭ:
 ھىچنمەم يوقتۇر قەدىرلىك شۇ ئانا يەردىن بۆلەك!

ئۆز ئېلىم - تەختىم مېنىڭ، تەخت ۋارىسى - شاھزادىمەن -
 كىم بولاتتىم، بولمىسا يۈرتۈم، قەلەندەردىن بۆلەك؟

جان كېرەك، ۋىجدان كېرەك ئاقلاش ئۈچۈن يۇرت مېھرىنى -
 ئاقلىيالماس ھىچنمە ۋىجدانۇ، قان - تەردىن بۆلەك!

3

يەرگە باققان سا نىمەرسە ئىزلىسۇن يەمدىن بۆلەك؟
 كۈيىچى بۇلبۇل گۈل ئېچىلغان بەختىيار دەمدىن بۆلەك؟

قىش - زىمىستان، نەۋ باھارنىڭ پەرقى يوق توك قاغىغا،
 ئىزلىسۇن قالغاچ نىمەرسە يازۇ - كۆكلەمدىن بۆلەك؟

دەيدىكەن بال ھەرە تىنماي گۈل شوراپ، شەرۋەت بېرىپ -
 "ئەل ئۈچۈن بەردىم نىمەرسە تامچە زەمزەمدىن بۆلەك؟"

دەيدىكەن ئاپپاق غوزا قويىنىدا جان بەرگەن قۇرۇت
"راھىتىم يوق ئەلگە بەرگەن بەھرى - مەۋەدىن بۆ

يەيدۇ نامەرت ئۆزگەپلى - نەپسى ئۈچۈن غەم دائىمغا،
مەرت يىگىت يىسۇن نىمە ئەل بەختىچۈن غەمدىن بۆ

4

بارمىدۇ قىممەتتە تەڭداشسىز نىمە قاندىن بۆلەك؟
قان بىلەن بىر يىمىقا باغلانغان ئەزىز جاندىن بۆلەك؟

قانمىدى لوقمان ياشاپ مىڭ يىل ھاياتلىق ۋەسلىگە،
كىم يىتەر جان قىممىتىگە ئۇشبۇ لوقماندىن بۆلەك؟

تۆلىمىسەم دەيدىن ياشاپ مىڭلارچە لوقمان ئۆمرىنى،
ئارمىنىم يوق بۇ ئۇلۇغۋار ئارزۇ - ئارماندىن بۆلەك.

شۇ ئەزىز، شىرىن ھاياتىم بىر يولى كەتسۇن قۇرۇپ،
ئىزلىسەم سەپداش بۈيۈك مەردانە كارۋاندىن بۆلەك.

بولغىنىم پەخرىم بۈيۈك كارۋانغا ھەقدار - ئىزباسار،
تۆلگىنىم ئەۋزەل ياشاشتىن بۇ شەرەپ - شاندىن بۆلەك

5

كىمكى جان پىدا قىلسا كىلەچەك دىلر اباسىغا،
قۇچاق ئاچقاي كىلەچەك دىلر اباسى جان پىداسىغا.

تېپىلغايمۇ كىمىنەك جىسمىدە چىن سۆيگۈدىن زەررە،
كىمىنەكتەك بىمبەھرى بەندىلەر ئوخشايدۇ ئاسىيغا.

بىلەر پەرۋانە تەقدىرى نە بولغاي ئوتتا - ئاتەشتە،
ياقار ئۇ كۆكسىنى يەتكەچ ۋاپا - سۆيگۈ باھاسىغا.

ئۆزىنىڭ نەپسىنى كۆزلەپ، قۇرۇق شاختىن قىيام ئىزلەپ -
ھاماقەت يىگىناغۇچ يەتكەن قاچان ئۆز مۇددىئاسىغا؟

پەخىرلىك بىز جايالىق ئەجرىمىز بىر مەڭ قوشار بولسا،
كىلەچەك دىلراپاسىنىڭ گۈزەل ھۆسىنى - سىماسىغا.

6

جانۇ - تەن ئالغايىمۇ لەززەت، تاڭ ساپاسى بولمىسا،
ناز بىلەن كۈلگەيمۇ گۈل، بۇلبۇل ناۋاسى بولمىسا.

نالە قىلماس قايسى بۇلبۇل ئاھىدىن ئۇچقۇن چېچىپ،
چىن يۈرەك مېھرى بىلەن سۆيگەن زىباسى بولمىسا.

شۇل زىبا ھۆسىنىگە زوق ئەيلەش ئۈچۈن جۈپ كۆز كېرەك -
كۆز دىگەن قوزۇق ئىزىدۇر نۇر زىباسى بولمىسا.

كۆزگە نۇر نەدىن كېلۈر؟ سۆيگۈ ساداقەت شامىدىن،
باغرى تاش ئەما دىگەن مېھرى - ۋاپاسى بولمىسا.

كىم يېتەر مېھرى - ۋاپانىڭ قەدرىگە، يارانلىرىم،
شۇ ۋاپا دەرياسىنىڭ كەلكۈن - جاپاسى بولمىسا.

زەر، گۆھەر نەدىن كىلۇر كان بولمىسا،
بولسا كان، ئىشلەمچى مەردان بولمىسا.

ئەلئارا بولغايمىدى زەر ئەتتۇا،
قىممىتىگە يەتكىدەك جان بولمىسا.

زەرنى چۆلدىن شاھ رەشىد تاپقايمىدى،
قەلب كۆزىدە نۇرى ئېرىپان بولمىسا.

زەر - نەقىسە ① نۇرنى چاچقايمىدى،
ياخشى زەرگەر - شاھ رەشىدخان بولمىسا.

نۇر - جۇلا چاچقاي ئېسىل زەر - ئىختىدار،
قايسى شاھ سەۋدايى، نادان بولمىسا.

تۇيۇقلار

1

مۇرات - بەختىم تىلەپ تۇناەر قوشاق قاتتىك،

چېكىپ مىڭبىر مۇشەققەت تۆزگىمۇ قاتتىك،

”ۋەتەن، خەلقىم“ دىسەم گويا ئېرىپ شامدەك،

”ئۆزۈم“ دەپ مەيدە قاقسام، مۇز كەبى قاتتىك.

① مەلىكە ئاماننىيازلىق ئادىبى تەخەللۇسى

2

شەرەپ قۇچقان ھامان كىمكى ئۇچۇپ كەتتى، مەغلۇپ
دېگىن: تەلەي قۇشى قولدىن ئۇچۇپ كەتتى. مەغلۇپ
تەپەككۇر قىل، تەكەببۇرلۇق قىياسىدىن مەغلۇپ
ھالاكەت دەشتىگە كىمىلەر ئۇچۇپ كەتتى!

3

كىشىلىك رىسقىنىڭ كانى ئانا يەر، قەلەم - تىپ، يەر
ھالال تەر تۆككۈچى ئۆز رىسقىنى يەر. مەغلۇپ
ھاياتلىق رىسقىنى ئىزلەپ ھارامدىن، مەغلۇپ
ئىممە نەپ تاپتى كىم بولماي يۈزى يەر!

4

راھىتىم، جانىم ئارامى ئۆز يېرىم، مەغلۇپ
ئۆز يېرىمدە بولمىغاي كۆڭلۈم يېرىم. مەغلۇپ
ئۆز يېرىمدىن بىر نەپەس بولسام يېراق، مەغلۇپ
تارتىشىپ ئاغرىيدۇ قانداقتۇ يېرىم.

5

تەر تۆكۈلمەي يولدا خەندەك تىنمىغاي، مەغلۇپ
تىنمىسا خەندەك، كۆڭلۈم تىنمىغاي. مەغلۇپ
مەرت يىگىت ئەلنىڭ مۇرات - بەختى ئۇچۇن، مەغلۇپ
بىر ئۆمۈر يول تۈزلىگەي، ھىچ تىنمىغاي.

ئويلىغىن، ھەر كۈن كېلىۋە مەيدۇ سەل،
 كەلمىدى دەپ سەلگە ھەرگىز باقما سەل.
 بىل، غەزەپ - ئاچچىق قىيان - سەلدىن يامان،
 كەلسە ئاچچىق، بېسىۋال ئۆپكەڭنى سەل.

مەرىپەت - يارىڭ، يۈزۈڭنى ئۆرۈمە،
 ئۇ، گۈزەل بەختىڭ مۇنارى، ئۆرۈمە.
 پەن بېغىدا مەي بولۇپ تۆكسەڭ قىيام،
 جاننى مەن ئەيلەي بېشىڭدىن ئۆرۈمە.

ئالدىمىزدا چوڭ سەپەرنىڭ ئۆتكىلى،
 ئانت ئىچىشتۇق بىر نىيەتتە ئۆتكىلى،
 قىلسا كىم بىرلىككە قەست، بولماس ئۇنىڭ،
 بۇ گۇناھىدىن پەقەتلا ئۆتكىلى!

جانىجان يۇرتۇڭ - ئانا، خەلقىڭ - ئاتا،
 شۇ ۋە تەن، خەلقىڭ ئۈچۈن جاننى ئاقلا،
 جاندىن ئايرىلساڭ ئەگەر بۇ يولدا سەن،
 خەلق، ۋە تەن قىلغاي ساڭا ھەمك جان ئاتا.

10

جاغرى تاشلىق قىلدى چۈپتۈم، ئاينىدى، سىلە ئاينىدى،
قىلمىشىدىن زەپمۇ كۆڭلۈم ئاينىدى. سىلە ئاينىدى.
مەن بىلەن قالغان يىتىم - مەسۇم چېچەك،
چىن ۋاپا - مېھرىم سۈيىدە ئاينىدى.

11

تاشنى ئوخشاتقان نەمەرسە ياغۇ - پەش،
توننى ئوخشاتقان ياغا، يەك بىرلە پەش.
جۈملىڭىز ھەم ئوخشىماس دەل جايدا
كەلمەسە ئۈندەش، سوئال، تىرناقۇ - پەش.

12

تېتىنى "چاغ!" دەيمىز، مۈشۈك - ئاسلانى "پەش!"،
چولمىساق ئاگاھ، تۇرامدۇ ياغۇ - پەش؟
بىھەرى - نەپ بەرمەي ئىلىڭگە شۇنچە يىل،
قىلمىغىن نەۋاختىكى تۆھپەڭنى پەش!

13

جۇ ئەسىردۇر ئىلىم - ھىكمەت ئەسىرى،
قولدا مەھمۇت، خاس ھاجىپنىڭ ئەسىرى.
نى - نى ئۇلۇغ دانىشمەنلەر - ئاقىللار،
يولۇپ قالدى چۈپ ئەسەرنىڭ ئەسىرى.

سوۋغا قىلسام شۇنچە ھەممە تلىك ئەسەر،
 تەلپىنىشتىن ئۇندا يوق ھىچبىر ئەسەر.
 ئاھ ئىست، سۇندۇم نىچۇن ئەمماغا شام؟
 دەپ تۇيۇق يازدىم بۇ ھال قىلغىچ ئەسەر.

تېرىپ ئالماق ئاسان مۇنچاق توكۇلسە،
 بەسى مۇشكۈل ئىناۋەت يۈز توكۇلسە.
 توكۇلگەن پەيتى دەپ بىلىگەن يۈزۈڭنىڭ،
 تىلىڭدىن قايسى چاغ ئىغۋا توكۇلسە.

قاش - كىرىپىڭنىڭ قۇرار توكۇلۇپ،
 لەۋلىرىڭدىن شىكەر توكۇلۇپ،
 مېھرىڭ بىلەن كۆكلەپ كېتەر مەن،
 قەھرىڭ بىلەپ قۇرۇپ، توكۇلۇپ.

چۈشتى كۆڭلۈمگە يوچۇن خەۋپتىن تۇيۇق،
 مەن دىدىم: غەپلەت يولى خەۋپلىك، تۇيۇق -
 قەلبى ئويغاقتىن ھەزەر ئەيلەيدۇ خەۋپ،
 دەپ تۇيۇق چۈشكەن كېچە يازدىم تۇيۇق.

18

پۈتۈڭنى يىنىك تۇت، تىلمىڭنى ئېغىر،
 چىداش بەر بېشىڭغا كۈن چۈشسە ئېغىر.
 كۆڭۈلنى ئۆچۈق تۇت تېنىڭنى سەھەت،
 يولۇڭدا تاغ - داۋان، يۈكۈڭمۇ ئېغىر.

19

نادانلار ئالدىدا قىلغىن ئېغىرلىق،
 بىلىشكە ئالدىرا، قىلما ئېغىرلىق.
 مۇشەققەت تاغىنى ئارتساڭ قەۋەتلەپ،
 بىلىم - پەن ئەھلى ھىس قىلماس ئېغىرلىق.

20

ئاتامنىڭ مال-بىساتىدىن مىراس تەگدى ماڭا بىر ئوق ①
 باھاسىز ئىككى قامۇس، خاسىيە تىلىك يا بىلەن بىر ئوق.
 دىدىم: بۇندىن جۇدا بولسام ھاياتىم ھارۋىسى گۇمران،
 دوزاققا بولغۇسى تۇترۇق شۇ ئان قوش چاق بىلەن بىر ئوق.

21

ئىلاھا، كەلمىدى رەھىمىڭ مېنىڭدەك بىر دىلى ساپقا،
 قىشمن - ياز بەندىدەن ئالقان گۆشىنى يەيدىغان ساپقا.
 تېرىمدىن ئۇندى تال كۆكلەپ، بىدىشتە مەھسۇلى شەرۋەت،
 ئۇزاتسام، ئاھ خۇداۋەندا، قولۇم يەتمەيدۇ بىر ساپقا.

① بىر ئوق - بىر كىشىلىك ھەسسە، ئۇلۇش.

سوۋغا قىلسام شۇنچە ھەممە تلىك ئەسەر،
 تەلپىنىشتىن ئۇندا يوق ھەمچىر ئەسەر.
 ئاھ ئىست، سۇندۇم نىچۇن ئەماغا شام؟
 دەپ تۇيۇق يازدىم بۇ ھال قىلغاچ ئەسەر.

تېرىپ ئالماق ئاسان مۇنچاق توكۇلسە،
 بەسى مۇشكۇل ئىناۋەت يۈز توكۇلسە.
 توكۇلگەن پەيتى دەپ بىلىگەن يۈزۈڭنىڭ،
 تىلىڭدىن قايسى چاغ ئىغۇۋا توكۇلسە.

قاش - كىرىپىڭنىڭ تۇرار توكۇلۇپ،
 لەۋلىرىڭدىن شىكەر توكۇلۇپ،
 مېھرىڭ بىلەن كۆكلەپ كېتەر مەن،
 قەھرىڭ بىلەپ قۇرۇپ، توكۇلۇپ.

چۈشتى كۆڭلۈمگە يوچۇن خەۋپتىن تۇيۇق،
 مەن دىدىم: غەپلەت يولى خەۋپلىك، تۇيۇق -
 قەلبى ئويغاقتىن ھەزەر ئەيلەيدۇ خەۋپ،
 دەپ تۇيۇق چۈشكەن كېچە يازدىم تۇيۇق.

18

پۇتۇڭنى يىنىك تۇت، تىلىڭنى ئېغىر،
 چىداش بەر بېشىڭغا كۈن چۈشسە ئېغىر.
 كۆڭۈلنى ئوچۇق تۇت تېنىڭنى سەھەت،
 يولۇڭدا تاغ - داۋان، يۈكۈڭمۇ ئېغىر.

19

نادانلار ئالدىدا قىلغىن ئېغىرلىق،
 بىلىشكە ئالدىرا، قىلما ئېغىرلىق.
 مۇشەققەت تاغىنى ئارتساڭ قەۋەتلەپ،
 بىلىم - پەن ئەھلى ھىس قىلماس ئېغىرلىق.

20

ئاتامنىڭ مال-بىساتىدىن مىراس تەگدى ماڭا بىر ئوق ①
 باھاسىز ئىككى قامۇس، خاسىيە تىلىك يا بىلەن بىر ئوق.
 دىدىم: بۇندىن جۇدا بولسام ھاياتىم ھارۋىسى گۇمران،
 دوزاققا بولغۇسى تۇترۇق شۇئان قوش چاق بىلەن بىرئوق.

21

ئىلاھا، كەلەمدى رەھەمنىڭ مېنىڭدەك بىر دىلى ساپقا،
 قىشمن - ياز بەندىدەن ئالقان گۆشىنى يەيدىغان ساپقا.
 تېرىمدىن ئۇندى تال كۆكلەپ، بىدىشتە مەھسۇلى شەرۋەت،
 ئۇزاتسام، ئاھ خۇداۋەندا، قولۇم يەتمەيدۇ بىر ساپقا.

① بىر ئوق - بىر كىشىلىك مەسە، ئۇلۇش.

قوياش مۇھەببىتى

چۈشتە زەپ مەغرۇر ئىدىك، ئاپتاپپەرەس،
نە ئۇچۇن ئەگدىك شۇ دەم باشكىنى پەس؟

ئول تولۇنئاي جىلۋىسىگە باققىنا،
بۇ گۈزەللىك لەززىتىنى چاققىنا!...

ئۇ دىدى: ئاپتاپپەرەس - ئىسىم مېنىك،
بەند ئىرور ئاپتاپقا جان - جىسىم مېنىك!

ئايغا باقسام كۈنگە باققان كۆز بىلەن،
نۇر - ھارارەتتىن رەك ئالغان يۈز بىلەن؛

بىر يولى بولمامدۇ كور - ئەما كۆزۈم؟
ھەم قۇرۇپ كەتمەمدۇ نە پرەتتىن يۈزۈم؟

ئاپشۇرۇپ كۆڭلۈمنى ئاپتاپ ئىلىكىگە،
ئەمدى قانداق بۆلگىدە كەمەن ئىككىگە؟

بىر قوياش قەلبىمگە ئوت ياققان مېنىك
شۇ قوياشقا باققىنىم - باققان مېنىك!

1982-يىلى، ئىيۇن، قەشقەر

لەيلى

ھويلىغا باغدىن كۆچەردىم لەيلىنى،

تارتىۋالدى لەيلى كۆڭلۈم مەيلىنى.

مەن دېدىم: ئۆستۈك ئەجەپ يەر تاللىماي،
نە قىلار ئەردەم سولاشساڭ ئاينىماي؟
ئېيتتى لەيلى: ئۆز يېرىم - باغ ھويلىمۇ،
چۆل-جەزىرە، تىك داۋان، تاغ قويىنىمۇ.
نەگە تىكسەڭ شۇنداق چاچقايمەن پۇراق،
بىرلا شەرت: بولساملا تەشتەكتىن يىراق.
1982-يىلى، ئىيۇن، قەشقەر.

شەپەرەڭ

— ئەي شەپەرەڭ، تۈندە ئالەم كېزىسەن،
بەھرى ئالماي يورۇقلۇقتىن - قوياشتىن.
خورلۇق - ئازاپ ھىس قىلمايسەن، ئېيتقىمنا،
ئۆمرۈڭ بويى تۈن ئىلكىدە ياشاشتىن؟

— ئەي ئادىمى، سۈرۈشتۈرسەڭ ئەسلىمنى،
مەندىن ئارتۇق كىم سۆيەر تاڭ ۋەسلىمنى؟
سەيلى قىلسام نۇر قويىمدا بەھوزۇر،
قوغدايدۇ كىم تۈندە ئىنسان نەسلىمنى؟

كەلسە ھەر خىل زەھەر تىللىق چەرەندە،
كىملىر ئۇرۇپ چەيلىمەيدۇ كۈندۈزى؟
ھۇجۇم باشلا قان شورغۇچ ھاشارەت،
تۈن قۆيىنىغا بولغاندا ھەرق يەر يۈزى.

بەزگەك پاشا ئۇرسا نەشتەر "غىياك" قىلىپ،
ئاغرىيدۇ جان، قان تومۇرى چىڭقىلىپ.
ئەلنى قوغداپ بۇ ۋابانىڭ زەھرىدىن،
مەن چىقىمەن تاڭ ئاتىمغىچە جەڭ قىلىپ.
قايسى يۈرەك تەشنى ئەمەس، زار ئەمەس،
يورۇقلۇققا، ئالتۇن قوياش ۋە سىلىگە؟
پەخىرلىكمەن تەچ - ئاراملىق بەخش ئېتىپ،
ئۆتسە ئۆمرۈم ئادىمىزات نەسلىگە.
1983 - يىلى، قەشقەر.

ئىچەيلى

1
ساقى، شاراپ قۇي يەنە،
قۇيغىن يەنە، ئىچەيلى.
بۈگۈن بىزگە خۇددى توي -
چوڭ تەنتەنە ئىچەيلى!
ئىچەيلى، ئاھ، ئىچەيلى،
تەشنى يۈرەك قانغىدەك.
ئۆمرىمىزدە ئۇشبۇ كۈن
يادنامە بولۇپ قالغىدەك.
ئايرىلغىلى، جان دوستلار،
ئىككى ئون يىل بولۇپتۇ.

قانچىمىزنىڭ بېشىغا،
ئاپپاق قىروۋ قونۇپتۇ.

قانچىمىزنىڭ مەڭزىدە،
قانلىق ئىزلار - سىزىقلار،
ئولتۇرۇشقان قوۋىمىز،
سۇندۇرۇلغاچ ئېزىقلار.

ئەمەسمىدوق ساۋاقداش،
ئوتتۇز ئالتە نەۋاقىران؟
قوشماقكىمىزەك قېرىنداش -
تۇققاندىنمۇ مېھرىۋان؟

ئارزۇيىمىز، ئاھ ئەجەپ،
گۈزەل ئىدى، ساپ ئىدى.
ئارزۇمىزغا زامانمۇ
لايىق ئىدى، باپ ئىدى.

ئانا مەكتەپ يوللىدى،
بىزنى گويا فۇرۇنتقا.
بىر نىيەتتە بۆلۈندۇق،
نەچچە سەپكە، يۇرت - يۇرتقا.

ئازاپ بىلەن خۇشاللىق،
بىزنى ئالغان ئىلىكىگە.

ئولغان بىلىم گۈلشىنى،
كۆز ياش بىلەن كۈلكىگە.

پەرۋاز قىلدۇق بىر يولى،
ئوتتۇز ئالتە قىران قۇش -
كۆكنى قۇچتى بىر سادا:
— خوش، جان - جىگەر!
— خەير - خوش!...

بىر پىلەكتىن سۇ ئىچكەن،
شۇنچە نۇرغۇن خەمەكتىن؛
ئەمدى قايتۇق قانچىمىز؟
ساناپ باققىن بۆلەكتىن!

ساددە، ياۋاش، خىيالچان،
تۇر مۇھەممەت نەكەتتى؟^①
ساپ - سەمىي، توغرا سۆز،
خالىس نىيەت نەكەتتى؟

قاپلىغان چاغ جاھالەت،
يەر - زىمىننى، سامانى.
كۆز ئالدىدا تۇنجى رەت،
كۆرۈپ مۇدەھىش ۋابانى؛

تەۋرىمەستىن تىك تۇرغان،
مەغرۇر قىيا نەكەتتى؟
«ھەقىقەت!» دەپ سايىرغان،
بۈلبۈلگۈيا نەكەتتى؟

① تۇر مۇھەممەت - شائىر ئەمىن 1959 - يىلى نۇزۇجىمىغا ئۈچ
ساۋاقداشلىرىنىڭ بىرى.

قەلبىمىزدە مەڭگۈلۈك،
ساقايماس دەز قالدۇرۇپ،
يەلكىمىزدە ئېغىر يۈك،
ۋىجدانى قەرز قالدۇرۇپ؛

كۆھمقاپقا يول ئالغان،
ياخشى ئوغلان نەكەتتى؟
دوستلار ئۈچۈن جان پىدا،
مەردۇ - مەردان نەكەتتى؟

قەن يىغىدۇ بال ھەرە،
گۈل - چېچەكتىن باغ ئارا،
ئۇۋىسىغا مۈكىدۇ،
مۈزلىغاندا تاغ - دالا.

تۈرمۈھەممەت بال بەردى،
جۈت - قەھرىتان ئىچىدە،
گۈلزار ئەمەس، باغ ئەمەس،
قارا زىندان ئىچىدە.

دوستىمىزنىڭ چەككىنى،
دەرت - رىيازەت ئەمەسمۇ؟
يۈرىكىدىن تامغىنى،
شىرنە - شەرۋەت ئەمەسمۇ؟

شىرنە - شەرۋەت دىگىنىم،
مەردانە خەت ئەمەسمۇ؟

تۆھمەتلەرنى ئۆرتىگەن،
ئەرز - شىكايەت ئەمەسمۇ؟

بەتلەر گويا بىر جەڭگاھ،
سىزنىق - ئاكوپ ئەمەسمۇ؟

ھەرپلەر گويا گۈمبۇرلەپ،
ئېتىلغان توپ ئەمەسمۇ؟

ھەر چېكىت - پەش بىر بومپا،
يالاڭ تىرناق قىلىچتۇر.

ئۈندەش گويا پولات ئوق،
سوئال بەلگە كىرىچتۇر.

تۈن - جاھالەت دىۋىسى،
دىر تىترىدى بۇ خەتتىن؛

نۇرلۇق جاھاننامىدەك،
خاسىيەتلىك ھۆججەتتىن.

ئاتا قىلدى شۇ ھۆججەت،
قانچىمىزغا ئامانلىق.

مەرھۇم ئىدى، ئاھ ئەجەپ
ئىرادىلىك، ۋىجدانلىق!

2

ئاھ، ساۋاقداش بەدىنىۋر،
مۇڭلىنىسەن نىمانچە؟

ئوتقا چۈشكەن قىل كەبى،
 تولىغىنىمىسەن نىمانچە؟
 كۆز ئالدىڭدىن ئۆتتۈمۇ،
 شۇ ئازاپلىق سەرگۈزەشت؟
 ياكى ھىجران تۈنلىرى،
 بېسىپ ئۆتكەن تاغۇ - دەشت؟
 شۇنچە يىللار ئاھ دىدۇق،
 بەس، سۈر تىكىنە يېشىڭنى.
 ئىچ - ئىچىڭدىن "ئۇھ" دىمەي،
 كۆتەرگىنە بېشىڭنى!
 شەمشات ئىدۇق قۇرىغان،
 بىز كۆكەردۇق بۆلەكتىن.
 قوي، پەغانلار دېغىنى
 بىۋايىلى بىز يۈرەكتىن.
 گۆھەر ئىدۇق، زەر ئىدۇق،
 لايغا پاتتۇق، خار بولدۇق.
 بىر زەررە نۇر چېچىشقا،
 شۇنچە تەشنا - زار بولدۇق.
 بۇلاق ئىدۇق شاۋقۇنلۇق،
 ھۇۋلاپ بوران، قۇم باستى.
 بەزمە قۇردى جىن - شەيتان،
 جەرە سالدى ئالۋاستى!

قانچە - قانچە ئۆتكەمە -

غەلۋىرلەردە تاسقالدۇق.

ئارمان بىلەن ئالەمدىن،

خوشلۇشۇشقا تاس قالدۇق!

ئىچتىخارلان، پەخىرلەن،

ساۋاقداشلىق مېھرىدىن.

ئىرادىسى، چۈرۈمىتى،

پاراسىتى - زېھنىدىن.

شۇنچە دەھشەت ئالدىدا،

ئىگىلىدىمۇ بېلىمىز؟

قوندۇردىمۇ قىلچە داغ،

ۋىجدانىمىز - دىلىمىز؟

قىلمىدۇقمۇ جانىپدا،

بىرىمىزگە بىرىمىز؟

خەلقى ئالەم ئالدىدا،

قىسلامدۇ تىلىمىز؟

قوي، تۆكمە ياش، ئالدىڭدا

جان - جىگەرلەر دىدارى.

سوراپياققىن، كىم ئەمەس،

غەم - غۇسسدىن بىزارى؟

ئال ئېسىڭگە كۆمۈلگەن،

ئەنجۈر بىلەن ئانارنى؛

مۇڭلىنامدۇ كۆرگەندە،
چېچەك پەسلى - باھارنى؟

شۇنچە يىللار كۆمۈلۈپ،
باش كۆتەردۇق يېڭىدىن؛
نەپەس ئېلىپ نۇر ئېلىپ،
قۇتلۇق باھار تېڭىدىن.

ياخشى باغۋەن - ئەزىز خەلق،
بىزنى پەرۋىش ئەتمەكتە.
دىل سېغىنىغان ھۆر زامان،
قەدرىمىزگە يەتمەكتە.

ئەۋلادىمىز - نەسلىمىز،
تەشنىلىقتا ئۆتمەكتە.
پىشقان، راستا مەي بولغان،
مېۋىمىزنى كۈتمەكتە.

مېرادىمىز يۇلتۇزى،
ئۇشپۇ ئەۋلات ئەمەسمۇ؟
ئۇلار بىلەن كېلىچەك،
گۈزەل، ئاۋات ئەمەسمۇ؟

ئۇلار رەڭدار قاناتىمىز،
توز ئەمەسمۇ تېخىچە؟
سەبى كۆڭۈل زىمىنى،
بوز ئەمەسمۇ تېخىچە؟

ئەمگەك بىلەن چاپالىق،
بۇ زىمىننى ئاچمىساق،
مېھرىمىزدىن سۇ بېرىپ،
ئالتۇن ئۇرۇق چاچمىساق؛

رازى - رىزارى بولغايمۇ،
يېڭى ئەۋلات - نەسلىمىز؟
شۇلار ئۈچۈن يارانغان،
ئەمەسمۇ ئۇ ئۇسۇل بىز.

مەنزىل يېراق، يۈك ئېغىر،
يوللار ئىگىز داۋانلىق.
ئېغىر يۈكلۈك ھارۋىغا،
تۈلپار كېرەك ياراملىق.

ھاپاش قىلماق نە ھاجەت،
دەرت - ئەلەمنى داۋاملىق؟
بىزگە ئەلا ھەممىدىن،
تەن سەھەتلىك - ئامانلىق.

نەسلىمىزنىڭ تالىمى -
بەختى ئۈچۈن ياشايلى!
بىللە سۆرەپ ھارۋىنى،
تاغ - داۋانلار ئاشايلى!

×

ساقى، شاراپ قۇي يەنە،
قۇيغىن يەنە، ئىچەيلى.
ئاچچىق ئەلەم - ھەسرەتتىن،
قول ئۈزەيلى، كېچەيلى!

تاشلايلى بىز كەڭ نەزەر،
ئالغا - يىمراق پەللىگە؛
نەسلىمىزنىڭ مۇرادى،
كۈل ئاچقۇسى دەۋرىگە!

مىرزاهىد كېرىمى

مىرزاهىد كېرىمى 1939 - يىلى 11 - ئايدا قەشقەر شەھىرىدە تەۋە تارىبوغۇز كەنتىدە تىجارەتچى ئائىلىسىدە تۇغۇلغان .
 ھازىر قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتىدا مۇھەررىر بولۇپ ئىشلىمەكتە .
 مىرزاهىد كېرىمنىڭ ئىجادىي پائالىيىتى تولۇقسىز ئوت - تۇرا مەكتەپتە ئوقۇۋاتقان چېغىدىلا باشلانغان . 1956 - يىلدىن باشلاپ كېزىت - ژورناللاردا ئەسەرلىرى ئېلان قىلىنغان . ئۇ ئىلىم كىرى-ئاخىر بولۇپ « ساندۇق ئىچىدىكى بوۋاق » ، « لاچىن مەھقىدە بالادا » ، « ھېيتكادا ھېيت كۈنى » ، « بىناھا تۇپ

«راق» قاتارلىق شېئىر - داستانلارنى يېزىپ، جامائەتچىلىك ئا-
رىسىدا كۈچلۈك تەسىر قوزغىغان. 1982 - يىلى بېيجىڭ مەلئەت-
لەر نەشرىياتى تەرىپىدىن ئۇنىڭ «ئالتۇن ئاچقۇچ» ناملىق
شېئىرلار توپلىمى نەشر قىلىنغان. 1984 - يىلى شائىر «قانائەت-
لانغان تىلەك» ناملىق شېئىر ۋە داستانلار توپلىمىنى نەشرگە
بەردى. ھازىر «جۇدالىق» ناملىق يىرىك ئەسەرى ئۈستىدە
ئىشلەپ كەتە.

شائىر مەرزاهىد كېرىمى جۇڭگو يازغۇچىلار جەمئىيىتى شىن-
جاڭ شۆبىسىنىڭ ئەزاسى.

باھارنى كۆيلىپ تۇرسام ياز كېلەر...

ئۈچ خاتىرە دەپتىرىمنى بىر ھازا -
دوستۇم كۆرۈپ قاپاقلەرى سۈزۈلدى.
«ۋە تەن - ۋە تەن!... دەپ يېزىپسەن شۇنچىلا...»
ئۇ غودۇڭشۇپ قوشۇمى تۇرۇلدى.

ۋۇجۇدۇمنى سالىدى شۇ ئان لەرزىگە،
تاپىنىمىدىن چىققان غەزەپ تىترىكى.
- يېتەلمىدىم تېخى ۋە تەن قەدرىگە، -
دېدىم ئاڭا، - شۇدۇر شائىر ئىستىمكى.

بقايسى بىر جان ۋە تېنىنى سۈيەمگەن،
ۋە تەن ئىشقى پىراقىدا كۆيىمگەن!

قان دېسە - قان، تەر دېسە - تەر ئاققۇزۇپ.
 ھېچ ئايانماي ئۇز چىنىدىن كەچمەگەن؟

ئېيتىن دوستۇم، مەدھىيەلەمەي ۋە تەننى،

بولاتتىمۇ يازسام ئىشرەت ناخىشى؟

تەسۋىرلىسەم خۇما كۆز دەپ لەۋەننى،

دەر ئىدىگىمۇ: بۇ شېئىرنىڭ ياخشىسى؟

ۋە تىنىمنىڭ ھەر تويىغا مىڭ شېئىر،

يۈزدىن داستان يازسام يەنە ئاز كېلەر.

ئانا تۇپراق سۈيگىسىگە مەن ئەسىر،

باھارىنى كۈيلەپ تۇرسام ياز كېلەر...

قىرىق تۆت يىللىق ھاياتىمدا يازغىنىم،

بىر شېئىرنىڭ ياپرىقىغا تەڭ كەلمەس.

مېنى خەجىل قىلار تاپماي ھېچ تىنىم،

ئوقۇپ بۆلۈپ كۈل شېئىردا مۇخەممەس.

مەندىن ئۇنداق نامەرتلىكنى كۈتمىگەن،

ۋە تىنىمنى ھەر قەدەمدە كۈيلەيمەن.

كۆڭلىمنى دەپ يەمەي ۋە تەن غەمىنى،

ئالچىغاننىڭ ۋۇجۇدىنى ئۆرتەيمەن.

مەن كۈيلەيمەن تاغلىرىنى - ھەيۋەتلىك،

جاۋاھىرات تولۇپ تاشقان غارىدا.

مەن كۈيلەيمەن باغلىرىنى خىمىلەتلىك،

دەستىرخانى كەڭ يېپىلغان سايىغا.

مەن كۈيلەيمەن يامغۇرىغا باش تۇتۇپ،
يالاڭ ئاياق كېچىپ ئاپپاق قارىنى.
مەن كۈيلەيمەن كۆتۈرۈلگەن چاغدا كۈن -
ئېتىگىگە يېپىپ ئەتلەس - شايىنى.

مەن يازىمەن شاھاللىرى ساز چېلىپ،
سالغان چاغدا مەجنۇن تالنى ئۇسۇلغا.
مەن يازىمەن ئىشچان قىزىلار نازلىنىپ،
باققىنىدا جەۋلان قىلغان ئوغۇلغا.

ۋە تىنىمنىڭ دەرەخلىرى يەلپۈنسە،
ياپراق ئەمەس، ناخشا - غەزەل تۆكىلەر.
گويا باغۋەن باغدا مېۋە تەرگەندەك،
تېرىپ ئېلىپ مەپتۇن كۆڭلۈم سۈيىنەر.

ۋە تىنىمنىڭ دەريالىرى دولقۇنلۇق،
سالسام قاماق چىقار دەستان، لېرىكا.
ۋە تىنىمنىڭ باغرى كەڭرى يالقۇنلۇق،
كۆز ئالايىتقان دۈشمەن كۆيەر ئوتىدا...

ئىچۈن يازماي "ۋە تەن، ۋە تەن، ۋە تەن!" دەپ،
ئىگە تۇرسا، دوستۇم، شۇنداق خىسلەتكە.
مەن يازىمەن ۋە تەنپەرۋەر، دەپ كۈيلەپ،
كىم ئەجرىدىن تۆھپە قوشسا ۋە تەنگە!

قەلەم ۋە مەن

ھەر قېتىم ئۆيۈمگە كەلگەندە دوستۇم،
دەر: " ئەمدى بولدى قىل تاشلا قەلەمنى! ..."
ئۈستۈڭدىن سۆز - چۆچەك بولۇپتۇ، ئۇقتۇم،
كەلمەيدۇ قايتا دەپ قىسقا ئويلما،
باغرىڭنى لەختە قان قىلغان ئەلەمنى؛
ئايمىغىن جېنىڭنى بۇنچە قىيىتما...

ئېيتقىمنا، قاي شائىر ياخشى كۈن كۆرگەن؟
كۈندۈز - تۈن ساڭا بار نە خوشلۇق، ئارام؟ ..."
ئۇ سۆزلەپ ئۆتۈۋىشى - باشتىن كۆچۈرگەن،
رايىمنى قايتۇرماق بولدى، ئىجتاكار،
روھىمنى ئازاپلاپ ئېچىپ دىل يارام ..."
بولايۇ ئۇنى دەپ يېزىشتىن بىزار؟

مىڭ يىلىنىڭ ئالدىغا تاشلىغان نەزەر،
شائىرنىڭ خىسلىتى باقمايدۇ كۈنگە!
ئۇندا بار مۇھەببەت ھاياتتا ئۈلگە،
ئۇندا بار ئەقىدە، پىداكار ۋىزدان،
پارتىيە بولغاچقا مەندىن غەم يىمە!
جىسمىمدە جاپادىن ھوزۇرلىنارجان.

- راس! - دىدى ياپ - يېشىل ئارچا يەلپۈنۈپ
دېرىزەم ئالدىغا تاشلىغان سايە.
قەزىمىلەپ مېنى گەز، قامچا ئورنىغا،

پارتىيە تۇتقازغان تۇرسا قەلەمنى؛
مەن نەچۈن جان تىكىپ قىلماي ھىمايە،
كۆيلەشنى پەرز بىلىپ ئانا ۋە تەننى!؟

- راس! - دىدى تۇلۇنئاي كۆز نەكتىن ماراپ، -
تاشلىما قەلەمنى، يازغىن ئۇخلىما!
ئاق بەتتە يۇلتۇزدەك تەر ۋە قان چاقناپ،
بولسا ھەر قەممەتتە دەردىگە دەرمان،
ماڭمامدۇ ئالدىغا كىشى داچىماي؟
شائىر بۇ سەۋەپتىن بىر ئۇلۇغ ئىنسان.

- راس! - دىدى باغرىمدا يۈرۈگۈم ئويناپ، -
ياز ھارماي، مەن سىيا بولاي قەلەمگە.
يازغىنىمك ھەر دىلدا قوزغاپ ئىشتىياق،
قىزىلىگۈل ھىدىنى ئۇرۇپ دىماققا؛
خاتمە بەرسۈن غەم، ھەسرەت - ئەلەمگە،
گىرىپتار قىلماي ھىچ دەرتلىك پىراققا...

X X X

قاچۇرۇپ كۆزىنى دوستۇم كۆزۈمدىن،
خوشلاشتى ئۈندىمەي، يازدەمەن غەمسىز.
ئاجرىماس قوللۇرۇم مەڭگۈ قەلەمدىن،
يېزىشقا كىرىشكەن چېغىمدا شەكسىز
نەچاپا، نەراھەت كەلمەس ئويۇمغا
ئىجادىم - نىجاتكار ماڭغان يولۇمدا!

ھەممىلا يېرىشىدە مېنىڭ يارىم بار...

كۈن چىققان ئاسمانغا ئايىمۇ ھەم چىقتى،
گۈل سىزىپ ساھاغا گاڭ قەلەم چىقتى.
مەن ئاشىق كۆكسىدىن دەرت - قەلەم چىقتى،
بىزوخلۇنۇپ ئالدىمغا يار سەنەم چىقتى...

قارىسام بىر شۇلا-كۆرۈنمەس نىگار...
خوش پىچىم قەددىنى يوشۇردۇڭمۇ تۇن؟
ئات قىلىپ قەلەمنى بولۇپ ئىنتىزار،
مەن ئىزلەپ ۋەسلىنى كىزىمەن بۈگۈن.

كۆردۈم ئۆز يۈزىنىڭ گۈزەل رەڭگىنى،
قەشقەرنىڭ بېغىدا پىشقان ئاناردا.
چاچلىرى مەجنۇنتال بولۇپ يەلپۈندى،
زەرەپشان بويىدا سالقىن باھاردا.

ئۇ مامۇق قاشلىرى بولۇپ كۆك مايسە،
ئىلىنىڭ دالىسى ئۆزرە كۆچۈپتۇ.
ئايلىنىپ كىرىپكى خۇشبۇي چىمەنگە،
تارىمنىڭ بويىنى بويلاپ ئۆسۈپتۇ.

كۆردۈمكى، تەلمۈرگەن ئاھۇ كۆزلىرى،
بۇلدۇقلار ئايلىنىپ شىپا بۇلاققا.
تۈگمەس ناخشىدۇر شىرىن سۆزلىرى،
مەن ئاڭلاپ كېلىمەن دوستلار بۇياققا.

قىزىل ئالما بولۇپ مەڭزى غۇلجىدا،
ئىگىپتۇ باراخسان شېخنى يەرگە،
يالتىراپ تۇرىدۇ ئەكس شولىسى،
ئالتاينىڭ تېخىدا ئايلىنىپ زەرگە.
ھالبۇكى دىلبەرنىڭ قاڭشىرى - كۆركەم،
كورلىدا نەشپۇتقا ئايلىنىپ كەتكەن.
مەن قەدەم تاشلىسام قەيەرگە، ئۆلكەم،
شۇ يەرگە جانانم قەدىمى يەتكەن.
چۆنەكنىڭ ئىچىدە شىرىن لەۋلىرى،
تۇرۇپتۇ كۆكچىنىڭ يېرىغى بولۇپ،
مەن ئىزدەپ كۆز سالسام، نازۇك تەنلىرى،
ئۈزەتتى ئىرتىشىنىڭ بېلىغى بولۇپ.
خوتەن دەرياسىدا يۇيۇلۇپ تۇرار،
چىشى قاش تېشىغا ئايلىنىپ شۇئان.
ئىلىنىڭ باغرىدا كۆكسى دولقۇنلار،
بېرىپ جان بوۋاققا ئاق سۇت ھەر زامان،
ئاق ئۈژمە دەرىخى بېشىغا سايە،
ئىلىچىدا يىپەكتىن كىلەم توقۇيدۇ.
ئوراپتۇ بەستىنى ئەتلەس ۋە شايە،
قاراڭلار ھېيتكادا ناخشا ئوقۇيدۇ.
بىر قولى چۆچەكتە ئۆسكەن ئارچىغا -
شاخ ئىكەن، يازۇ - قىش كۆكۈرۈپ تۇرار.

بىر قولى قۇمۇلدا ئۈرۈك شېخىغا،
ئايلىنىپ مېۋىسى تۆكۈلۈپ تۇرار.

بىر پۇتى قارغاينىڭ غولى ئىكەن زەپ،
خان تەڭرى ئۈستىدە كۆككە بوي سوزغان.
چىنارغا غول ئىكەن بىر پۇتى ئەجەپ،
كۈنپىلۇن باغرىدا يەلپۈنۈپ تۇرغان...

تىلى ھەر گۈل ئۈزرە بولۇپ بىر بۈلبۈل،
خۇش كۈزەل كەڭسايدا قىلىدۇ ناۋا.
باغراشتا پوئىتتا نىدەك ئېتىلار ئىشقى!
شۇڭا ئاق تۇمانلىق پايانسىز ساما.

ئۈرۈمچى شەھرىدە باسقان ئىزلىرى،
گۈللەپتۇ، - ئىزىنى مەن بېسىپ كەلدىم.
توسماڭلار ناز قىلىپ زامان قىزلىرى!
يار بەرگەن غۇنچىنى مەن قېسىپ كەلدىم.

شۆھرەتلىك مىڭ ئۆيىنىڭ مەر - مەر تېمىغا،
سىزىلىغان رەسەمنى مەن كۆرۈپ كۆيگەن!
بولۇپ سۇ پەرىشى بۇغدا كۆلىدە،
ئۇ، ئۈزۈپ يۈرگەندە مەن ئۇنى سۈيگەن!

ئاقسۇدا ئوخشىغان يولۇسى تەييار!...
مۇتەللىپ بېشىغا بىرگە گۈل قويدۇق.
قەيەرگە مەن بارسام شۇندا كۈتەر يار،
ئۇ پۇقنىڭ يۈزىگە بىز نەقىش ئويدۇق.

ئوت چېچىپ تۇرغاندا تۇرپان يازىدەك،
ئىشقىدا ئورتۇنۇپ مەن نىچۈن كۆيمەي؟!
ئاشقىنىڭ خىسلىتى بولۇپ ۋاپادار،
جان تىكىپ يېتىشتۈر - ھىراتقا، ئۆلمەي.
جان ئەزىز ۋە تىنىم - ئالتۇن بۆشۈگۈم،
ھەممىلا يېرىڭدە مېنىڭ يايىم بار.
مىڭ ساندۇق گۆھەرگە تىگىشمەيدىغان،
مۇھەببەت، ساداقەت، نۇمۇس - ئارىم بار.
مەن نىچۈن ئۆزەمنى بەختىيار بىلمەي،
تۇرسا ئوت باغرىغا چىللاپ نىگارم؟!
مەن نىچۈن جېنىمنى نىسار ئەيلىمەي،
چاقىرسا جەڭلەرگە ئېزىز ماكانىم؟!...

لاچىن ھەققىدە بالادا

ئىس - تۈتەك ئىچىدە ھەمۇدەپ تىنىپ،
ياتار قان سۈمۈرۈپ ئايلىنىپ نەسكە؛
ياتار بىر سۈر ئىلان چەمبىرەك سېلىپ،
ياش لاچىن سولانغان تۆمۈر قەپەسكە.
سەپ سالار بىر بېشى، تۆرت كۆزى بىلەن،
ئۈچ پۇتلۇق بۇ مەخلۇق ھەيۋەتلىك سۈرلۈك.
دان يىمەي، سۇ ئىچمەي، جەسۇر قۇش تىمەن،
ئۇنىڭغا لەنەتلەر ئوقۇيتتى ئۇنلۇك:

” سەسكەندى مەن كەبى سەندىن بارچە خەلق -
بىلىپ قوي، ئەجىلىڭ يېقىن ئەي ئىلان!
قات يېرىپ قارنىڭنى سەن يۈتكەن ئادەم -
چېقىدۇ قۇرۇشقا ئەلدە گۈلبوستان...“

جاھالەت تورىنى يايغان بۇ مەخلۇق،
ھۈكرەپ، لاچىنغا پۇرقۇپ چاچتى ئوت.
ۋاھ! شۇئان ئوقىيادىن ئېتىلىغان بىر ئوق،
سانچىلىدى باغرىغا، چىقتى قارا دۇت.

ئىسقىرىپ سۈر ئىلان كۆز تىكىپ شۇندا،
كۆردى ھەم بىر خەتنى يۆگەلگەن ئوققا -
قەپەسنى چوقۇلاپ تېنىمەسىز لاچىن
ئىنتىلىپ تۇراتتى كۆككە ئۇچۇشقا.

× × ×

” لاپ ئۇرما! قويۇپ بەر ئوغلۇمنى مېنىڭ،
كۆنىمىسەڭ بۇ شەرتكە ئۇچۇپ كېلىمەن.
ئالىمەن ئۇ - چىقماس جېنىڭنى سېنىڭ،
شان - شەرەپ، نۇسرەتنى قۇچۇپ كېلىمەن...“

زەر بىلەن سۇمۇرۇغ يېزىپ بۇ خەتنى،
شۇم ئىلان كۆكسىگە ئاتقان ئىكەن دەل.
تارتقان تار قەپەستە جاپانى، دەرتنى -
لاچىننىڭ تىلىگى بۈگۈن بولدى ھەل.

ئالدىراپ نەس ئىلان بۇس قۇيرىغىنى -
يىغدى قان تۈكۈرۈپ، بولۇپ پەرىشان.
چارىسىز قەپەسىنىڭ ئاچتى ئىشكىنى،
ئۇچتى ئۇ ياش لاچىن كۆتۈرۈپ ئىسيان.

ئۇچتى ئۇ پەلەكنىڭ قەھرىگە ئۆرلەپ،
يولغا سالدى كۈن زەردىن پايانداز.
كۈل چاچتى ئۈستىگە ئاسمان قىزلىرى،
قىش ئىدى مۇشۇدەم بولدى گۇيا، ياز.

پەلەكنى يىگانە ئايلىنىپ لاچىن،
تىك شۇڭغۇپ قوندى كاژ ئىلان ئۈستىگە.
چوقۇپ تۆرت كۆزىنى كور قىلدى دەرھال،
سالغاندا قوش چاڭگال ئۇ شۇم كۆكسىگە.

— تارىخنىڭ ھۆكىمى! — دەپ ياردى قارىنى،
مىڭلىغان تۇتقۇنلار تاپتى ئامانلىق.
ئەمەلگە ئاشتى چىن خەلقىنىڭ ئارمىنى...
كۈم بولار ئەلگە كىم قىلسا يامانلىق. X

1979 - يىلى، 9 - ئاي

قاناتلانغان تىلەك

(ئانا مەكتەۋىم - شىنجاڭ داشۆگە بېغىشلايمەن)

1

پەرۋاز قىلار قاناتلانغان تىلىگىم،
قارلىق تاغدىن، مۇنبەت يېشىل دالدىن.
پەرۋاز قىلار مەپتۇن قىلغاچ ئۆزىگە
دۇنيادىكى "رەنا" ئاتلىق نازىنىن.
ھۆرمىدۇيا كۆزى چولپان شۇ رەنا؟

ۋە يا گۈلمۇ تاڭدا كۈلۈپ ئېچىلغان؟
يا قىزىمكىن - ئاي پارلىغان يۈزىدە
ئاشىقلارنىڭ ناخشىسىغا قېتىلغان؟
ھۆر ئەمەس ئۇ، يار بولغۇسى جەننەتتە،
جانانم بار مەڭگۈ ئاڭا سادىقمەن.
ھەم گۈل ئەمەس، جىسمىم گۈزەل گۈلشەندە،
مەن گۈل پۇراپ ئۆسكەن كۆيچى ئاشىقمەن.
ئۇ قىز ئەمەس، قىزغا كۆزۈم تىكىلمەس،
قىراندۇرمەن - پەرزەنت كۆرگەن قىز ئېلىپ.
ئۇ پۇل ئەمەس، پىكاپ ئەمەس، ئۆي ئەمەس...
پۇت-قول، كۆزلەر تۇرغان دائىم ئىنتىلىپ.
ئۇ كىلىمچەك - قۇياش يەزلىك گۈزىلىم،
ئەشۇ تامان پەرۋاز قىلار ئىدىرىگىم.

2

پەرۋاز قىلار قانا تىلانغان تىلىگىم،
مۇز نەيزىلىك چوققىلارغا ئەگمەي باش.
پەرۋاز قىلار غۇرۇر بىلەن يۈكسەككە،
جۈت - بوراندا ئۇچقان مەغرۇر قۇش ئوخشاش.
پەرۋاز قىلار جاھالەتكە تىغ ئۇرۇپ،
روھى كىشەن زەنجىرىنى پاچاقلاپ.
خۇشامەتنىڭ تەخسىسىنى سۇندۇرۇپ،
باتۇر ئوغلان، ئالىم قىزنى قۇچاغلاپ...

پەرۋاز قىلار مەنزىل تامان توختىماي،
ئويغىتىپ ئۇ نادانلارنىڭ ئېڭىنى.
يېتىپ بارار ڧالپىلارچە مەنزىلىگە،
كۈيلەپ ھەر چاغ ئەڭ گۈزەل، ئەڭ يېڭىنى!
ئەشۇ مىرات مەنزىلىدە—ھۆر باغدا
چايان ماكان قىلغان ئەسكى تاملىق يوق.
قەدىرلىنىپ قان ۋە تەرنىڭ ئىگىسى—
بولار ساغلام زاتىغا شاھ ھوقۇقلۇق.
بولار زىمىن — ئىنسانغا ھۆر ئارامگاھ
ھىچ تەرەپتىن ئىشتىلمەس زار مۇڭلۇق ناھ...

3

دارىلفۇنۇن بۈيۈك ئانا مەكتىۋىم!
مەنىۋى دان بەرگەن ماڭا سەنغۇ — سەن؟
(ئۇنتۇلمايدۇ لاچىنلىرىڭ، جەڭگاھتا
چاقماق كەبى بۇلوت يېرىپ ئۆرلىگەن!...)
قىز مەڭزىگە يازغان ئىدىم، تانىشىنى—
ئويىناپ تۇرۇپ، كۆزلۈرۈمدە مەن شېئىر.
ئۇ چاغ سۈزۈك بولغاچ زېھنىم سۈبھىدەك،
قىلار ئىدىم كۈندۈز كېچە شوخ پىكىر.
قۇچىڭىدا قاناتلاندى تىلىگىم،
ئىزدى ئۇستاز بەرگەن قۇتلۇق بىلىگىتىم!
تورغاي كەبى قەپەزگىمۇ سولاندىم،
جۇدا بولدى ئۇستىخانلار يىلىمكىتىم!...
بىرات ئۆزۈڭ بەرگەن تالماس شۇ قانات

ئاھۇ كۆز قەسىدىسى

ئىتائەت قىلىمەن ئاھۇ كۆزۈڭگە!
تىكىلىمە كۆككە ئۇ، يۇلتۇز كۆرىمەن.
تاشلانسا قىيىقتىپ كىرىپىڭنىڭ يەرگە،
تىنىق سۇ ئۈستىدە قۇندۇز كۆرىمەن.
كۆرىمەن بىر گۈزەل ئالەم كۆزۈڭدە،
شۇ ئالەم يۇرت - ئېلىم ئوخشار ئۈزۈڭگە

ئىتائەت قىلىمەن ئاھۇ كۆزۈڭگە!
باقسا ئۇ دەرياغا شۇڭغۇپ ئۆتىمەن.
ساچلىرىڭ يەلپۈنگەن يېشىل گىرۋەككە
سەھەر - كەچ مەن غۇلاچ تاشلاپ ئۆتىمەن،
ھىچنىمە ياراشماس ھۆسنۈڭگە بۇنچە،
كۆزۈڭدىن نۇر ئەمگەن لەۋلىرىڭ غۇنچە.

ئىتائەت قىلىمەن ئاھۇ كۆزۈڭگە!
مۇڭلانسۇن سورايمەن: " نىچۈك يار ھالىڭ؟"
بېشىڭغا پاسىيان ساداقتىم بار،
بۇزۇلماس بىر ئۆمۈر سېنىڭ ئارامىڭ.
ھۇقۇقلۇق سۇلتانكى زاتىدىغا بۇ باش،
مېھرىلىك كۆزۈڭگە ئاتالماس ياۋ تاش.

ئىتائەت قىلىمەن ئاھۇ كۆزۈڭگە!
شاتلىقتىن نۇرلانسۇن سۈيىنەر كۆڭلۈم.
باناگا ئۇن بېرىپ نازۇك تىلىڭگە
غەزەپلىك تۇس ئالسا ئوكىنەر كۆڭلۈم.
مەندىن رەنجىشىڭنى دىلىم خالىماس،
قالار بۇ ئەقىدەم بالامغا مىراس.

ئىتائەت قىلىمەن ئاھۇ كۆزۈڭگە!
 بېقىشى ئۇلغايتار جاسارىتىمنى.
 قىلدۇرۇپ پىكرىمنى ئالەمدە پەرۋاز،
 ئاشكارا ئەيلەر ئۇ ماھارىتىمنى.
 گۈزەللىك، مەرتلىكنى قىلىپ ئۇ ئايان،
 كۈندە ئارزۇيۇمغا قوشۇدۇ ئەرمان.

ئىتائەت قىلىمەن ئاھۇ كۆزۈڭگە!
 گۈلگە نۇر چۈشكەندەك كۈلكە ئوينىغان.
 يەر تارتىپ تەنلىرىم يېتىپ ھارغىنلىق،
 مۈگدىگەن چېغىمدا غەيرەت قوزغىغان.
 قارا كۆز، بۇلاق كۆز، ئوت كۆز، خۇما كۆز!
 جان قوشۇپ تاشلايسەن ماڭا جۇلا كۆز.

ئىتائەت قىلىمەن ئاھۇ كۆزۈڭگە!
 ئۇ، قاراڭغۇلۇقتا چاقنىغان چولپان.
 چۈشكەندە نەزىرى - نەزىرىم ئۈزرە
 ئىكۈڭلۈم تاڭ سەھەردەك ئۈمىتكە تولغان.
 نە نۇمۇس - ئىزاغا قالماي ھەرزامان،
 باققان شۇ كۆزۈڭگە تەسەددۇق بۇ جان.

ئىتائەت قىلىمەن ئاھۇ كۆزۈڭگە!
 ئۇ، ھايات بېغىمنى ئىلىمىتقان قۇياش.
 شۇ سۈپەت، پەزىلەت، خۇلقۇڭ ئالدىدا
 قايىل بۇ ۋۇجۇدۇم ئىشقىمدا ئوتقاش.

شۇ كۆزۈك تۇيۇلۇپ ئابى ھاياتتەك،
بىلىنەر ئۆلۈمۈ مەن ئۈچۈن ياتتەك.
ئىتائەت قىلىمەن ئاھۇ كۆزۈڭگە!
سەپ سالسا باغلارغا، گۈلدىن بۇي كېلىر..
قارلىق تاغ، خىيابان، چۆللەرنى بويلاپ،
تاشلانا كۆك شاققا ، بۇلبۇل ئۇن بىرەر..
بېقىشى تۈمەن خىل گۈل كەبىرە ئىدار،
شۇ كۆزۈك قەلبىمنى قىلىدۇ خۇشتار.

ئىتائەت قىلىمەن ئاھۇ كۆزۈڭگە!
كۆرسۈتۈپ تۇرغان ئۇ ماخا ياخشى يول.
گاھى بىر قىسىلىپ قويسا شەرەتلەپ،
شۇ ھامان ئۈزۈمەن يامانلىقتىن قول.
غەپلەتتىن ئويغۇتۇپ مېنى چىلىۋىسى
تۇرسا ئەيش-ئىشرەتتىن كۈندۈز - كېچىسى.

ئىتائەت قىلىمەن ئاھۇ كۆزۈڭگە!
ئۇ گويا چۆللۈككە ئاققان قوش بۇلاق.
ئالدىدا تۇرغانمەن - تەشنا يولۇچى
تاپقان چىن مېھرىڭدىن سۇ ئېچىپ روناق-
جاپالىق كۈنلەردە بېغىشلاپ لەززەت،
ئۇ، تەشنا دىلىمغا قۇيۇلغان شەرۋەت.

ئىتائەت قىلىمەن ئاھۇ كۆزۈڭگە!
قاينغۇمنى كەتكۈزۈپ كۆڭلۈمنى ئالغان.
ئاھ! قىيا بېقىشىڭ،

ئويچان نەزىرىڭ...
سوۋغىسى ئەمەسمۇ يېزىلغان داستان؟
شائىرلىق ھەۋىسىم كەلگەن كۆزۈڭدىن،
رازىمەن زوق - ئىلھام بەرگەن كۆزۈڭدىن.

ئىتائەت قىلىمەن ئاھۇ كۆزۈڭگە!
ئۇزۇداننىڭ قىلىمچى سۇغۇرۇلۇپ تۇرغان.
ئۆزگىگە ھاياتىدىن كۆرسۈتۈپ تىكەن،
ئۆسەلسىمگە ۋاپادىن گۈل سۈنۈپ باققان!
شۇ ئاھۇ كۆزۈڭگە قىلسام خىيانەت،
ياغسۇن باش - ئۈستۈمگە تۈكمەس ئاپەت.

ئىتائەت قىلىمەن ئاھۇ كۆزۈڭگە!
قەلبىڭنى بىلدۈرگەن قاراشلىرىڭدىن.
مەن ھوزۇر ئالىمەن، نامەرت كۆكسىگە -
قەھرىڭنى شەمشەردەك قاداشلىرىڭدىن.
مەن ئۈچۈن ئەتەنۋا روھى ئوزۇق ئۇ،
شاي، كۈندەك تۇتۇلماس، دائىم يورۇق ئۇ.

ئىتائەت قىلىمەن ئاھۇ كۆزۈڭگە!
 ئوخچىغان پەرزەنتنىڭ غەمى - ھەسرەتى.
 دەيمەن قىز - ئوغلۇمغا مەڭگۈ تۇت ئەستە.
 تۈگمەس بەختىڭدۇر ئانا شەپقىتى!
 ئانىلىق شەرىپىڭ ئۈچۈن ئۆزۈڭگە -
 ئىتائەت قىلىمەن ئاھۇ كۆزۈڭگە!

فەرقى يېزىسىدا دىنخان ئائىلىسىدە دۇنياغا كەلگەن، 1958 - يىلى
دىن باشلاپ ئىجادىيەتكە كىرىشكەن، ھازىر «قەشقەر ئەدەبىياتى»
ژورنىلىنىڭ مۇھەررىرى.

ئۇ، 20 نەچچە يىلدىن بۇيان كۆپلىگەن شېئىرلارنى يازدى. ئىلگىرى - كېيىن بولۇپ ئۇنىڭ «ۋىسال ئارزۇسى»،
«ئۆچمەس يۇلتۇزلار» شېئىر توپلاملىرى بىلەن «ئۇيغۇر شېئىر -
مۇرىيىتى توغرىسىدا»، «دېڭىز ئۈنچىلىرى» قاتارلىق ئىسلىمى -

ھاجى ئەخمەت

ھاجى ئەخمەت 1942 - يىلى قەشقەر شەھىرىگە تەۋە كۆك
ئېرىق يېزىسىدا دىنخان ئائىلىسىدە دۇنياغا كەلگەن، 1958 - يىلى
دىن باشلاپ ئىجادىيەتكە كىرىشكەن، ھازىر «قەشقەر ئەدەبىياتى»
ژورنىلىنىڭ مۇھەررىرى.

ئۇ، 20 نەچچە يىلدىن بۇيان كۆپلىگەن شېئىرلارنى يازدى. ئىلگىرى - كېيىن بولۇپ ئۇنىڭ «ۋىسال ئارزۇسى»،
«ئۆچمەس يۇلتۇزلار» شېئىر توپلاملىرى بىلەن «ئۇيغۇر شېئىر -
مۇرىيىتى توغرىسىدا»، «دېڭىز ئۈنچىلىرى» قاتارلىق ئىسلىمى -

نەزمىيەۋى كىتاپلىرى نەشر قىلىنىپ، ئامما بىلەن يۈز كۆرۈشتى
 ئۇيغۇر كىلاسسىك ئەدەبىياتى ۋە خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى توپ
 لاش، رەتلەش ۋە تەتقىق قىلىش خىزمىتى بىلەن شۇغۇللىنىش
 جەريانىدا ئۇنىڭ «نەسرەدىن ئەپەندى لەتپىلىرى (بالىلار ئۈچۈن)»
 «سەلەي چاققان لەتپىلىرى»، «ئۇيغۇر خەلق مەسەللىرى»
 (باشقىلار بىلەن بىرلىكتە ئىشلىگەن) قاتارلىق كىتاپلىرى يېس
 لىپ چىقتى. ئۇنىڭدىن باشقا «نوزۇگۇم»، «سەلەي چاققان» قا
 تارلىق تارىخى دىراممىلىرى سەھنىلەشتۈرۈلدى.
 ئۇ، جۇڭگو يازغۇچىلار جەمئىيىتى شىنجاڭ شۆبىسىنىڭ، جۇڭ
 گو خەلق ئەدەبىيات-سەنئىتى تەتقىقات جەمئىيىتى شىنجاڭ شۆبىسى
 نىڭ، مەملىكەتلىك ئاز سانلىق مىللەتلەر ئەدەبىياتى ئىلمى
 جەمئىيىتىنىڭ ئەزاسى.

نوزۇگۇم

(بالادا)

1

دۇلدۇلدا ئۇچقۇر خىيالىنىڭ،
 كىزىپ چىقتىم يېراق شەھەرنى.
 ئىلى دەريا قىرغاقلىرىدا،
 قارشى ئالدىم قۇتلۇق سەھەرنى.

جىلۋىسى بار كۈلگۈن شەپەقنىڭ،
زۇمرەت سۇنىڭ دولقۇن مەۋجىدە.
ئەسەرلەرنىڭ تارىخى ئايان،
كۈيلىرىنىڭ ياڭراقى ئەۋجىدە.

مەسۇم قىزدەك كۈلگەن تەبىئەت،
يۈزلىرىنى يۇيۇپ زىيادا.
بىر تۇپ يۇلغۇن تۇرار قەد كىرىپ،
تىك قىرغاققا - ئىگىز قىيادا.

ئۆسكەن مەزمۇت، نازۇك غوللىرى
ئانا يەرگە يايغاچقا تومۇر.
شاخلار بەرگى تولغان چېچەككە،
تۇرقى شۇنچە گۈزەل ۋە مەغرۇر.

بولۇپ زەخمەك قايناق بىر سىزىم،
چىكىپ ئوتتى شۇندا يۈرەكنى.
مەھلىيا بوپ چوغدەك ھۆسنىگە،
ئۇزۇپ ئالدىم بىر تال چېچەكنى.

ئاھ قولۇمغا چېچەك بەرگىدىن
قىپ-قىزىل قان ئاقتى تامچىلاپ.
بۇ قانداق ھال؟!

سىرلىق بىر سىزىم

ۋۇجۇدۇمنى ئوتتى قامچىلاپ.

تەتەرەپ كەتتى يۇلتۇن شاخلىرى،
تەۋرەنگەندەك سالقىن شامالدا.
بىر ئىلاھى جان دەك شىۋىرلاپ،
تىلغا كىردى نازۇك ئاھاڭدا:

2

يۇلتۇن ئەمەس، قىز مەن ئەسلىدە،
"نوزۇگۇم" دەر ئىسمى - ئاتىمىنى.
يۇرتۇم قەشقەر،

تارىختا جاھان

"باتۇر" دەيدۇ نەسەپ - زاتىمىنى.

يولچى يۇلتۇز ئىكەن ئەجدادىم،
مەرىپەتنىڭ نۇرى قويۇلغان.
كۈچ - قۇدرەتتە يەتتە ئىقلىمغا
غالىپ سۇلتان بولۇپ تونۇلغان.

مەن تۇغۇلسام شەمشەر ۋە قىلىچ،
مىراس ئىكەن بوۋامدىن بىزگە.
(ئۆزگە بىسات يوقكەن ئۇنىڭدىن،
ئۆيىمىزدە يېقىنراق كۆزگە...)

بولۇپ قالدى شۇ ئېزىز مىراس،
ئېسىل بايلىق بىز ئۈچۈن غايەت.
ئۇزۇن تۈنلەر كەچمىش تارىختىن،
سۆزلەر ئىمدى ئاتام ھىكايەت.

ئەجدادىمىز قىلىمىچ ئوينىۋاتۇپ،
ياۋغا قارشى كۆكسىنى كەرگەن.
غازات ئەيلەپ ئوت يۈرەك مەرتلەر،
ھۆرلۈك ئۈچۈن جەڭدە جان بەرگەن.

ئۆز يۇرتىنى ساقلىغان ئۇلار،
ۋەھشى ياۋدىن تىغ - تەبەر بىلەن.
قوغداپ ھۆرلۈك ئىتىقادىنى،
ئۆمۈر سۈرگەن شان - زەپەر بىلەن.

ياۋغا قارشى ئىسيان كۆتەردۈق،
مەرت بوۋايىلار ئاچقان ئىز بىلەن.
ئاغدۇرماققا قۇللۇق تەختىنى،
جەڭگە كىردى ئەل - يۇرت بىز بىلەن.

ماڭدۇق ھۆرلۈك ئۈچۈن ھۇل سېلىپ،
قىساسكارلار قان كېچىپ ئالغا.
تۇلۇغ ئەلنىڭ قۇدرەت كۈچىنى،
راست تونۇتتۇق قان ئىچەر ياۋغا!...

3

جىراق، قۇتراپ ۋەھشى قارا كۈچ،
سېپىمىزنى پاتۇردى قانغا.
قانچىمىزنى ئەيلىدى تۇتقۇن،
ۋە كىشەنلەپ سالدى زىندانغا.

قانچە تەننى توغراپ جادىدا،
قانچىمىزنى ئىسسىقلىق دارغا.
(نادامەتتە كۆز يۇمىدى ئۇلار،
يەتەلمەستىن پەسلى باھارغا).

قانچىمىزنى سۈرگۈنگە ھەيدەپ،
دەردۇ - ھىجران - ئوتقا تاشلىدى.
قەۋمى يۇرتۇم، ئاتا ۋە ئانىم،
جۇدالىقتىن كۆزنى ياشلىدى.

ۋادەرىغا!... ئىكەن جۇدالىق
مەھكۇملارغا تەقدىر ئىرادە...
تۈنلىرى دەشت - چۆللەردە تۈنەپ -
يوللار باستۇق ئايلاپ پىيادە.

قانچە مۇردا قالدى كۆمۈلمەي،
تاش تۇپراققا ئىز سالىدى قېنى.
ئاھ...! سېتىلدىم قالماق بېيىتىغا،
"چوڭ يۇلتۇز"غا كەلتۈردى مېنى.

ياۋغا مەھكۇم بولۇپ ياشاشنى،
ئار، ۋىجدانم كۆرمىدى راۋا.
چاك - چاك بولدى قەھرىمدىن يۈرەككە
تاپالمىستىن دەردىمگە داۋا.

باخا دۈشمەن بولۇپ چىرايمىم .
ئىچاتلىقنىڭ يۇلتۇزى ئۆچتى .
چۈنكى ، ۋەھشى قالماقنىڭ بېيى ،
مېنى ئالماق قەستىگە چۈشتى .

دىل-رايمىنى تارتماقچى بولۇپ ،
ئاينىغا تۆكتى يىمپەك ، زەر .
مېنى زورلاپ قول ئۇزاتقان كۈن ،
يۈرىكىگە سانجىدىم خەنجەر .

شۇم غەرەزگە قوشۇلۇپ زالىم ،
سەپەر قىلدى بىللە دوزاققا .
مۈكۈپ تۈننىڭ پەردىسى ئىچىدە ،
باشىم ئېلىپ كەتتىم يېراققا .

ھۆرلۈك ئىشقى يېنىپ يۈرەكتە ،
قۇتۇلماققا ئىزلەپ چارىنى ؛
ماكان قىلدىم ھەپتىلەر ، ئايلار ،
قومۇشلۇقنى ، تاغنىڭ غارىنى .

قىران بۈركۈت ، ئىپار كىيىمى .
غېرىپلىقتا بولدى ھەمرايم .
تولدى ھىسقا شائىران قەلبىم ،
كۈيدىن ئۈنچە تۆكتى ئىلھامم :

قۇمۇش ئارىلاپ كۈن چۈشتى.

يالغۇز باشقا مۇڭ چۈشتى.

مەن نۇزۇكنى تۇتقىلى،

سۇلان چىرىكلىرى چىقتى.

قۇمۇشلارغا ئوت قويماي،

مەن نۇزۇكنى تاپالماي.

مەن نۇزۇكنى تاپقاندا،

تىرىك قولغا ئالالماي.

4

بىراق دۈشمەن ئەيلىدى تۇتقۇن.

مېنى باغلاپ سالدى زىندانغا.

ئەجەل قۇتراپ، قانلىق نەشتىرىم

سالماق بولدى بۇ ئېزىز جانغا.

ئەل - يۇرتۇمنىڭ سۆيگۈسى - مېھرى

قاندا بولدى ئۆي - خىيالىمغا.

قېرىپ قالغان ئاتا ۋە ئانىم،

ئاخىرقى رەت چۈشتى يادىمغا.

ئوتلۇق سۆيگۈ ھارارىتىدىن،

چەكسىز خوشلۇق تولدى كۆڭلۈمگە.

ياۋ ئالدىدا تىك تۇتۇپ باشنى،

شىردەك دادىل باردىم ئۆلۈمگە.

تەقىلچ ئۇردى بويىنۇمغا جاللات،
تەترەپ دىر - دىر، چۈمۈلۈپ تەرگە؛
مەندىن بۇرۇن ئۆزى يىقىلدى،
چۈشتى قولىدىن قىلمەچى يەرگە.

ئىنتىلگەن ئۇ كېسىلگەن باشتىن،
قان شورايمەن دىگەن تامادا.
ئۆلدى قورقۇپ، چۈنكى روھىمنى
يەردە ئەمەس، كۆرۈپ سامادا...

ساھىلىدىن كۈزەل دەريانىڭ
تېپىپ يەرلىك، مىڭ رەت سۆيۈندۈم.
ئەل - يۇرتۇمنىڭ دۇئاسى بىلەن،
يۇلغۇن بولۇپ شۇ يەردە ئۈندۈم.

شۇنچا مۇدەھىش تە تۇر قۇيۇنلار،
سۇندۇر الماس مەغرۇر قەددىمنى.
تەلۋە قىشنىڭ سۈرى - ھەيۋىسى،
خاز قىلالماس نامۇ .. قەدرىمنى.

مەن ياشايمەن مەڭگۈ چېچەكلەپ،
باتۇر خەلقىم ئۆمرىدەك تاكى.
مەن ياشايمەن مىليون ئەسىرلەر،
ھەقىقەتتەك ئالەمگە باقى.

مەن ياشاي مەن ئانا تۇپراقنىڭ ،
خازان بولماس بىر گۈلى بولۇپ -
باتۇر ئەۋلات ئۈچۈن ھۆرلۈككە
ئىنتىلمىشنىڭ سەمۋۇۋىلى بولۇپ!...

× ×

ۋۇجۇدۇمدا قايناق بىر سىزىم ،
تاغ سۈيىدەك ئاقتى جۇش ئۇرۇپ -
لەۋلىرىمدىن ئۇچتى خىتاۋىم ،
چەكسىز ئىلھام ، قۇدرەتكە تولۇپ:

مەندە ھەرگىز قالمىغاي ئارمان ،
ۋەتەن ، خەلقىم يولىدا ئۆلسەم .
كىندىك قېنىم سىڭگەن دىيارنىڭ
تۇپرىغىدا يۇلغۇن بوپ ئۈنسەم .

1981 - يىلى ، مارت - ئاپرېل ، قەشقەر

تۈمەن دەرياسى

تۈمەن دەرياسى ، تارىختا ئىزدىك بارا شانۇ - شەۋكەتلىك
ھاڭا ئابى ھايات بەرگەن ئانامەن ، مېھرى - شەپقەتلىك
ئاقارسەن باغرىدا يۇرتنىڭ مىسالى قان تومۇر ئوخشاش ،
پىداكارسەن ، قەدىم چاغدىنلا ئۆز نەسلىگە ھىممەتلىك .
ئېقىل تاپتى ئىچىپ شەرۋەت سۈيۈڭنى قانچە مەردانلار ،
نۇزۇكىنىڭ قەلپىگە سىڭدى ئۇلۇغ ئارزۇ بىلەن مەرتلىك

نەزارى ، خىرقىتى ، گۇنەم ... كۆيىگە جۈر بولۇپ ئاقتىڭ ،
 توقۇپ كۆي - قىسسە تارىختىن ئەجەپ نادىر ۋە سەنئەتلىك .
 راۋاپنىڭ ماھىرى تاشۋاي بويۇڭنى سەيلىگەھ قىلدى ،
 جاھالەت كۆكسىگە خەنجەر ئۇرۇپ مەردانە ، جۈرئەتلىك .
 غازات قىلغاندا ھۆرلۈك دەپ تۈمەننىڭ ئوت يۈرەك مەرتلەر ،
 قوشۇلدۇڭ سەنمۇ ئىسيانغا ، تولۇپ شاۋقۇنغا ھەيۋەتلىك .
 جاھالەتنىڭ تىغى مىڭلاپ گۇناھسىز باشنى كەسكەندە ،
 قىزىل قانغا تولۇپ ئاقتىڭ ، مۇسەبەت ئىلىكىدە دەرتلىك .
 قۇرۇتماقچى بولۇپ زۇمرەت سۈيۈڭنى يۈتتى ئەجدارھا ،
 بېشىڭغا سالدى شۇم قىسمەت كەچۈرمىشلەرنى كۈلپەتلىك .
 لېكىن ، بوي بەرمىدىڭ لاتقا بىلەن سۈرلۈك قورام تاشقا ،
 داۋام ئاقتىڭ كېچە - كۈندۈز سۈرۈپ توسقۇننى شىمدەتلىك .
 ئۆتۈپ يىللار ... باھار قۇچتى بويۇڭنى ، گۈل - چېچەك ياشناپ ،
 تولۇپ ساھىللىرىڭگە مول ھوسۇل خامانى بەرگەتلىك .
 يەزىلەت بابىدا مەڭگۈ ماڭا ئەڭ ياخشى ئۆرنەكتۇر
 تىنىم تاپماي ئېقىمىش روھىڭ ، سۈيۈملۈك ھەمدە قىممەتلىك .

1984-يىلى، مارت.

قەشقەر قىزى

چىن گۈزەللىك سەرخىلى سەن ، گۈللۈزار قەشقەر قىزى ،
 خوپ كىلىپشكەن قامىتىڭ سەرۋى - چىنار ، قەشقەر قىزى ،
 چاچلىرىڭ سۈمبۈل ، بويۇك مۇشكى - ئىپار ، قەشقەر قىزى ،
 سۆزلىمەڭ شېرىن لېۋىڭدىن بال تامار ، قەشقەر قىزى ،
 گۈل - چىمەننىڭ بۇلبۇلى ناخشاڭغا زار ، قەشقەر قىزى .

بۇ تىلىم لال ... تەرىپىڭ ئىزھار ئېتەي قاي سۆز بىلەن ،
تەڭ بولارمۇ ئايغا چەھرىڭ ، كۆزلىرىڭ يۇلتۇز بىلەن ،
رەڭ تالاشقان قاشلىرىڭنىڭ قارىسى قۇندۇز بىلەن ،
قانمىغاي ۋەسلىڭگە دىل باققاندىمۇ مىڭ كۆز بىلەن ،
جىلۋە ئەيلەيدۇ جامالىڭدا باھار ، قەشقەر قىزى .

ئىلىمۇ - پەن ئىشقىدا كۆيگەن جانمىدا - پەرۋانىسەن ،
موتىرىبە ھەم نەفسىدەك شېئىرىيەت چولپانىسەن ،
نوزۇگۇمدەك ئەلنى سۆيگەن قەھرىمان ، مەردانىسەن ،
خان تۇمارىستەك شىجائەت بابىدا پەلۋانىسەن ،
خىسلىتىڭدىن ئەيلىدىم چىن ئىسپىتىغىزار ، قەشقەر قىزى .

باغلىرىڭ جەننەتكە ئوخشار ، باغۋىنى سەن شاھ سەنەم ،
جىلۋە ئەيلەر مېھنىتىڭدىن شايى ، خان ئەتلەس ، گېلەم ،
ياخشى خۇلق ، ئىنسانى خىسلىتىڭنىڭ تامامى سەندە جەم
ئەل نامان ، ئالتۇن بېشىڭ ھىچ كۆرمىگەي دەردۇ - ئەلەم
ئەل دۇناسى سەن ئۇچۇن بولغاي تومار ، قەشقەر قىزى .

تارتتى مېھرىمنى بادام دوپپاڭ بىلەن كەشتە گۈلۈك ،
سەنئىتىڭ تاپسۇن كامال ، دەرت كۆرمىسۇن ئىشچان قولۇك
چال مۇقامىڭنى ئەبەتكە ياڭرىسۇن ساز - مەرغۇلۇك ،
پۇركىسۇن گۈلگە ۋەتەننى ھەر قەدەم باسقان يولۇك ،
شان - زەپەر بولسۇن ھامان ئۆمرۈڭگە يار ، قەشقەر قىزى .

ئابدۇخالىق ئۇيغۇر غەزىلىگە مۇخەممەس

ھەر پەسلىنىڭ ئۆزگىچە ئەۋزەللىكى ، نۇقسانى بار ،
بولغۇسى ھەر كىمگە شاتلىق ياكى غەم ئەيىمى يار ،
بەزى چاغنىڭ قەدرى ئالتۇن ، بەزىسى بى ئېتىۋار ،
ياز كۈنى كۈندۈز قىزىق ، بولغاي ھاۋا ئىسسىقتا تار ،
ھەر كۈنى ئاخشامنى كۆپ جان خالىغاي بى ئىختىيار .

خۇشپۇراق چايدىن تومۇردا مەي كەبى لەززەت ئېقىپ ،
پىننە ، يالپۇزنىڭ ھىدى بار ئۈگرە ئاش دىلغا يېقىپ ،
ئاستا - ئاستا چارچىغان تەن - جىسمىدىن ھاردۇق چىقىپ ،
تۈندە ھەركىم ئۆگزىسىدە تاغ شامالىغا بېقىپ ،
كەل جېنىمنىڭ راھىتى دەپ تەلمۈرەر بەك ئىمتىزار .

كۆككە باقسا كۆز تالار ، مەپتۇن كۆڭۈل قانىماس بىراق ،
ئوينىشۇر كۆزنىڭ قاراغى بىرلە سانسىز نۇر چىمراق ،
شۇ ئاسايىشلىقتا بىر پەس ئۇنتۇلار دەردۇ - پىراق ،
كۆك يۈزى ساپ ، ئاندا يوق داغ ، بارچە يۇلتۇزلار يېراق ،
شول يېراقتىن نۇر يېقىنلاشقانغا ئوخشاش پاقىرار .

جىلۋە ئەيلەر كائىنات خۇددى نۇرەپشانلىق بىلەن ،
گۈلگە ئېيتار ئىشقىنى بۇلبۇل غەزەلخانلىق بىلەن ،
پارلىشىپتۇ ھەر تىرىك جان جۈپتى بىر جانلىق بىلەن ،
ھەر كىشى بىر خۇش ھاۋا ئاستىدا خۇشەللىق بىلەن ،
گەپلىشىپ ياندا يولدىشى بىلەن كۆڭلىن ئاچار .

تۈلپىتىڭ ناخۇش لېكىن ... ئەي ساقىيا بەرگىن شاراپ،
ۋەسلى جانان ئىشقىدا مەجنۇن سۈپەت ھالى خاراپ،
جانىجان ئەل قايغۇسى بىرلە يۈرەك - باغرى كاۋاپ،
بۇ غېرىپ شائىر ياتار يالغۇز ئۆزى كۆككە قاراپ،
كۆكتە يۇلتۇزلار يانار ، بەردە پەقەت شائىر يانار .
1982-يىل.

يۈرەك مۇغلىرى

1

ئايادوستلار، جۇدالىققا ئەسىر بولدۇم ، نىتەي ئەمدى؟
ساياق باشم ئېلىپ مەجنۇن كەبى چۆلگە كېتەي ئەمدى .
بالا كەلگەندە باشمغا ، سېلىندى ئوغا ئاشمغا ،
دەرىخا ! ... قالمىش ئۆمرۈمدە ياشاپ تەنھا ئۆتەي ئەمدى .
نىگار يۈز ئۆردى مەندىن ، كۆرۈپ ھالىمنى تۇتقۇندا ،
دېمەسمەن " ئىشقى شارابىدىن يەنە قەترە يۈتەي " ئەمدى .
كۆرۈپتۈرمەن ساداقەتكە خىيانەت يارۇ - دوستلاردىن ،
ئۇلارنىڭ لەۋزىگە قايتا يەنە قانداغ پۈتەي ئەمدى؟
بېراق كۆڭلۈم ئەزەلدىنلا ساخاۋەتنىڭ تاماسىدىن ،
پىشانەم شور ئىكەن ، كىمىدىن ئۈمىت ، ئىھسان كۈتەي ئەمدى؟
يۈرەك ناخشام بىلەن ئىزھار قىلىپ قەلبىم ساداسىنى ،
ئەلەم - ھەسرەتنى تەرك ئەيلەپ ، كوڭۈلنى شات ئېتەي ئەمدى .
ئۈمىتتۇر تەلپۈنۈپ ھەر چاغ گۈزەل ، نۇرانە ئىقبالىغا ،
كۈرەش بىرلە ئۈمىت - ئارمان ۋاسالىغا يېتەي ئەمدى .

ۋادىرىخ ... مەشئۇم پەلەك جاناننى مەندىن ئايرىدى،
كۆيدۈرۈپ قۇت جەۋھىرىنى، جاننى تەندىن ئايرىدى.
مەن ئۈچۈن جان ھەمدە جانان، ئەقلىۋ كان ئەردى كىتاپ،
ئىشقىۋار بۇلبۇلنى قۇزغۇن گۈل - چىمەندىن ئايرىدى.
سىردىشاتتىم كۈنۈ - تۈن ئۇ ھىكمىتى دانىش بىلەن،
تەلۋە شۇملار سۆھبىتى شېرىن سۇخەندىن ئايرىدى.
مەن ئۈچۈن ھەر بىر قۇرى ئەردى ئۇنىڭ روھى ئوزۇق،
جامۇ رىزقىمىنى زەھەرلەپ، بالۇ - قەندىن ئايرىدى.
كەتمىگەيمۇ ئەمدى كەۋسەر ئىچىمىسە ئەقلىم قۇرۇپ؟
زار بېلىقنى قىسمىتى ئابى تۈمەندىن ئايرىدى ...

1970 - يىلى، ئاپرېل.

ھايات توغرۇلۇق ئويىلار

تۇرۇپ قالدىم خىيالچان،

يىمراقلارغا كۆز تىكىپ،

شاۋقۇن سېلىپ شوخ ئېقىم،

دولقۇن ئاتار قىرغاققا.

ھەيران بولۇپ قارايدىم،

سۇ بېتىدە چايقىلىپ،

دولقۇن بىلەن ئوينۇشۇپ،

ئۈزۈپ يۈرگەن قولۋاققا.

ئۇچۇپ كەتتى قۇش كەبى،

قاناتلىنىپ خىيالىم،

شۇ پايانىسىز ئېقىمنى

ئوخشاتتىم مەن ھاياتقا.

قايىنام ئارا ئۈزۈمەكتە،

مېنىڭ ئۆمۈر قولۇنم،

نامە لۇم ھىلى،

دولقۇن

تاشلار ئۇنى قايققا؟...

1960 - يىلى، ئۈرۈمچى.

ئۇچراشقاندا

ياغار پولات، قورغۇشۇن... باش ئۈستىگە مۆلدۈردەك،

قالغانىدۇ ھاياتنىڭ نىشانى بۇ دەرگاھتا؟!...

يورۇق تاغغا ئاغدى تۈن، تارقاپ قويۇپ ئىس - تۈتەك،

كۈمبۈرلىگەن توپلارنىڭ ئەۋجى تىنىدى جەڭگاھتا...

غالىپ جەڭچى، مەرت يېڭىت قايىتى شۈكۈن ئۆيىگە،

شانلىق يېڭىش ئەۋجىدىن جاراڭلىتىپ كۆي - غەزەل.

مارجان بۇلاق بويىغا يېقىنلىشىپ كۆردى ئاھ!...

تۇرار ئىدى ئالدىدا پەربىزاتتەك بىر گۈزەل.

بىر گۈزەللىكى، تولۇن ئاي خېچىل ئۇنىڭ ھۆسنىدىن،

شەھلا كۆزى جان تىلەر، سول مەڭزىدە قاراخال.

تۆمۈرچىگە تۆمۈر بۇنداق ئەيلىدى جاۋاپ:
 — ئوتتا كۆيۈپ، مەيلى باغرىم بولسىمۇ كاۋاپ-
 مەيلى، قانچە قاتتىق زەربە ئەزسە جىسمەمنى،
 قىلمىغايمەن پىسەنت، تاغدەك ئېغىر بېسىمنى!
 مېڭ ئەپسۇسكى بازغان، سەندەل ئارىسىدا مەن،
 تولغىنىمەن ئاچچىق ئەلەم يارىسىدا مەن.
 ئەسلى زاتىم ئۇلار بىلەن بولغاچ جىنىسداش،
 بىرەلمىدىم ھەرگىز ئۇنىڭ زەربىگە چىداش.
 جاراڭ - جۇرۇڭ قىلىپ شۇڭا سالماق ۋاي - دات،
 زارلاپ شورلۇق قىسمىتىمدىن چېكىمەن پەريات.

1984 - يىل -

توخۇ بىلەن بۈركۈت

(مەسەل)

قېغىپ تالماس قاناتلىرىنى،
 پەرۋاز قىلدى بۈركۈت سامادا.
 توخۇ ئۇندىن ئۈزەلمىدى كۆز،
 مەنمۇ ئۇچسام دىگەن تامادا.

” نەرى ئارتۇق مەندىن بۈركۈتنىڭ؟
 ئۇ دىگەن تاز، مېنىڭ تاجىم بار.
 سېمىزلىكتىن قىلمايمەن ۋايىم،
 نە قاناتقا ئېھتىياجىم بار... “

شۇ خىيالدىن مەس بولۇپ توخۇ،
باشقىدىنلا غەيرىتى ئاشتى.
باغ تېمىنىڭ شورىسى بىلەن،
ئىگىزلىككە قاراپ ياماشتى.

سېپىل يەڭلىغ تانىنىڭ ئۈستىگە،
بىر ئاماللاپ چىققان چېغىدا؛
ئۇ ئۆزىنى سەزدى بۇر كۈتتەك،
تۇرغان گويا تەڭرى تېغىدا.

مەنمەنلىكى قويمىدى زادى،
قاراپ پەسكە قايسىمۇ بېشى.
قارار تاپتى كۆڭلىدە قەتئى،
ئۇنىڭ بۇر كۈت بولۇپ ئۇچى.

قانىمنى كىرىپ - پالاقلاپ،
ئۇچقان ئىدى يۇمۇپ كۆزىنى؛
يەرگە چۈشتى نەچچە موللاقلاپ،
باشقۇرالمىي زادى ئۆزىنى.

يېرىلغاندەك بولۇپ پوكمى،
بەھۇشلۇقتىن سۇسلىدى نەپەس...
بۇر كۈت ئوخشاش ئىگىز ئۇچالماس،
توخۇ قانچە قىلسىمۇ ھەۋەس.

1984 - يىل.

بىر تىرىك مۇردىنىڭ قەۋرە تېشىغا
ئويۇلغان بېغىشلەمىلەر

1

ئىشك ماراپ ئۆتمەيدىغان تۈنۈك يوق،
ئادەم چاقماي ئۆتكەن بىرمۇ كۈنۈك يوق.
ئىنسانلىغىڭ گۇۋالىقتىن ئۆتەر مۇ،
بولغىنىدا قالپىڭىڭ ھەم تونۇك يوق؟

2

ئېيتقىن، يەنە كىمنى نەگە باشلىدىڭ؟
كىمنى پايلاپ، كىمنى ئوتقا تاشلىدىڭ؟
ئابۇت ئەيلەپ قانچە يۇمران مايسىمنى،
ئەي شۇمبۇيا، سەن قانچىلىك ياشىدىڭ؟

3

ئويۇنىڭمۇ جاننى ئوتقا سالغىنىڭ؟
ھوزۇرۇڭمۇ ئىت كۈنىگە قالغىنىڭ؟
" راستچىللىغىم " دېسەڭ ئادەم چېقىشىنى،
جاللات بولۇپ باش كېسىشمۇ يالغىنىڭ؟

4

نەپسىڭنى دەپ قۇرۇق ئەمچەك ئىمىپسەن،
تۇققان ئاناڭ، ئۆز قەۋمىڭدىن تېنىپسەن.

سەتەڭلەردەك ھەل بەرسەڭمۇ يۈزۈڭگە
سېرىكچىنىڭ مایمۇنىدەك چېنىپسەن.

5

سېغىنىدىڭمۇ كۆك گۈمبەزلىك مازارغا؟
كاسات مېلىڭ ئىگە بولدى بازارغا.
ياكى تەلىم ئالغانىدىڭ كوركاردىن،
تىرىكلەرنىڭ گورنى سەن قازارغا؟

6

ئەركىڭنى ئۆزىگە ئەيلىدىڭ قارام،
ئاقكۆڭۈل ئىنسانغا بەرمىدىڭ ئارام.
مال ئەمەس، جان بىلەن تىجارەت قىلىپ،
ئادەملىك ئۆمرۈڭنى ئەيلىدىڭ ھارام.

7

ئەماسەن، مۆلدۈرلەپ تۇرسىمۇ كۆزۈڭ،
لەۋزىڭ پۇچ، ئادەمگە ئوخشىماس سۆزۈڭ.
جىسمىڭ بار،
ۋىجدانىڭ، يۈرىڭنىڭ ئۆلگەن،
ھىسالى بىر تىرىك مۇردىسەن ئۆزۈڭ.

8

تېشىڭ قىزىل، بۇرادەر،
ئىچىڭ قارا قازاندەك.

قېنى كۆرگەن راھىتىڭ؟...
سولۇشۇپسەن غازاڭدەك.

9

چېقىمخورلۇق كەسپىڭ، باشقا ئىشىڭ يوق،
ئادەم غاجاپ ماكىلداپسەن چىشىڭ يوق.
ئەمدى راستىن كاسساتلاشتى بازىرىڭ،
نەس مېلىڭغا بىر خىرىدار كىشىڭ يوق.

10

بۇ يازغىنىم لەۋھە بولسۇن بېشىڭغا،
ئويۇپ يازاي ئۇنى قەۋرە تېشىڭغا.
كېپەن بولسۇن ساڭا ئۇنىڭ نەپرىتى،
ئىبىرەت ئالسۇن كەلسە كىمكى قېشىڭغا.

سەپەر خاتىرىلىرى

چىپان

كىرىپىك ئارا مۆكۈنگەندەك كۆزنىڭ قاراسى،
چىپان ئاتلىق جەننەت ئىكەن تاغنىڭ ئاراسى.

توسۇن تايىدەك تاشتىن - تاشقا سەكرەپ شوخ ئېقىن،
نەرە تارتسا، گۈلدۈرلەيدۇ تاغلار داراسى.

ساھىل بويلاپ گۈزەل ۋادا سوزۇلۇپ ياتار،
ئىپپار ئوخشاش خۇش پۇرايدۇ يۇرتنىڭ ھاۋاسى -

بۆك-باراقسان باغلىرى كۆپ، بەھىشتىن مىسال،
شىرىن ئالما، نەشپۈتى بار دەرتنىڭ داۋاسى.

تەبىئەتنىڭ تەڭدىشى يوق چىمەنزارى بۇ،
ياڭراپ تۇرار سەھەر-ئاخشام بۇلپۇل ناۋاسى.

1984 - يىلى 10 - نوپا بىر، قاغىلىق.

ياڭخاق

تۈرى كۆپ مەۋىنىڭ ئالەمدە،
ھەر بىرى ئۆزگىچە خىسلەتلىك.
ئىسە ياڭخاق، قەلبىدە ھەممىدىن
مەرتىۋەك ئۈستۈن ھەم قىممەتلىك.

چۈنكى بار شۇنداقمۇ مەۋىلەر،
سىرتى ساق، قارنى بوش - پىچەكتۇر.
شاكالغا مېغىزنى يوشۇرغان
خىسلەتنىڭ مەن ئۈچۈن ئورنەكتۇر.

1984 - يىلى 11 - نوپا بىر، قاغىلىق.

تەجەللى قەۋرىسى ئالدىدا

باش ئىگىپ قەۋرەگىگە ئەيلىدىم تازىم،
مەرىپەت يۇلتۇزى، ئەي ئۇلۇغ نازىم.

خۇئادا يادلىدىم ئىزگۇ روھىڭنى،
تەجەللى ھەزرىتىم، پىرىم - ئۇستازىم.

بوۋايلار ئاغزىدىن قىسسەڭنى ئاڭلاپ،
ئاھ ئۇردۇم پىغاندا، تىترەپ ئاۋازىم.

خاتىرەڭ بېغىشلاپ ئىلھامدىن قانات،
يەتتە قات ئاسمانغا يەتتى پەرۋازىم.

بەرمەدەت ئوغلۇڭغا، كېرەملىك بوۋا،
چۈش ئۇرۇپ كۈيلىرىم، ياڭرىسۇن سازىم.

1984 - يىلى 13 - نوپا بىر، قاغىلىق.

كىمىنى كۈتتۈڭ سۇ بويىدا؟

ئەي دىلرانا، چېچى سۇمبۇل،
قاشلىرى قۇندۇز.

تەۋرەتكەنمۇ بۆشىڭنى
ئاي بىلەن يۇلتۇز؟

كېچىلەردە ساڭا ئەللىي

ئېيتقانمۇ بۇلاق؟

خۇش، يېقەملىق تىل پۈتكەنمۇ

كۈمۈش قوڭغۇراتى؟

سۇغارغانمۇ سۆزلىرىڭنى

شىرىن بال بىلەن؟

بەسلەشكەنمۇ زىلۋا بويۇڭ

مەجنۇن تال بىلەن؟

رەڭ بەرگەنمۇ شەپەق نۇرى

سۈزۈك يۈزۈڭگە؟

تەلمۈرگەنمۇ تاغدا ئاھۇ

ئويچان كۆزۈڭگە؟

تارتقانمۇ شوخ، نازلىق كۈلكەڭ

بۇلبۇلگويغا؟

مېھرىڭ شىپا بەخش ئەتكەندۇ

مېھرىڭگىغا؟

بوينۇڭدىكى كۆز مۇنچاقمۇ،

ياكى تىل تۇمار؟

سۇ بويىدا كىمنى كۈتتۈڭ،

كۆزلىرى خۇمار؟...

سالام، يەكەن

يالقۇنلۇق مېھرىڭگە جېنىم پەرۋانە،
قەدىردان ئانامدەك مۇشپىق، غەمخانە،
نېمەتكە، ھېمەتكە باي ساھىبخانە،
زوقلاندىم ھۆسۈڭگە بولۇپ مەستانە،
ئەسسالام، ئەي يەكەن، قەدىم ئاستانە!

كەلدىم مەن باغرىڭغا سىڭىپ كېرەي دەپ،
ئىجادىم بېتىڭغا گۈللەر تېرەي دەپ،
ئەھلى يۇرت - قەۋمىڭگە سالام بىرەي دەپ،
يالقۇنلۇق ئارزۇلار قىلدى مەستانە،
ئەسسالام، ئەي يەكەن، قەدىم ئاستانە!

قوينۇڭدا كۈن بويى سەيرىتىپ يۈردۈم،
شاھانە قەسىرلەر ئورنىنى كۆردۈم،
نەفسە ئىزىنى كۆزۈمگە سۈردۈم،
شوخ ئىلھام پەرىسى قىلدى مەستانە،
ئەسسالام، ئەي يەكەن، قەدىم ئاستانە!

مەن سېنى كۆرمەككە زار - تەشنا ئىدىم،
ئارزۇغا قاندى دىل، تۈزۈڭنى يىدىم،
”زەلىلى ئۇستازىم، مەدەت بەر!“ دىدىم،
كۆي قاتتىم ئىشقىڭدا بولۇپ مەستانە،
ئەسسالام، ئەي يەكەن، قەدىم ئاستانە!

يول يۈردۈم، مول يۈردۈم، يەتمىدى ھاردۇق -
سۈزۈكنىڭ ئۆيىگە سالامغا باردۇق،
خېلىلى بىر كىتاپ ئەيلىدى تارتۇق،
بۇلۇللار كۈيىدىن بولدۇم مەستانە،
ئەسسالام، ئەي يەكەن، قەدىم ئاستانە!

قەلەمكەش ئۆمەر ھەم نېھمەتۇللاخان،
فۇرقەتنىڭ قەۋرىدە تۇرۇپ يانمۇ - يان،
مۇڭداشتۇق، دىللارنى چۇلغاپ ھاياجان،
شائىرنىڭ كۈيلىرى قىلدى مەستانە،
ئەسسالام، ئەي يەكەن، قەدىم ئاستانە!

كۆرگەندە ساناقسىز مازار - قەۋرىنى،
ئەسلىدىم شەۋكەتلىك ئالتۇن دەۋرىنى،
تارىخنىڭ ئويغۇتار نەۋرە - چەۋرىنى،
غۇرۇرۇڭ، شەھرىتىڭ قىلدى مەستانە،
ئەسسالام، ئەي يەكەن، قەدىم ئاستانە!

ئۇلۇغلار جاي تۇتۇپ ياتقاچ قېشىڭدا،
ھىلى ھەم سەلتەنەت تاجى بېشىڭدا،
كۆرۈندۈڭ نەۋقىران، باھار بېشىڭدا،
زوقلاندىم ھۆسنۇڭگە بولۇپ مەستانە،
ئەسسالام، ئەي يەكەن، قەدىم ئاستانە!

تۆبەرازنىڭ جاي ئاندى كۆڭۈل تۆرۈمدىن،
 پەرقىڭنى كۆرمىدىم ئانا ئۆيۈمدىن،
 قالدۇردۇم يادىكار ساخا كۆيۈمدىن،
 ئايرىلىش پىراغىڭ قىلدى مەستانە،
 بىياخشى قال، ئەي يەكەن، قەدىم ئاستانە!

1984 - يىلى، 16 - نوپۇس - يەكەن

ئابدۇرېھىم ئىسمايىل

ئابدۇرېھىم ئىسمايىل 1940 - يىلى يېڭىسار ناھىيىسىنىڭ بازار ئىچىدە بىر دىنىمى ئائىلىدە دۇنياغا كەلگەن. ھازىر يېڭىسار ناھىيىلىك 1 - ئوتتۇرا مەكتەپتە ئەدەبىيات ئوقۇتقۇچىسى بولۇپ ئىشلەمەكتە.

ئۇ 1957 - يىلى « قەشقەر گېزىتى » دە بېسىلغان « كەت-مەنىمنى بەر قولۇمغا » ناملىق شېئىرىي بىلەن ئەدەبىي ئىجادىيەت مەيدانىغا كىرگەن، ئۇ ئۆزىنىڭ 20 نەچچە يىللىق ئىجادىيەت

ھاياتدا كۆپلىگەن شېئىر، داستان، بالادا ۋە مەسەللەرنى يازدى. بۇلارنىڭ كۆپ قىسمى گېزىت - ژورناللاردا ئىلان قىلىندى. شائىرنىڭ «چەمە نزار» ناملىق تۇنجى شېئىرلار توپلىمى 1982 - يىلى مەركىزىي مىللەتلەر نەشرىياتى تەرىپىدىن نەشر قىلىندى. ئۇندىن كېيىن ئۇشېئىر ۋە داستانلار توپلىمى بىلەن بايلا ئۈچۈن يازغان نەسىرى مەسەللەر توپلىمىنى نەشرىياتقا تاپشۇردى. ئۇ، جۇڭگو يازغۇچىلار جەمئىيىتى شىنجاڭ شۆبىسىنىڭ ئەزاسى.

سېنى سۆيمەك مېنىڭ بەختىم

كۈزەل ئالتۇن دىيارىم، سەن ئۈچۈن جانىم پىدا بولسۇن،
قىلىپ ئىخلاس بىلەن خىزمەتلىرىڭ، ئۆمرۈم ئادا بولسۇن.
ماڭا سەندەك سۆيۈملۈك ئەل تېپىلماس ئۇشبۇ ئالەمدە،
مۇقەددەس ھەر سىقىم خاكىڭ كۆزۈمگە تۇتەيما بولسۇن.

ھىساۋلايمەن سېنىڭ بىرلە ئۆزۈمنى بەختىيار بەكمۇ،
بۇنىڭدىن غەيرى بەخت-دۆلەت مېنىڭچۈن ناراۋا بولسۇن.

تېگىشمەيمەن پەرىدۇن تەختىگە پۇخرالىغىمنى ھېچ،
بۇنى يالغان دىگەن بولسام چېنىمغا مىڭ جازا بولسۇن!

كۈزەل باغرىڭ كۆڭۈل يايىدايدىغان راھەت ماكانىمدۇر،
ئۆزۈڭ جەننەت تۇرۇپ، جەننەت سېھنىسام زور گۇنا بولسۇن.

سېنىڭ قوينىڭدا ئۆسكەن بىر شۇۋاقمۇ مەن ئۈچۈن ئەڭ ئۈز،
ئۇنى گۈلدىن تۆۋەن كۆرسەم كۆزۈم كور - نابىنا بولسۇن.

تەڭ ئەتمەيمەن گويا ئات كالىسىدەك زەرگە چالماڭنى،
سۆيگۈمنىڭ ساڭدۇغىدا ھەرنە زەررەڭ بىھايا بولسۇن.

ھاۋايىڭدىن كېلۈر بۇيى مەسالى مۈشكى ئەنبەرنىڭ،
سۈيۈڭ ئالدىدا كەۋسەرنى لەزىز كۆرسەم، خاتا بولسۇن.

تاپارمەن رۇستېمى داستان كۈچىنى بۇردا نانمىڭدىن،
يېسەم ئاددى غوراڭنى، ئۇ ماڭا ئالى غمزا بولسۇن.

خۇشالەن، ئېپتەخارلىقمەن ساڭا پەرزەند بولغانغا،
چۇدا بولسام مەنۇت سەندىن چىرايىم كەھرىۋا بولسۇن.

ئېرور قوينىڭدا ئۆتكەن ھەر كۈنۈمنىڭ ۋەزنى مىڭ يىلدەك،
دەلىمدە خوشلەنمىم چەكسىزلىكى خۇددى ساما بولسۇن.

ساڭا مىڭ كۆز تېپىپ باقمامۇ تويمايمەن يەنە ھەرگىز،
كىمكى مېھرىسىز باقما يۈزۈڭگە، بىھايا بولسۇن.

پۈتۈن ئىشقىمنى، ئەقلىمنى پەقەتلا سەن ئۈچۈن بەردىم!
زىبانىمدا ئۇلۇغ نامىڭ داۋام ھەمدۇ-سانا بولسۇن.

ياشاي سەنچۈن، ئۆلەي سەنچۈن، بولۇپ ئەمرىڭگە پەرۋانە
كى ھەر ئىش مەشغۇلاتىدا ساڭا تۇتقان ۋاپا بولسۇن.

تۆكەي ئەجرىمنى - تەرىمنى كويۇڭدا قەھرىمانلارچە،
ياراتقان كەشپىيات - تۆھپەم راۋاجىڭغا ئاتا بولسۇن.

رېزا بولساڭ مېنىڭدىن چىن، يۈرەكتە ئارمىنىم قالماست،
مەگەر ياتسامۇ گوردا ئۆلگىنىم تەھقىقىكى جا بولسۇن.

سېنى كۈيلەپ كېچە-كۈندۈز ئاچايىپ زەۋقۇ-شەۋق بىرلەن
يېقىملىق، خۇشناۋاتەيلەي، تىلىم بولۇلگويا بولسۇن!

1982-يىلى، يېغىسا

ۋەتەننى سۆيسە كىم دىلىدىن...

كىمكى بولسا قەلبىدە ۋەتەنگە چىن مۇھەببەتلىك،
ئۇنىڭدەك ياخشى ئىنسان يوق، ئۆتەر ئۇ مەڭگۈ ھۆرمەتلىك

قاراڭ، مەھمۇت، يۈسۈپ، لۈتپى، نىزارى، نازىگۈم...لارغا
ئۇلەرنىڭ نامى مىللەتتە، جاھاندا شۇنچە شۆھرەتلىك.

مۈلۈك-مال، زەر بىلەن ئادەم غېنى، بەختلىك ھىساپلانماست
ۋەتەننىڭ قەدىنى بىلىگەن ئېرۇر چىن باي، سائادەتلىك.

ۋەتەنپەرۋەر كىشى بولماس زەلىل، مۇھتاج ھېچبىر دە،
مالامەت چەكسەنۇ پەخرى بىرەر كۆڭلىگە خۇرسەنتلىك.

ۋەتەن مېھرىگە ھىچقانداق گۈزەل يار مېھرى يەتمەيدۇ،
ۋەتەن سۆيگەن يۈرەك دائىم بولۇر كۈندەك ھارارەتلىك..

باھادىرلىق، ئىجتىھانلىق ۋەتەننىڭ ئىشقىدىن كەلگەي،
ۋەتەننى سۆيگۈچى ئىنسان بولۇر ھەر ئىشتا قۇدرەتلىك..

ۋە تەنگە كۆيىمگەننىڭ بولغىنىدىن ئۆلگىنى ياخشى،
ياشاشتىن مۇددىئا، مەئنا - ۋە تەنگە چىن ساداقە تىلىك.

ۋە تەن مەنپەئەتى مېزاندۇر كىشى قەدرىنى ئۆلچەشتە،
بۇنى ئەستىن چىقارسا كىم بولۇر ئاخىر خىجالە تىلىك.

ۋە تەن ئالدىدا ئەي ئابدۇرېھىم بۇرچوڭ ئادا قىلغىل،
بولۇپ قالماي ياراتقان ئاز نە تەجەككىدىن قانائە تىلىك.

1980- يىلى، يېڭىسار.

خەلقىم

(ھاجى ئەخمەتنىڭ شۇ ناملىق غەزىلىگە تەخمىن)

ئېزىز نامىڭنى ئالساممەن تىلىمغا ھەر قاچان، خەلقىم،
بولۇر جىسمىم دېڭىز يەڭلىغ سويۇنچكە چاي-ماكان، خەلقىم،
تېپىلماس ئاشىنا ھەرگىز سېنىڭدەك مېھرىۋان، خەلقىم،
غورۇرۇم، ئىپتىخارمىمەن سۆيۈملۈك، جانىجان خەلقىم،
يېڭىلىمەس كۈچ - مادارىمەن ئۆمۈرلىك قەھرىمان خەلقىم.

ئەزەلدىن زەپ ئۇلۇغ خەلقىمەن جاھاننىڭ كۆڭلىگە ياققان،
نادانلىق پەردىسىم يىرتىپ ئىلىم-ئىمرپانغا يول ئاچقان،
ھۈنەر-سەنئەت، ئەجدادىڭدىن پۈتۈن ئىنسانغا دۇر چاچقان،
ئېقىل ئاسماندا يۇلتۇز بولۇپ ئالەمگە نۇر چاچقان،
ئەجدادى تۆھپىسى مەشھۇر، بىلىم-ھىكمەتكە كان خەلقىم!

ئۈزۈلمەي چىقتى دائىمەن، ئەدەپ، ئالەملا سەندىن جىق،
ئۇلارنىڭ قالدۇرۇپ كەتكەن مىراسى شۇنچە كۆپ، داڭلىق،
جاھان ئالدىدا بۇ بىرلە پەخىرلەنسەڭ بولۇر ھەقىقەت،
ياراتتىڭ قەھرىمانلىق، ساپ پەزىلەتتىن گۈزەل تارىخ،
بېشىڭدا شان - شەرەپ تاجى، ساڭا قايىل جاھان خەلقىم.

ۋەتەن ئىشقىدا بۇرچۇڭنى چىقارماي زادىلا ئەستىن،
داۋام جان كۆيدۈرۈپ ئۆتتۈڭ ۋاپاسىزلىقنى بىلمەستىن،
تۆكۈلدى قان - تېرىڭ ۋە قوغداپ كەلدىڭ ھۇجۇم قەستىن،
بوران-چاپقۇندا قاراغايىدەك كۆتەردىڭ قەد ئىگىلىمەستىن،
بېسىپ كەلگەندىمۇ ئاپەت ئەسىرلەردىن بۇيان خەلقىم.

جەسۇرلۇق بابىدا شۆھرەت تېپىپ قالىتىس بۈيۈك نامىڭ،
جاھاننى سالىدىزلىزلىگە ئۇزاق تارىخى دەۋرانىڭ،
ئىرادەڭنى ئايان قىلدى ئالىپ ئارتوڭا خاقانىڭ،
ساڭا باش ئەگدى ئىسكەندەر، بەلى ئوشتالدى دارانىڭ،
جەسۇر، قۇدرەتتە تەڭداشسىز، كۈرەشتە پەلىۋان خەلقىم.

ئەجەپ ئىشچان خەلقىنىكى بولۇر باغ چۆلگە تەر تۆكسەڭ،
ئەجەپ باتۇر خەلقىنىكى ئۆلۈر ياۋىمىخ تۇتۇپ ئۆتسەڭ،
ئەجەپ ھەققانى پاكسەنكى، ساڭا ياتتۇر ھەسەت، نەيرەڭ،
بولۇپ تەمسالى مەرتلىكىنىڭ شەرەپلىك ئەنئەنە، ئۈلگەڭ،
ئۆتۈپ كەلدى ئەسىللەرگە زامانلاردىن-زامان، خەلقىم.

لېكىن سەن كۆرمىدىڭ خۇۋلۇق ئۆزەڭنىڭ نامىغا لايىق،
پەلەك تەتۈرگە چۆرگەلگەچ ساڭا يۈزلەندى كۆپ خارلىق،

بولۇپ كەلدى رەقەپلەرگە جەمى تاپقانلىرىنىڭ تالىق،
بېسىپ ئۆتتى ئەسىرلەرنى ئېشىم چامداپ قېرى تارىخ،
تېخى ياشلىق باھارىڭدا تۇرار سەن نەۋقەيران خەلقىم.

بېشىڭدىن ئۆتتى كۆپ ئىسسىق-سوغاق، ئاندىن ساۋاق ئالدىڭ،
كۆيۈپ ئەرك دىلبىرىنىڭ ئىشىقىدا ئاتەشكە ئايلاندىڭ،
ۋىسال گۈلزارىنى كۆزلەپ مۇشەققەت دەشتىدە ماڭدىڭ،
كۈرەش-مېھنەت بىلەن ئالتۇن قەسىرىنىڭ ھۈلىنى سالدىڭ،
گۈزەل ئىقبال، شەرەپ، غەلىمە ساڭا مەنسۇپ ھامان، خەلقىم.
بولۇپ زىچ ئىتتىپاق ھەردەم ئۇيۇشقا خىسلىتىڭ سا قلاپ،
زامان كارۋانلىرى بىرلە تەرەققىغا قەدەم تاشلاپ،
بۆسۈپ ئۆتكەل، ئانا ئەلگە ئىلىم-پەن كەۋسىرىنى باشلاپ،
ۋە تەن گۈلزارىدا سۇلماس چېچەكتەك بەرق ئۇرۇپ ياشناپ،
قۇياشنىڭ ئۆمرىدەك مەڭگۈ ياشا، بولغىن ئامان، خەلقىم.

1981-يىلى، يېقىمسار.

گۈل

پەسلى كۆكەم پەيىتىدە كۆكلەپ بارا قسانلاشتى گۈل،
چىن مۇرادىغا يېتىپ، يايىزاپ پورەكلەر ئاچتى گۈل.

كۆركىدە ئۇزلۇق-نازاكەت قىلدى جىلۋە-تەنتەنە،
يالىتىراپ رۇخسارىدا كۈن نۇرىنى چاقناتتى گۈل.

ئىچ-ئىچىدىن شاتلىغى ئۆرلەپ غۇرۇردا قىلدى زوق،
بىر كېلىشكەن نازىنىدەك ھەر كۆڭۈلگە ياقتى كۈل.

ۋەسلىگە يەتكۈزدى بۇلۇلنى ھىچبىر سەھراسىدىن،
قەلبىدە قوزغاپ ناۋاچاڭ كەلتۈرۈپ سايراتتى كۈل.

سوقسا يۇمشاق تاڭ ساباسى ئەيلىدى نازئەركىلەپ،
ئەتتى ھەرياننى مۇئەتتەر، مۇشكى ئەنپەر چاچتى كۈل.

دورغاندەك ئىشتا تەر تۆككەن چمۋەرلەرنى گويا،
تاڭدا زۇمرەتتەك سۈزۈك شەبنەملىنى پارلاتتى كۈل.

خۇش تەبىئەتتىن سۇنۇلغان مىسلى زۇمرەت جامىدەك،
دىلخۇمارلەرغا كۈزەللىك مەيلىردىن ئوتلاتتى كۈل.

ھۆسنىگە قۇشتى ھۆسۈن باغچا، يېزا-قىشلاقلەننىڭ،
پاك - چىرايلىغلىق ئىلە ھۆرمەت - ئەناۋەت تاپتى كۈل.

بولدى ئىززەت، شان - شەرەپ ۋە سۆيگىنىڭ چىن بەلگۈسى
قەھرىمانلار كۆكسىگە ئالقىشلىنىپ ئورناشتى كۈل.

دەۋرىمىز خۇددى باھاردۇر، بەختىمىز كۈلگە سىمما،
قەلبىدە ئابدۇرېھىمنىڭ تەسىرات قوزغاتتى كۈل.

كەمتەرلىك ھەققىدە غەزەل

ئۆزىنى كىم يوغان چاغلان، كۆرەڭلەپ كىمىيا ئەيلەر،
ئۆزىدىن ئۆزگىلەرنىڭ رايىنى شەكسىز جۇدا ئەيلەر.

«پەقەت مەنلا يارايمەن!» دەپ غادا يىغاننى كۆرەركىم خۇپ؟!
بۇ ئەيمىنى كىم راۋا تۇتسا ئۆزىنى كەم باھا ئەيلەر.

غادا يماقلىق - ھاماقەتلىك، غادا يىغانلار كۆرۈنگەي سەت،
جۇ يەڭلىغلەر نادان، ئەخمەقلىغىنى كەڭ چاكا ئەيلەر.

يياراشقاي ئەھلى ئىنسانغا جىمكى جايدا كەمتەرلىك،
بۇ خىسەت بولسا گەر كىمدە، ئۇنى خەلق ئاشىغا ئەيلەر.

كىشىنىڭ ھۆرمىتى، قەدرى ئاشار كەمتەرلىكى بىرلەن،
ئىكادانى كەمتىرىنىڭ ئېھتىرام تەختىدە شاھ ئەيلەر.

قاراڭ ئالتۇنغا، ئۇ ۋەزىمىن، جۇلالىق رەڭگى ئۆزگەرمەس،
كۆرۈپ مىستىن چىنان ئەلا خالايق ئەتمۇ ئەيلەر.

تېپىلماس شۇنچە بويى بىرلە قۇمۇشتا مەۋە، تەمكىنلىك،
شۇڭا توقماق بىلەن يەنجىپ توقۇچى بورىيا ئەيلەر.

كۆرۈڭكىم مەۋە كۆپ بولغان دەرەخت باشنى ئىگەر پەسكە،
يىكەن مەھسۇلى يوقلۇقتىن كى شالدىلاپ سادا ئەيلەر.

كىشىنىڭ كەمتىرىن بولماقلىغى پاكلىق، بىلىمدىندۇر
جىلمىلىك، پاك كىشى كەمتەر پەزىلەتنى راسا ئەيلەر.

چىقالار ئىرشى ئەلاغا ھەققى كەمتىرىن ئادەم،
ئىزدىن ئۇندۇرۇپ لالە، ۋە تەن-ئەلگە ۋاپا ئەيلەر.

ئۆتۈشتى قانچىلاپ ئەجدات چېچىپ نۇر كەمتەرنىلىكتە،
ئۇلارنىڭ نامى دىللەردە پەخىر قوزغاپ جۇلا ئەيلەر.

ئۆزىنىڭ تۆھپىسىنى كىم ئۇلارغا ئەتسە گەرنىسەت،
تېرىق ئالدىدىكى تاغدەك ئەجەپ ئاز، بىسپا ئەيلەر.

شۇ ۋەجەدىن كۆرەڭلەش - ماختىنىشقا نە ئاساس بولسۇن،
كۆرەڭلىك قىلسا كىم ئەجداتلار ئالدىدا گۇنا ئەيلەر.

شۇڭا ئەي دوست، ھاكاۋۇر لۇقنى تاشلاپ كەمتىرىن بولغىن،
ئۆمۈر باغىنى كەمتەرلىك سەمەرلىك، ① خۇشەۋا ئەيلەر.

يوقات ئابدۇرېھىم سەن ھەم ئۆزۈڭدىن ئەسكى ئىللەتنى،
شۇ چاغ بۇدە ئۆستىڭنى كۆپچىلىك مەقبۇل، بەجا ئەيلەر.

1983- يىلى، يېغىمار

چىقتىڭ

ئويۇندا سەھنىگە جانان، تۇلۇن ئايدەك كۈلۈپ چىقتىڭ،
ئىچىڭگە شاتلىغىڭ سىغماي، غۇرۇر لۇققا چۆمۈپ چىقتىڭ.

سالام بەردىڭ ئىگىپ زىبا بويۇڭنى تالۇ-مەجنۇندەك
ئۆزەڭنىڭ خۇشپىشىل، كەمتەرلىگىڭنى كۆرسۈتەپ چىقتىڭ.

① سەمەر - مۇۋە.

لېۋىڭدىن ئەيلىدى پەرۋاز ئەجەپ نادىر، يېقىملىق كۆي،
بولۇپ بۇلبۇلگويا سايراشلىرىڭدىن گۈل تۆكۈپ چىقتىڭ.

خۇمارلىق زىل ئاۋازىڭدىن چاراڭلاپ كەتتى زال قوينى،
چېكىپ دىل تارىنى نازۇك ھاياجان قوزغۇتۇپ چىقتىڭ.

كۈيۈڭنىڭ لەززىتىدىن يۇتتى شەرۋەت كەڭ تاماشىباين،
ئۇنۇڭ جامىغا مېھرىڭنى قۇيۇپ بىر - بىر سۇنۇپ چىقتىڭ.

نامايان ئەيلىدى ناخشاڭ ئېقىمدەڭ، ئىقتىدارىڭنى،
ئۆزەڭنىڭ سەنئىتىنى شۇنچە بەك نوبدان كۆرۈپ چىقتىڭ.

تونۇتتۇڭ كۆپكە ئۇيغۇر ناخشىسىنىڭ شۆھرىتىنى چىن،
ھۈھەبەتلىك يۈرەكەرگە سېلىپ ئوت كۆيدۈرۈپ چىقتىڭ.

كۈيۈڭگە ياڭرىدى گۈلدۈرماما يەڭلىغ چاۋاك - ئالقىش،
سۆيۈندۈڭ بۇ شەرەپتىن ئىززىتىڭنى سەن كۆرۈپ چىقتىڭ.

تالانتىڭغا بولۇپ قايىل تەشەككۈر ئەيلىدىم مەن ھەم،
دەلىمنى مەسلىسىز ئىلھام، مەدەتكە چۆمدۈرۈپ چىقتىڭ.

1982 - يىلى، يېتىمىسار.

شائىرغا

(مۇخەممەد س)

سانادەتلىك گۈزەل دەۋران بىلەن بولدۇڭ خۇشال شائىر،
يېتىپ كەلدى يېزىش پەيتىڭ، قۇچۇپ ئىلھام ۋىسال، شائىر.

قېنى، بۇمەردۇمەيداندا تالانتىنى ئىشقا سال شائىر،
تولۇقدۇرسەن ئۇچۇن ئەمدى بەلەن پۇرسەت، ئامال، شائىر
ئىجات قىل زوقو - شوق بىرلە كېچە - كۈندۈر پائال، شائىر

ھۆكۈم سۈرگەندە تورت مەلئۇن بولۇپ دەپسەندە خالاندىك،
زۇلۇم ئىسكەنجىسى بىرلەن سىقىلمىدىك، شۇنچە قىمىنالىدىك،
"كېزەندە"، "ئەكسىيەتچى" ۋە "قارا ئىپ" دەپ ئېمىپلاندىك،
تەزەربەنتكە ئېلىندىك، تۇرمىدا ياتتىك، ئازاپلاندىك،
كۆزۈڭدىن ئاقتى ياش خۇناپ، ساڭا بولدى ئۇۋال، شائىر.

جىنايەت بولدى يازساڭ ئەل - ۋەتەننىڭ شەنىنى كۈيلەپ،
قىزىل گۈللەر ئېچىلمىدۇرساڭ يۇلۇپ تاشلاندى بىر - بىرلەپ
پېزىشقا قىلمىدى رۇخسەت ھوقۇقۇڭنى تامام چەكلەپ،
كۆرەڭلەپ كەتتى قۇزغۇنلار "ئاكاڭ قارغاي بىرىنچى" دەپ
ھوقۇقىنى تارتىۋالماقنى قىلىپ مەقسەت - خىيال، شائىر.

خەلققە زورلىدى ساتماق بولۇپ ئۆتمەس ماتاسېنى،
كىمكى بولسا نارازى، شۇئان بەردى جازاسىنى،
ئىجات، سەنئەتكە كەلتۈردى گويا تۇپان بالاسىنى،
سۈكۈت، تىمنا سىچىلىق قۇچتى ۋەتەننىڭ تاغ - دالاسىنى،
كۈچەيتتى سەندە ئۆچمەنلىك، غەزەپنى ئۇشبۇھال، شائىر.

ئۇلۇغ كومپارتىيە قۇربى بىلەن يۈرۈپ ئاشۇ تۈنلەر،
ۋەتەنگە نەۋباھار كەلدى، ئېچىلدى رەڭمۇ - رەڭ گۈللەر.
ناۋا قىلدى ئۇرۇپ خەندەن گۇاۋىستان ئىچىرە بۇلبۇللار
كۆڭۈللۈك ئۇشبۇ دەۋراندەن سۆيۈندى بەكمۇ بۇ دەللەر،
ساڭا ئىلھام پەرىسى زوقلۇنۇپ ئاچتى جامال، شائىر.

چۆمۈپ ئالەمچە خوشلۇققا قولۇڭغا گاڭ قەلەم ئالدىڭ،
دىلىڭنى قاپلىدى سۆيگۈ، مەسالى ئوت بولۇپ ياندىڭ،
شۇ ئوتلۇق ئىشتىياقمىڭدىن شېئىر - ئەشئارلەر يازدىڭ،
ئىجادىڭنى كۆرۈپ "بەختىم" دىدىڭ چىن ئىپتىخارلاندىڭ،
خەلققە ئاقتى قەلبىڭدىن بەئەينى شىرنە - بال، شائىر.

سېنىڭ نەزمەڭ ئېتىز، زاۋۇت، قىسىملارغا تازاپ كەتتى،
ئۇنىڭ ھەر بىر سۆزى بەكمۇ كۆڭۈللەرگە ياراپ كەتتى،
ئېلىپ ئىلھام، ئوزۇق ھەر كىم ۋە تەنگە جان پىدا ئەتتى،
قۇچۇشقا مول زەپەرلەرنى راسا مەرتلىكىنى كۆرسەتتى،
ئىجادىڭ بولدى بارلىق جەڭ - كۆرەشلەردە قورال، شائىر.

كۈزەل دەۋرىم تەقەززا تۆرت نىشان - مەنزىلگە يەتمەككە،
سەپەردە ئالدىرايدۇ ھەر كىشى ئالدىغا ئۈتمەككە،
قېنى سەن ھەم قەلەم تۇلپارىغا مەن، ئۆرلىگىن كۆككە!
كۈيۈڭ - نەزمەڭ بىلەن بەرگىن مەدەت ئىلھاملىنى كۆپكە!
سۆيۈملۈك بۇدىيار تاپسۇن راسا گۈللەپ كامال، شائىر.
1979 - يىل.

قامغاقنىڭ ئىپتىخارى

چۆلىنى ماكان ئەيلىگەن بىر تاش
يېنىدىكى قامغاققا دىدى:
"ئەي بۇرادەر، ياشىشىڭ ئۈچۈن
باغ بولغاندا بەك ياخشى ئىدى..."

ددى قامغاق جاۋابەن كۈلۈپ:

"ئۆسكەن يېرىم ئېزىدۇر ماڭا.

ئايىرلىمايمەن ئۇنىڭدىن زىنھار

يىلتىزىم چىڭ تۇتاشقان ئاڭا.

مەن كۆرىمەن بۇ يېراق چۆلىنى

كۈلچىمەنلىك باغلاردىن گۈزەل.

بورانلارنىڭ كۈزۈلدۈشمىدىن

ئاڭلايمەن شوخ، يېقىملىق غەزەل.

مەن ياشايمەن ئاددى ۋە تېنچ،

تۇرمۇشۇمغا قىلىپ قانائەت.

سېزىمەن بۇ ھاياتتىن گويا

بىر شاھانە راھەت - پاراغەت.

ئۆزگىلەرگە چۈشمەس ھاجىتىم

پەرۋىشلەشنى قىلمايمەن تاما.

يېلىنىشنى، ئاۋرۇيكەشلىكىنى

ھەم ئۆزۈمگە كۆرمەيمەن راۋا.

تالايلىغان ئەجدادىم ئۆتتى

بۇ دىيارغا ھەغدالىق قىلىپ.

مەن ھەم ئۇنى سۆيۈپ ئۆتمەن

ئۆمۈرۋايەت ئىپتىخارلىنىپ.

دىلغا پۈككەن تىلەك - ئارزۇيۇم:

يانسا تېنىم بولۇپ ئوت - گۈلخان.

نۇر ۋە ئىسسىق ئېلىپ مېنىڭدىن
ھوزۇر تاپسا ھاجەتەن ئىنسان

× ×

ئاڭلاپ قامغاق سۆزلىرىنى تاش
ھاياجاندا "ئاپىرىن!" دىدى.
قۇچتى شۇ دەم بىپايان چۆلى
ئىپتىخارلىق قامغاقنىڭ ھىدى.

1983 - يىلى، پېخىسار.

كۆزلىرىڭ

ئەي پەرى، نىمانچىلا ئوتلۇقتۇ ئاھۇ كۆزلىرىڭ؟!
ھەم نىمانچە بەك خۇمالىق، قاپقارادۇ كۆزلىرىڭ؟!

باردۇ ئۇندا نە سەھىر - خىسلەت؟ ئۇنى ھېچ بىلمىدىم،
ئەيلىدى تۇتقۇن - ئەسىر ئەقلىمنى جادۇ كۆزلىرىڭ.

خۇددى كۈندۈز ئۇ، مۇھەببەت نۇرىدا يالقۇنلىغان،
بولمىغاي تاقەت قىلىپ، چۈشكەندە دەررۇ كۆزلىرىڭ.

تارقىلۇر ئۇندىن ساداقەت ھەم ۋاپا - شەپقەت مۇدام،
جىلمىيىپ، ئويىناپ - كۈلۈپ، ئەيلەر تەۋەزىو كۆزلىرىڭ.

كۆرىمەن شەرمى - ھايانىڭ جىلۋىسىنى ئەكسىدىن،
ياتقا باقماقنى بىلەر ئۆزىگە مەكرۇ، كۆزلىرىڭ.

بىر نەزەر قىلساڭ ئەگەردە ئوت كېتەر تەن مۈلكىگە
كۆيدۈرۈپ، ئەتكەي يۈرەكنى خۇددى مەجرۇ، كۆزلىرىڭ.

بولمىغاي دەۋزەخ ئوتىنىڭ تەپتىمۇ بۇنچە يامان،
بەرمىگەي كۈندۈز ئاراملىق، تۈندە ئۇيقۇ، كۆزلىرىڭ.

گەرچە چەكسەممۇ ئازاپ، كۆرمەككە تەشنا - زارىمەن،
ساقلىغىچ ئۆزىدە مەنچۈن ياخشى ئارزۇ، كۆزلىرىڭ.

تاپمەن ھەر باقمىشىڭدىن بىر ئۆمۈر دەرتكە راۋا،
كۆزلىرىمنىڭ ھاجىتى، دەردىگە دارۇ كۆزلىرىڭ.

بى ھايالەر باقسا پەس ئارزۇ - ھەۋەستە سە تلىشىپ،
سانجىلار خەنجەر بولۇپ، نەپرەت بىلەن شۇ كۆزلىرىڭ.

شول سەۋەپتىن ئەي نىگار باققۇم كېلۈر دائىم ساڭا،
لىق قۇچۇپ تۇرغان ئۇچۇن ئالەمچە تۇيغۇ، كۆزلىرىڭ.

كۆزلىرىڭ تەئرىپىنى ئابدۇرەھىم ئەيتىپ تولا،
يازدى نەزمە، نەزمىسىگە بولدى ماۋزۇ كۆزلىرىڭ.

رۇبائىلار

1

ئەي بۇرادەر، ياخشىلىق كۈتمە ياماندىن ھېچقاچان،
بەرمىنى بار نەدىمۇ بال نەشتىرى بىرلە چايان؟!

ياخشىلىق كۈتمەك ياماندىن، بەلكى بۇ ئوخشار كويا -
يىپ ئېشىپ قۇمدا، پەچىپ سايەنى تىككەندەك چاپان.

2

زەر بىلەن مىس قىممىتى ئەما ئەچۈن پەرقسىز ئىرۇر،
ئەيلىسە بۇابۇل ناۋا، زاكىلىق قىلىپ قوزغۇن كۈلۈر.
ئىلغىماس ئەسلا ئېشەك چالسا قۇلاغىغا راۋاپ،
قىلما نادانغا ئېسىل سۆز، قىل ئۇنى دەنا بىلۈر.

3

سۆھبىتى ناچىنىسىلارنىڭ خۇددى خالاجايسەمان،
ئۇندا تۇرساڭ بىر مەھەل بەدبۇيغا بۇرنۇڭ ماسلىشار.
ئۈلپىتى قىلما ئۇلارنى سەن ئۆزۈڭگە ھېچقاچان،
كىم نىجاسەتنى تۇتۇپ يۈرسە ئۇنىڭدىن ئەل قاچار.

4

ئەل - ۋەتەننى سۆيىمگەندىن بەلكى ئۆلگەن ياخشىراق.
يەرگە خائىن مۇردىسىدىن تاپنى كۆمگەن ياخشىراق.
ياۋغا باش ئەككەن نېچىسىنىڭ باقمىچە ئەنگارىغا،
سەسكىنىشىز ئىت - ئېشەك ھايۋاننى كۆمگەن ياخشىراق.

1962 -، 1977 - يىل، يېقىمىسار.

كۆلگە قاراپ

تۇرمەن قىرغاقتا كۆلگە سېپ نەزەر،
لىقلانغان سۇ شۇنچە تىنىق ۋە زىلال.
سەتەن ئالتۇندەك قوياش شولسى،
كۆرۈنەر گويكى كۆك زۇمرەت مىسال.

سۇ ئېتىلىپ كېتىشتى كۆلدىن كۆپ كىشى،
مەلىدە قاپاقۇ، چىلەك ئەكىلىپ.
يەتكۈزەر ئۇ شۇنداق غەرەزسىز بەھىر،
ئازايسا، سۇ بىلەن يەنە لىقلىنىپ.

بۇخشاتتىم مۇئەللىم خىسلىتىن كۆلگە،
بەرگەچ ئۇ ئىنسانغا ئىلىم - پەن سۈيى.
ئۈگىتىپ بىر ياقىتىن تولۇقلاپ ئۆزىن،
ئىشلىگەچ بى مەھنەت تا ئۆمۈر بويى.

نەسقىەر ھۈسەيمىن

نەسقىەر ھۈسەيمىن 1938 - يىلى 10 - ئايدا ئاتۇش ناھىيەسىنىڭ سىم تاغ كەنتىدە دىخان ئائىلىسىدە تۇغۇلغان، ھازىر قەشقەر پىداگوگىكا ئىنىستىتوتى ئەدەبىيات پاكولتېتىدا ئەدەبىيات ئوقۇتقۇچىسى بولۇپ ئىشلەمەكتە.

ئۇ، 1950 - يىللاردىن باشلاپ ئەدەبىي ئىجادىيەتكە كىرىشكەن. شۇندىن ئېتىبارەن ئۇ كۆپلىگەن شېئىر ۋە ئىلمىي ماقالىلارنى يازدى.

ئۇنىڭ يولداش ۋاھىتجان غوپۇر بىلەن بىرلىشىپ ئىشلىمە

گەن «ئۇيغۇر كىلاسسىك ئەدەبىياتى تىزىملىرى» ناملىق كىتابى
مەركىزى مىللەتلەر نەشرىياتى تەرىپىدىن نەشر قىلىنماقتا. ئۇ
يەنە بىر شېئىرلار توپلىمىنى نەشرگە تەييارلىدى.

ئانا دىسەم

ھاياتىم، شەۋكىتىم، شانىم ئەي ۋەتەن،
مېھرىڭدە ئۆستۈرگەن ئانام سەن مېنىڭ.
قەلبىمنىڭ تۆرىدە تۇرار ھۆرمىتىڭ،
ئىشقىڭدا يانمەن بىر ئۆمۈر سېنىڭ.

سەن بىلەن كۈزەلدۈر قاينىغان ياشلىق،
سەن بىلەن تۈگەلدۈر دىلدىكى شاتلىق.
شۇڭلاشقا پەخىرلە ئېغىز تولدۇرۇپ،
«ئانا» دەپ ئاتىسام نەقەدەر تاتلىق؟!

1957 - يىلى قەشقەر.

سەن بەردىڭ ۋەتىنىم ئىشقىنى ماڭا

بۇلبۇل ئەسلى گۈلزارنى جاي ئەتمىگەندە،
خۇشال سايىراپ گۈل شېخىغا قونارمىدى؟!
تۆرەلمىگەن بولسام ئەگەر ۋەتەن سەندە،
مۇھەببىتىم مۇنچە ئوتلۇق بولارمىدى?!

ئۆستۈرمەسەڭ قوينىڭدا سەن ۋۇجۇدۇممۇ،
مەنمىلى شەردەك كۈچ - غەيرەتكە تولارمىدى؟!
ئىشقىم تۇرسا يالغۇنچىغان (ئۆزۈڭ بەرگەن)،
سېنى سۆيمەي كۆتۈل شۇندا ئۇنارمىدى؟!

كۈلدۈرمەسە ھەغدا لىرىك چېكە ئىدە نۇر،
ئۇسالغا يۈرىگىممۇ قانارمىدى؟!
يۈز ئاچمىسا كىلە چېگىك كۆز ئالدىدا،
بۇ ياش دىلىم ئارزۇ بىلەن يانارمىدى؟!

ئېيتقىن ۋە تەن، سېنىڭ ئىشقىڭ بولمىغاندا،
ئايدىڭلاردا ئەسقەر تەمبۇر چالارمىدى؟!
سۆز بېغىدىن چېچەك تاللاپ، ئاتا پىساق،
ئۇيغۇ تاشلاپ ئوتلۇق قوشاق قاتارمىدى؟!

1962-يىل، قەشقەر.

بۇلبۇل ئىدىك

كىم ئالار مەيدان ئارا جاي مەردۇ مەيداندىن بۆلەك؟!
كىم كىرەر ئات ئوينىتىپ جەڭگاھقا مەرداندىن بۆلەك؟!
جادۇگەر ئالۋاستىنىڭ كۆكسىگە تىخ ئۇرماق ئۈچۈن،
كىم بارار كۆكرەك كېرىپ كويىمىقا پالۋاندىن بۆلەك؟!
بەرسە كىم قاندىن بويىاق ئۆز تۇپرىغىنىڭ ھۆسنىگە،
قاي كىيا قەۋرىنى قاپلار گۈلى خەنداندىن بۆلەك؟!
سەن ئىدىك شائىر مۇتەللىپ ئىشقىۋاز بۇلبۇل كەبى،

يوق ئىدى سۆيگەن نىگارنىڭ گۈل ۋە بوستاندىن بۆلەك.
 كۆز ئېچىپ تۇن ئىچرە، ئاھ دەپ تاشلىدىڭ غەمكىن نەزەر.
 كۆرمىدىڭ ئاۋات ماكان خارابە ۋە يىراندىن بۆلەك.
 بىرسى باي، سانسىز گاداي، يوقسۇلغا پۇتلاشتان ئىجەل،
 تەگمىدى ئەلگە نېسۋە ئاھۇ - ئەپغاندىن بۆلەك.
 سۆيگۈ گۈلزارىدا زوھرەك كەتتى تاپماستىن ۋىسال،
 تاھىرنىڭ ھەم غۇنچە ئۈزۈمى بەرگى ھىجراندىن بۆلەك. ①
 قىلمىدى تەتۈر پەلەك ھىچنەرسىنى ھەرگىز ئاتا،
 تۈلكىگە لوق گۆش ۋە لېكىن شىرغا قاپقاندىن بۆلەك.
 كىم چىقىپ مەلئۇنغا مۇشت ئاتسا، ئۇنى كۈتتى خەتەر،
 تەگمىدى ئاشىيانە ئەسلا ئاغا زىنداندىن بۆلەك.
 سەن بولۇپ تاڭ ئەلچىسى ئېيتتىڭكى: كەلمەيدۇ پەقەت -
 بىزگە ئەرك ئۆزگە ئامالدىن جەڭ ۋە جەۋلاندىن بۆلەك.
 سەن دىدىڭ: جانانغا يەتمەس كەچمىسە جاندىن كىشى،
 بارمىكىن ئاشىققا ئەلا كىمىسە جاناندىن بۆلەك؟!
 ساتتى ۋىجداننى بىر ئاۋالار بىر يالاق ئادا پۇچۇن،
 يوقتۇرۇر خائىنغا ئەۋزەل نەرسە جان، ئاندىن بۆلەك.
 ئاقلىدىڭ ۋىجداننى سەن باشقا سىناق چۈشكەن چېشى،
 بولمىغاي ئادەمگە زىننەت ھەرنە ۋىجداندىن بۆلەك.
 سەن كۈلۈپ باردىڭ ئەجەلگە، ئەل ئۈچۈن بەردىڭ جېنىڭ،
 كۆرمىدىڭ ئەلگە مۇناسىپ نەرسىنى جاندىن بۆلەك.
 ساپ قېنىڭدىن قەۋرەڭ ئۆزۈرە ئۇندى گۈللەر - لاللىلار،
 بارمۇ ئەلا سوۋغا خەلققە قىپ - قىزىل قاندىن بۆلەك؟!

① بۇ يەردە لەمۇتەلىپ يازغان «تاھىر-زۇھرا» دىراھىمىسىغا قىلمىغان

ھەمدى ئاچتى گۈل چىراي شائىر ئۆزۈڭ سۆيگەن تىلەك،
پىن ھەقىقەت، چۈنكى بولغاچ پىنتە - يالغاندىن بۆلەك.
ئىخ سۆيۈملۈك كۈيچى، بولماق ۋارىسىڭ ئارمان ماڭا،
وق پەقەت ئەسقىدە ئارمان ئۇشپۇر ئارماندىن بۆلەك.
1979 - يىل، توققۇزاق.

بەختىم

بىزىز بىلمەكلىگىم جاندىن ۋەتەن سەن گۈل دىيارىمنى،
سېنىڭ نامىڭ بىلەن تاپقانلىغىمدىن ئىتىۋارىمنى.
ۋەردەلدەم ھەمدە چوڭ بولدۇم سېنىڭدە، ئاممىم شۇدۇر،
بىزەر مەن قوشىڭىزەك شۇ ئاممىم ھەم ئىيتىمخارىمنى.
سېنى كۈيلەپ دۇتار چالسام، دۇتار سۆزلەيدۇ ئىشقىڭنى،
ئۆزۈڭ بەرگەچ مۇھەببەت رىشىمدىن دۇتارغا تارىمنى.
وياش دەيمەنمۇ تەپتىڭنى ۋە يا ئاي دەيمۇ ئەپتىڭنى،
تۇرۇپ نۇر ھەم گۈزەللىك ئىلكىدە لەيلۇ - ناھارىمنى.
جېچىمدا بار قىرو، ئەمما سېنىڭ ھۆسنۈڭگە باققاندا،
ناھاردەك ئۇز جامالىڭدىن كۆرەر مەن نەۋ باھارىمنى.
ۋەتەن سەن باركى مەن ھەم بار، ۋەتەنسىز جاندا نە مەنا،
يا تىم مەنسىز: بەرمەك كويۇڭدا يوقۇ-بارىمنى.
سېنىڭ مەيلىك - مېنىڭ مەيلىم، كېرەر مەن بۇيرىساڭ ئوتقا،
سېنىڭ بەختىم: سېنىڭ ئىلكىڭگە بەرمەك ئىختىيارىمنى.
سېنىڭ بەختىم: سېنىڭ قوينىڭدا ئالغان بىر نەپەس، ھەتتا -
سېنىڭ كۆكسۈڭدە جاي تۇتقان قىياس قىلماق مازارىمنى.

كۆتەرسە گەر قەدەھ ئەسقەر ۋە تەن ئىسمى بىلەن دائىم،
قېنى كىم كەم قىلار جامەدا مەي - گۈلگۈن شارابىمنى.
1979 - يىل، توققۇزاق.

كۆردۈم

قۇغۇلغاندا ۋە تەن سەندە ئېچىپ كۆز گۈل دىيار كۆردۈم،
بالاغەت پەيتى ئۆمرۈمگە سېنىڭ ئىشقىڭنى يار كۆردۈم.
يىگىتلىك مەۋسۈمى كەلگەندە كۈچ ھەمدە قانات بەردىڭ،
قىرانلىق دەۋرىدە ئەجىزىڭگە خوپ ئىش جان نىسار كۆردۈم.
"ئىزىدۇر تاش ئۆزى چۈشكەن ماكاندا" دەپتىكەن خەلقىم،
سېنىڭدىن كەچسە گەر كىملىر ئۇنى ھەر جايدا خار كۆردۈم.
سېنىڭ مېھرىڭ-ئانا مېھرى، ماڭا يات ئۆزگە يار مېھرى،
سېنىڭدىن، مېھرىڭدىن ئايرىلماقنى مىڭ نامۇسۇ ئار كۆردۈم.
سېنىڭسىز گەر پۈتۈن ئالەم ماڭا بىر سەيلىگاھ بولسا،
ئۇنى باغرىڭدا جاي تۇتقان لەھەتتىن بەلكى تار كۆردۈم.
ئېزىز يۇرتۇم ئامان بولساڭ كى سەن، رەڭگىم ساھان بولماس،
ئۆزۈڭ بار سەنكى دۇنيادا شۇ چاغ ئەسقەرنى بار كۆردۈم.
1989 - يىل، توققۇزاق.

باھار كېچىسى

كۆكتە چولپان كۆز قىسار باقسام نىگار شەھلاسى بار،
يەردە گۈل قەددىدە يارنىڭ قامىتى زىباسى بار.

لە ئول گۈل يۈزلىگىمىنىڭ بولسا ئايان كۈلكىسى،
ئىچىدە شول غۇنچە لەۋ يار لەئلىنىڭ تەشنىسى بار.
غان ئاي گاه كۆرسىتىپ يۈز، گاه بۇلۇت ئىچىرە مۇكەرەت
ئىدەم ئاي يۈزلىگىمىنىڭ ئارزۇ- ئىستىغىناسى بار.
ئۇنىدە ئىككى لەۋنىڭ جۈپلىشىپ ئايرىلمىغى،
ئىدەم كىمىنىڭدۇ پىچىرلاشقان نىھان غەۋغاسى بار.
رىيلى تۇغماس تەبىئەت بىر باھار، ئەمما بۇ دەم-
چىمەننىڭ ھەر گۈلدە مىڭ باھار سىماسى بار.
چىرايلىق ئايدىڭ ئاخشام دىلغا بەرگەچكە ھوزۇر،
كۆڭۈللەرنىڭ غۇبارى، نە ئۇنىڭ سەۋداسى بار؟!
ل گۈزەل، گۈلزار گۈزەل، چۈنكى ئۇنىڭ خۇش سايىرىغان
ن كەبى ئەسقىر تۈمەننىڭ بۇلبۇلى شەيداسى بار.

1982 - يىل، قەشقەر.

قەلەم ئالدىم يەنە قولغا

مىستان قىش كېتىپ باشتىن قەلەم ئالدىم يەنە قولغا،
دى كۆكلىم پەقىر دەسلەپ قەدەم قويغاندا بۇ يولغا.
يۈيۈپ نەزمە ئىسىملىك يارغا مەن مەجنۇن سۈپەت يۈرسەم،
نام دەيتتى: "جېنىم ئوغلۇم كىرىپ قالدىڭ ئەجەپ كويغا".
تۈپ قانچە باھار، ياردىن چۇدۇن پەسلىدە ئايرىلدىم،
ئۇدا بولدۇم ئۇسالىدىن كىرىپ يەتتە ۋە جۈپ ئونغا.
لىمىدىن كەتمىدى زىكرى، دىلىمدىن ئوتى ئول يارنىڭ،
قېنى سەن ئى نىگارم" دەپ قارايتتىم ئوڭ بىلەن سولغا،

كۆڭۈلدە كۆپ ئىمدى ناخشام، لېكىن ئىمتىشقا ئىمكان يوق،
 چىقالماي بىر مەھەل، كەتتى سىڭىپ قەلبىمدىكى مۇڭغا.
 ئۆتۈپ كۈنلەر، كېتىپ تۈنلەر، يەنە كۆكلەم چىراي ئاچتى،
 ئىشى تەتۈر بولۇپ زاغنىڭكى، بۇلبۇلنىڭ كېلىپ ئوڭغا.
 ياشاردى قايتىدىن جانلار ھايات كۈلدى ناۋا بىرلە،
 يەنە كىرگەچكە تىل دۇتار، راۋاپ نەي بىرلە قالۇنغا.
 شۇ ھىجران تۈنلىرى پۈتكەچ، يىتمىشىم ۋەسلىگە يارىنىڭ،
 قەلەم ئىزھارىدا پەيدا بۈگۈن ئۇ ئەمدى ھەر قۇرغا.
 نىگارم نەزىمدۇر ھەم كۆڭلۈم ئىچرە بايلىغىم نەزمە،
 غەنىلىك بابىدا ئەسقىر پىسەن قىلمايدۇ قارۇنغا. •
 1982 - يىلى، قەشقەر.

تاڭ سەھەر

تۈن قىزى يىرتىپ ياقا بولدى پەرىشان تاڭ سەھەر،
 بولدى ئايخان كەينىدىن يۇلتۇزمۇ پىنھان تاڭ سەھەر.
 تەۋرىنىپ گۈلشەندە گۈل يار نازىنى قىلدى ئايان،
 بەرگىنى گۈلنىڭ ساپا سۆيگەندە لەرزىن تاڭ سەھەر.
 بولدى زاھىر بىر گۈزەل كۈلگەن كەبى مىڭ لەۋ بىلە،
 غۇنچىلار بەس - بەس بىلەن كۈلگەندە خەندىن تاڭ سەھەر.
 جۇ يېشىل كۆكلەم گۈزەل، گۈللەر گۈزەل، كۈنلەر گۈزەل،
 شات ئۆتەر خەلقىم ھايات زەۋقىدە ھەر ئان تاڭ سەھەر.

• بايلىغىمنىڭ كۈپلىكى ۋە پىخسىملىقى بىلەن نام چىقارغان ئەپسانىدۇر.

پىچاي.

ئىشقا چىللايدۇ يىگىت ئاستا چېكىپ پەنجىرىنى،
شۇغى ناز ئۇيقۇدا تولغانسا ھەر ئان، تاڭ سەھەر.
ئەر- ئايال، ياشۇ- قېرى، ئۆسمۈر بۈگۈنكى جەڭ ئۈچۈن،
قان- زاۋۇت، مەكتەپ، ئېتىزنى قىلدى مەيدان تاڭ سەھەر-
ھەر كىشى ئاقىل ئىرۇر ياتماس پەقەت غەپلەت ئارا،
چۈنكى، تەبىئار بولغۇسىدۇر ھەر نە ئىمكان، تاڭ سەھەر.
تۇرغىلى ئى ئەسقەر قولۇڭغا ئال قەلەم ئەسبابىنى،
ئەزە تۇپراققا ئەككىن سۈيگىدىن دان تاڭ سەھەر.
1983 - يىلى، قەشقەر.

ۋەتەن ئىشقى

ئەي ۋەتەن ئىشقىڭ ئوتىدىندۇر ئۆزۈڭگە كۆيمىگىم،
سپايان مېھرىڭ سۈيىدىندۇر يۈرەكتىن سۆيىمىگىم.
ئوت بولۇپ- ئاتەش بولۇپ ئۆستۈم سېنىڭ باغرىڭدا مەن -
يوق پەقەت مايسىز چىراقتەك پارلىماستىن ئۆچمىگىم.
سەن مېھىر دەرياسى سەن، مەن ئۇندىكى يەلكەن دىمەك،
بىر ئۆمۈر ئۆزۈمگە ئېرور راھەت، نومۇستۇر چۆكىمىگىم.
سەن بەخت ئاسمانى سەن، مەن ئۇندىكى يۇلتۇز دىمەك،
ھەڭگۈ پارلاپ تۇرغىنىم تۇرغان، يوق ئىزىم كۆچمىگىم.
سەن ساداقەت جامىدا تۇتۇڭ شاراپ ئىچتىم قېنىپ،
شۇ سەۋەپتىندۇر ھاياتتا ساڭا سادىق ئۆتمىگىم.

تەقدىرىم بىر سەن بىلەن، بەختىڭ سېنىڭ - بەختىم مېنىڭ،
يات ماڭا سىرلىق ۋىسالدىن بەختۇ ئىقبال كۈتمىگىم.
ئېيە، ۋە تەن، يوقتۇر سېنىڭدىن ئۆزگە يار ئەسقەر ئۈچۈن،
ياردىن بىر كەچمىگىمدىن ياخشىراق بىر ئۆلمىگىم.

پارچىلار

كۈزەللىك شاھىنىڭ سېخىلىغىدىن،
ۋە تەنىم بولۇپتۇ خىسلىتىڭ تولۇق.
ئېيتىمىدى تەبىئەت خىسلىتىم مېنى،
ۋە لېكىن قويمىدى ئىشقىڭدىن قۇرۇق.

X X

كۈلەر ئارزۇ، ۋە تەن ئىشقىڭ نۇرىدىن دىلغا شام ياقسام،
ئە ئارماندۇر ياشاپ مەرت بوپ، ھاياتتا بىر ساڭا ياقسام.
كىرىپ ئاق باشقا، بەل مۈكچەيسە، ئاخىر مەن كۆزۈم يۇمام،
دىگەيمەن شۇندىمۇ: بەختىم ۋە تەن كۆكسۈڭگە تەن باقسام.

ئەگەر سازەندىمەن، كەسىپىم سېنىڭ ئىشقىڭدا چالماقتۇر،
ئەگەر پەرۋانىمەن ئەھدىم سېنىڭ ئوتۇڭدا يانماقتۇر.
مەگەر تۇن ئىچرە يۇلتۇز، تاڭدا كۈن بولسام، مېنىڭ بەختىم:
ئۆتە تەن تالماس تۈمەن كۆزدە سېنىڭ ھۆسنۈڭگە باقماقتۇر.

1962 - يىلى، قەشقەر.

ئابلىم ئۆمەر

ئابلىم ئۆمەر 1942 - يىلى قەشقەر شەھرىگە تەۋە قوغان رايونىنىڭ موللازەدە كەنتىدە تۇغۇلغان، 1958 - يىلىدىن باشلاپ ئەدىبى ئەسەرلىرى مەتبۇئاتتا كۆرۈنۈشكە باشلىغان. ئۇ ھازىر «قەشقەر گېزىتى» ئۇيغۇر تەھرىر بۆلۈمىدە ئىشلەيدۇ.

ئۇ 20 نەچچە يىلدىن ئارتۇق ۋاقىتتىن بۇيان، ھەر دە - جىلىك گېزىت - ژورنال، ئالمۇناخلاردا كۆپلىگەن شېئىر، ھىكايە، نەسر، ئوبزۇرلارنى ئېلان قىلدى. 1983 - يىلى قەشقەر

تۇيغۇر نەشرىياتى تەرىپىدىن ئۇنىڭ «ئۆمۈر ئىزلىرى» ناملىق شېئىرلار توپلىمى نەشر قىلىنىپ، چاھاتەتچىلىك بىلەن يۈز كۆرۈشتى.

ئۇ جۇڭگو ئاز سانلىق مىللەتلەر ئەدىبىياتى ئىلمى جەمئىيىتىنىڭ ۋە جۇڭگو يازغۇچىلار جەمئىيىتى شىنجاڭ شۆبىسىنىڭ تەزاسى.

يىللار سەمىرى

بەزىلەر يازسا گەر يىللارغا جاۋاپ،
مەن شۇ دەم يازمەن يىللارغا سوراق؛
سورىغىنىم - يىللارنى سىناش بەلگىسى،
ھەر جاۋاپ ھەرىمىنىڭ ۋەزىنىدۇر بىراق.

يىل دىگەن ئالەمنىڭ ۋاقىت ھېساۋى،
نەچچە مىڭ كالىندار پۈتتى يىرتىلىپ.
ئېسىمدە ئۆكتەبىر يورۇتقان سەھەر،
(تارىخقا ئوتتۇز يىل قالدى يېزىلىپ)

تاڭ نۇرى پارلىغان شۇ غالىپ يىللار،
ئەسىرلىك مەزمۇنى بەردى كۈنىگە.
ۋە تەننىڭ تاغ - دالا، يېزا - سەھراسى،
پۈركەندى قىمپ - قىزىل ئۇتۇق گۈلىگە.

ۋە لېكىن يىللار ئۆتەمدى قىمپ - تېنىچ،
قارا بۇلۇتلار تاشلىدى سايە.

باشلىنىپ مەسلىسىز دەھشەتلىك قۇيۇن،
سېلىكىندى دىلدىكى ئىشەنچ ۋە غايە.

يۈندە كۆلچىكىدە ئۆزگەن بېلىقتەك،
بەدىئىيەت مەلۇنلار چىقتى سەھنىگە؛
ياۋۇزلۇق قىلمىچى كەستى بويۇننى،
كەلگۈلۈك زەپ كەلدى بىلىم ئەھلىگە.

باغلارنىڭ ھۆسنىدە ئوينىدى غازاڭ،
گۈل - غۇنچە ئېچىلماي تۈزىدى شۇئان.
چۇدالىق دەردىدە باھارنى كۈتكەن -
ئىشقىمۇاز بۇلبۇلنىڭ باغرى لەختە قان...

شۇ يىللار بولدى نادانلىق دەۋرى،
"ساداقەت" مۇنارى ياسالدى ئېگىز؛
شۇ يىللار بولدى پالاكەت دەۋرى،
قېپقالدى غەپلەتتىن دىللاردا بىر ئىز...

يىللار تىزمىسى ئۆتتى لاي سۇدەك،
تارىخ ئۆردى ئاپپاق ۋاراقلار.
نە ئامال؟! شۇنداقلا قالدى جاۋاپسىز،
يىللارغا قويۇلغان سوئال - سوراقلار.....

خەلقنىڭ ئەقلىدىن قۇدرەت كۈچىدىن،
پەلەكنىڭ چارقى ئايلاندى شۇ دەم.

ھەقىقەت زۇلمەتنىڭ يولىنى توستى،
تارىخنىڭ ئەينى شۇ، تارىخ ھۆكۈمى ھەم!

زەردىكەش يۈرەكلەر ئىچتى شەرۋەت سۇ،
يايرىدى قايتىدىن ئازارلىق دىلمۇ.
سائادەت ئاپتەۋى چېچىپ ئالتۇن نۇر،
ئۇتۇقلار ئەۋجىدە كەلدى ھەر يىلمۇ.

كالىندار ۋارىغى تولدى مەزمۇنغا،
چوڭ ئۇزۇن سەپەرنىڭ زەپەر گۈلىدىن.
جاۋاپسىز سوراقلار تاپتى نەق جاۋاپ،
شۇنا. ۋە تەننىڭ شاتلىق كۈيىدىن.

× ×

يىل دىگەن ئالەمنىڭ ۋاقت ھىساۋى،
ئىنسانلار بېرىدۇ ئۇنىڭغا مەنا.
يىللار مەزمۇندار كېلىدۇ چوقۇم،
چۈنكى بار رەھىمما پارتىيە - دانا.

1978 - يىل، 12 - ئاي، قەشقەر .

سۆيگۈم

پارتىيەم، مەن سېنى سۆيۈم ئېزىلاپ،
ئالتۇن قەسىرلەردە باققاندا ھېنى.
توز كورلار تۆھپىنى جىنايەت ساناپ،
قەپەزگە سالغاندا سۆيۈم ھەم سېنى.
1974 - يىل 4 - ئاي، قەشقەر

لياڭشەن دالمسى

تاك بىلەن تەك يولغا چىقتىم لياڭشەننى بويلاپ،
چولپان يۇلتۇز كۆزى كېلىپ مۇككەن بىر چېغى.
تاك شامىلى ئەر كە قۇشتەك قەيغىتەپ ئويناپ،
سېلىپ ئۆتەر ھەر يۈرەككە چىن بەخت ئىشقى.

تۆت ئەتراپى دەرەخزارلىق ئېدىرلار - تاغلار،
ئاق بۇلۇتتىن باشلىرىغا ئوردىغان سەللە.
ئوتتۇرسى جەننەت كەبى گۈلزارلىق باغلار،
ئاپىرىدە بولغان گويا مەزمۇت بىر قەلئە.

ھەر تامچىسى تەنگە شىپا چىرا سۇلىرى،
تاشتىن - تاشقا زۇمرەت چېچىپ ئويناقتىپ ئاقار.
ئارشاڭلارنىڭ سەھەردىكى سۇ ۋە ھورلىرى،
كۆك ئاسمانغا زىننەت بېرىپ ئاق بېزەك ئاقار.

ئۇيۇر - ئۇيۇر مال - چارۋىلار ئوتلار يايلاقتا،
تەمەنلىكتىن، سەمەزلىكتىن سەكرىشىپ ھەريان؛
جۈپ شوللار ئەكس ئىتىدۇ زىلال بۇلاقتا،
بامبۇكزارلىق مۇھەببەتكە خالى بىر ماكان.

سارۋا ① ئارتقان چارۋىچىلار غەيرەتتە ئۈزەر،
چۈەر قولى چۈەرلىكتىن توقۇيدۇ كەشتە.

① سارۋا - يىزۇ چارۋىچىلىرىنىڭ تاغار شەكلىدىكى يامغۇرلۇق يېزىقى.

دىللىرىدا مول ھوسۇلنىڭ تەقدىرى كېزەر،
شۇڭا يېڭەر مۇشەققەتنى ئۇچرىغان يەردە.

كۈزەل ئەمەس، ئېسىل ئەمەس گۈللەر - غۇنچىلار،
ئەمگەكچىنىڭ كۈمۈش تەرى تاممىسا ئەگەر؛
مېھنەت - بەخت، مېھنەت كۈچى نۇردەك چېچىلار،
(ئۇنىڭ بىلەن مۇشۇ دالا گۈزەل شۇ قەدەر)

X X

ئۆز يولۇمغا ماڭغاندىمۇ قاراپ تويۇۋۇدۇم،
كۆزلۈرۈمدە لياڭشەن ئەكى پارلار ئەڭ رۇشەن -
ھەممىيەت قوشاق تۇغدى، ناخشا توۋلىدىم،
يۈرگىمدە مەڭگۈ قالدى شۇ گۈلزار گۈلشەن!

1977 - يىلى سىچۈەن چىڭدۇ - قەشقەر

بىر شائىرنىڭ ھەسرەتسى

ئاخشام بىرسى ئۆز - ئۆزىدىن ماختاندى؛

” شېئىرلىرىم - شېئىرىيەت گۈلى، دەپ؛

ئاچچىقلىنىپ ماڭا تازا داتلاندى؛

” بېرىلمىدى شان - شەرەپنىڭ تۈرى “ دەپ -

توۋا دەيمەن ئۆزنى ماختاش نەھاجەت،

كەلدى بۇ ئوي قانداق ئۇنىڭ ئېڭىغا.

شېئىرلىرىنى سېلىپ كۆرسە بولمايدۇ،

خەلقنىڭ كۆڭۈل تارازىسى - جىمگەنمۇ؟! ...

1980 - يىلى 9 - ئاي، نۇرۇبەجى -

كوچا سۈپۈرگۈچى قىز

قوللىرىڭدا ئۇزۇن سۈپۈرگە،
تىنىم تاپماي ئىشلەيسىدىن شۇنداق.
ئۇزىتىمەن قانچە كېچىنى،
قارشى ئېلىپ سەھەرنى ھەرۋاخ.

قەھرىتان قىش، پىشقىرىم تومۇز،
قىلالمايدۇ غەيرىتىڭگە كار.
يامغۇر يۇسا سۇمپۇل چېچىڭنى،
چەكسىز ھوزۇر بېتىشلايدۇ قار.

يوللار جانان چىنىدەك پاكىز،
سېنىڭ تەرىڭ، مېھنىتىڭ بىلەن؛
جۇلالىنىپ تۇرىدۇ مۇھىت،
ئەمگەك ئەجرىڭ، ھىممىتىڭ بىلەن.

ياغار ساخا - رەخمەت - تەشەككۈر،
(ئەل قەلبىدە ھۆرمىتىڭ تولۇق).
كىچىك چاغلار بولماس تۆھپەڭنى،
تام نىشانىڭ ئېزىز ۋە ئۇلۇغ.

قاچار ئەي قىز سېنىڭ ئەجرىڭدە -
توپا - چاڭلار، يوقاپ كېسەللىك...
يەختىم ئىدى، بەرسە قىتىم مەنمۇ،

قەلەمىدە ئىللىتى يۇيۇپ -

خەلق دىلىغا روھى گۈزەللىك!

1981 - يىلى 3 - ئاي ، قەشقەر .

بەختىم

تارىخنىڭ بەزىگە ئاتىغىنى شۇ:

ھاياتلىق - سىنىپى ، دۇنيادۇر باقى!

گۈللەر تۆكۈلسە ، ئېچىنلار غۇنچە ،

توختىماس ئالەم ، بەلەكنىڭ چاقى .

ھايات لەززىتى تەڭداشسىز ئۇلۇغ ،

ياشاش ئىستىگى ئۆچمەس دىلىمدىن .

لېكىن ، ئەل ئىشى - خىزمىتى ئۈچۈن -

كېچىشكە رازى ھەتتا چېنىمدىن .

شۇڭا ئۆلۈمدىن قىلمايمەن ۋەھىم ،

ئەمەستۇر كۆڭلۈم غەمدە - غۇسسەدە .

مېنىڭ ئۆلۈم - ئۆلمەسلىك ، چۈنكى -

قەلبىم لىقمۇ - لىق بەخت ھېسسىدە .

ھاياتلىغىمدا قىلدىم جەڭ - كۈرەش ،

كومپار تىپىگە ئەگىشىپ ھەر ۋاق .

كىرىپىڭىم جۇپلەشسە ياپار يۈزۈمنى -

ئوغاق - بولقىلىق قېپقىزىل بايراق!

يېڭى يىل شارابى

مەن شاراپ ئىچمەيمەن (ئادىتىم شۇنداق)

بۇ مېنىڭ بەزمىدىن قاچقىنىم ئەمەس .

ياشلىغىم ھېسلىرى بىر ئەزىم دەريا ،

قەلبىمدە جۇش ئۇرار خوشاللىق پەۋەس .

يارانلار قولۇمغا ئالدىم چۇپ قەدەھ ،

(بۇنىڭدىن قىلچىلىك بولماڭلار ھەيران) .

خۇمارىم قىستىمدى ئىچىشكە شاراپ ،

چۈنكى مەن يېڭى يىل قوينىدا مېھمان .

شۇ قەدەھ گويىكى بىر جاھاننامە ،

كۆرۈندى ئۇنىڭدا ۋە تەننىڭ ھۆسنى ؛

ياشارغان تاغ - دالا ، ياشنىغان باغلار ،

گۈللەرگە پۈركەنگەن تۆت باھار پەسلى .

شۇ قەدەھ ئىچىدە بولدى ناھايان ،

شەرەپلىك مۇساپە ، چاقماقلىق يوللار ؛

تامچە تەر ئورنىغا ئاققۇزغان ساپ قان ،

خاپاكەش ئەمگەكچى ، قادا قلىق قوللار .

شۇ قەدەھ ئىچىدە كۆرۈندى يەنە:
چولپاندىك نۇرانە، بىر يورۇق رۇجەك;
بەختىمىڭ سىماسى جۇلالاپ تۇرغان،
جەننەتۈل مەئۇادەك كۈزەل كېلىچەك!...

قۇي ساقى، شاراپنى، ئۈزۈلدۈرمەي قۇي،
قەدەھەرلىق تولسۇن، قالمسۇن يېرىم.
شۇ كۈلگۈن شاراپتىن ئىچەي قانغىچە،
خۇشاللىق مەۋجىدىن يايىرسۇن تېنىم.

بۇ ئاددى مەي ئەمەس،

غەلبە - زەپەرنىڭ

ھايات بەخش ئەتكۈچى شىپالىق سۈيى؛
مەنزىلگە ئات سالغان يولچى كارۋانىنىڭ،
تۆتلىشىش جېڭىگە قەسەمىيات كۈيى.

1982 - يىلى 12 - ئاي، قەشقەر.

ئەلۋىدا، باغۋەن

(بۇ شېئىر قەشقەر مەللى تولۇق ئوتتۇرا مەكتەپنىڭ ۋا -
قىتىسىز ۋاپات بولۇپ كەتكەن پېشقەدەم ئوقۇتقۇچىسى ھەسەن
غوپۇرغا تەزىيە ئۈچۈن يېزىلغان)

ئەلۋىدا سىرداش، قېرىنداش، ساھىپقىرانىم، ئەلۋىدا،
ئەلۋىدا، دىلداش، پىكىرداش، دوستۇ - يارىم ئەلۋىدا.

قىزىل دەريا بويىدىن ئاڭلانغاندا شۇم خەۋەر،
ئۆرتىنىپ سەكپارە بولدى تەندە جانىم، ئەلۋىدا.
ئاقى كۆزدىن ياش - قىيان، ئىگىلىدى باشلار يەر تامان،
مۇسبەت قۇچتى پەلەكنى، ئاھۇ - زارىم، ئەلۋىدا.
چاچ يۇلۇپ نوغۇچ تاياندى سادەت ئاتلىق چۆرىڭىز،
ئاتىڭىز قەددى يۈكۈلدى، بىۋاخ خازانىم، ئەلۋىدا.

× ×

بولدى نامايان چېھرىڭىز، دىللاردا يالقۇن مېھرىڭىز،
كۆزىڭىز ئويناق بۇلاق، قاشى كامانىم، ئەلۋىدا.
مەردانە باغۋەن ئىدىڭىز ئىلىمۇ - ئېرىپان بېغىدا،
ئاۋازىڭىز بۇلبۇل ئىدى، خۇشخۇيى زابانىم، ئەلۋىدا.
مارالۋېشى دىياردا، قەشقەر ئاغۇ باغرىدا،
قالدى مېھنەت ئەجرىڭىز تۆھپىكارىم، ئەلۋىدا.
مەرىپەت بابىدا ھەرگىز ئۆچمەيدۇ ئىزگۇ نامىڭىز،
ياش بوغۇنلار قەلبىدە سىز، ئارزۇ - ۋىسالىم، ئەلۋىدا.

سزگە ئوخشاش شان قۇچۇپ يۇمسا ھەركىم كۆزىنى،

غۇرۇرلۇنۇپ ئاچار قۇچاق ۋە تەن دىيارىم، ئەلۋىدا.

قەۋرىڭىزدىن گۈل ئۆھۈپ، قازاتلانسۇن روھىڭىز،

ئەل - جامائەت نامىدىن شېئىرى كالامىم، ئەلۋىدا.

1984 - يىلى 2 - ئاي، قەشقەر.

جېلىلى

جېلىلى (ئابدۇجېلىل تۇرسۇن) 1940 - يىلى 11 - ئايدا خوتەن ۋىلايىتىنىڭ لۇپ ناھىيىسىدىكى يۈرۈڭقاش رايونىغا قا-راشلىق ئالتىلە يېزىسىدا دىخان ئائىلىسىدە دۇنياغا كەلگەن، ھا-زىر « قەشقەر گېزىتى » ئۇيغۇر تەھرىر بۆلۈمىدە مۇھەررىرلىك ۋە مۇخبىرلىق بىلەن شۇغۇللانماقتا.

شائىرنىڭ ئىجادىيىتى 1959 - يىلى باشلانغان. شۇنىڭدىن تار-تىپ ھازىرغىچە كۆپلىگەن شېئىر، داستان ۋە ھىكايىلارنى يازدى. شائىرنىڭ « يۈرەك ئۇچقۇنلىرى » ناملىق شېئىرلار توپلىمى 1983 -

يىلى قەشقەر ئۇيغۇر نەشرىياتى تەرىپىدىن نەشر قىلىنىپ، جا-
ماتچىلىك بىلەن يۈز كۆرۈشتى.
ئۇ، جۇڭگو يازغۇچىلار جەمئىيىتى شىنجاڭ شۆبىسىنىڭ
نەزاسى.

سۆيگۈ نەزمىسى

(چەتئەلگە كەتمەكچى بولغان بىر يېگىتكە)

يېگىت، راستىنلا چەتئەلگە كىتەمسەن تۇتيا ئىزلەپ،
ۋە ياكى مىنى زەر قىلماق ئۈچۈن سەن كەميا ئىزلەپ؟!

مۇقەددەس بۇ ئانا تۇپراق كۆزۈڭگە تۇتيا، بىلسەڭ،
نەھاجەت چەتكە كەتمەكەن، بەھۇدە باشپانا ئىزلەپ.

ۋە تەن گۈلزارىدا بۇلبۇل خۇشال سايراپ كۈلۈپ تۇرسا،
كېتەمسەن ۋاز كېچىپ يۇرتتىن چىمەن، بۇلبۇل گويا ئىزلەپ؟

ۋە تەننىڭ ئوت - چۆپى، چەتتىڭ گۈلدىن خۇشپۇراق، كۆرگەم -
قەدىرلە، سۆي ئۇنى، يۈرمە بۆلەك مېھرىگىيا ئىزلەپ.

ۋە تەننىڭ ھەرتېشى خۇددى گۆھەردۇر بېباھا - قەممەت،
ئېزىدۇر شۇساڭا، يۈرمە نىشانىز كەھرىۋائىزلەپ.

ۋە تەننىڭ تاغۇ - دەرياسى - ئاناڭنىڭ ئۆز سىماسىدۇر،

يۈزۈڭ قانداق چىدار تاشلاپ كېتىشكە، يات سىما ئىزلەپ؟

سانادەت چولپىنى چاقىناپ ۋە تەن چۈمدى قىزىل نۇرغا،
ۋە تەندە نۇر تۇرۇپ، نەگە بارارسەن نۇر - زىيا ئىزلەپ؟

دېدىك: "چەتنىڭ قىزى زىيا، ئۇنىڭ ئىشىقىدا مەجنۇنمەن،
كېتەي دەيمەن، ئۆزۈمگە لەيامدەك بىر دىلر ابا ئىزلەپ..."

كۆزۈڭ ئاچ، ئەي يىگىت، چەتنىڭ قىزىدىن يۇرت قىزى ئۈزۈدۈر،
ئۆزۈڭنى قىلما خار چەتتىن ۋاپاسىز ئاشىنا ئىزلەپ.

يىگىت يۇرت تۇڭ ساڭا مەڭگۈ كۈزەللىك - بەخت ئاتا قىلغاي،
بەخت سۆيگەي پىشانەڭگە، كۆرەش قىلساڭ جاپا ئىزلەپ.

جېلىلى، چوڭ ئۆمىت كۈتكەي سېنىڭدىن بۇ باھار پەسلى،
ئۆتە تەندۈر - تۇتىيا، يۈرمە بۆلەكتىن "تۇتىيا" ئىزلەپ.

ئۇستاز

(مۇۋەششەھ)

مۇۋەببەت قوزغىدى مەندە نۇرانە خەسلىتىمىڭ، ئۇستاز،
ساۋاق بەردى. ماڭا باشتىن كەچۈرگەن قىسمەتتىڭ، ئۇستاز.

ئەقىدەم باغىدىن تىزدىم ئاتا پ شەنمىگە گۈلدەستە
ياراشسۇن ئۇساڭا مەڭگۈ، بولۇپ ئۆز زىنىتىڭ، ئۇستاز.

خازان پەسلەمدە چوڭ بولدۇڭ ئوپال - ئازىغ دىيارىدا،
يېڭىپ مۇشكۈلنى جۇش ئوردى تېنىڭدە قۇدرىتىڭ، ئۇستاز.

ماھارەت كۆكىدە ئۇچتۇڭ قىلىپ پەرۋاز شىجائەتتىن،
تۆكۈلدى ئىلمۇ - ھىكمەتكە سېنىڭ قەرەبەنىڭ، ئۇستاز.

ئۇزاق يىلدىن بۇيان دىلنى ماياكتەك يورۇتۇپ كەلدى،
«دىۋان لۇغەت تۈرك» ئاتلىق ئۇلۇغۋار ھىكمەتتىڭ، ئۇستاز.

تەۋەرۈك يوق ماڭا ئۇندىن بۆلەك ھىچقانچە قەممەتلىك،
جاھاننى مەھلىيا قىلغىچ كۈزەل تىل سەنئىتىڭ، ئۇستاز.

قەدىم تارىخ ۋاراقلىسا، چۈشەر يادىمغا تارىخىڭ،
كۆز ئالدىمدا ئايان بولغاي مۇبارەك سۈرىتىڭ، ئۇستاز.

ئەدەپ - ئەخلاق، پاراسەتنىڭ مۇجەسسەم ئۆلگىسىدۇر سەن،
تىرىشچانلىق، ئىجادچانلىق ھەقىقىي ئۆلپىتىڭ، ئۇستاز.

شەرەپ قۇچتى بىلىم ئالغىچ سېنىڭدىن قانچە تالىپلار،
قورۇق، تەشنا يۈرەكلەرنى ياشارتتى شەرىپىتىڭ، ئۇستاز.

قەدىرلىكتىن قەدىرلىك سەن، ئەقىل بايىمدا مەشئەلدەك،
ئاۋامغا كۈچ - قۇۋۋەت بەردى سېنىڭ زور شەپقىتىڭ، ئۇستاز.

ئەدىپسەن، كاتتا نائىمەن، ئىلىمگە ھۆددىگەر ھەرچاغ،
جۇلالاپ كەلدى كۆھەردەك ئىجادىڭ - نۇسرىتىڭ، ئۇستاز.

بىر بىيازەت چەككۈچى خەخلەر ئاسايىش ئىلكىدە كۈلدى،
قىلمىپ گۈم ئەژدېھار شۇمنى پاساھەت، چۈر ئىتىك، ئۇستاز.

ئېسىل خىسلەت، ئۇلۇغ تۆھپەك مەدەت بەرگەچ ئىجادىيەغا،
قىلمىغا ئورنىدى چوڭقۇر سېنىك چىن ھۆرمىتىك، ئۇستاز.

چېچەك

گۈل چېچەك، گۈلگۈن چېچەك، تىللاردا كۆي - داستان چېچەك،
سەن بىلەن تاپقاي ھۆسۈن باغۇ - ۋاران، بوستان، چېچەك.

تەۋ باھار نۇرى بىلەن ئاچساک جامالىڭنى كۈلۈپ،
يىنىدۇ ئىشقىك بولۇپ دىللاردا ئوت - گۈلخان چېچەك.

تەبىئەت دۇنياسىدا يۇقتۇر سېنىك ھىچ تەڭدىشىك،
چاك، گۈزەللىك بابىدا گوياكى شاھ - سۇلتان چېچەك.

چۈمىدۇ شاتلىق - ھاياجان ئىلكىگە ھەر بىر كىشى،
سەن چېچىپ تۇرغاچ يۈرەككە خۇشپۇراتى - دەرمان، چېچەك.

ئاشىغىك بۇلبۇل قىلۇرچىن مېھرىنى ئىزھار ساڭا،
تىلىدىن بال تامدۇرۇپ سايىراپ خۇشال - خەندان، چېچەك.

بارچە ئىشچان قىز - يىگىتىنىك مەشۇغى - گۈلىيارى سەن،
دىلىنى مەپتۇن ئەيلىگەچ زىبالىغىك چەندان، چېچەك.

ئۆمرۈك ئەجەپ قىسقا، بىراق يۈكسەك، ئېسىلدۇر خىسلىتىمىك.
ئەلگە مەۋە قالدۇرۇپ، بولغاچ ئۈزۈك قۇربان، چېچەك..

ئەي چېچەك، كۈلگۈن چېچەك، تىللاردا كۈي-داستان چېچەك.
خىسلىتىمىك جارى قىلىش - قەلبىمدىكى ئارمان، چېچەك.

دوخان كۈيى

ئىشقىدا كۆيگەن يېزىمنىڭ، نۇر كەبى چاقىناي دىسەڭ،
ئاش - ئوزۇق بەرگەن قازاننى مەڭگۈگە چاقماي دىسەڭ.

يەر ۋە سۇ سەن - بىز ئۈچۈن جاندىنىمۇ قەمە تلىمىك، ئېزىز -
يەت ئۇنىڭ چىن قەدرىگە قەدرىنى مەن ساقلاي دىسەڭ.

پارتىيەم "باي بول" دىدى، يول ئاچتى بىزگە كەڭتاشا،
ماڭ ئاشۇ يولدا گۈزەل، جۇشقۇن ھايات باشلاي دىسەڭ.

ھۆر بەخت، راھەت - پاراغەت پاك، ھالال تەردىن كېلۇر،
قىل كۈرەش - مېھنەت داۋاملىق باي بولۇپ ياشىناي دىسەڭ.

ھەر نەئىش قىلساڭ ۋە تەننى كۆزدە تۇتقىن باشتىلا،
سەن ئەگەر ۋىجدانى بۇرچۇمنى تولۇق ئاقلاي دىسەڭ.

كەچتە

يېزىمدا مەدەنىي تۇرمۇش ئەجەپمۇ جانلىمنار كەچتە،
ساداسى ناخشا - سازلارنىڭ يېقىملىق ئاڭلىمنار كەچتە.

ئېلېكتىر نۇرى چاقنايدۇ، ھايات قايناق، كۆڭۈللەر خوش.
 كۈلۈپقا جەم بولۇپ ياشلار كىتاپقا باغلىنار كەچتە.

قەزىيدۇ بۇندا بەس - بەستە كالاڭچۇر، دامكا، تىك-تىك توپ،
 ماھارەت كۆرسىتىر ھەر كىم، بىرىنچى تاللىنار كەچتە.

كۆرۈپ تېلېۋىزىيە-كىنو، ئالار روھى ئوزۇق دىلغا،
 پىلانى ئەتىكى ئىشنىڭ ئىدىتىلىق چاغلىنار كەچتە.

بولۇپ چەكسىز خۇشال، رازى زاماندىن يايىرىغان جانلار،
 قۇرۇپ بەزمە ئۇسۇل ئويىناپ ھوسۇلنى ماختىشار كەچتە.

گۈللىنىپ

يېزىمىز ئالدى يېڭى، كۆركەم قىياپەت، گۈللىنىپ،
 تىلىمى ئاچتى چېچەك، تاپتى ئائادەت، گۈللىنىپ.

ئەسلىمىم، بەش يىل بۇرۇن نامرات، كۆرۈمىمىز جاي ئىدى،
 چاچتى نۇر ئۆزلەش ئۈچۈن شانلىق سىياسەت گۈللىنىپ.

قەدرىنى رۇسلاپ دىخان، دەس تۇردى ئورنىدىن بۈگۈن،
 ئىشلىمى تاپتى راۋاج بولغاچ كايالەت، گۈللىنىپ.

رەتكە چۈشتى يول، ئېتىمىز، ئۈستەك - ئېرىقلار باشقىدىن،
 باغ - ۋازان، ئورمانلىرى كۆتەردى قامەت، گۈللىنىپ.

بەردى نەپ ئىلمى ئۇسۇل، قوللارغا كەلدى ھوسۇل،
 يىلمۇ - يىل رىكورت بۇزۇپ ئاشتى دارامەت، گۈللىنىپ.

توخۇدىن مەھرۇم دىخان باقتى مانا قوي، ئات، كالا...
سۈت - قېتىق، گۆش - ياغ سېتىپ قىلدى تاپاۋەت، گۈللىنىپ -

ئىشلىندى كاسىپ راسا، بوش ۋاقتىدا قىلدى ھۈنەر،
مالغا لىق تۈلدى بازار يەرلىك سانائەت گۈللىنىپ.

قەد كۆتەردى يېزىدا يېڭى مەھەللە رەتمۇ - رەت،
ھەر كىشى دەۋرانغا باپ سالدى ئىمارەت، گۈللىنىپ.

شۇ يېڭى ئۆيدە خۇشال توپلار ياساپ، بەزمە قۇرۇپ،
بەختىيارلىق ئىلكىدە كۆردى پاراغەت، گۈللىنىپ.

بىخ سۈرۈپ ئاچتى پۆرەك ئەمگەگچى دىخان قەلبىدە،
كۈمۈنسىتىك ئىدىيە، ئەخلاق - دىنايەت گۈللىنىپ.

تېخى ئۆرلەر يېزىمىز تىنماي يەنە ئەقبال تاھان،
بەختۇ - ئامەت يۈزلىنىپ تاپقاي كامالەت، گۈللىنىپ.

نۇر ئاكام

ئالدى نۇر كام ھۆددە يەردىن ئىككى قاتلاپ مەھسۇلات،
مىۋىلەر، ئوخشاپ بېغىدا، كەلدى ئامەت قاتمۇ - قات.

بەردى ئاشلىقنى سېتىپ دۆلەتكى چەكتىن ئاشۇرۇپ،
ئەجرىدىن رازى بولۇپ ئۇ، چاينىدى ياغ ھەم ناۋات.

بانكىدا قويغان پۇلى ئۈچ مىڭ يۈەندىن كەم ئەمەس،
ئالدى ئوغلاق تارتقىلى ئاۋات بازاردىن ئىككى ئات.

بىرسىگە نۇركام ئۆزى مىندى گويا بايۋە تىچىدەك،
بىرسىگە مىندى ئەنە ئىشچان يىگىت - ئوغلى پولات.

بۇ خۇشاللىقتىن ئۇنىڭ يەتتى قۇلاققا ئېغىزى،
چۈمدى چەكسىز ئىپتىخارغا يېڭىدىن تاپقاچ ھايات.

دەيدۇ ئۇ: "كومپارتىيە ھۆر بەختىمىزگە مىڭ ياشا!"
قەلبىدىن ئۇرغۇپ بۇلاقتەك سۈپ - سۈزۈك، چىن ھىمىسىيات.

ئىككى گەپنىڭ بىرسىدە نۇركامنى ماختاپ دەيدۇ خەق:
"باي بولۇشمۇ تەس ئەمەسكەن، قىلسا مېھنەت، ئىجتىھات!..."

كۆرۈپ...

ئەي ياران، ھەيرەتتە قالماڭ "توختى سەرسان" نى كۆرۈپ،
زوقىڭىز كەلگەي ئۇنىڭ بەختىنى تاپقانى كۆرۈپ.

جۈت - تۇمانلىق يىللىرى "سەرسان" ئاتالغان ئىدى ئۇ،
يۇرتىدىن كەتكەچ بۆلەك يۇرتلارغا، غۇلپاننى كۆرۈپ.

سىغىنىشنىڭ ئوتلىرى كۆيدى لاۋىلداپ قەلبىدە،
"تۆت زىيانداش" گۈم بولۇپ، نۇرانەدەۋراننى كۆرۈپ.

كەلدى قايتىپ يۇرتىغا يۈكسەك ئىشەنچتە توختىكام.
بىر يېڭى شانلىق سىياسەت شولا چاققانى كۆرۈپ.

خالىدى ئۇمۇ ئەل قاتارى قانچە مولاپ ھۆددە يەر،
تۈگىمەس شاتلىققا چۆمدى تۇنجى خامانى كۆرۈپ.

تەر تۆكۈپ غەيرەت بىلەن ھاللاندى تېزلا توختىمىكەم،
گەمدىن كۆچتى يېشى ئۆيلەرگە، ئىمكاننى كۆرۈپ.

ئۆيىدە چاقنايدۇ ئوتتەك رەئىمۇ - رەڭ شىرداق، گىلەم،
تويىنى ئۆتكۈزدى شات، بىر ياخشى چوكاننى كۆرۈپ.

توختىمىكەمنىڭ غەيرىتى ئاشقاچقا ھەر كۈن ھەسسەلەپ،
نى ئېغىر مۈشكۈل - جاپا باش ئەگدى دەريماننى كۆرۈپ.

دەيدۇ ئۇ "كەپتۇ بۈگۈن ئىشلەيدىغان دەۋران راسا،
ئاتلىدىم شۇڭلاشقا مەن كەلگۈسى نىشاننى كۆرۈپ."

يېزا ياشلىرى

ئۈگىنىشتە شان - شەرەپ قۇچتى يېزا مىنىڭ ياشلىرى،
پەن بىلەن قەلبىنى ئىللىمتتى نادان - بەگۋاشلىرى.

ھەر بىرى بولدى بۈگۈن تېخنىك - ھۈنەرلىك ماھىرى،
بۇ يېشى دەۋرانغا ماس كەلدى يۈرۈش - چامداشلىرى.

تېرىدى ئىلمى ئۇسۇلدا شۇنچە كۆپ بۇغداي، قوناق...
مول ھوسۇلنىڭ شاتلىغىدىن كۆككە يەتتى باشلىرى.

ئوخشىغان ئاق پاختىسى سۇلياۋ يوپۇققا چەكتى گۈل،
دىلىنى مەپتۇن قىلدى بۇلبۇلنىڭ خۇشال سايراشلىرى.

دورا پۈركەلگەن كۆچەتلەر مېۋە بەردى غۇچچىدە،
ئاقى باغۋەنلەر كۆزىدىن شات، ھاياجان ياشلىرى.

چۈشتى قوغۇن - تاۋۇزىدىن بىر پىلمەكتە يۈز خەمەك،
يەتمىگەي ساندا ئاڭا ھەتتاكى سايىنىڭ تاشلىرى.

ئويلىدىم مەن: "يەر تۈگۈل، مارتىمۇ ئالغاي ھوسۇل،
بولسا دىغانلار ئىلىم - پەننىڭ يېقىن بىرداشلىرى."

ئۇچقۇنجان ئۆمەر

ئۇچقۇنجان ئۆمەر 1945 - يىلى قەشقەر كۈنئە ناھىيىسى
نىڭ بازار ئىچىدە مەرىپەتپەرۋەر ئائىلىدە دۇنياغا كەلگەن، 1957 -
يىلدىن باشلاپ شېئىرلىرى مەتبۇئاتلاردا كۆرۈنۈشكە باشلىغان،
ھازىر «قەشقەر ئەدىبىياتى» ژورنىلىنىڭ مۇھەررىرى.
ئۇ 20 نەچچە يىلدىن بۇيان، ھەر دەرىجىلىك گېزىت-ژور-
ناللاردا كۆپلىگەن شېئىر، ئوبزور، ئەدىبى تەرجىمىلەرنى ئېلان
قىلدى. 1984 - يىلى ئۇنىڭ «چەشمىلەر» ناملىق تۇنجى شېئىرلار
توپلىمى مىللەتلەر نەشرىياتى تەرىپىدىن نەشر قىلىندى.

ئۇچقۇنجان ئۆمەر يەنە ئۇزۇن يىللاردىن بۇيان ئۇيغۇر خەلق ئېغىز ئەدەبىياتىنى توپلاش، رەتلەش، تەتقىق قىلىش بىلەن «ئۇيغۇر خەلق تارىخى قوشاقلىرى»، «سەلەي چاققان لە- تىپىلىرى» دىگەن كىتاپلارنى نەشر قىلدۇرۇپ، جامائەت بىلەن يۈز كۆرۈشتۈردى.

ئۇچقۇنجان ئۆمەر جۇڭگو يازغۇچىلار جەمئىيىتى شىنجاڭ شۆ- بىسى ۋە قەشقەر ۋىلايەتلىك ئەدەبىياتچىلار جەمئىيىتىنىڭ ئەزاسى. جۇڭگو خەلق ئەدەبىيات - سەنئەت تەتقىقات جەمئىيىتى شىنجاڭ شۆبىسىنىڭ ھەيئەت ئەزاسى.

بىباھا مېھنەتنىڭ بىباھا قەدرى

كۆرىمەن سەھەردە، ئاۋات كۈزەردە،
بىر ئادەم ھەر كۈنى ئىش بىلەن مەشغۇل.
ئوينايدۇ كامالچە يېنىك كۈچ بىلەن،
ئالماستى - قاداى جاي قىلىدۇ قوبۇل.
ئېخ ئۇستام قولۇڭغا كۆزۈم تەگمىسۇن،
خىسلىتىڭ دىللاردا مەڭگۈ چاقنىسۇن.

كىشىلەر يېنىڭدىن ئۇزۇلمەيدۇ ھىچ
ئوڭلاشقا بەرگىنى چىنە ھەم چەينەك.
چېكىنى ئۇلايسەن، چاڭقا كەلتۈرۈپ،
ئەمگىڭنىڭ سۇنۇقىنى جۈپلاپ - يەملىمەك.
ئېخ ئۇستام غايەڭگە كۆزۈم تەگمىسۇن،
خىسلىتىڭ دىللاردا مەڭگۈ چاقنىسۇن.

قانچىلاپ چىرايلىق سۈنۈق پىيالە،
شۇ ئاتاڭ كەسىمىدىن تاپىدۇ داۋا.
سۈنۈلسا مېھمانغا لىق چاي بىلەن ئۇ،
"رەھىمەت" دەپ دىللاردىن ئۇرغۇيدۇ سادا.
ئېيخ ئۇستام ئەجرىڭگە كۆزۈم تەگمىسۇن
خىسلىتىڭ دىللاردا مەڭگۈ چاقنىسۇن.

ھەر قېتىم قېشىڭدىن ئۆتكەن چېغىمدا،
كۆڭلۈمگە مېھماندۇر تەسەۋۋۇر تۇيغۇ.
نەقىشتەك چىكىملەر تارىخى ساۋاق،
كۆزۈمدىن يېراقتۇر غەپلە تىلىك ئۇيقۇ.
ئېيخ ئۇستام، بەختىڭگە كۆزۈم تەگمىسۇن،
خىسلىتىڭ دىللاردا مەڭگۈ چاقنىسۇن.

تەشۋىرىم: چاك كېتىپ بۆلەنگەن دۆلەت،
ئۇيۇشسا شۇنىڭدەك غايە ئاستىدا،
قايسى بىر زۇمىگەر بوزەك ئېتەلەر؟
تەقدىرى تەسلىمىدۇر ياۋنىڭ باشتىلا.
ئېيخ ئۇستام يۇرتۇڭغا كۆزۈم تەگمىسۇن،
خىسلىتىڭ دىللاردا مەڭگۈ چاقنىسۇن.

قادالسا قادىغى، بولسا يېقىن جەم،
ئىختىلاپ - زىتلىقتىن سارغايغان مىللەت.
چوڭ پىلىنىڭ ئۆستىدىن باتۇر چۈمۈلە
جېشىغا قانداقمۇ كەلسۇن قايتا دەرت؟
ئېيخ ئۇستام نەسلىڭگە كۆزۈم تەگمىسۇن،
خىسلىتىڭ دىللاردا مەڭگۈ چاقنىسۇن.

بۆلۈنۈش ئۆچمەنلىك، تارقاقلىق ئىللىت،
شەخسلەر قەلبىدىن قوغلانسا نېرى.
قادالسا قايتىدىن جانان چېنىدەك،
ئۆملۈك ۋە بىرلىكتىن ياشنار كۈنسېرى.
ئېخ ئۇستام قەلبىڭگە كۆزۈم تەگمىسۇن،
خەسلىتىڭ دىللاردا مەڭگۈ چاقىمىسۇن.

ئاي مارار ئاسماندا بەختىمگە كۈلۈپ.
تەسەۋۋۇر يەلكىنىم ئۈزىدۇ ئۇزاق.
دىمەككى، يۇلتۇزدەك تۆھپەڭ كۆپ ئىكەن،
پەزىلەت بايىدا ئېناق - ئىتتىپاق.
ئېخ ئۇستام غايەڭگە كۆزۈم تەگمىسۇن،
خەسلىتىڭ دىللاردا مەڭگۈ چاقىمىسۇن.

1974- يىلى، 4 - ئىيۇن، قەشقەر.

ئالىم ھەققىدە مۇخەممەس

(ئابدقادىر داموللام ۋاپاتىنىڭ 60 يىللىقى مۇناسىۋىتى بىلەن)

ئابدقادىر ۋارىسى - قەيسەر چىنارىم قايدىسەن؟
يۆلىكى مەسكىن - يىتىمىنىڭ غەمگۈزارىم قايدىسەن؟
بۇ دىيارنىڭ كۆركىسى، راھەت باھارىم قايدىسەن؟
مەھشەت - ھېيتكاردىكى نۇرلۇق مۇنارىم قايدىسەن؟
مىللەتتىمىنىڭ بويىنىغا ئاسقان تۇمارىم قايدىسەن؟

بېسىپ ئۆتكەن ئەشۇ تارىخقا مەن سالسام نەزەر،
 دى ئالدىمدا نامايەن قانچىلاپ نۇسرەت - زەپەر،
 ساۋات بەردى ماڭا چەكسىز ئېقىل، شانلىق شەجەر،
 ئەمەسمۇ قامۇسۇمدا چاقنىغان ماھى قەمەر،
 كۆڭۈل خەلقىم سىغىنغان دىلخۇمارىم قايدىسەن؟

ئىدىك كاتتا، ئۇلۇغ زات، مۇرغىزار دانىشمىنى
 ئۇرۇپ ئاقتى تو مۇردا مىلمىتىڭنىڭ ساپ قېنى،
 ئۇ - ئىمىرپان باغچىسىنىڭ سەن ئۆزۈڭ چىن باغۋىنى،
 جاھالەت يىدى سەندىن بىر ئەجەللىك سوققىمى،
 تىمىگە تۈن كېچىدە يول ئاچارىم قايدىسەن؟

رىيەت ئاسمانىدا بولدۇڭ ئاجايىپ مۆتىۋەر،
 «ھىدايەت» ① قامۇسىڭدىن ياندى پارلاق تاڭ سەھەر،
 پاساھەت ھەم بالاغەت نۇقتىسىدىن تۆكتى زەر،
 رىتىڭ ئالەمگە كەتتى، بىلدى دۇنيا شۇ قەدەر،
 نغان مەرغۇلغا ئوخشاش شوخ مۇقامىم قايدىسەن؟

ئېلىشتىڭ شۇم خۇراپات، قايغۇ - مۇڭ، غەپلەت بىلەن،
 مېمىزگە مېنىۋالغان قوش زۇلۇم، قىسمەت بىلەن،
 ئېلىشتىڭ سوپى - ئىشان، پارىخور، تۆھمەت بىلەن،
 مىلاپ، تەپرىق، نادانلىق، پاسىق ھەم غەيۋەت بىلەن،
 لىق روھىغا تولغان تۈر - چىراغىم قايدىسەن؟

① ئالىمىڭ شۇ ناملىق ئەسەرى.

سەن ئىدىك دەرتەن خەلقنىڭ چوڭ ھىماتى، قولدىشى،
بولدى كۈچ ۋە ئىنتىقام ساھىل - غەربىنىڭ كۆز يېشى،
باسسىمۇ تاغدەك ئېغىر - چىڭ شۇم پەلەكنىڭ گەردىشى،
شۇ كۆڭۈل سەھنە ئىدە بولدى ھەم ئۇلارنىڭ ياز - قىشى،
خەلقىگە ئاپتاپقا ئوخشاش مېھرىبانىم، قايدىسەن؟

سەن دىدىك: ئىززەتى - ئىكرام، ئىلمۇ - پەن، نۇردىن كېلور -
ساپ ھالال مېھنەت بىلەن چەككەن جاپا، قولدىن كېلور،
سەن دىدىك: ئابروى، نوپۇز، كۈچ ئۆم - ئىسناق يولدىن كېلور -
بەختسىزلىك ھەم زەبۇنلۇق ئىختىلاپ پۇلدىن كېلور،
شۇ قەدەر توغرا ھۆكۈمگە ئىگە ئالىم قايدىسەن؟

سەن شۇنار قىلدىك دىياردا بارچە مەلەت تەڭ - ئىسناق،
زىچ ئېناقلىق قۇدرىتىدىن ھەممە قەۋم تاپقاي روناق،
ئۆز ئارا ئۆچمەن بولۇش ئىنسانغايات، تۇرسۇن يېراق،
ئىتتىپاقلىق، باپ - باراۋەرلىك گۈلى چاچسۇن پۇراق،
نەقەدەر يۈكسەك پىكىرلىك دىلىپىگاھىم قايدىسەن؟

سەن ئىدىك ۋە تەن سۆيۈشنىڭ ئەڭ نۇرانە بايرىغى،
بولدى قەلبىڭدە يۇرت تۇمىنىڭ تاغۇ - دەريا، بايلىغى،
ئەجنەبى - ئەغىيارنىڭ تەگسە زەبىنىگە ئايىغى،
سەن چۇراپ چىقىشنىڭ، ئېتىلىدىك،

سەن غەزەپنىڭ يارلىغى،

ياۋسىنەسىگە قالدالغان زۇلپىقارىم قايدىسەن؟

ئويلىغان ئارزۇلىرىڭ تاپتى مۇرات - ھاسىل بۈگۈن،
ئاز ئەمەس بەردۇق بەدەل كۆپ، شۇل بۈيۈك مەقسەت ئۈچۈن -

يېڭى دەۋران يارالدى كۆر ئەنە، كەتكەچ جۇدۇن،
بىلەن يېشىلدى جىق، دىللاردىكى سانسىز تۈگۈن،
سام سەن يوق يېنىمدا، ئىپتىخارم قايدىسەن؟

1984- يىلى، ئىيۇن، قەشقەر.

لېرىكىلار

مېھرىك قالدى يۈرەكتە

قەلبىم مېنىڭ چىرايلىق،
خۇددى كۆكلەم باھارى.
ھوزۇر بەردى تېنىمگە،
بېيجىڭنىڭ تاڭ سەھەرى.

يارىم سېنى ئۇزاتتىم،
گۈزەل يۇرتقا ئەشۇ چاغ.
پولات كارۋان ئوت ئېلىپ،
شاۋقۇنلىدى ۋاگىزال.

سوۋغا قىلدىم گۈل دەستە،
يارغا لايىق ھۆرمەتتە.
كۆزلىرىمدىن بىلىگەنسەن،
مېھرىك قالدى يۈرەكتە...

گۈل ۋە باغۋەن

ياكزا - ياكزا گۈللەردىن

تمزدىم تاللاپ گۈلدەستە.

قەلبىم گويا بىر دەريا،

تمزدىم قايناق ھەۋەستە.

ھەر كۈنلىكى سەھەردە،

ئەشۇ گۈلنى پۇرايمەن.

سۆيۈنگەندە ۋۇجۇدۇم،

باغۋەننى سورايمەن.

دەيمەن: باغۋەن ئەجرىسىز،

ئۆسمەيدۇ گۈل - غۇنچىلار،

تاللاپ دەستە تمزالماس

ھىرىسمەنلەر، گۈلچىلەر.

بۇ دەرتكە نىمە چارە

كۆيۈپ قالدىم ئۆزۈڭگە،

شىرىن - شەرۋەت سۆزۈڭگە،

مۇھەببەتنىڭ پاك نۇرى،

چاقناپ تۇرغان كۆزۈڭگە.

ئايدا ئوخشاش چىرايىڭ،

مەپتۇن بولدى نىكارىڭ،

قايسى چاغدا پۈتەرگەن؟
ۋە دە قىلغان قارايمىڭ.

سۈيگۈدىن تىزىپ لالە،
يۈرەكنى قىلدىڭ پارە.
ئېھتىقىمنا، گۈزەل دىلپەر،
بۇ دەرتكە نىدە چارە.

شورلۇق مۇھەببەتتىن ئىز

قوشماقلارنى كۆرگەندە،

چۈشۈپ قالدىڭ يادىمغا.

ئەي كېمىنەك مەجەز قىز،

ھەسرەت سالىدىڭ باغرىمغا.

بىللە ئويىناپ ئۆسكەن چاغ،

بولدى بىردەم ناھايان،

تۇلۇن ئايىمۇ بىلىگەندەك،

بۈگۈن بىزگە سىڭايان...

چەمەنلىكتە قوغلۇشۇپ،

ئۆتكەن كۈنلەر ئېسىمدە.

تەشنىلىقتا بىر باقساق،

سويىگەن ئىدىم لىۋىڭگە.

راست بەرگەنجۇ - يالغانمۇ،

باغدا قىلغان ۋە دەگىنى؟

ئەسەر چۈشۈپ شوخلىققا،
خارلىدىڭ بۇ ياش تەننى!

ھايات بەرگەن ساۋاقنى،
ئۇنۇتمايمەن ئەسلەيمەن.
»ئايرىلغانغا ئۆلمەيمەن،
ئەقىدەمگە يىغلايمەن«.

1962-1963 - يىللىرى، بېيجىڭ

ۋەتەن قىزلىرىغا

كۆرىمەن لىۋىڭدە تەبەسسۇم كۈلكە،
ۋەتەننىڭ قىزلىرى، يۇرتۇمنىڭ قىزى،
دولقۇنلار قەلبىمدە شاتلىق دېڭىزى،
ئەجرىڭدىن قاقاس چۆل پۈركەنگە چ كۈلگە.

بولمۇدۇڭ پەدازگە ئەسلا مۇپتىلا،
سۆيگۈنۈڭ كەڭ ئېتىز، ئىشلەيسەن ھەر چاغ.
تەرتۆكۈپ چىكەڭدىن، ياسىغاندا باغ،
جاراڭلاپ شوخ ناخشاڭ بىرىدۇ سادا.

يۈرۈڭۈڭ يالقۇنچار ئەل بەختى ئۈچۈن،
كۆرۈمەن ھېمىشە زاۋۇتتا سېختا.
كۆرۈمەن خاماندا، ئىسسىق - سوغۇقتا،
ئېيتىمەن، ياشلىقتا ئىشلىمەي نەچۈن؟

قولۇڭدا ئاپتومات، يورۇماستا تاڭ،
پوستاسەن، بۈركۈتتەك سەزگۈر ھەر مەنۇت -
قەلەمىڭدە دەۋرىمگە لاۋۇلدايدۇ ئوت،
قوندۇرماي كەلگەچ سەن قىلچە توپا چالغۇ.

ئېلىم - پەن بېغىدىن ئاچسەن تىڭ يەر،
جور ئېتىڭ تاققا تەن، ئوقچۇيسەن ئىشقا -
"پوپاڭچى" يىمىكتىلار تەكسىمۇ چىشقا،
مەرىپەت يولىدا سۈزەرسەن كەۋسەر.

لايىقەن ماختاشقا، يۈكسەك باھاغا،
ھەرساھەن ھەر كەسپ بولغاچ كۆكسۈڭدە -
شان شەرەپ گۈللىرى چاقنار ھۆسنۈڭدە،
تۆھپەڭ بار قىش تىزغاچ ھەيۋەت بىناغا.

پەرۋاز قىل، يەنىمۇ ۋە تەن قىزلىرى،
شۆھرىتىڭ چاراكلاپ كەزسۇن جاھاننى.
كىم سۆيىمەس ئالقمىشلاپ بىزنىڭ زاماننى،
كۆرۈنسە ئىقبالىدىن ياشلار ئىمزالىرى.
1960 - يىلى، 27 - نويابىر -

شۇڭا، ئادەم دىمە

ئانىجان، كۆز ئاچقاندا سۈبھى ئىچرە،
قوينۇڭدا تۆكۈلدى، ساپ كىمىدىڭ قېنىم.
(تاشلارمۇ چۈشكەن يەردە ئېزىز ئىكەن،)

«ئانا» دەپ تۇنجى قېتىم چىقتى تىلىم.
ئۆز يۇرتنى ئۇنۇتقانى ئادەم دىمە،
ئۇنىڭكى ھايۋاندىن ھە، پەرقى نىمە؟
بوۋاممۇ ئامراق ئىمدى گۈل - چىمەنگە،
داداممۇ ئۆزۈمە تىكىپ، ئەنجۈر قويغان.
يىگىنىدە جىلۋىلەنسە چىمەن دوپپا،
جەلچىدە تام تورۇسقا ئەقىش ئويغان.
گۈزەللىك رەقەبىنى ئادەم دىمە،
ئۇنىڭكى ھايۋاندىن ھە، پەرقى نىمە؟

جانانم تاغلاردىكى بەزى قىياق،
بايلىغىم چاقناپ تۇرغان ئالتۇن تاۋاق.
خۇمارى ئەجداتىمنىڭ بۇلبۇلگويى،
ھىجراندا پەرھاتلىرىم مەڭگۈ ئويناق.
مۇھەببەت قۇزغىنىنى ئادەم دىمە،
ئۇنىڭكى ھايۋاندىن ھە، پەرقى نىمە؟

ياش ئىدىم، ئېقىل تاپتىم بولدۇم رۇستەم،
ۋە لېكىن، دەيمەن ھەممە باپ - باراۋەر.
مىللەت - ياخشى، يامانغا ئەمەس بەلگە،
ئىززەتكە ئەجرى كۆپلەر ھەق، سازاۋەر.
غۇرۇرسىز، كۈشەندىنى ئادەم دىمە،
ئۇنىڭكى ھايۋاندىن ھە، پەرقى نىمە؟

ھاياتلىق دولقۇنلۇنۇپ ئاققان دەريا،
بەختىنىڭ مەنىسىدۇر - تىك قىيالار.

كىمكى شۇڭىنى يۈرۈپ دۇررى قازسا،
خوش بولۇر ئوتكىن ئەجدات، ئەۋلىمالار،
ھوقۇققا تاماخورنى ئادەم دىمە،
ئۇنىڭكى ھايۋاندىن ھە، پەرقى نىمە؟

ئەمەل دەپ يالايسەنكى بەدبۇي تاپان،
سوكسۇكنى ئەترە دەيسەن يېپىمپ چاپان،
چاك كەتتى قانچىلاپ رەت قادات تەخەكك،
ئۈچ قىزلىق، ئىككى بىسلىق، تىمكىن - ئازغار،
ئەقىدە بۇلغۇغاننى ئادەم دىمە،
ئۇنىڭكى ھايۋاندىن ھە، پەرقى نىمە؟

دۇنيادا چىرايلىق ئات - ناممۇ كۆپتۇر،
كۆرگەن بىز ئەلىمىساقىتىن كۆپ مىسالىنى،
مەرۋايىت بولالمايدۇ بېلىق كۆزى،
چىنار كەن دەيدۇ كىممۇ شاخ - پاخالنى،
خىسلىتى ۋابالارنى ئادەم دىمە،
ئۇنىڭكى ھايۋاندىن ھە، پەرقى نىمە؟

ھۆپۈپمۇ كۆرۈنۈشكە ئۈز، چىرايى قۇش،
ۋە لېكىن، ئاڭا ھېچكىم قىلماس ھەۋەس،
تىلى بىلەن دىلى ئەگرى ناكەسلەردىن،
ھەزەر ئەيلە، ئۆز ئىشىڭدا بولغىن پەخەس،
كۈيچىمەن - دەپ نىقاپلانسا ئادەم دىمە،
ئۇنىڭكى ھايۋاندىن ھە، پەرقى نىمە؟

گۈل لېرىكىسى

«مۇھەببەت، مۇھەببەت، ئىشقى مۇھەببەت؟»
پاك قەلب ھۆسنىگە ياراشقان زىننەت.

كىمىنىڭمۇ چېھرىدە پارلاماس كۈلكە،
شۇ سۆزدىن لەۋلىرى تېپىپ كامالەت.

ھەممىگە يېقىملىق شۇ مەشھۇر ئۇقۇم،
سۆيۈنەر قەزىيىگە قايناق دىل بىلەن.

مۇھەببەت - ئۇ ئۆزى خۇشپۇراق بىرگۈل،
تۈەسلىگە يەتمەك تەس، ئۇندا بار تىكەن.

گۈل خىلاپ گۈلزارغا كىرگەن يىگىتنى،
كۆيدۈرەر سۈيگۈنىڭ رىشتىسى ئوتتا.

كۆيىدۇ ئۇ شۇنچە ھارارەت بىلەن،
كۆيەيدۇ مەرت يىگىت ھەرگىز «ئىس-دۈت» تا.

چىرايلىق غۇنچىلاپ تەلپۈنگەن شۇ گۈل،
بىلىدۇ ئۆمۈرلۈك ۋىسال قەدرىنى.

بىلىدۇ، ئاشىقى دەرتەن يىگىتكە،
پۇرالماق ئىشقىدا چەككەن جەۋرىنى...

ۋە لېكىن «چىن سۈيگۈ ئېيتماق يىگىتكە -
مىراس بوپ قالغانمۇ؟» بىلمەيدۇ بۇنى.

چاڭقىغان يۈرەكنىڭ مەلھەم شىپاسى،
ئىخ ئەشۇ قىزلارمۇ بىلىسكەن شۇنى...

مۇھەممەتسىدىق تۆمۈرى

مۇھەممەتسىدىق تۆمۈرى 1942 - يىلى قەشقەر شەھرىگە
ۋە دۆلەتباغ يېزىسىدا كەمبەغەل دىخان ئائىلىسىدە تۇغۇلغان.
ھازىر قەشقەر پىداگوگىكا ئىنىستىتوتىنىڭ ئەدەبىيات پاكول-
تىدا ئوقۇتقۇچى بولۇپ ئىشلىمەكتە.
شائىرنىڭ ئىجادىي پائالىيىتى 1958 - يىلىدىن باشلانغان.
ئۇ ئوقۇتقۇچىلىق كەسپىنى مەسئۇلىيەتچانلىق بىلەن ئىشلەشكە
بىرلەشتۈرۈپ، شېئىر، ھىكايە، نەسىر ۋە بالىلار ئۈچۈن فانتازى-
يلىك ھىكايىلارنى يېزىش بىلەن شۇغۇللاندى. يېقىنقى بىر نەچچە

چە بىلدىن بىرى، ئۇنىڭ «شاتلىق ناۋاسى»، «ئۇيغۇر خەلق مەسەللىرى»، «قالغاچ» قاتارلىق كىتاپلىرى ئارقا - ئارقىدىن نەشر قىلىنىپ جامائەتچىلىك بىلەن يۈز كۆرۈشتى.
مەھەممەتسىدىق تۆمۈرى جۇڭگو يازغۇچىلار جەمئىيىتى شىنجا شۆبەسىنىڭ ۋە جۇڭگو ئالى مەكتەپلەر يېزىقچىلىق جەمئىيىتىنىڭ ئەزاسى.

شەنبە ئاخشىمى

ۋەدىلەشكەن شەنبە ئاخشىمى،
ئۇچراشماققا سائەت يەتتىدە.
غالىپ كۈتتى،
گۈلنۇر كەلمىدى،
قاراڭغۇمۇ چۈشتى لەپپىدە.

كۆز ئالدىغا كېلەتتى بىللە،
سەيلە قىلغان ئايدىڭ كېچىلەر...
كىنومۇ تېز باشلاندى ئەنە،

كەڭ كۈلۈپقا تۇلغان كىشىلەر،
سەۋرى تۈگەپ غالىپنىڭ شۇدەم،
زاۋۇتقا ئۇ، قاراپ ماڭدى تېز،
ياستى غالىپ ياتاققا قەدەم،
كۆرۈنمەيتتى لېكىن، گۈلنۇرقەز.

گۈلنۇرنى ئۇ ئاختۇرۇپ ھەر يان،
تىنماي چاپسان قاراپ بارا تتى.

تەت - تەت بولۇپ باسالماي ئۆزىن ،
 شۇنداق خىيال ئويلاپ بارا تتى :
 "شەكەر شەنبە ئەمەسمۇ بۈگۈن ،
 بوشقا كەتسە بولامدۇ پۇرسەت .
 مېنى ئالداپ ئۇنىڭ تانىسىغا ،
 كەتكەنلىكى شەكسىز ھەقىقەت !
 بەلكى مەندىن باشقىسىغا ئۇ ،
 كۆيۈپ - پىشىپ يۈرۈيدىغاندۇ .
 تانسا ئويناپ پىقىراپ زالدا ،
 كۆز بېقىشىپ كۈلىدىغاندۇ .
 ئورمان ياكى خىلوۋەت كىچىدا ،
 پىچىرلىشىپ سۆزلۈشۈپ يۈرەر .
 مېنى ئالداپ باشقىسى بىلەن ،
 ئامراقلىشىپ كۆيۈشۈپ يۈرەر .
 ئەست! ئەست! مېنى ئالداپلا ،
 كەتكەندۇ ئۇ ، ئەمدى قايققا!
 چۈشەنمەيتىمەن ئۇنىڭ قەلبىنى ،
 ئۇچراپتىمەن تازا شاللاققا...
 مەن ئۇنىڭدىن ئۆزۈمنى تارتىپ ،
 يېراق يۈرسەم ياخشىراق بولار .
 كۆرسەم ئۇنداق ئالدامچىلارنى ،
 قەلبىم چەكسىز ھەسرەتكە تولار..."

ئويلاپ شۇنداق ئوي - خىياللارنى،

ئىشخانغا كېلىپ قالدى ئۇ.

ئىشخانغا كىردى - دە، بىردىن

تاشتەك قېتىپ تۇرۇپ قالدى ئۇ.

ئىشخاندا گۈلنۇرقىز يالغۇز،

مەشغۇل ئىدى تەتقىقات بىلەن.

“يالغان ۋەدە قىلغانمۇ؟” - دىدى،

غالىپ شۇبھە، ئېھتىيات بىلەن.

“يالغان ۋەدە قىلغان ئۆزىڭىز!،” -

دىدى گۈلنۇر بىردىن ئاچچىغلاپ -

ئىشلىشىڭىز بولمامدۇ ياخشى

ئۆزىڭىزنى بىر يىگىت چاغلاپ!

ئاڭلىسام مەن سۈپەت، نۇر مېڭىز،

سېخ بويىچە تۆۋەن ئورۇندا.

نەمە ئۈچۈن چىكىنىپ كەتتىڭىز،

ياخشى ئىشلەپ كەلگەن بۇرۇندا؟!

باشتا ۋەدە قىلىشقانغۇ بىز،

ئىشلىمەككە بايراقدار بولۇپ!...”

سۆزلەلمىدى... غالىپ قايتتى تىز،

ياش قەلپىگە خىجىللىق تولۇپ.

سۆزلەلمىدى: ئىشنىق، سۆيگۈ، دەپ -

يوقاتقاچقا ئۇ قىل - ھۆشىنى.

سۆزلەلمىدى كۆيدۈم، ئۆچتۈم، دەپ،
ئۇنۇتقاچقا شانلىق بۇرچىنى...

نازۇك تالار "ئۇيات!" دېگەندەك،
شامال سوقۇپ پىچىرلىشەتتى.
يۈلتۈزلارمۇ زاڭلىق قىلىغاندەك،
سىرلىق بېقىپ چەمەرلىشەتتى.

× ×

پەسىل ئاتلاپ، كەلدى كۈزەل ياز،
بولغان كوچا ھايات قاينىمى.
ئىككى ياشنىڭ قەلبىدە شوخ ساز،
ئۇچراشتى شات شەنبە ئاخىرى.

ئىككىلىسى قىزىل بايراقدار،
ھەسسە قاتقان شان - چىلمىش ئۈچۈن.
كۈلۈپ قىزغىن سۆزلىشەر ئۇلار،
يېڭى تۆھپە، ئىجات، ئىش ئۈچۈن...

بۈگۈن ئۇلار خۇشالدۇر شۇنچە،
بىر - بىرىگە ئىشەنچى تاغدەك.
خەمسىز قەلپى كۈزەل باھاردا -
ياشناپ تۇرغان چىمەنزار باغدەك...

تەڭكەش سوقۇپ بىر چۈپ قوش يۈرەك،
"سۆيدۈم!" دەيدۇ شاتلىققا چۆمۈپ.

ئېمگىپ باشنى نازۇك گۈل - چېچەك ،
تەبىرىكلەيدۇ يۇلتۇز ، ئاي كۈلۈپ .
1979 - يىل ، 6 - ئىيۇن .

مۇھەببەت

ئايدىك كېچە ...

سۆزلۈشۈپ كەتتى ،

يىمگىت ۋە قىز گۈلباققا كىرىپ .

(خۇددى چۆلدىن قايتىپ سەنەمنى ،

چاھار باغدا كۆرگەندەك غېرىپ) .

ئۇلار ئازات دەۋر ياشلىرى ،

كۆزلىرىدىن ئۇچقۇن چېچىلار .

تاتلىق ۋىسال ئىستىگىدە پاك ،

گۈزەل سۆيگۈ گۈلى ئېچىلار .

مەڭگۈلۈككە ئۇلار ئۆمرىدىن

غېرىپ كۆرگەن سەرگۈزەشت يىراپ .

ھەمكى يوقتۇر قايناق دىلىدا ،

سەنەم تارتقان سىنتەمكار پىراق .

پەرھات بىلەن شىرىن كەچمىشى ،

ھەم ئۇلاردىن خالى ھەر ئاندا .

لەيلى بىلەن مەجنۇنغا ئوخشاش

ۋىسال ئىزلەپ ئۆتمەس ھىجراندا ...

ۋامۇق ھوزرا قىسمە تلىرىدەك،
كۆرمەس ئۇلار ئاسارەت - زۇلۇم.
يوق ئۇلارغا تاھىر - زوھرەدەك،
ئىچىنىشلىق پاجىئە - ئۆلۈم...

ئۇلار ئازات زامان ياشلىرى،
كۆزلىرىدىن ئۇچقۇن چېچىلغان.
يىگىت - قىزنىڭ يۈرەك قېتىمدا
ئۈمىت گۈلى كۈلۈپ ئېچىلغان.

ئانا ئەلگە يارىتىپ تۆھپە،
ئۆز ئىشىدا قۇچقاچقا زەپەر.
ئىلغار بولۇپ قىزنىڭ يىگىتى،
پايتەختكە قىلماقچى سەپەر.

شۇخا بۇندا ئىشچان يىگىت - قىز،
خۇشاللىقتا سۆيۈشۈپ تۇرار.
شەرەپ، غەلبە، گۈزەل ئىقبالىنى،
چىن ئىشقىنى سۆزلۈشۈپ تۇرار.

1979 - يىلى، 8 - مارت -

ھايات - بىپايان دېڭىز

ھايات گويا بىپايان دېڭىز،
سەن ئۇندىكى ئۆزگۈچى كېمە.

ئۇيقۇنلارنىڭ باغرىنى تىلماي،
ئۇندىن ئۈزۈپ ئۆتمەن دىمە.

خۇددى دېڭىز دولقۇنى ئوخشاش،
مىڭلاپ مۈشكۈل كىلەر ساڭا دۈچ.
مەنزىلىڭگە يېتەرسەن ئاخىر،
ئىشلەتسەڭ گەر ئەقىل، غەيرەت، كۈچ...

1980 - يىلى، ئۆكتەبىر.

قەشقەر يوللىرى

ئادەملەر دەريادەك ئاقار توختىماي،
قەدىمى قەشقەرنىڭ يولىدا بۈگۈن.
قەشقەرنىڭ ئەزىمەت ئىشچان بالىلىرى
كېلىدۇ راۋاپى قولىدا بۈگۈن.

بىر چاغلار نۇزۇكۇم ئۆسكەن، چوڭ بولغان
رەستىدە قىزىغان سودا - سېتىقلار.
مىڭ تۈرلۈك گەزەللەر، مەۋە - چىۋىلەر.
تارتىدۇ زوقۇڭنى قايماق - قېتىقلار...

ئەنجۇرنىڭ شەرۋىتى ئاقماقتا ۋىل - ۋىل،
ئودالدى ھاياتنىڭ قاينىمى بولغان.
كوچىلار، سورۇنلار، ھەر بىر ئۆيلەردە
باياشات، توقلۇقنىڭ بايرىمى بولغان.

تازارى سۆيۈنۈپ تاۋاپ ئەيلىگەن،
بازاردا گېلەملەر يەرگە يېمىلغان.
گۈلزارلىق ئىچىدە كۆرۈپ گۈلزارلىق،
شاتلىغىڭ دولقۇنلاپ، دىلىڭ يايىرىغان.

يالىتمار مەۋىلەر ئىككى قاسناقتا،
چاقىرار باققاللار شاپتۇل يېمىشكە.
قايىلمەن، قەشقەرنىڭ نىمىتى تولا،
ئوخشايدۇ خىسلىتى خۇددى بەھىشكە...

قەشقەرنىڭ يولىنى كېزىپ يۈرۈپمەن،
ئۇنىڭ گۈزەللىكىگە قەلبىم تەلپۈنەر.
شامەشرەپ يانتاقلار چاپقان چۈمبۇستا ①،
ياپ - يېشىل مەۋىلىك باغلار يەلپۈنەر.

نەزەرباغ، شامالباغ، گۈزەل دۆلەتباغ،
ئايلىنىپ قوغانغا، سەمەنگە ماڭدىم.
ئەجداتلار ئىزىدىن ئېلىپ مەن توپا،
كۆزۈمگە سۈردۈم - دە، كۆكسۈمگە تاڭدىم.

ئەشۇ چاغ، ئالدىدا ئۇزۇن بىر تارىخ،
بەتلىرى نۇر چاقىناپ بولدى نامايەن.
قەدىمى شۇ يىمپەك يولىنى بويلاپ،
ئۆتۈشكەن بۇ يولدا بەھىساپ كارۋان.

① يېزىقلىق نىسمى.

قاراخانلارنىڭ پايتەختى بولغان،
شۇ يىپەك يولىنىڭ تۈگۈنى قەشقەر.
سانسىزلاپ ئەۋلاتنى باققان، تويغۇزغان
جاھاننىڭ غۇرۇرى، گۈلشىنى قەشقەر.

تەھران ۋە باغداتتا، قاھىرە ياقتا،
شۆھرەتلىك شەرىپى، شانىنى كۆردۈم.
خاھچۇدا، پارىژدا قەدىم سەبىياھلار
ياراتقان نەزمىدە نامىنى كۆردۈم.

يۈسۈپ ۋە مەھمۇد تەك مىڭلاپ ئەدىپنى،
ئۆستۈردى شۇ ئۇلۇغ ئىمىز قەشقەردىم.
قامۇسلار يۇرتى بۇ، ئالىم ئانىسى،
سۈيى بال، نانلىرى مېغىز قەشقەردىم.

ۋاھ! بۈگۈن تېخىمۇ گۈللىنىپ قەشقەر،
يوللىرى ھەر ياققا شاخلىغان تولا.
ئاسفالىت كوچىدا كەچتە يۈلتۈزدەك،
ساناقسىز چىراقلار چاقىنتار شولا.....

گويكى تەندىكى قان تومۇر ئوخشاش،
تارالغان ھەر ياققا قەشقەر يوللىرى.
يوللارنىڭ چېتىدە تاۋلىنىپ گۈزەل،
ئېچىلغان خۇشپۇراق رەڭدار گۈللىرى....

ئەي قەشقەر يوللىرى، قەدىمى يوللار،
شېئىردىن ساڭا زەر چاچقىم كېلىدۇ.

ئىسناقلىق، دوستلۇقنىڭ، مېھرىبانلىقنىڭ
گۈللىنىشى كۆكسۇڭگە ئاققىم كېلىدۇ.

1983 - يىلى، قەشقەر.

ئاق توشقان

ئورمانلىقتا گۈزەل يار بىلەن،
ئايدىڭدا بىز خۇشال ئۇچراشقان.
چىغىر يولدىن سەكرەپ شۇ چاغدا،
چىپىپ چىقتى بىر جۈپ ئاق توشقان.

مامۇق يۇڭلۇق ئەي ئاپپاق توشقان،
ھۈركمە - توختا، بىزدىن قاچما سەن.
ئوپۇل - توپۇل چاخچاق ئارىلاش،
سىرىمىزنى سۆزلەپ ئاچما سەن.

تۇنجى قېتىم ئۇچرۇشۇپ ھازىر،
قىلماقتىمىز تاتلىق مەسلىھەت.
بولسۇن دەيمىز ئۆمۈرلۈك، قوۋناق،
ياشلىقتىكى شادمان مۇھەببەت.

قەدىرلىمەك شەرەپتۇر ئەبەت
مۇھەببەتنى قايناق يۈرەكتىن.
پىشار كېيىن مول مېۋە شىرىن،
ئەتىۋالدىق سۆيگۈ - چېچەكتىن.

ئەي ئاق توشقان، يانماقتا پىراق،
ساڭا ئوخشاش بىزمۇ چۇپ - ئىناق -
ناممىز بار ئىمىچان دەپ يۇرتتا،
مەن بەك ئامراق، سۆيگىنىم ئوماق.

يۈرىگىمدە لاۋۇلدار بىر ئوت...

ئىشتىن چۈشۈپ كېتەلمەي قالدىم،
قاراپ شەرەپ تاختمىسىغا مەن.
سۈرىتىڭگە تىكىلىدىم ئۇزاق،
بەختىيارلىق قايناق زوق بىلەن.

خۇددى ماڭا كۈلۈپ باققاندىك،
كۆزلىرىڭدىن ئۇچقۇن چېچىلار.
ئايدەك كۈزەل نۇرلۇق چەرىڭدىن،
گويا تۈمەن گۈللەر ئىچىلار.

پەن - تېخنىكا ئىشىدا زەپەر -
قۇچۇپ، دىلنى شاتلاندۇرغان يار.
تەقىمىقتا قېيىن ئۆتكەلنى،
يېڭىپ غالىپ قەدەم باسقان يار...

مەپتۇن بولۇپ كېتەلمەي قالدىم،
قاراپ شەرەپ تاختمىسىغا مەن.
يۈرىگىمدە لاۋۇلدار بىر ئوت:
"ئىمىچان يارغا سادىقەن!..." دىگەن.

شەپەق بولۇپ قىزاردى يۈزۈڭ...

”شىرىن بولۇپ سۆيدۈم سېنى چىن،
دىدىڭ، - جېنىم، بولما ناتايىن...“
ناخشا ئېيتىپ ئوتتۇم بۈگۈن تاڭ،
ئىشىگىڭدىن ئەگىپ ناتايىن.

ئاۋازىمنى ئاڭلىدىڭ بولغاي،
كۈلۈمسىرەپ چىقىمىڭ ھويلىدىن.
يۈرەك ئويىناپ سوقتى دۇپۇلدىپ،
خۇشاللىققا چۆمۈپ ھوسنىڭدىن.

خۇددى ئەگمە قەلەم قېشىڭدەك،
ئىشتا پىشقان قولۇڭدا ئوغاق.
جىلۋالىمىنەر لىۋىڭدە كۈلكە،
چولپان كۆزۈڭ يەردىدۇر بىراق...

يويۇرماقتەك تىتىرىدى لەۋلەر...
ئەمما تىلىدىن چىقمىدى سۆزۈڭ.
ئېيتقىن جېنىم، نىچۇن ئالدىمدا،
شەپەق بولۇپ قىزاردى يۈزۈڭ؟!

... ئانا تىلىم

ئانا تىلىم، سۆيگەن تىلىم،
يۈرۈگۈمدىن كۆيگەن تىلىم.
خەلقىمىزنىڭ مېھرى سىڭگەن،
ماڭا بىلىم بەرگەن تىلىم.

تۇنجى قېتىم "ئانا" دېدىم،
سۆز قىلمىشنى سەندىن بىلىدىم.
مۇرادىمنى ھاسىل قىلىدىم،
ئانا تىلىم، سۆيگەن تىلىم.

داشنى ساڭا ئىپتىخارنىم،
بولغاچ ئۆزۈڭ دىلخۇمارنىم،
سەن - سەن مېنىڭ تىل تۇمارنىم،
ئانا تىلىم، سۆيگەن تىلىم.

مەھمۇت، يۈسۈپ، ناۋايىنى،
مەشرەپ، گۇمناڧ، سادايىنى،
يېتىشتۈردۈڭ نازارىنى،
ئانا تىلىم، سۆيگەن تىلىم.

ۋەتەن سۆيەر لوتپۇللىمغى،
ئۇستاز شائىر نىم شېھىتىنى،
قىلدىڭ ئاتىق سەن ئۇلارنى،
ئانا تىلىم، سۆيگەن تىلىم.

مىڭلاپ ئەدەبىي يازدى كىتاپ،
ھەر بىر جۈملەڭ ياغراق خىتاپ،
دىل يورۇتتۇڭ بولۇپ ئاپتاپ،
ئانا تىلىم، سۆيگەن تىلىم.

ئۆزۈڭ مېنىڭ شەرەپشانىم،
قاندى بۇگۈن دىل ئارمانىم،
ئاشار سەندىن ئىقتىدارىم،
ئانا تىلىم، سۆيگەن تىلىم.

سەن ئارقىلىق بىلىم ئېلىپ،
تەبىئەتكە يۈگەن سېلىپ،
ماڭدۇق ئالغا جەۋلان قىلىپ،
ئانا تىلىم، سۆيگەن تىلىم.

كۈلدى گۈزەل سائادىتىم،
ئۇنى كۈيلەش چىن ئادىتىم.
ھەر قاچان سەن گاڭ قانىتىم،
ئانا تىلىم، سۆيگەن تىلىم.

1984 - يىلى.

لەۋلىرىڭدە ئېچىلدى غۇنچە

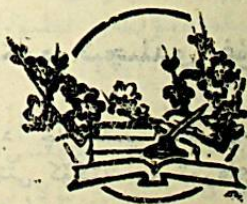
كەڭ دالادا چايقىلىپ بۇغداي،
ۋىچىرلايتتى كۆكتە بوز تورغاي.
قىيا بېقىپ، ئېتىز ئارىلاپ،
«ئىشلە!» دىدىڭ كۈلۈپ خۇشچىراي.

توختاپ قالدىم قىردا بىر نەپەس،
نەزەر تاشلاپ ئوماق چېھرىڭگە.
چېقىلغاندا كۆزۈڭدە چاقماق،
ئوت تۇتاشتى يۈرەك قەلبىڭگە.

دېدىم: "يايرىم ئالساق مول ھوسۇل،
ياشلىق گۈلى چاچارخۇش پۇراق..."
ئەگمە قېشىڭ بولۇپ بىر ماكان،
كۆزلىرىڭدىن ئېتىلدى ساداق...

كۈلۈپ كەتتىڭ قاقاھلاپ،
كۆكسۈك -

چۈپ ئالمىدەك سىلىكىمىدى شۇنچە.
نەپىسىڭدىن چېچىلدى ئىپار،
لەۋلىرىڭدە ئېچىلدى غۇنچە...

تۇرسۇن نىياز

تۇرسۇن نىياز 1940 - يىلى پەيزىۋات ناھىيىسىنىڭ ھازىر-
غۇلتوغراق يېزا بەش تۇپ كەنتىدە دىخان ئائىلىسىدە تۇ-
لغان ، ھازىر «قەشقەر ئەدەبىياتى» تەھرىر بۆلۈمىنىڭ
ھەربىرى .

ئۇ 1960 - يىلىدىن باشلاپ ئىجادىيەتكە كىرىشكەن ، شۇندىن
يان چاپلىق ئىزدىنىپ 200 پارچە ئاپتونوم شېئىر ، 12 پارچە يېقىن
سكايە-نەسرلەرنى يازدى ۋە بۇ ئەسەرلىرىنى «ئۇزۇن سەپەر ناخ-
لىرى» (شېئىرلار توپلىمى) ۋە «گۈل لوڭقىسى» (ھىكايىلار توپلىمى)

ناملىق توپلام قىلىپ تۈزۈپ نەشرىيات ئورۇنلىرىغا تاپشۇردى.
«ئەگرى شاخنىڭ تەقدىرى» قاتارلىق 3 پارچە مەسەلى شۇ نام
لىق مەسەللەر توپلىمىغا كىرگۈزۈلدى. ھازىر «روبا ئىمىيات»
توپلىمى ئۈستىدە ئىشلىمەكتە.

تۇرسۇن نىياز قەشقەر ۋىلايەتلىك ئەدبىياتچىلار جەمئىيەت-
تىنىڭ ئەزاسى،

غەزەللىەر

1

جاھان گۈلزارىدا خەلقىم، سېنىڭدەك ئۈزگۈلۈم يوقتۇر،
كى بولسا، باشقىدىن بېرىسى كۆرۈشكە كۆز نۇرۇم يوقتۇر.

نەزەر سالسام ھاياتىمنىڭ پايانسىز كەڭ ساھاسىغا،
سېنىڭدەك بىغۇبار، ئۆچمەس نۇرانە يۇلتۇزۇم يوقتۇر.

تۇرار ئالدا تۈمەن يىللىق شەرەپلىك تارىخنىڭ چاقناپ،
بۈيۈك نامنىڭ ئاتالماستىن يېزىلغان قۇرلىرىم يوقتۇر.

مېھىر - شەپقەت، غۇرۇر ئىگىسىز بېشىم يەتكەندىمۇ كۆككە،
ئۆزۈمنى بەختىيارمەن دەپ ئاتاشقا ھېچ تىلىم يوقتۇر.

كېزىپ چىققانم كۈنى مىڭ رەت ۋە تەننىڭ گۈل دىيارىنى،
سېنىڭدەك گۈلزابان خۇشخۇي، نازاكەت بۇلبۇلۇم يوقتۇر.

ئامىك ئەۋجىگە مەپتۇن بولۇپ جامىگدا مەي ئىچمەي،
ەكتە ئۇرغىغان پونتان خۇشال ناخشا - كۆيۈم يوقتۇر.

مىز نامىك - نىشانىڭىز، پۈتۈن ئالەمنى سەيىر ئەتسەم،
ەرگە مەن باراي دىلغا چىرايلىق بىر سۆزۈم يوقتۇر.

نى ئۇنتۇپ، سېنى تاشلاپ قىساي مەيلى بېشىمغا تاج،
بات دۇنياسىدا خەسچە قەدىر - قىممەت، يۈزۈم يوقتۇر.

مان رەئالىرى ئىچرە، سۆيۈملۈكسەن، كۆيۈملۈكسەن،
نىڭدەك مېھرىبان، غەمخان، يۆلەنچىم، مۇڭدشىم يوقتۇر.

نەمنىڭ ۋەسلىنى ئىزلەپ غەرىپتەك چۆلىدە يۈرسەم،
يا ئىلياس كەبى سادىق، سېنىڭدەك قولدۇشۇم يوقتۇر.

سارە تامىك باھادىر سەن ئالىپ ئەرتۇڭگا خەسلە تلىك،
زەل ئەخلاق - پەزىلەتتە پەخرلەنمەس كۈنۈم يوقتۇر.

تەن بەختى ئۈچۈن ھەر چاغ كۆيۈپ جەڭلەرگە ئات سالىسام،
قىدەڭدىن مەدەت ئالماي، چېلىشتا قۇدرىتىم يوقتۇر.

شاپ كەلدىم گۈدەكلىكتىن پېشىڭگە باش قويۇپ ھەردەم،
يۈك ئەجرىڭنى ئاقلاشتىن بۆلەك مەقسەت، ئويۇم يوقتۇر.

سەم بىللا، ئىرادەمگە مۇخالىپ زەررە ئىش قىلسام،
ئورۇق دۇنيا ماڭا زۇلمەت، مېڭىشقا تۈز يولۇم يوقتۇر.

قوياشتەك پارلىدى بەختىڭ، يېڭى دەۋران - زامانىمدا،
يولۇمغا پارتىيەم باشچى، ئۇنىڭدەك غەمخورۇم يوقتۇر.

يېڭى شانلىق سەپەردە كۆزلىگەن مەنزىلگە يەتكەندە،
شۇ كۈنكى بەختىيار بايرام كۈنىڭدەك چوڭ تويۇم يوقتۇر.

2

جان ۋە تەن - جانان ۋە تەن، بىر سەن ئۈچۈن جاندىن كېچەي،
كۈچ بېرىپ تۇرغان تېنىمگە قىپ - قىزىل قاندىن كېچەي.
مىڭ ئۆلۈپ، مىڭ بىر تىرىلسەم ئەرزىگەي شامۇ - سەھەر،
شەپقىتى سىغماس جاھانغا دىلرارا ياردىن كېچەي.
سەن ئانا مېھرىڭنى دىلغا ئەيلىدىڭ ئابى ھايات،
شۇ ئۇلۇغ ئىشقىڭ تۈپەيلى سۇ، ھاۋا، ناندىن كېچەي.
كىم يۈرەك رىشتىنى سەندىن ئويلىسا ئۈزۈمەك ئۈچۈن،
كۆيدۈرۈپ نەپرەت ئوتۇمدا "يۈز، نۇمۇس - ئار" دىن كېچەي.
سەن ماڭا بەردىڭ نىجاتلىق، ئۆلىمۇ تۇققان ئانام،
شۇ بۈيۈك ئەجرىڭ ئۈچۈنلا بىر ئۆمۈر زاردىن كېچەي.
كەلسە ئالدىمغا ئەگەردە ياۋ بىلەن قىلماققا جەڭ،
ئوق قىلىپ قەھرىمنى شۇ ئان مىڭ نەۋەپ، نازدىن كېچەي.
شان - شەرەپ قۇچسام مۇبادا، ئوڭ كېلىپ بەختىم مىڭ،
بولمىسا نامىڭ بېشىمدا بار ئاتاق - شاندىن كېچەي.
ئى نىيازى كەتسىمۇ جان ئۆز سۈزۈڭگە قىل ئەمەل،
بولمىسۇن ھەرگىزمۇ يالغان - "مەن" ئۈچۈن باردىن كېچەي.

3

بىر مەھەل تەتۈر پەلەكتىن كەلمىدى خۇۋلۇق ماڭا،
نەگە بارسام سايە ئوخشاش بولدى يار شۇملۇق ماڭا.

دېدىم: ئىنسان ئىكەنمەن پاك كىتەي ۋىزىدان بىلەن.
دە ياش ئوتكەن ھاياتتىن ئۆلگۈنۈم يوللۇق ماڭا.
ئو بىلدىم ياشاشنى مەن يەنە ئويلاپ تۇرۇپ،
سىمۇ ھەر - بىر دەقىقە مىڭ تالاي خورلۇق ماڭا .
مىدىم ھەققانىيەتتىن ، كەلسىمۇ باشقا ئەجەل ،
ئىكەن چۈنكى ئەزەلدىن تۈلكىدەك قۇۋلۇق ماڭا.
ئى تالاي ، كۈتكەن باھارىم قايتىدىن كەلدى يېنىپ ،
- جاھان گويا كۆرۈندى قىپ - قىزىل چوغلۇق ماڭا .
ئەقىدەمگە مۇناسىپ باشلىدىم شانلىق سەپەر ،
زىلىم ئاچتى يۈزىنى شۇنچىلىك نۇرلۇق ماڭا .
ئى مۇھەببەت كەۋسىرىدىن ئۇندى گۈل - ئاچتى چېچەك ،
مىدى شانۇ - شەرەپتىن باشقىچە زورلۇق ماڭا .
ئارا ئۈزۈلۈم سەنەمگە ھەر كۈنى مىڭ ياڭزا گۈل ،
كېرەك مۇنداق بەختتىن ئۆزگە چوڭ تويۇلۇق ماڭا .
تېنىمدىن تامچىغان تەر بولدى قەن ، ئابى ھايات ،
بىرىسىز ئىچكەن ئېشىم ، ئەچسەممۇ ئۇ تۈزلۈق ماڭا .
تىمدىن ياشناتتى باغۋەن - نان بېرىپ تۇققان ۋەتەن ،
لىسام مېھرىگە سادىق ھەممىدىن كورلۇق ماڭا .

4

ۋەلدىم زوقى ، ئىشقىڭدىن تېنىمگە جان كىرىپ ، ناخشام ،
ئۇغۇلدۇم كۈچ - مادارىڭدىن ھاياتقا كۆز ئېچىپ ، ناخشام .
ئۇنۇك بولدى يەنە دەسلەپ قۇلاققا كىرگىنى مۇڭلۇق ،
ئۇندىم ئەللىمىڭ بىرلە بۆشۈكىنى باغ ئېتىپ ، ناخشام .

يېتىلدى تەنلىرىم ئوتلۇق كوياكى قىپ-قىزىل چوغدەك ،
لىرىكاڭ پىلىتىسى دائىم يۈرەككە ئوت يېقىپ، ناخشام .
غەپى قايسى ھاياتىمنىڭ جاھاندا بىلىمىدىم ئەسلا ،
مۇھەببەت جامىدا سۆيگۈ شارائىتىنى ئېچىپ، ناخشام .
بېشىمغا ھەر بالا كەلسە ، ياشاشتىن قىلمىدىم پۇشمان ،
ئۈمىت نۇرۇڭ كېلىپ غالىپ ، ئۆلۈمنى ھەم يېڭىپ، ناخشام .
ئېشىپ مۈشكۈل داۋانلاردىن ، سەپەردە ھارمىدىم ئەسلا ،
پەلەككە ياكىرىغان ئەۋجىڭ كۈچۈمغا - كۈچ قېتىپ، ناخشام .
دىدىم ھەر كۈن سېپىنى تىڭشاپ: "قېنى سەن ئەي گۈلى رەنا؟"
سېنى ئېيتقان ئامانئادەك پەرىنى ياد ئىتىپ، ناخشام .
پەخىرلەندىم گادا يىلىقتىن ، ئۇچامدا تۇرسىمۇ جەندە ،
ئۆزۈمنى چىن بەختلىكلەر قاتارىدا سېزىپ، ناخشام .
ئاتالدىم بۆلۈمۈلى شەرقنىڭ جاھان گۈلزارىدا قانچە ،
مۇقامىڭ شەۋكىتى تۆردىن ھەمىشە جاي بېرىپ ناخشام .
بېشىم يەتتى يەنە كۆككە ، يېشى دەۋران - باھارىدا ،
زامانىم دىلېرى قايتا كى قەدىرىڭگە يېتىپ، ناخشام .
تۇغۇلدۇم بىر سېنى ئويلاپ ، ياشاپ كەلدىم سېنى توۋلاپ ،
ئۆلۈپ كەتسەم نىمە ئارمان ، ئۈنۈڭگە ئۈن قوشۇپ، ناخشام .
نەھاجەت كۆز يېشى ئەلنىڭ ، نىيازى مىڭ تۈمەن رازى ،
قويۇشقا قەبرىگە دوستلار مېنى بىر زەت ئوقۇپ، ناخشام .

بىر كېلىپ كۆزگىل يېزىمىنى، كەڭ دالا باغلار گۈزەل،
نۇر يېغىپ تۇرغان يۈزىدىن قىپ - قىزىل تاڭلار گۈزەل.

ئى - يېزى ئوخشاش باھارغا ، ئۆزگىچە خىسلەتكە باي ،
ل پۇراپ تۇرغان گۈپۈلدەپ ، بىباھا ئايىلار گۈزەل .
پ - يېشىل ئورمان قاتارى سوزسا بوي ئاسمان پىلەك ،
قىمدا تۇرغان تاناپتەك رەتمۇ - رەت يوللار گۈزەل .
ۋ - ئۈچ ئۇرۇپ ئىككى يېقىمغا زەر بىلەن ئۈنچە چېچىپ ،
خ لۇنۇپ ئاققان كۈمۈشتەك سۇغا باي سايىلار گۈزەل .
ئۆزى بۇلبۇل ماكانى سايىرىغان كاككۇكمۇ تەڭ ،
ن مۇھەببەت سەيلىمگامى - ئەۋرىشىم تالار گۈزەل .
غىتىمپ ئويناشقا ئەپلىك باغرىدا تاي ، قوزىلار ،
چا ، قارغايىدىن بېزەلگەن ياپ - يېشىل تاغلار گۈزەل .
ن تۇغۇلغان چۆل تۈمەن شۇ ، باشقا بىز جەننەت ئەمەس ،
لىنى - گۈل قىلغان چىرايلىق تۇتمىيا قوللار گۈزەل .
ختماس قىز ۋە يىگىتنىڭ بەختىيار شات كۈلكىسى ،
لكىگە شاھىت - گۇۋاچى ، كۈزدىكى توپىلار گۈزەل .
رەننىم يوق ، - دەيدۇ بۇندا ھەر كىشى ، - ئۆلەم قېرىپ
غلى دەۋرىمىدىن ياشارغان ئاقساقال - چاللار گۈزەل .
مە - مەشرەپ ، مەركىلەردە توختىماس تۈن تەڭگىچە ،
تىمىيە ئازات زامانغا ياڭرىغان سازلار گۈزەل .
ل نىيازى سەنمۇ ئورتاق بۇ مۇقامدىن بەھرى ئال ،
قىشقاڭ بۇلبۇل چىمەندە سايىرىغان چاغلار گۈزەل .

ت ئەفەس چوڭ سۆزلىمە كىم ، مەرتتى مەيداندا سىنا ،
س بىلەن ئوخشايدۇ ئالتۇن ، زەرنى گۈلخاندا سىنا .

كىشىنىڭ قىزچاڭغۇ ئاتمۇ، ئوت بېرىپ باقساڭ بىكار،
 ماختىماي تۇلپارنى ئۆيدە ، جەڭگە چىققاندا سىنا .
 قىپ - قىزىل تۇرغانلار باغدا ، ھەممىسى چوغلۇق ئەمەس،
 لالىمۇ، ھەشقىمچە كمۇ گۈل ئېچىلغاندا سىنا .
 بالچىمەن دەپ ئالدىغا يىمىش بەزىدە گۈلنى چىۋىن،
 ھەرىمۇ ياكى چىۋىنمۇ، نەگە ئۇچقاندا سىنا .
 پەرق ئېتىش بەكمۇ قىيىندۇر ئادىمى ئەۋلادىنى،
 سەن ئۇنى بىلىمەكچى بولساڭ نامى چىققاندا سىنا .
 ئاممىڭ بار چاغدا ھەر كىم، مەي ئىچەر ئۈلپەت بولۇپ،
 ئاقكۆڭۈل، سادىقلىغىنى كوزا سۇنغاندا سىنا .
 بىل نىيازى بۇ ھەقىقەت، ئۆز سۆزۈڭنى قىل ساۋاق،
 دوستى دوستقاندا ئەمەس، كېسەلدە ياتقاندا سىنا .

7

نىگارم خەيرى - خوش سەندىن ، مېنى كۆپ ئەسلىمە ئەندى .
 "ياشالماس ئۇ مېنىڭسىز" دەپ، ئۆزۈڭنى بەزلىمە ئەندى .
 ۋاپاسزلىق يېغىپ تۇرغان كۆزۈڭگە مەن خېلى تويغان،
 كۆيۈپ ئۆچكەن مۇھەببەتنىڭ كۈلىنى پۈدىمە ئەندى .
 پاك ۋىجدان گۈزەللىكىنىڭ ئەمەستۇر ئۆلچىمى تىلدا،
 "ئۆزۈم يۈكسەك ساداقەتنىڭ گۈلى" دەپ سۆزلىمە ئەندى .
 جاھاندا قايسى بىر ئاشىق ۋاپاسىز يارغا قۇل بولغان؟
 سېلىپ بۆكۈمگە جىگدەڭنى گۆھەر دەپ تەڭلىمە ئەندى .
 "ئىشقا باشقا ، ھەۋەس باشقا" بۇنى ئىسپاتلىغان تارىخ،
 قوشۇپ زەم - زەمگە مىكىرىڭنى سۇنۇشنى قەستلىمە ئەندى .

ئىككى تەڭ بولۇپ ئورتاق، ئەلەم كەلگەندە ئاشمىغا،
ئىككى بىر يولى ئۆرۈپ، قېچىشنى قەستلىمە ئەندى.
بىرەت بىباھا نەرسە، بېرىپ ئالتۇن ئېلىپ بولماس،
«گاۋاڭ بازارى» دا پۇلۇم دەپ خەجلىمە ئەندى.
م ئەلاكى ئاشمىغا ياشاشتىن ئالدىنىپ سەرسان،
ئۇق ئىمىزەكنى «مەممە» دەپ ياشاشنى كۆزلىمە ئەمدى.
لغاي ئوتقىلا كىرسە ھەقىقى مىس بىلەن ئالتۇن،
پ بەداز سىياقىمىغا كىشىنى پەللىمە ئەندى.
زى ئېيتىدۇ دىلدىن سۆزىگە چىن قۇلاپ سالغىن،
ئالمايدۇ مېنىڭسىز» دەپ، كۆرەڭلەپ سۆزلىمە ئەندى.

8

ئىككى قىمادىڭ سالام، قىلغان سالامىڭ ساختىدۇر.
ئىككى ئاپتاپ كەبى كۈلگەن چىرايىڭ ساختىدۇر.
تۇنۇپ قەلبىڭ ھەسەتتىن ئىس تۈتەپ تۇرسا شۇدەم،
ئىدى دەمەن مېنى، سۈرگەن خىيالنىڭ ساختىدۇر.
كۆڭۈل ئىنسانغا ھۆرمەت ئەسلىدە قىلغان سالام،
ئېلىكىن شۇ تاپتىكى جىلۋە، خۇمارنىڭ ساختىدۇر.
زامان ئالدىڭدا كوپا ئەرزىمەس بىر خەس ئىدىم،
ئىدى زارلانما ئوشۇق ھەر بىر ئىپادەڭ ساختىدۇر.
ئىتى كەلگەي كىشىنىڭ ھەر قاچان خەلقى بىلەن،
ئى ئۇنىڭسىز تاجى - دۆلەت، گۈل سىياقىڭ ساختىدۇر.
ز ئۆيۈڭدىن باشقا ئۆيگە چۈشمەسە زەررە يورۇق،
بەخش ئەتتىم دىمە ياققان چىراغنىڭ ساختىدۇر.

ساختىدۇر ساختا كىشىنىڭ ھەر زامان قىلغان ئىشى،
كەينىدىن تۆككەن يېشىڭ، ھەسرەت پىراقىڭ ساختىدۇر.

9

بىر كۈنى ئون ئۆيگە كىردىم، مەقسىدىم: بىر جىڭ سوراپ،
ئاغزىدىن چىقتى جەمىنىڭ "يوق" دىگەن بىر خىل جاۋاب.
"ئالتە يىل ئالدىدا كۆرسەم بارتىغۇ ھەر ئۆيدە جىڭ؟"
جىلى بوپ كەتتىم ئىچىمدە ھەممىنى "پەخسىق" ساناپ.
كۈلدى شۇچاغ بۇ سۆزۈمدىن چوڭ ئانام "پىسىڭىدە"
"بىزمۇ بەش يىل ئالدىدا ئالغان ئىدۇق بىرنى ياساپ.
ئۆتكۈزۈپ بولمايتى ئۇچاغ، راست دىدىڭ بىر كۈنىمۇ،
بولمىسا ھەر بىر كىشىدە جىڭ بىمان پۇختاھېساپ."
بايقىدىم "يوق" نىڭ سىمىنى ئەمدى بۇ سۆزدىن كېيىن،
بىر بۇلۇڭدا تاشلىنىپ، تۇرغان پۇچۇق جىڭغا قاراپ.
ھە، دىدىم ئاشلىق كۆپەيگەچ ئەندى بىزنىڭ ئويدىمۇ،
تەڭلە ئۆلچەم بوپتىمكەندە، بۇ قاپاق جىڭغا تاۋاپ.

كىتاپ ھەققىدە مۇخەسسەس

قاچانكى يەتتىگە كىردىم ماڭا يار بولدى بىر دىئابەر،
گۈزەللىك بابىدا كىرىسىز، يۈزى نۇرلۇق، تىلى شېكەر.
شېكەر تىل لەۋزىدىن ئىچتىم ۋۇجۇدۇم قانغىچە كەۋسەر،
نەكەۋسەر خىسلىتى چەكسىز، تېڭى يوق بىپاھا گۆھەر،
ئۇنىڭ نۇرانە چېرىدىن خىجىلدۇر كۆكتىكى ئەختەر.

مەندىم "ئا" بىلەن "ب" نى ئۇنىڭ يارقىن يۈزىدىن مەن،
 مەندىم ھەق-ئادالەتنى ، تونۇپ ئۆتكۈر تىلىدىن مەن،
 كۈچ - قۇۋەت يىغىدىم مېھرىلىك ھەر سۆزىدىن مەن،
 ۋاپ يەتتىم كېلىمچە كىنى قۇياش يەڭلىغ كۆزىدىن مەن،
 ەل ياشلىق ھاياتىمنىڭ يولىدا بولدى ئۇ سەرۋەر.

نىڭ نۇرىدا ئوت ئاچتىم ، قارا زۇلمەت - جاھالەتكە،
 شىتم قىپ - قىزىل گۈلدەك يېڭى دەۋران - سانادەتكە،
 شتەك چاقنىدى قەلبىم ، يېتىپ ئەقلىم كامالەتكە،
 ۋاپ ئاشنا گۈزەللىككە، قەدەم قويدۇم ھىدايەتكە،
 ىل - ئىدرەك - پاراسەتتە ماڭا بولغاچقا ئۇ جەۋھەر.

اتىم ئۆتمىدى بىر كۈن ، ئۇنىڭدىن ئايرىلىپ يەككە،
 مىسىز دۆت - نادانلاردىن يىسەممۇ قانچىلاپ دەككە،
 تاپ مەستانىسى" - بۇ سۆز بەخش ئەتتى ماڭا كۈلكە،
 اپ - تۆھمەت ھاقارەتكە ، ئۈمىتى ئۆزۈمدىم چەككە،
 شكە مۇشكۇلاتلارنى ئۇ بولدى ماڭا تىخ-شەمشەر .

ياتنىڭ قىممىتى نەدە؟" ئۇنىڭدىن مەن سوراپ باقتىم،
 گەن بىر كۈن ئۈچۈن ئون يىل" دىدى ئۇ، چىن جاۋاپ تاپتىم،
 شتىم - تىرىشىپ ھەر كۈن، بۇ يولدا كۆپ داۋان ئاشتىم،
 ىلدى سېھرىلىك تىلىسىم، زەپەر دەرياسىدا ئاقتىم،
 ان - مەقسەتكە يەتمەككە ئۇ بولدى ماڭا ئەڭگۈشتەر .

ھاجەت زەر ئۈچۈن پەرداز، چىرايلىققا گىرىم - زىننەت،
 شۇ زىننەت ، ئەشۇ بايلىق ئىدىڭ سەن مەن ئۈچۈن قىممەت،

شۇڭا بىلدىم سېنى ھەر چاغ بېشىمغا تاجەئى - دۆلەت.
سېنىڭدىن نۇرلىنىپ قەلبىم، ۋۇجۇدۇم تاپتى كۈچ - قۇدرەت،
ئەجەپ خۇشبۇيىنى چاچتى يولۇمغا لالەئى - ئەنبەر.

جاھان چەكسىز، ئۆمۈر چەكلىك، نىيازى چىڭ ئېسىڭدە تۇت،
بىلىمىسىز بۇ جاھان ئىچرە ئەمەستۇر ھېچ ئىشىڭ مەۋجۇت،
ياشايدۇ تۆھپىسى مەڭگۈ، ئىجتىكار، قەھرىمان ئەرقۇت،
بۇ سۆزگە چىن كۇۋا - شاھىت ئۇلۇغ ئۇستاز بىۋىۋام مەھمۇت،
كىتاپنى دوست تۇتۇپ سەنمۇ ئۈگەن ھارماي، بولۇپ كەمتەر.

رۇبائىلار

1

كۆڭۈل سۇلتانىدىن يۈكسەك جاھاندا كۆرمىدىم سۇلتان،
شاھانە تەختلىگە زىننەت بىرەر كەن گۈل كەبى ۋىژدان،
ئەشۇ ۋىژدان قانات بولدى چىقىشتا ئەرشى ئەلاغا،
غۇرۇرۇم ئالدىدا پەستەك بىلىنىدى يەتتە قات ئاسمان.

2

قىش كېتىپ كەلگەن باھارنىڭ شۇنچە راھەت پەيزى بار،
باغرى قان بۇلبۇلغا گۈلنىڭ باغدا چەندان مەيلى بار،
مىڭ جاپالار ئىچرە پەرھات تاغ كېسىپ يۈردى نىچۈك،
چۈنكى ھەر قازغان تېشىدا مەشۇغىنىڭ ۋەسلى بار.

3

قا كىردىم گۈلچى قىز، گۈلنى ئۈزۈپ تۇتتى ماڭا.
 پۈچۈمدە، گۈلنىڭ ئەمەس، قىزنىڭ ھىدى يەتتى ماڭا.
 قىتمىدى دەل نالىسىدىن باغرى قان بۇلبۇلمۇ تەڭ،
 دى بۇلبۇل خۇش تەبەسسۇم ئىشقى ئوتى كۆچتى ماڭا.

4

ئال جامدا سۇندۇڭ مەي ئۈنۈتتۇم داغى ھىجراننى،
 ئۇل دەشتەمدە ياشناتتىڭ يېڭىچە باغۇ - بوستاننى.
 مەدە قىلچە غۇم ساقلاش يىڭىتكە خاس ئەمەس خىسلەت،
 ئاي ئەندى ساڭا قوللاپ ۋاپادىن لالە - رەيھاننى.

5

ئۇرۇپ نامەرت قولمىغا، نان تىلەپ جان باقمىدىم،
 مەن تىمىن رىسقى ئىزلەپ، ئايىنى كۈنگە چاقمىدىم،
 مەن دىسە سەرراپ گۆھەرنى، مەن دىدىم "ياق بۇ گۆھەر،"
 سەۋەپ "ئاتەش" دىلىڭغا مۇزغا ئوخشاش ياقمىدىم.

6

قىمما بۇلبۇل شېخىڭغا، گۈل ئەھلىڭ نە كېرەك؟
 رەمىسەڭ ئەلگە مېۋە، قەددى چىنارنىڭ نە كېرەك؟
 ئۆزىدىم شاتۇتىنى بۇلبۇلغا تەڭ قىلغاننى ھىچ،
 بۇ "لاي - لاي" كۈنىدە ناخشاڭ بۇ ئىجادنىڭ نە كېرەك؟

قانچە كۈن، قانچە كېچە ئۆتتى ئۇنى مەن بىلمەيدىم،
ئۇيغىدىن كەچتىم تەپەككۈر باغدىن گۈل ئىزدىدىم.
گۈلنى دەپ چەككەن جاپا يەتكۈزدى شېرىن ۋە سىلىمگە،
مەنمۇ بۇ ئىشتا غېرىپتەك زەررە بۇشمان قىلمىدىم.

ئالەمنى ئاتتىم دېمە، ئاتقاندىكىن تۇتماق قىيىن،
پۇۋلىمە شامۇچىراقنى ئۆچسە ئۇ ياقماق قىيىن.
ئالەمنى ئۆتكەن ئۆمۈرگە، ئوتنى جانغا قىل قىياس،
كەتسە ئۆمۈرۈڭ، چىقسا بۇ جان قايتىدىن تاپماق قىيىن.

ئىزدىدىم ئاسمان-زىمىندىن بۇ نىجات ئىلھامىنى،
قويمۇدۇم ھەتتاكى كەزمەي شېئىرىيەت گۈلزارىنى.
«مەن»- دىدى شۇ چاغدا ئىلھام، - ئاي بىلەن گۈلدەك ئەمەس
چىقتى راست ئۇ ئۆز تېرىمدىن كۆرسىتىپ رۇخسارىنى.

ئاشىغى بولغاچ، شېخىدا گۈل تىكەندىن ئەتىۋا،
زەر خېرىندارى بازاردا كۆپلىگىدىن بىپاھا.
مەن ئۈچۈن تۇققان ۋە تەن، ئۆسكەن ئىلىم جاندىن ئېزىز،
تۇپرىغى كىمىدىك قېنىم، تۆككەن تېرىمدىن تۇتىما.

سەن ئەمەس بىر كۈندە سەندەك مەيلى ئۆلسۈن مىڭ كىشى،
ئار تۇرالماس بۇ ئەجەلگە بارچە ئەلنىڭ كۆز يېشى.
ئويلىما: كەتسەم جاھاندىن چۈگىلىمەس يەر شارى دەپ،
ئايلىنار سەنسىز يەنە، چەرخى يەلەكنىڭ گەردىشى.

Handwritten text in Uyghur script, mostly illegible due to fading and bleed-through from the reverse side of the page.

ۋاھىتجان غوپۇر

ۋاھىتجان غوپۇر 1951- يىلى ماراۋېشى ناھىيىسىنىڭ ئاۋات تىمىدە خىزمەتچى ئائىلىسىدە تۇغۇلغان، ھازىر قەشقەر پىدا- كىكا ئىنىستىتوتى تىل - ئەدەبىيات پاكۇلتېتىدا ئىشلەمەكتە.

ئۇنىڭ تۇنجى شېئىرى - «ئاچقاندا ۋاراق» 1964- يىلى تېۋىئاتتا ئېلان قىلىنغان. شۇنىڭدىن ئېتىۋارەن ئۇ ھازىرغىچە - كى نۇرغۇن شېئىر، داستان، مەسەللەرنى گېزىت - ژورناللاردا ئېلان قىلدى. بىر قىسىم شېئىرلىرى خەنزۇچىغا تەرجىمە قىلىندى. ئىككىدىن باشقا «مەدەنىيەت تارىخىمىزدىكى ئۆچمەس ناھايىەندە»،

«يۈسۈپ خاس ۋە ھاجىپ ۋە سۆزدە گۈزەل بولۇش» قاتارلىق كۆپ-لىمگەن ئىلمى ماقالىلارنى يېزىپ، بىر قىسمىنى كىتاپخانلار بىلەن يۈز كۆرۈشتۈردى. ئۇنىڭ يولداش ئەسقىر ھۆسەيىن بىلەن بىر-لىشىپ يازغان «ئۇيغۇر كىلاسسىك ئەدەبىياتى تىزىملىرى» ناملىق كىتابى ھازىر مەركىزىي مىللەتلەر نەشرىياتى تەرىپىدىن نەشر قىلىنماقتا. بۇندىن باشقا ئۇ يەنە شېئىرلار، شېئىرى مەسەللەر، ئىلمى ماقالىلار توپلىمىدىن نىبارەت 3 كىتابىنى نەشرگە تەييارلىدى.

ئۇ، جۇڭگو يازغۇچىلار جەمئىيىتى شىنجاڭ شۆبىسىنىڭ، مەملىكەتلىك ئاز سانلىق مىللەتلەر ئەدەبىياتى ئىلمى جەمئىيىتىنىڭ ئەزاسى، قەشقەر ۋىلايەتلىك خەلق ئېغىز ئەدەبىياتى جەمئىيىتى - نىڭ ھەيئەت ئەزاسى.

پەزىلەت بۇلاقلىرى

1

دەيدۇ مەھمۇت قەشقەرى: «تىلدۇر پەزىلەتنىڭ بېشى»
ئېھتىيات قىلماق شۇ تىلغا مەرت، زېرەكلەرنىڭ ئىشى.
خۇددى گۈلشەندە ئېچىلغان لالىدەك تەبىئى، گۈزەل -
خۇشپۇراق بولسۇنكى ئۇ، بولسۇن ھالالىق سىردىشى.
توغرۇلۇق، راستلىق ۋە پاكلىق كۈيىنى ئۇ كۈيلىسۇن،
نۇر ۋە ئىللىقلىقنى سەزسۇن ئاڭلىغان ھەر بىر كىشى.
قىسسا، ئىخچاملىققا كۆنسۇن، مەنىسى بولسۇن تىرەن،
بۇ سۈپەت تىلىنىڭ بولالماس زەر، گۆھەر ھىچ تەڭدىشى.

ئاسرىدا كىم تىلنى شۇ يەڭلىغ كالمات تاپقۇزۇپ،
ئامى ئۆچمەس ئۆلىمۇ، خاستۇر ئاڭدا ئەل ئالقىشى.
ئەكسچە كۆندۇرسە غەيۋەت، پىتىنىگە بۇ تىلنى كىم،
ياققۇسى ئۇنداق كىشىنىڭ بېشىغا لەنەت تېشى.
كەپ توشۇپ، تۆھمەت قىلىپ، ئەل ئىچرە سالمايدىيەت،
بۇ زەھەر يەڭلىغ يامان تىلنى تۇتار ئەل قارغىشى.
تىل مۇھىم ئەزا، ئۇنى قوغداڭ يامان سۆز خەۋىپىدىن،
سۆزىڭىز بولسۇن گۈزەل، بولسۇن ھەقىقەت كىشىسى.

2

بۇ ئۆمۈرنىڭ زىننىتىنى سىز گۈزەل ئەخلاق بىلىڭ.
ھەر كىشىنىڭ قىممىتىنى سىز گۈزەل ئەخلاق بىلىڭ.
جېھرى ئورناشقان كۆڭۈللەر تونماست گۈلدەك كۈلەر.
ئارزۇ - ئارمان راھىتىنى سىز گۈزەل ئەخلاق بىلىڭ.
جىر گۆھەر ئۇ، لايغا ئاتمايدۇ ئۇنى ئاقىل كىشى،
ئادىمىلىك ئىززىتىنى سىز گۈزەل ئەخلاق بىلىڭ.
باركى ئۇ، بولماس ئەدەپسىزلىك، يامانلىققا ئورۇن.
مەرت، چىۋەرلىك قۇۋۋىتىنى سىز گۈزەل ئەخلاق بىلىڭ.
تاپسا كىم ئابىرۇي - ئىناۋەت تاپتى دائىم ئۇ بىلەن،
ياخشىلارنىڭ شوھرىتىنى سىز گۈزەل ئەخلاق بىلىڭ.
ئۆمرىڭىز بولسا دەرەخ، شىرىن مەۋە ئۇ شېخىدا،
ئەجرىڭىزنىڭ بەركىتىنى سىز گۈزەل ئەخلاق بىلىڭ.
قالسىز ھەسرەت - نادامەتتە، ئۇنى خار كۆرسىتىڭىز،
يەختىيارلىق نېمىتىنى سىز گۈزەل ئەخلاق بىلىڭ.

بولسىڭىز تەشنا ئۆمۈرلۈك چىن ۋاپادار دوستقا گەر،
بۇ كۆڭۈلنىڭ ئۈلپىتىنى سىز گۈزەل ئەخلاق بىلىمىڭ.

3

ھەر كۆڭۈل باغدا گۈل ئۇندۇر گۈچىدۇر تەربىيەت،
ئۇنى يار تۇتقانى شات كۈلدۈرگۈچىدۇر تەربىيەت.
تاپتى دانالار ئۇنى تۇتقاچقا دوست ھۆرمەت، شەرەپ،
ئەلنى ئىرپان مەۋجىدە ئۇزىدۇر گۈچىدۇر تەربىيەت.
كاج، نادانلىق، مەرىپەتسىزلىك كەبى ئىللەتلىنى،
يىلتىزىدىن ئۆرتىمان كۆيىدۇر گۈچىدۇر تەربىيەت.
ياش، گۈدەكلەر قەلبىگە چاچسا بىلىم، ئەخلاق نۇرى،
بەد قىلىقتىن چوڭلىنى بەزدۈرگۈچىدۇر تەربىيەت.
بىۋاپالىق، بىھايالىق ھەم خىيانەتتەك رەزىل -
شۇم قۇرۇتلارنى تامام ئۆلتۈرگۈچىدۇر تەربىيەت.
بولسا ئىنسان قەلبى ئايسىز كېچىدەك زۇلمەت ئەگەر،
كۈن بولۇپ نۇرغا ئۇنى چۈمدۈرگۈچىدۇر تەربىيەت.
قايسى ھەق، قايسى خاتا، قايسى گۈزەل ھەم قايسى سەت؟
ھەر كۆڭۈلگە ھەممىنى بىلدۈرگۈچىدۇر تەربىيەت.
تۇتسا يار كىمكى ئۇنى، بولغا ياراملىق ئەزىمەت،
قايسى ھەق، قايسى خاتا، قايسى گۈزەل ھەم قايسى سەت؟
ھەر كۆڭۈلگە ھەممىنى بىلدۈرگۈچىدۇر تەربىيەت.
تۇتسا يار كىمكى ئۇنى بولغا ياراملىق ئەزىمەت،
ھەر كىشىنىڭ قەدرىنى ئۆستۈرگۈچىدۇر تەربىيەت.

بارچە گۈللەردىن ئەسلى بوستاندا كەمتەرلىك گۈلى.
بىباھادۇر كۆرسىگىز ھەر ياندا كەمتەرلىك گۈلى.
مەيلى چوڭ، مەيلى كىچىك، مەيلى ئايال ھەم مەيلى ئەر،
سۆيىنەر شىرىن پۇراق چاچقاندا كەمتەرلىك گۈلى.
كىم ئۆمۈر باغدا ئۆستۈرسە تېرىپ، پەرۋىش قىلىپ،
ئۇنى قالدۇرمايدۇ ھىچ ئارماندا كەمتەرلىك گۈلى.
ئىززەت، ئابروي، شەرەپ، ئالقىشقا مەنبە ئۇ ھامان،
بىر خەزىنە، تۈگىمەس قازغاندا كەمتەرلىك گۈلى.
كىم ئۇنى دوست تۇتمىسا ئەل ئىچرە بولماس ھورمىتى،
بى ئەدەپنى ئۆرتىمگەي گۈلخاندا، كەمتەرلىك گۈلى.
دوستلۇق ھەمدە ئىپتىخارلىق كۆۋرۈكى ئۇ تائەبەت،
شۇڭا ئەڭگۈشتەردىمەك ئىنساندا كەمتەرلىك گۈلى.
چېھرىدە مەرتلىك، ۋاپادارلىق نۇرى جىلۋە قىلۇر،
توزىماس مەرغۇپ چېچەك ھەر ئاندا كەمتەرلىك گۈلى.
كۆيىنىپ پەرۋىش قىلايلى، كۆكلىسۇن، ئاچسۇن پۈرەك،
پۇرسىتى كەڭ بۇ گۈزەل دەۋراندا كەمتەرلىك گۈلى!

مەدسەلەر

كىچىكىپ كەلگەن ئەقىل

(1)

ئۇپۇق لىۋى قىزارغاندا شەپەق يېتىپ،
ماڭدى ئارقار يايلاش ئۈچۈن تاققا چېپىپ.

كۆردى يولدا پۇتلاش بولۇپ ياتقان تاشنى،
ئەگىپ ئۆتتى رەنجىگەندەك چايىقاپ باشنى.
ئۈچۈپ يۈرگەن تۇرغاي شۇ چاغ ئۇنى كۆرۈپ،
دىدى ئاڭا يېقىنلىشىپ ئۇدۇل تۇرۇپ:
— ئارقار ئاكا، بۇ تاشنى سەن يولدىن ئېلىپ،
يۆتكىۋەتكىن بىر چە تىكرەك غەيرەت قىلىپ.
قار يولنى ئۇ توساپ ياتسا شۇ پېتىچە،
يەنە ھەرەج تارتىسەن، بىل سەن قايتىقىچە.
باشقىلارمۇ بۇ ئىشىڭدىن مەنپەت كۆرسۈن،
قېنى كۆرسەت كۈچۈڭنى، يول راۋان بولسۇن!
بۇنى ئاڭلاپ دىدى ئارقار: "ئەي مەمەدان،
بىلەر مەنلىك قىلماڭچۇ سەن ئويلاپ ئوبدان!
بىر-ئىككى رەت بۇ تار يولدىن ئۆتكۈنىمگە،
تېخى مۇنداق يۈك ئارتامسەن گەدىنىڭگە؟
ھەر كۈنلىكى بۇ يول بىلەن مېڭىۋاتقان —
ھايۋاناتلار ئاز ئەمەسقۇ، قىلام بايان.
بۇ تەلەپنى كۈتۈپ تۇرۇپ شۇلارغا ئېيت،
گىڭشىپ مۇنداق، سەن ئىچىمنى قىلما تىت - تىت.
ئېلىۋەتسۇن يولدىن شۇلار تاشنى چەتكە،
ئىشىم جىددى، تۇتما مېنى قۇرۇق گەپكە!"
بۇ بىسەنە سۆزنى ئاڭلاپ تۇرغاي شۇ ئان،
ئاچچىقلىنىپ دىدى: "ئاڭلاپ تۇر، ئەي نادان!
كەمكەن ئەقلىڭ، گەۋدەڭ يوغان بولغان بىلەن،
ئويلا، ئۆزۈم ئۈچۈن بۇنى دىدىممۇ مەن!?"

مېنىڭغۇ جۇپ قانتېم بار، يولنى توسۇپ -
ياتسىمۇ تاش يۈرەلەيمەن ئەركىن ئۇچۇپ.
لېكىن سەندەك تۆت ئاياقلىق دوستلار ئۇچۇن،
كەلتۈرىدۇ كاشىلىنى بۇ تاش نۇرغۇن.
ئىست! سەندە بولغان قۇدرەت بولسا مەندە،
يۆتكەپ تاشلار ئىدىم تاشنى مۇشۇدەمدە!...
تورغايىنىڭ بۇ سۆزلىرىگە قىلماي پەسەن،
ئۆز يولىغا كەتتى ئارقار توڭلۇق بىلەن!

(2)

كەچقۇرۇندا شۇ يول بىلەن ئۆيگە قايتىپ -
كېلەر ئىمدى ئارقار ئېغىر ئويغا پېتىپ.
توساتتىنلا ئولجا ئىزلەپ مۆكۈپ تۇرغان،
قارا ئېيىق توستى ئۇنى، سالىدى چۇقان.
كۆردى ئارقار، قاچتى ئوقتەك بەرمەي تۇتۇق،
قوغلاپ كەلدى ئېيىقمۇ تېز ئىز باستۇرۇپ،
جەھلى بىلەن يۈگرەپ ئارقار يېراقلىشىپ،
قۇتۇلۇشقا ئاز قالغاندا بەلدىن ئېشىپ،
يولنى توسۇپ ياتقان تاشنى قالدى كۆرمەي،
يۈگرەك پۈتى تەڭدى ئاڭا، سۇندى ھەي - ھەي!
" ۋايىجان!... دىدى، گۈپ يىقىلدى جايىغا،
كۆز ئالدىغا كەلدى شۇ چاغ تورغاي دەررۇ.
دىدى: " ئىست! ھەق سۆزۈڭگە قىلماي پەسەن،
دانا تورغاي، تاكالىشىپ سېنىڭ بىلەن؛
بىلىپ تۇرۇپ مەن يوقاتماي بۇ ئاپەتنى،

ئۆز جېنىمىغا تاپتىم مانا ھالاكەتنى!
دېمەك، توغرا دالالەتكە كۆنىمىگەننىڭ -
ئۆمرى مەندەك كۆتەي ئىكەن (ئىپرەت ئېلىك)....
شۇ سۆز بىلەن بېشى ئۇنىڭ تۆۋەن چۈشتى،
موك تۇتۇلدى ئاچ ئېيىققا، كۈنى توشتى.
"ئاخماقنىڭكى ئەقلى كېلەر چۈشتىن كېيىن"
دېگەن تەمسىل قالغان ئىمىش ئەشۇ ئىشتىن.

يەتتە باشلىق ئېيىق

يەتتە باشلىق، بىر تەنلىك ئېيىق ئوۋغا ماڭغاندا،
ئۇخلاپ ياتقان بۇغىچاق ئۇچراپ قالدى ئورماندا.
دېدى شۇئان بىر بېشى: - بۇنى دەرھال تۇتۇپ بىز،
مەشەدىلا ئۆلتۈرۈپ مەززە قىلىپ يەيلى تېز."
"ياق بولمايدۇ! - دەپ سەكرەپ قوپتى يەنە بىر بېشى،
بۇ يەردىلا يەۋەتسەك بولماس بەك كۆپ پايدىسى.
ھىلى ئىزلەپ كەپ قالار بەلكىم بۇنىڭ ئانىسى،
(ئانىسىغا ئەگىشىپ ئاچسى يا ئاكىسى).
شۇڭا دەرەخ كەينىگە مۆكۈپ تۇرۇپ بىز دەرھال؛
كەلگىنىدە بەرنى تۇتۇپ يەيلى بىمالال"
"قوي بۇ ئاقماس گېپىڭنى! - دېدى قىلىپ رەت بىر باش،
ھازىرقىسى غەنىمەت، ماڭا قۇلاق سال ئاداش.
بۇ بۇغىنى تىرىكلا تۇتۇپ ئۆيگە يانايلى،
كاۋاپ قىلىپ يەپ تازا تويۇپ ھوزۇر قىلايلى.

بۇ يەردىلا يەۋە تىسەك، قايتىپ، ئۆيگە بارغىچە،
 چۈشۈپ قالار قوساقتىن، بولماس لەززەت ئۆزگىچە...
 شۇ يوسۇندا يەتتە باش تۈزۈپ يەتتە خىل پىلان،
 بىر - بىرىنى قىلالماي قايىل، سالىدى راس چوقان.
 ئۇخلاۋاتقان بۇغىچاق ئاڭلاپ ۋاراڭ - چۈرۈڭنى،
 قاچتى چۈچۈپ ئويىنىپ ئالدى چەتكە ئۆزىنى.
 بىر تەندىكى يەتتە باش بىرلىككە ھىچ كېلەلمەي،
 تەييار تۇرغان ئۆلجىنى قولدىن بەردى يىيەلمەي.
 دىمەك، بىرلىك بولمىسا ھەر قانداق ئىش - ھەركەتتە،
 ئۆتەر ھايات كۆڭۈلسىز، نەتىجىسىز - ئەلۋەتتە!

سۆۋەت بىلەن ئېيىق

كىشىلەرنىڭ يوغان - يوغان سۆۋەتلەرگە -
 مال قاچىلاپ، قاتراپ تەرەپ - تەرەپلەرگە؛
 سودا - سېتىق قىلغىنىنى ئېيىق كۆرۈپ،
 ئۆزىچە بىر "ئېقىل" تاپتى خىيال سۈرۈپ.
 دىدى: " بەللى! كۆرىۋالدىم بۇنى ئوبدان،
 سۆۋەت ئالاي بازارغا مەن بېرىپ، چاپسان.
 سۇ ئىچكىلى ماڭغىنىمدا يۈدۈپ بېرىپ،
 ئۇنىڭغا سۇ قاچىلاپ مەن كەلسەم يېنىپ؛
 ئۇسسۇغاندا ئىچمەمدىن ئۆيدە يېتىپ،
 كۆلگە نەچچە قاتراپ يۈرمەي، زوققا پېتىپ!؟"
 شۇ خىيالدا بازارلارنى ئېيىق كىزىپ،
 سېتىۋالدى چوڭ بىر سۆۋەت (ئىزلەپ، تېپىپ).

ئاغزى يېتىپ قۇلەنغا، قايتىپلا ئۇ،
سۇ كەلتۈرۈرمەك بولۇپ چاپتى كۆلگە دەررۇ.
كۆلگە بېرىپ، سۆۋىتىمنى چۆكۈرۈپلا،
قاشقا تارتتى سۈنى پەۋەس "تولدۇرۇپ" لا.
بىراق، كۆلدە سۇغا "تولغان" ئەشۇ سۆۋەت،
قاشقا ئالسا چىقار ئىدى قۇرۇق پەقەت.
تەكرارلىدى نەچچە رەت ئۇ مۇشۇ ئىشنى،
توختۇتالماي سۆۋەتتە سۇ، قىلدى كەچنى.
تەلۋىلىكى تۇتۇپ،

ئاخىر غەزەپلىنىپ،

كىملىرىنىدۇ تىلىمغانچە كەلدى يېنىپ.

پاراسەت ھەم ئەقلىنىڭكى كەلمىگىدىن،

ئالامىدى ئىپتىق ھوزۇر ئەمگىگىدىن.

قارىغۇلارچە دوراشتىن ئۇ تارتىپ زىيان،

چەكتى ھەسرەت،

بولدى ھالى بەتەر يامان...

لاچىن بىلەن قۇزغۇن

"ئېغىر كېسەل بولۇپ يېتىپ قايتۇ لاچىن"

دىگەن خەۋەر كەڭ ئورمانغا تاراپ بىردىن؛

جەلپ ئەتتى ئۇچار قۇشلار دىققىتىنى،

كۆپلىرىنىڭ قوزغاپ ئەندىش - ھەسرەتىنى.

تاڭ سەھەردىن كۈن پاتقۇچە ئۇلار كېلىپ،

لاچىندىن ھال سوراشتى، كۆپ مەدەت بېرىپ.

چىن كۆڭلىدىن تىلەپ ئاڭا مەلەپم - شىپا،
 ياخشى تىلەك - ئارزۇسىنى قىلدى چاكا.
 لېكىن قۇزغۇن ئاڭلىغاندا بۇ خەۋەرنى،
 قالتىس خۇشال بولدى تاپقان كەبى زەرنى.
 بىلىندۇرمەي ئۈمۈ لاچىن تۇرغان يەرگە -
 كەلدى، ئەتەي چۆككەن بولۇپ ئېغىر غەمگە
 كۆرۈپ بىتاپ لاچىننى ئۇ مۇشكۈل ھالدا،
 ئۇزۇن تۇرماي قايتتى دەرھال ئارقىسىغا.
 سوغۇق كۈلكە چاقناپ قىيىمىق كۆزلىرىدىن،
 زەھەر خەندە نىيەت تامدى سۆزلىرىدىن،
 دىدى: "ئاخىر مۇرادىغا يېتەر بولدۇم،
 بۇ ئەبلەختىن قۇتۇلۇپ شات كۈلەر بولدۇم.
 ئورمانلىقتا ياشىغۇچى ھەممە قۇشلار،
 مېنى كۆزگە ئىلماي ئاڭا قويۇپ باشلار؛
 لەختە - لەختە قان قىلغاننى يۈرىگىمنى،
 ئاشۇرغىلى قويماي ئىشقا تىلىگىمنى.
 دىمەك، لاچىن كېسەللىكتىن كەتسە ئۆلۈپ،
 قارىمامدۇ ئامەت دىگەن ماڭا كۆلۈپ؟!
 لاچىننىڭكى ئورنىغا مەن بولۇپ ئىگە،
 قىلمامدىمەن پىشىۋالدىق ھەممىسىگە؟!"
 شۇ سۆز بىلەن ئۆز - ئۆزىنى قۇزغۇن ئالداپ،
 ھېقەنلاشتى ئۈگىسىغا كۆڭلى يايىراپ،
 سەزمەي قالدى،

ئۇنى كۈتۈپ مۆكۈپ تۇرغان -
 خۇۋچى ئۈزدى قوش ئاتاردىن ئوقنى شۇئان.

كۆپ يېقىلدى قوزغۇن، قانغا يېتىپ ئۆلدى.
شۇم خىيالى كۆپۈكتە كلا بەربات بولدى...

قانلىق ساۋاق

(1)

بىر جۈپ كىمىك ئورمانلىقنى ئارىلاپ -
كېتىۋاتقان مەزگىلدە ئالدىراپ:
تاغ باغرىدا يېتىپ قالغان بۆرىگە،
دۈچ كەلدى - دە، تولدى ئەندىش كۆڭلىگە -
ئېھتىياتتا قاراپ تۇردى بىر نەپەس،
ھۇشسىز ياتار ئىدى بۆرى، بېشى پەس.
ئارقا پۈتى چورتلا ئۈزۈپ تاشلانغاچ،
ئازاپلىنىپ يىغلايتتى ئۇ بى ئىلاج.
لىۋى تىترەر، ئېتالمايتتى سۆزىنى،
ئىگىرار ئىدى،

ئاچالمايتتى كۆزىنى -
زەخمىسىدىن قېنى ئۈزۈمەي ئاقاتتى،
ھالسىزلانغان پېتى لايدەك ياتاتتى.
بۇنى كۆرۈپ ئەركەك كىمىك غەزەپتە،
دەرھال ئېلىپ قولغا تاش نەپرەتتە:
مىجىپ تاشلاپ بۆرىنىڭكى بېشىنى،
تامام قىلماق بولدى ئۇنىڭ ئىشىنى.
چىشى كىمىك بۇ ھالەتنى كۆرۈپلا،

تۈستى ئۇنى دەرھال يۈگرەپ بېرىپلا.
 دىدى: " تەگمە، ئۆلەر ھالدا ياتار ئۇ،
 زەربەگىسىزمۇ قارا يەرگە ياتار ئۇ.
 تىرىك قالدى دىگەندىمۇ بۇ پاسىق،
 قىلالمايدۇ بۇرۇنقىدەك ئىپلاسلۇق.
 ئايرىلىپتۇ چۈنكى ئۇ بىر پۈتمىدىن،
 ئويلا، نە ئىش كېلەر ئۇنىڭ قولىدىن؟
 يۈر، كېتەيلى، ئارامغا قوي ئۇنى،
 تۆكۈر بولۇپ كۆرسۈن غەمدە ئۆزىنى..."
 بەرھەم بېرىپ ئەركىمىنىڭ پەيلىگە،
 توسۇپ، كۆندۈرۈپ ئۆز مەيلىگە؛
 چىشى كىيىك چورسىنى ئەپ كەتتى،
 ئۆز پىكىرىنى شۇ يوسۇندا دەپ كەتتى.

(2)

بۇ ئىش بولۇپ، بەش ئاي ئۆتۈپ ئارىدىن،
 چىقتى بۆرە كىيىكلەرنىڭ يادىدىن.
 مەلۇم كۈنى چىشى كىيىك سۇ ئېلىپ -
 كەلمەك بولۇپ تاغ تەرەپكە يول سېلىپ؛
 چىقىپ كەتتى، قالدى ساقلاپ ئەركىمى،
 نىمىشكىدۇر تىت - تىت بولۇپ يۈرىگى.
 ئوتتى بىر چاغ، ھەمىيىدىن يوق خەۋەر،
 باقتى يولغا، تەشۋىشلىنىپ شۇ قەدەر.
 يەتمىگەن ئۆي - يېتىپ ئۇنىڭ يادىغا،
 چارماق بولدى ھەمرايىنىڭ ئالدىغا.

كەلگەندە يول بېسىپ تاغ تۇۋىگە،
بىر پاجىئە چۈشتى دەرھال كۆزىگە.
كۆز ئالدىدا تۆكۈر بۆرە يارىنى،
بېسىپ يەرگە، ئېچىپ ئىچى - باغرىنى؛
يەۋاتاتتى مەزە قىلىپ بەھۇزۇر،
كۆزلىرىدىن ئۇچقۇندايتتى كۆكۈش نۇر.
تونۇپ كىيىك ئەشۇ توكۇر بۆرىنى،
يىغلىۋەتتى توختۇتالماي ئۆزىنى.
دىدى: "جۇرام، بولۇپ ئۆزۈڭ ئەقلى كەم،
ھەق - ناھەقنى، دوست - دۈشمەننى قىلماي پەم
تاشلاتقۇزۇپ تاشنى مېنىڭ قولۇمدىن،
ساقلىغاننىڭ بۇ توكۇرنى ئۆلۈمدىن.
شۇ قىلمىشنىڭ بەدىلىگە سېنى ئۇ،
تۇتمۇيلىپ مۇشۇنداق يەپ كەتتىمغۇ؟!
ۋاھ سىرتا! ياۋنى سەندەك كىمەرسە،
كۆرۈپ ئاجىز، خار چېغىدا تەۋرەنسە؛
تېخى ئاڭا مېھرىۋانلىق بىلدۈرۈپ؛
ئىچ ئاغرىتسا ئۆلۈمنى كەچۈرۈپ؛
ساڭا ئوخشاش دەھشەت بولۇر ماماتى،
قۇچار قانلىق ھالاكەتنى ھاياتى.
بولسىمۇ گەر دۈشمەن قانچە ئاجىز، خار،
ئەيلەش كېرەك ئىدى ئۇنى گۇم، تار مار...
چۈشەنمەي بۇ ھەقىقەتكە، بەرمەي تەن،
ئۆز جېنىڭغا زامىن بولدۇڭ جۇرام سەن!....."

تامام قىلىپ كىيىك شۇنداق سۆزىنى،
ھەسرەت بىلەن ئالدى چەتكە ئۆزىنى.

تۈلكىنىڭ ھىلىسى

تۈزۈق ئىزلەپ كېتىۋاتقان تۈلكىگە،
گۆش ئۇچرىدى چىغىر يولىنىڭ ئۈستىدە.
شولگە يىلىرى ئاقتى، نەپسى تاقىلداپ،
بېتىملاشتى گۆشكە شۇئان ئالدىراپ.
بىراق، بىر ئىش چۈشكەندە كىلا ئېسىگە،
نەچچە قەدەم شوخشىدى ئۇ كەينىگە.
«دىدى: «توختا، گەر بولمىسا بىرەر سىر،
گۆش تۇرامدۇ يول ئۈستىدە؟ (قىل پىكىر).
ئوۋچى قەستىلەپ قاپقان قۇرغان بولمىسۇن،
ئالداش ئۈچۈن گۆشنى قويغان بولمىسۇن.
شۇنغا ئالدىن بىلىپ ئىشنىڭ تەھتىنى،
ئاندىن گۆشنى يەيچۇ، تېتىپ تەھتىنى...»
شۇ خىيالدا ئەككار تۈلكە ئارقىغا -
يېنىپ، يەنە نەزەر سالدى ئالدىغا.
كۆردى دالا مۇشۇگىنى يېراقتىن،
يۈگرەپ باردى قېشىغا ئۇ بۇياقتىن.
«دىدى دالا مۇشۇگىگە: «ۋاي دوستۇم،
ۋاقتىدىلا تاپتىم سېنى، خوش بولدۇم.
بىر پاقلىنى يەپ بولالماي، مەن كۈتۈپ -
قۇرغان ئىدىم سېنى قالار دەپ ئۆتۈپ.»

رىسقىڭ بار كەن ئۈلگۈرۈپلا كەلدىڭ دەل،
 نېسىۋەڭنى يەۋال بېرىپ، كەل، كەل، كەل!.....
 سۆزلەپ شۇنداق، يالغان كۈلۈپ قۇۋۇ تۈلكە،
 باشلاپ كەلدى مۈشۈكنى گۆش تۇۋىگە.
 كۆرۈپ گۆشنى، چىشلەپ مۈشۈك سۆيىمىنىپ-
 تارتىشىغا چىقتى قاپقان ئېتىلىمىپ؛
 بوغدى دەرھال ئۇنى قاماپ گېلىدىن،
 دەھشەت ئاغرىق ئۆتتى ئۇنىڭ جېنىدىن.
 تۈلكە گۆشنى ئالدى چىشلەپ ئاغزىغا،
 پەرۋا قىلماي كېلىپ قاپقان ئالدىغا.
 زارلاپ ياتقان مۈشۈككە ئۇ قارىماي،
 سالىدى يانغا نەزەر، ئىزلەپ خىلمۇتە جاي..
 غورۇ چاتقال كەينىگە ئۇ بېكىتىپ،
 يىمىدى گۆشنى ھوزۇرلىنىپ- شاتلىنىپ.
 دىمەك دالا مۈشۈككە ھالاكەت
 بېغىشلاشتىن كۆردى تۈلكە مەنپەئەت.
 ئىشەنگەچكە سىنالمىغان تۈلكىگە،
 يەتتى ئاپەت مۈشۈكنىڭكى ئۆمرىگە!

دەلبەر قەييۇم

دەلبەر قەييۇم 1958 - يىلى قەشقەر شەھرىدە خىزمەتچى ئائىلىسىدە تۇغۇلغان، ھازىر «قەشقەر ئەدەبىياتى» نىڭ مۇھەررىرى بولۇپ ئىشلەۋاتىدۇ.

ئۇنىڭ تۇنجى شېئىرى 1980 - يىلى «قەشقەر گېزىتى» دە ئېلان قىلىنغان. شۇندىن بۇيان شائىرە نىڭ بىر قىسىم لېرىك شېئىرى، بالادا ۋە ھىكايىلىرى ھەر قايسى گېزىت، ژورناللاردا ئېلان قىلىندى. ئۇنىڭ ئاپتونوم رايونىمىزدىكى ئايال ئاپتورلارنىڭ ئە-

سەرلىرىنى ئاساس قىلىپ تۈزگەن «سوت ئۈستىدە» ناملىق ھىكا-
يىلار توپلىمى 1984 - يىلى مىللەتلەر نەشرىياتى تەرىپىدىن نەشر
قىلىندى. «تامچە» ناملىق شېئىرلار توپلىمى پات ئارىدا كىتاپ-
خانلار بىلەن يۈز كۆرىشىدۇ. ئۇ، ھازىر ئۆزىنىڭ «ئانا» ناملىق
ھىكايىلەر توپلىمى ئۈستىدە جىددى ئىشلىمەكتە.
دىلبەر قەييۇم جۇڭگو يازغۇچىلار جەمئىيىتى شىنجاڭ شۆبە-
سىنىڭ ئەزاسى، قەشقەر ۋىلايەتلىك ئەدەبىياتچىلار جەمئىيىتىنىڭ
ھەيئەت ئەزاسى.

تاڭ ئالدىدىكى چولپان

(بالادا)

قانات بېغىشلاپ خىيال قۇشۇمغا،
چىققانتم سەھەر ساياھەت قىلىپ.
چۈمۈلدى قەلبىم شېرىن بىر ھىسقا،
كۈزەل ھاياتتىن ئىلھاملار ئېلىپ.

كۈللەر يەلپۈنۈپ سالام بېرىدۇ،
سۇلار ۋىلىقلاپ تاتلىق كۈلىدۇ.
نەغمىچى قۇشلار ئەگىپ بېشىمدا،
يېقىملىق سايىراپ چۈرۈقلىشىدۇ.

ئانا تەبىئەت نەقەدەر كۈزەل،
ئېيتقۇم كېلىدۇ شاتلىنىپ غەزەل.

ئاڭلايمەن گويا زىمىندىن سادا:
"ئىنسان مېھنىتى ھەممىدىن ئەۋزەل!"

بىردىنلا ئەتراپ نۇرغا چۈمۈلدى،
ئۇندا بىر نۇرلۇق سما كۆرۈندى.
ھاياجان ھىسى ئويغۇنۇپ دىلدا،
دولقۇنلاپ يۈرەك، قەلبىم سۆيۈندى.

— لۇتپۇللاغا بۇ؟— دەۋەتتەم شۇئان،—
مەرھابا ئۇستاز ئى ئېمىز مېھمان!...
— ياخشى تۇرامسىز بەختىيار سىڭلىم؟
مەنمۇ ساياھەت قىلىشچۈن چىققان.

يولسىمىز بىر ئىكەن، ئارزۇيىمىز ھەم،
بولۇپتۇق بۈگۈن ساياھەتتە جەم...
دىدى سۆز باشلاپ كەچەرمىشلەردىن،
يانمۇ - يان بىرگە تاشلىدۇق قەدەم.

× ×

لۇتپۇللا دەيدۇ مېنىڭ ئىسمىمنى،
دۇنياغا كەلدىم ئىلى - نىلقىدا.
ئاتام بىلىملىك بىر دىخان ئىمدى،
كۆيۈپ - پىشاتتى ئىلىم ئىشىقىدا.

تىل تۇمار بىلىپ قىلاتتى زىكىر،
لۇتپى، ناۋايى، مەشرەپ... نامىنى.

دەيتتى ئۇ ماڭا: "ئىنسانلار ئۈچۈن
گوناهتۇر ئۇنتۇش نىسەپ-زاتىنى."

ئائىلەمدە مەن چىقاردىم ساۋات،
ئاتام مۇڭدىشىم، سىردىشىم بولدى.
مومامدىن ئاڭلاپ ساماۋى چۆچەك،
بالىلىق قەلبىم ئۈمىتكە تولدى.

ھېلىمۇ ئېنىق ئېسىمدە، بىر كۈن،
"ئوغلۇم لۇتۇن، دەپ چاقىردى ئاتام،
ئۇلۇغ لۇتپىنى ھۆرمەتتە ئەسلەپ،
'لۇتپۇللا، قويدۇم ئىسمىڭنى بالام."

شۇڭا ئۈمىدىم: ئىسمىڭغا لايىق،
ئوغلانم بولساڭ رازىدۇر ئاتاڭ.
ۋە تەننى ئەلنى چېنىڭدەك بىلسەڭ،
سۆيۈنۈپ كېتەر سۈت بەرگەن ئاناڭ.."

ئاتام سۆزلىرى قەلبىم تۆرىگە،
ئۆچمەس نەقىشتەك ئورنۇشۇپ كەتتى.
گۈزەل يېزامنىڭ، قوينىدا ئۆسۈپ،
يېشىمىمۇ مانا يەتتىمگە يەتتى.

دوستلىرىم بىلەن باشاق تېرەتسىم،
ئاڭلايتتىم دەرتلىك ناخشا-قوشاقلار.
ئاچلىق، يوقسۇزلۇق، كۈلپەت دەردىدىن،
ئۆلۈپ كېتەتتى سەبى بوۋاقلار.

كاللامنى دائىم چىرماپ ئالاتتى،
غەلىتە بىر خىل چىگمىش خىياللار.
قىسمەت ئەزەلدىن تەتۈر باقامدۇ؟
يەنە يوقسۇلنى باسسا قىيانلار...

ئىشلەيدۇ ئۇلار ھالال تەر تۆكۈپ،
ئانا ئۇرۇقچى، قىزى سۆرەمدە.
توشۇپ بېرەتتىم مەندۇ سۈزۈك سۇ،
سوغا ئۆتكۈزگەن ئەپكەش مۈرەمدە.

ئەنە شۇ چاغنىڭ يالدامسى بوپ،
ئورنىدى دىلغا چىڭ "كۆكلەم ئىشقى".
ئۇنىڭدىن باشقا "دىخنىمىغا" دەپ،
باغلانغان ئىدى يۈرەكنىڭ رىشتى.

ئون بىر يېشىمدا ئىلىغا كەلدىم،
شېئىرىي ئىشتىياق ئۆزىگە تارتتى.
كۈزەل كىلىچەك - ئۇلۇغۋار غايە،
يەلكەمگە ئېغىر يۈكلەرنى ئارتتى.

ئابدۇللا توقاي، ھادى تاختاشلار،
ئىجادى يولدا ئۇستازىم بولدى.
پوشكىن ھەم بايرون شېئىرلىرىدىن،
قەلبىمگە شىرىن شەرىپەت قۇيۇلدى.

قانائەت چىقىرىپ ئۇچۇما بولدۇم،
كەزدىم ۋە تەننى تاغ - دالا ئارا.

قايناق ئۈرۈمچى شەھرىگە كېلىپ،
زورىيىپ قالدى قەلبىمدە يارا.

چۈنكى، ياپوننىڭ ئىمپىرىيەسى چاڭگىلى،
سوزۇلغان شۇ چاغ گۈزەل زىمىنىغا.
قەرۋ-غەزەپتىن ياتىرىغان سادا،
تايلىغان ئىدى ئۇلۇغ ئېقىمغا.

چىن تىيەنچۈ بىلەن ماۋزېمىنلارنىڭ
ئىشى مەدەتكار يۆلەكچى بولدى.
لىن جىلۇ كېلىپ ياپونغا قارشى
بىرلىككەپ ئۈچۈن باشلامچى بولدى.

مانا شۇ يىللار مېنىڭ ئىجادىم،
«تۈنلەرنى يېرىپ ئىزلارنى باسقى»
«يىللارغا جاۋاپ»، «مۇھەببەت نەپرەت»
ھەم «سامساق ئاكام قايناپ» مۇناشى.

«لېنىن شۇنداق ئۈگەتكەن» بولغاچ،
«كۈرەش قىزى» مۇ يېتىلىپ قالدى.
«چىمەن بىلەن پالۋان» تەڭ تۇرۇپ،
كۈرەش تۇغىنى قولغا ئالدى.

ئەنە! «چوڭ كۈرەش قوينىدا» ساغلام
ئۆسمەكتە «جۇڭگو پارتىزانلىرى».

ھاۋا بۇلۇتلۇق، شىۋىرغان - سوغۇق،
دەريا شاۋقۇنى ئەلەملىك بوغۇق.
خۇددى گۆرىستان خارابە يېزا،
ياتار جەسەتلەر كۆزلىرى ئوچۇق.

مۇنبەت ئېتىزلار، ۋەيرانە ئۆيلەر،
يېشىل جاڭگاللار، چېكى يوق سايلار.
ئىگىزدە تۇرۇپ تەلمۈرەر شۇنچە،
سىرداشلىرىغا ئوماق يۇلتۇزلار.

ھەر كىم كۆڭلىدە بىرلا ۋەتەن بار،
ئىس - تۈتەك ئىچىرە باسماقتا ئالغا،
بوۋاي - مومايلار ھەتتا بالىلار،
نەپرەت ئوقىنى ئاتماقتا ياۋغا.

كۆرەشچان يىللار تۇغدى باھادىر،
قايىناق كۆرەشنىڭ پالۋانلىرىنى.
بېزىدى ئۇلار ئالتۇن ھەل بىلەن،
بۈيۈك تارىخنىڭ ۋاراقلىرىنى.

جەڭگىۋار بۇيرۇق چىقاردى رەيھان،
مارت شامىلىغا شۇنداق جاراڭلىق.
ئۇ دىدى: توختا! پۈتۈن دۇنياغا،
ئېلىپ بار ئۇيغۇر قىزىدىن يارلىق!

چېلىشۇن دۇنيا خوتۇن - قىزلىرى،
ئەركىن، ئازاتلىق تاڭلىرى ئۈچۈن.

فاشىستلار گۇمران بولسا جاھاندا،
شۇندا ئايىماي نۇرىن تۆكەر كۈن.

“يانار تاغلار” مۇ ياندى غەزەپتىن،
ھىندى، ئىسپاندىن كەلگەچكە پەريات.

يوللاپ ئازاتلىق تويى چىن سالام،
ددى: زالىملار بولغۇسى بەربات.

زۇلۇم تېخىنى ئاغدۇرۇش ئۈچۈن،
يالقۇنلۇق كۈرەش قاينار زىمىندا.

قان تامغان ھەر بىر ماكاندا چوڭقۇر،
قايناملار ھاسىل بولماقتا يەنە.

زىندان، دارلارغا قاراپ غەزەپتە،
يانار تاغلارمۇ ئوتلار ئاچىدۇ.

قارا داغلارغا قاراپ غەيرەتتە،
ئۇلۇغ ئوكيانمۇ دولقۇن ئاتىدۇ.

ئەشۇ چاغ مەنمۇ “ۋەتەن ئەلا” دەپ،
زۇلۇم، غەۋغاغا تۇردۇم تابىل.

ئىپىلىس ياپونغا، ۋەھشى گېتلىرغا،
قارشى كۈرەشكە ئاتلىنىپ دادىل.

لېنىن ئاتىمىز ئۈگەتتى بىزگە:
“ئىزىلگۈچىلەر بىرلىشىڭلار!” دەپ؛

ئەر كىن، مۇستەقىل ھۆر ھايات ئۈچۈن،
قەيسەرلىك بىلەن كۈرىشىڭلار دەپ.

لېنىن تۇغىنى باشلامچى قىلىپ،
ماڭدۇق كۈنسىرى ئالغا ئىنتىلىپ.

«يىللارغا جاۋاپ» يوللىدى خەلقىم،
تارىخ بېتىگە ئۆچمەس ئىز سېلىپ.

بىراق، شىك شىسەي ھەددىدىن ئاشتى،
ئىلغار كۈچلەرنى قىردى تۈركۈملەپ.

قاپلىدى كۆكنى قاپ-قارا بۇلۇت،
بوغار نەپەسنى تۇمان تۆمەنلەپ.

يىللار بەزىدە گۆرەڭلەپ كېتەر،
قېرىتتىم كۈرمىڭ يىگىت-قىزنى دەپ.

بىراق باتۇرلار جاۋاپ بېرىدۇ:
«قىرىتالمىغايسەن نەسلىمىزنى!» دەپ.

ئۇزاتتى مېنى ئەنە شۇ يىللار،
قايناق شەھەردىن ئاقسۇ دىيارغا.

سۆيدى يۈزۈمنى «جەنۇپ شامىلى»،
ئۆۋەت يەتتى دەپ ئەندى باھارغا.

قىلدىم بۇ يەردە كۈرەش مۇنبىرى-
«ئاقسۇ گېزىتى» مەخسۇس بېتىمى.

«قاينام ئۆركىشى» ياسىدى دولقۇن،
ئاڭلاپ نىمىشپەت ئۇستاز ئېتىمى.

بىلال ئەزىزى، مۇنبىردىن خوجا،
بىرلىكتە قۇردۇق يېڭى تەشكىلات.

«تاھىر - زۆھرە» لەر بېيىتتى سەپنى،
قوشۇلدى يەنە «شىرىن ۋە پەرھات».
ئەزەلدىن ھىچ ئىش بولمىغان ئاسان،
سەپ ئىچرە پەيدا بولدى بىر خائىن.
باستى يەلكىنى قايغۇ تاغلىرى،
باغلار خازانغا تولدى كۈنساين.
تەڭداشسىز ئېزىز ۋە تەن باغرىدا،
كۆرمىدى خەلقىم باھار ۋە سىلمى.
زىمىننى تۈگەل قاپلىغاچ يانتاق،
كۆرگىنى بولماس گۈلنىڭ ئەسلىمى.
شۇلار قاتارى مەنمۇ چىن ئاشق،
بولدۇم باھارنىڭ شاماللىرىغا.
«قاينام ئۆركىشى» بولغۇم كېلىدۇ،
شاقىراپ چۈشكەن تاغ سۇلىرىغا.
«ياشماق ئۈچۈن كۈرەشمەك لازىم»
خىتاپ قىلاتتىم ئۆزۈمگە دائىم.
كۆرەشسىز بەخت - سائادەت بولماس،
كۈرەشمە بولۇر جەننەتتە جايم.
چۈنكى پەرھاتمۇ شىرىن ئىشقىدا،
بىستۇن تېغىنى قازغانغۇ ھارماي.
ئادالەت ئۈچۈن ئاتىدىم جاننى،
شۇڭلاشقا ماڭدىم بۇ يولدا تايماي.

«خىيالچان تىلمەك» بولدى ھەمرايم،
تىلمەدىم ئالى ئىستەك - تىلمەكلەر.
جەڭگىۋار، چۇشقۇن ھالەتتە تۇردى،
كۈرەش ئۈچۈن دەپ تۈرگەن بىلەكلەر.

لەززە تىلىك خىيال قوينىدا باقسام،
كۆرۈندى ماڭا رۇشەن بۇجەكلەر.
جانان تولغىنار ئۇيقۇدا يېتىپ،
ئاشىغى ئۈچۈن ئوچۇق رۇجەكلەر.

ئىدىم ئەزەلدىن خىيالچان يىگىت،
ئۆرتىگەچ سۆيگۈ - ئىشقىم يۈرەكنى.
سۆيگۈ دېڭىزىدا مەن قاينام تۇرسام،
قانداقمۇ قاناي ئېچىپ كۆلچەكنى؟!

ئۈچ ۋىلايەتنىڭ زەپەر مارشىغا،
قوشۇلماقنى بەك ئاررۇ قىلاتتىم.
ۋەتەنگە باھار ئاچسا كەڭ قۇچاق،
لاچىندەك كۆكتە پەرۋاز قىلاتتىم.

ئاڭلىنار مانا ئۇلۇغ قوشۇننىڭ،
غەلبە ساداسى سېپىل سىرتىدىن.
ئەسە بېلىشىپ جاللار كومىندالىڭ،
چىقاردى قانلىق تىغىنى قىمىدىن...

ياش غۇنچە گۈلۈم ئېچىلماي تۇرۇپ،
كەتتىم ئۇ ئالەم قوينىغا ئۇزاپ.

كۆردۈم ئۆزۈمنى جەننەتتە تۇل مەن ئا -
ئارا خۇشپۇراق گۈللەرنى پۇراپ.

بىلىگۈم كېلىدۇ ئازات ۋە تەننىڭ،
بېسىپ ئۆتكەن شۇ مۇساپىسىنى.
يۈرگۈم كېلىدۇ ئېزىز ئەل بىلەن،
ئايلىنىپ ئېلىم تاغ - دالاسىنى.

شۇ مەقسەت بىلەن چىققان تىم بۈگۈن،
ئۇچراپ قالدىڭىز بۇ يولدا سىڭلىم.
سەپەردە ھەمرا بولۇپ سىزگە مەن،
كەچمىشلىرىمدىن ھىكايەت قىلدىم...

× ×

ئاڭلاپ شائىرنىڭ ئوتلۇق سۆزىنى،
ھايان بىلەن تىكىلدىم ئاڭا.
جاۋاپ كۈتكەندەك سۆزىگە شائىر،
تەبەسسۇم بىلەن قارىدى ماڭا.

دېدىم ئۇنىڭغا جاۋابەن مۇنداق:
— سۆزىڭىز نەقىش بولدى دىلىمغا.
ھۆرمەت تۇيغۇسى ئىلىكىگە ئېلىپ،
سۆزدىن ئۇنچىلەر تىزدىم تىلىمغا.

تاڭ ئالدىدىكى نۇرلۇق چولپان دەك،
چاقنىغان تىمىڭىز شۇ چاغ سامادا.

تېلىغا ئېلىنىپ كەلدى نامىڭىز،
خەلقىم قەلبىدىن چىققان سادادا.

ئانا تۇپراقتا بىخ سۈرۈپ ئۆنۈپ،
غۇنچە گۈلىڭىز تولۇق ئېچىلدى.
ئۇنىڭ ئىپادەك خۇشپۇراقلىرى،
ساپ ھاۋا بىلەن ھەريان چېچىلدى.

قىزاردى يىللار تارىخ ئالدىدا،
چۈنكى بويىنىدا بولغاچقا ئىزلار.
سىزنى خەلقىمگە ئەسلىتىپ تۇردى،
ئالتۇن نۇر چاقناپ تۇرغان شېئىرلار.

ئىمجات يىللارنى قېرىتتى، ئاخىر
جاستى نەسىللەر سىز ماڭغان ئىزنى.
غەلبە-زەپەردىن قەۋرە ئۈستىگە،
قويدى گۈلدەستە ياد ئېتىپ سىزنى.

تۆت ياشامق مەمەت قىرىق ئىككىدە،
بولۇپ قالدى ئۇ چىۋەر پاسىبان.
بۇركۈتتەك تۇرار ئىڭىز قىيادا،
مىلتىقنى مەھكەم كۆكسىگە تاڭغان.

شاقىراپ ئېقىپ باھار سۇلىرى،
سېغىنىپ سىزنى سورايدۇ بىزدىن:

ئىنتىزار ئىمدى «قايىنام ئۆركىشى»،
كەلسۇن بىز لەرنى كۆرۈشكە تىزدىن...

× ×

خىياللار ئارا كېلىپ قاپتىمەن،
دولقۇنلۇق دەريا تارىم بويىغا.
دەريادىن سادا كەلدى شاۋقۇنلۇق:
تەييارلىقتا ئەل لوتۇن تويىغا!

1982 - يىلى، نويا بىر.

غەزەللەر

1

جاسارەت تاشتى جىسمىمدىن، سەپەرگە ئىختىيار قىلدىم،
بۆيۈك مەنزىلگە يەتمەككە ئۇلۇغ ئارمانى يار قىلدىم،
ئىرادە تىكلىدىم تاغدەك، شامال بەرمەكچى سۈرئەتنى،
مەگەر باسسا جاپا تاغى، ئېگىلمەسكە قارار قىلدىم.
يېشىل مايسا مۇھەببەتنىڭ كۈچىدىن تاش يارار، بۇ ھەق،
يېگىلمەسلىككە تۇتقۇندىن بۇ ھەقنى تىل تۇمار قىلدىم.
سەپەر سەيلى ئەمەس، دائىم نىمىسپ بولماس خۇشال كۈلكە،
چىدام - غەيرەتنى كۆڭلۈمگە پۈكۈپ دىلدا شۇئار قىلدىم.
مەدەت بەرگەچكە ئەجدادىم كېمىمگە كۈچ قوشۇپ دائىم،
دىلمىنىڭ ئەھدىنى جەزمەن نىشانغا يول ئاچار قىلدىم.
كۆرەلمەس شۇم ھۇقۇش، شەيتان ساراسىم ئىلىكىدە قالدى،

تېخى تۇنجى قەدەم تاشلاپ رەقەمنى شەرەمسار قىلدىم.
ئەمەس سەن سەپتە يىگانە دىدىم، بۆس، ئۆرلىگەن دىلپەر،
زەپەرنىڭ ساھىبى ئۈزرە يۈرەكنى ئىنتىزار قىلدىم.

2

داۋاملىق تاڭ قوياشمدەك جۇلالىق، ساپ-تازا كۆڭلۈم،
ياشامدۇ شوڭلىنىپ جىسىم ئەگەر بولسا قارا كۆڭلۈم.
قۇياش شولىسىنى كۈندۈز چېچىپلا، كېچىسى مۇككەي،
ۋە تەنگە مېھرى-ئىشقىمدىن چاچار شۇلا ۋاپا كۆڭلۈم.
ۋە تەن كۈلكىسى كۈلكەمدۇر، ئېلىم-يۈرتۈمغا مەشۇقمەن،
ۋە تەن-ئەل مىسلى بوستاندۇر، كۈيى بۈلبۈل ناۋا كۆڭلۈم.
دىگەي دىلپەر، ئەجىر قىلغىن ۋە تەنگە بولسامنىڭ ئۆمرۈك،
ۋە تەن گەر بولسا رازى نىچۈك بولغاي رىزا كۆڭلۈم.

3

ئەمەس بەختىم كېيىملەردە ۋە ياخشى يىمەكلەردە،
ئەمەس قەدىم كۆز ئالدىمدا تۇرۇپ ياخشى دىمەكلەردە.
ھەقىقى چىن كىشى بولماق يىمەك-كەيمەك بىلەن بولماس،
تەرنىڭ تۆكسەڭ ھوزۇر شۇدۇر، بىلەرخەلقنىڭ يۈرەكلەردە.
ئەگەر كىم پارچە نان بەرسە، دىسەڭ بەختىڭنى شۇيەمدە،
قاراپ تەڭلەشتۈرۈپ كۆرگىن، سېنىڭ دوستۇڭ كاتەكلەردە.
ھۇقۇش بەختىنى ئىزلەيدۇ باياۋان تۇن قۇچاغدىن،
كۈلەرگەن بىر قونۇپ ئالسا، چىرىك، چوقۇر كۆتەكلەرگە.
ئۆزۈڭنىڭ بەختىنى ئىزلە غۇرۇرنىڭ بىرلە ئەي دىلپەر،
يېتەرسەن ئىجتىھات قىلساڭ چوقۇم كۈتكەن تىلەكلەرگە.

ەن شېئىرىيازسام، ۋە تەننىڭ ھورمىتىگە يازمەن،
 ۋە ماڭا بەرگەن ھاياتنىڭ قىممىتىگە يازمەن.
 ۋە تەننىڭ سۆيگۈسىدىن ئاقىدۇ قايناپ قېنىم،
 ئىلغا بەرگەن راھىتى ھەم لەززىتىگە يازمەن.
 ۋە غەزەلغا نىلىق ماڭا ۋەجدانى بۇرچ، ئىنسانى قەرز،
 ۋە چىنى چىن ئاقلانلار ھەممىتىگە يازمەن.
 ۋە مېنى باتۇر قىلىپ بەردى ھارارەتلىك يۈرەك،
 ۋە سىلى ئۇ باتۇر ئۆزى، شان-شەۋكىتىگە يازمەن.
 ەن كەبى پەرزەنتلىرى كۆپ باغرىغا گۈل تەرگۈچى،
 ۋە كۆرەشچانلارنى تۇققان قۇدرىتىگە يازمەن.
 ۋە ئۇنىڭ شۇم رەقىبى، باردۇر ئۇنىڭغا نەپىرىتى،
 ۋە قوشۇپ غەزەپلىرىمنى نەپىرىتىگە يازمەن.
 ۋە يازمەن دىلبەركى ئىسمىم، تا ئەبەتكە توختىماي،
 ماڭا بەرگەن كۈچ - ئەقىلىنىڭ ئىززىتىگە يازمەن.

ۋە تىنىم باغىڭدا سايراپ، بۇلبۇلى شەيدا بولاي،
 ۋە دەمى يايىراشقا گۈلزارلار ئارا ئاشنا بولاي.
 ۋە سېنىڭ قوينۇڭغا تامغان قەترە يامغۇر تامچىسى،
 ماڭا ئۇخشاش تامچىلارغا قوشۇلۇپ دەريا بولاي.
 ۋە ئېزىز تۇپراقلېرىڭدىن كۈچ ئېلىپ جىسمىمغا مەن،
 ۋە ئىمىپ مېھرىڭ بىلەن تاش يارغۇچى گىيا بولاي.
 ۋە ئىز بېسىپ ئەجداتلىرىم كارۋانىغا زىچ ئەگىشىپ،
 تارىخنىڭ داستانىغا ئۆگمەيدىغان سىيا بولاي.

شەرتىنىم كۈلسەك كۈلەي، قايىخۇك بىلەن ئورتاقلىشاي،
دائىما بىر سەن ئۈچۈن جاننى تىكىپ پىدا بولاي.
شۇم رەقەبىنىڭ كۆكسىگە مەن سانجىلاي خەنجەر بولۇپ،
ساڭا ئاسىنىڭ كۆزىنى قۇيغۇچى ئوقيا بولاي.
دىلىڭنىڭ بارلىغى بىر سەن ئۈچۈن مەنسۇپ ھامان،
شۇڭا ئاجرالمى سېنىڭدىن تا ئەبەت ھەمرا بولاي.

6

سۆيۈملۈك دوستلىرىمغا چىن يۈرەك - قەلبىم ئايان بولسا،
يۈرەكتىن ئۇرغىغان مېھرىم تېشىپ ئاقسا - قەيەن بولسا.
تېرىم تۆكسەم ھېرىقماستىن ئىجات باغىمنى گۈللەشكە،
ھەسەلدەك مەھسۇلى ئەلگە نىمە تىلىك داستىخان بولسا.
تېغىز تەگسە شۇ نېمە تەك رىزالىق بىلدۈرۈپ دوستلار،
ئىجاتقا ئىنتىزار قەلبىم ھەقىقى شادىمان بولسا،
ئىلىم ئىشقىدا مەجنۇندەك باياۋان كەزسە يارانلار،
تايانغىغا مادار بولسام، چاپالمق يول ئاسان بولسا.
بۈيۈك كارۋان ئىزى بويلاپ ئۇلار مەنزىلىگە ئات سالىسا،
ئىملەگىم شۇ، سەپەرلەردە ئېزىز جانى ئامان بولسا.

7

تۇلۇغ ئەجدادىمىز ئەلگە كۈرەشتىن شان ئېلىپ كەلدى،
كۆرەش بىرلە رەقەبىلەرنىڭ يۈرەك - باغرىن تىلىپ كەلدى.
تۆزىگە تىل تۇمار ئەيلەپ چىلىشتا قەھرىمانلىقىنى،
جاھان ئەھلىنى بۇ ئىشتىن تامام قايىل قىلىپ كەلدى.
ئېزىز تۇپراغىنى دائىم مۇقەددەس قىلىمىگاھ ئەيلەپ،

جاھاندا نەكىلا بارسا ۋە تەننى ياد ئېتىپ كەلدى.
 يەكۈنلەپ سەلتەنەت شاھى ۋە خانلارنىڭ ساۋاغىنى،
 بىلىمىنىڭ ھەممىگە قادىرلىقىنى ھەم بىلىپ كەلدى.
 بەختنىڭ ئاچقۇچىنى ئىزلەپ، بىلىمگە ئىشتىياق باغلاپ،
 نەسىللەر كەلگۈسىنى ئۇيلاپ ئۇلۇغ قامۇس يېزىپ كەلدى.
 مۇشەققەتنى بىلىپ راھەت. ھالال تەر ئاققۇزۇپ ئەلگە.
 جاھاننىڭ تۇرىدىن قىممەت ۋە ئورنىنى تېپىپ كەلدى.
 بەختنىڭ پەيزىنى سۈرگەن نەسىللەر شات كۈلۈپ ئەندى،
 ئۇلۇغ ئەجداتى ياد ئەيلەپ جاراڭلىق كۈي قېتىپ كەلدى.

8

غۇنچە لەۋ ئاچتى كۈلەپ مېھرى بىلەن باققاچ ھاۋا.
 قىلدى باغرىن چاك ئېتىپ گۈل بەرگىدە بۇلبۇل ناۋا.
 جۈت - زىمىستان دەھشىتىدىن باغرى قان ئەردى ئۇنىڭ،
 خەستە كۆڭلىگە شىپالىق، دەردىگە تاپتى داۋا.
 بەختىدىن مەمنۇن بولۇپ قونغاندا گۈلنىڭ شاخىغا،
 بولسا گۈل بەرگى خازان كۆرگەيمۇ ئەل بۇنى راۋا.
 چۈنكى گۈلنىڭ ئىشىقىدا مىڭلارچە مەجنۇن دەردىنى،
 چەككىنىگە بەھىساپ شامۇ - سەھەر بولغاي گۇۋا.
 شۇ ۋاپانىڭ نەكسىچە يانسا ئەگەر جەۋرۇ - چاپا،
 ياغدۇرار شىددەت بىلەن ئۆز قەھرىدىن ئاپەت ساما.

ئاي ۋە مەن

بۇ كېچە ئاجايىپ گۈزەل پاك ئىدى،
 مەن يالغۇز يۈرەتتىم دەريانى بويلاپ.
 كۈمۈش نۇر ئىلكىدە ئۇرغۇپ زىلال سۇ،
 ئاقاتتى ناز بىلەن خوشال ئويناقلاپ.

كۆكتىكى نۇرلۇق ئاي دەريادا ئەكى،

شۇ جىمجىت كېچىدە ھەمرايم ئىمى.

قارايتتىم كۆكتىكى سۇدىكى ئايغا،

لەززە تىلىك تۇيغۇلار دىلدارىم ئىدى.

ئاي چۈمەر سۈزۈك سۇ قوينىغا شۇڭغۇپ،

يۈرىگىم چۈمگەندەك تاتلىق خىيالغا.

ئارزۇلار قاينىمى بولغان قەلبىمنىڭ،

دەتكەندەك بولاتتى سىرى ئاسمانغا.

قەلبىمنى ئىلىكىگە ئالغان تۇيغۇنى،

بايقىدى ئېپتىمال ئەشۇ سەزگۈر ئاي.

سۇدىكى جامالى كۈلدى لەۋ ئاچتى،

قارايتتى كۈلكىدە ماڭا ھېچ توپىماي.

دەيتى ئۇ ساڭا ئەي بەختلىك دىلبەر،

بىگانە خىياللار بولالماي سىرداش.

يارىڭنى كۈتمەن بىلىمەن شۇ تاپ،

سەۋىر قىل ئۇ كېلەر ئەنە ئالدىراش.

سەن بىلەن كۆرۈشمىش ئىستىگى ماڭا،

بەر مەكتە ئەلگە كۈچ قوشۇشقا مەدەت.

ۋاپانىڭ گۈلىنى كەلمەكتە تاقاپ،

گۈل ئوخشاش كۈلسۈن دەپ ئېزىز مۇھەببەت.

مەڭگۈلۈك يار تۇتاي دىسەڭ سەن ئۇنى،

ۋە تىنىڭ باغىغا سەنمۇ گۈل ئۈندۈر.

جۈپ يۈرەك سۈيگۈسى ئاقسۇن دەريادەك،

ئېلىڭنىڭ بەختىنى سۈيگۈدەك كۈلدۈر.

تاھىر تالىپ

تاھىر تالىپ 1945 - يىلى قەشقەر يېڭىشەھەر ناھىيەسىنىڭ
يامانىيار يېزىسىدا مەرىپەتپەرۋەر ئائىلىدە تۇغۇلغان.
ئۇ ھازىر «قەشقەر گېزىتى» ئۇيغۇر تەھرىر بۆلمىسىدە
مۇھەررىرلىك قىلىۋاتىدۇ.

ئۇنىڭ تۇنجى شېئىرلىرى 1960 - يىلى «قەشقەر گېزىتى»
دە ئېلان قىلىنغان. شۇنىڭدىن ئېتىۋارەن ھازىرغىچەلىك ھەر خىل

گېزىت-ژورناللاردا ئۇنىڭ كۆپلىگەن شېئىر، ھىكايە، ئوچرىكلىرى ئېلان قىلىندى، «يۇلتۇز چىچەكلىرى» قاتارلىق 3 پارچە شېئىرى خەنزۇچىغا تەرجىمە قىلىنىپ «شىنجاڭ مىللەتلەر ئەدەبىياتى» ژورنىلىدا ئېلان قىلىندى. ئۇ ھازىر «چوكانىيار» ناملىق تارىخىي داستان ۋە شېئىر توپلاملىرى ئۈستىدە ئىشلىمەكتە.

ئۇ، جۇڭگو يازغۇچىلار جەمئىيىتى شىنجاڭ شۆبەسىنىڭ ئەزاسى.

ۋاپا چاققۇسى

(چاتما شېئىر)

— رابىيە - سەئىدىن پاچىمەننىڭ 150 يىللىقىغا ئاتاپ

مۇقەددىمە

ئۆلىمۇ نەپرەتتىن كۈندە ھىڭ قېتىم،
 «ھاياتمەن» دەيدىكەن نامەرتلەر تېخى.
 يوتقاندەك بىلىنىگەن ئوخشايدۇ ھەتتا،
 ئۈستىگە يېقىلغان نەپرەتنىڭ تېخى.

مەرتلەرچۇ؟ ئۆمرىدە بىر ئۆلەر - بىرلا،
 لېكىن، ئۇ - خورلۇققا ئوق بولغان ئۆلۈم ساپ،
 قېنىدىن گۈل ئۈنۈپ شۇڭا بۆككىدە،
 كۆرسىتەر ئەۋلاتقا ئۆلۈمنى «كۆرۈم».

يالقۇن

قېدىمى تەلۋىچۈك بويى - يۇرتۇمدا،
قان رەڭلىك چېچەككە پۈركەنگەن قەۋرە.
ئالدىدا تېز پۈكۈپ ياش تۆكەر دەم - دەم،
تارىخنىڭ ھەغداسى - ۋاپادار چەۋرە.

ياش تۆكەر ئەۋلاتلار، ياش تۆكەر شائىر،
ياش تۆكەر ھەتتاكى قەۋرگە يۇلغۇن.
بىلىمەن: تۆكۈلگەن ياش ئەمەس، - چاقچۇ،
تامچىسى كۆڭلۈمدە بىر لاۋا - يالقۇن.

بىلىمەن: شۇ يالقۇن يۇرتۇمنى، مېنى،
داۋانلار ھالقىتىپ بولۇپ چۈپ قانات.
دەمەككى، زەپەرگە ئاشنا سېپىمىنىڭ -
ئىچىدە سەيدىن ۋە رابىيە ھايات.

جاھالەت چىتىلىرى توسا يولۇمنى،
قەۋرىدىن ئوت ئېلىپ چاچمەن ھەر چاغ.
تېنىمدە مەرتلەرنىڭ قېنى جۇش ئۇرغاج،
داڭگالچە بىلىنىمىس ئالدىدا چوڭ تاغ.

خاسىيەت

ئەجەپ - ە، ياقامغاق، ياتوغراق ئەمەس،
نەق يۇلغۇن ئۆسكىمى قەۋرە يېنىدا!

نە قىسمەت بار ئىكەن بىر جۈپ مەرھۇمنىڭ -
بىمەھەل خاك بولغان يۈرەك قېنىدا؟!

ھەيراندۇر يولۇچى، سەيلەنچى - سەيياھ،
ئۆزگىچە گۈل ئاچقان يۇلغۇن بەستىگە.
قويۇلدى شۇ چېچەك قىلىپ تەۋەررۈك،
سەيياھلار تەرەپتىن ساراي، رەستىگە.

”سىر“ ئىزدەپ ئۇنچىلا ئويلانما شائىر،
بىل: يۇلغۇن - قەيسەرلىك، مەرتلىك سىماسى.
نەگىمگەن بولسىمۇ باغلاردىن ئورۇن،
مۇھامان زىمىنىنىڭ كۆركى - جۇلاسى.

چۈنكى، ئۇ تۆرەلىگەن مەرتلەر قېنىدىن،
مەرت قېنى - يالقۇندۇر لاۋۇلداپ تۇرغان.
ئاشۇنداق قان بولغاچ، مەرتلەر يۈرنىكى -
ئوق - قىلىچ ئالدىدا تەترىمەي تۇرغان.

قورقۇنچاق - نامەرتنىڭ قېنىمۇ رەڭسىز،
جېنىمۇ ھەتتاكى ئېغىز ئۇچىدا.
شۇڭا، ئۇ پاقىغا دەسسەپ سالىنىمۇ.
يىقىملار جان قالماي ھەتتا پۇتىدا.

يۇلغۇن، ئۇ - قەيسەرلىك، مەرتلىك سىماسى،
ماكانداش بولالاماس ئاڭا يۆگۈمەچ.
ھەم ”ھاجى“ بولالاماس شۇم چېڭگىلىكلەر،
قىلىسىمۇ يۇلغۇننى ئون مىڭ قېتىم ”ھەج“.

قەۋرمدىن سادا

دەريادىن ئۇرۇلغان مەيىن شامالدا،
ئىغاڭلار يۇاغۇننىڭ شاخ - چېچەكلىرى.
لالىرەڭ ھەل بىلەن پۈركەندى دەمدە،
تاۋاپچى ئەۋلاتنىڭ قول، ئىتەكلىرى.

بىلىندى ئەشۇ چاغ قەۋرە ئاستىدا،
قوش يۈرەك يەنىلا سوقۇۋاتقاندەك.
بىر يېرىم ئەسىرلىك قىسمىنى ئەسلەپ.
ھىكمەتلىك قوشاقلار توقۇۋاتقاندەك.

قەلبىمدە قىيان بوپ زەرپ بىلەن ئاقتى،
قەۋرىدىن ئاڭلانغان ئوتلۇق مىسرالار:
" تۇن كەتتى، سەن - ئازات، مەدىنىي ئەۋلات،
ئاياندۇر ساڭا سىر، تەكتى - ئەسىرالار.

ئەپسۇسكى، جاھالەت ھامىلىرىنىڭ،
ھەر يەردە بار تېخى توساق، تورلىرى.
ۋە يەنە دۇت قويار ئەركىڭگە سېنىڭ،
زاھاننىڭ بەدىئىيەت ھەسەتخورلىرى.

شۇڭا، سەن ئىلىمىنىڭ شام - چىراغىنى،
ياندۇرغىن جىمىكى بولۇڭ - پۇشقاققا.
كۆز ئېچىپ بارالماس بولسۇن ھوقۇشلار،
نۇر بىلەن پۈركەنگەن شەھەر - قىشلاققا.

شۇ يانچراق سادادىن سەزدىم ھەقىقەت:

ياقۇپتەك تەلۋىلەر ھازىر بار تېخى.

(قاراڭغۇ بۇلۇڭدا نەپ، ئەمەل ئۈچۈن،
پەتمۇ توقۇشۇپ يۈرۈشكەن چېغى).

ئۇلار خوش، - تارتىلسا ئەۋلات كۆزىگە -

قاپ - قارا تېرىدىن پەردە - پەرەنجە.

ئۇلار خوش، - ئوغۇللار بوپ كەتسە سوپى،
قىز - چوكان "بۇۋاي" بوپ، كەيسە ئەرەنجە.

.....

قولۇمغا ئوت - مەشئەل تۇتقازدى سادا،

جاھالەت قارتىغا ئوتلار يېقىشقا.

ئاتلاندىم كىشەننى چېقىشقا، ياكى -

"جەدىت" بوپ مەنمۇ ھەم سۇدا ئېقىشقا.

تەلۋىچۈك-ۈكىنىڭ ئىپتىخارى

تەلۋىچۈك، ئەتراپىڭ باغۇ - بۇغدايزار،

يوللارغا سۇۋادان تاشلايدۇ سايە.

ھويلىدا، ئېتىزدا موتور ساداسى...

يۇرتنى دەس تۇرغۇزغان بىر ئۇلۇغ غايە.

تەلۋىچۈك، قوينۇڭدا سەيدىن كۆڭلىمدەك،

بۇلدۇقلار ساناقسىز چەشمە بۇلاقلار.

يەلپۈنەر چىمە نزار قىرغاقلىرىڭدا،
رابىيە كىرىمىكى كەبى قىياقلار.

سەن - سەھنە، سەن - ئىكران، كۈزەل سەيلىمگاھ،
ۋە ياكى بىر ئەينەك - جاھاننامىسەن.
(ھەر بۇلاق ئىچىدە ئىككى جۈپتەن كۆز،
بويىدا يانداشقان ئامراق ئىككى تەن).

بىر بۇلاق تۇۋىدە شوخ نەي ساداسى،
بىرىدە ئۇنىڭلۇق تىنماي سايرايدۇ.
بىر بوستان ئىچىدە يۇرت "ئانسامبىلى"
ئۇسۇلغا چۈشكەندۇر، - كۆڭۈل يايىرايدۇ.

ياڭرايدۇ رابىيە ناخشىلىرى ھەم،
بىدىنىڭ ئاستىدىن، ئالتۇن دالادىن.
پۈتۈن يۇرت ھىس قىلار تاغدەك ئىپتىخار،
ئۆز قىزى - ئىسىيانكار، مەرت دىلرە بادىن.

خاتىمە

قۇمۇشنى كۆزىگە سۈرتەر ئىكەن خەق،
"يۇرتۇمنىڭ شۆھرىتى، تەۋەرىرۈكى" دەپ.
تەلۈچۈك بويىدا چوڭ بولغان يىگىت،
يۇلغۇنلۇق قەۋرىنى سۆيسە نە ئەجەپ!؟

بىر چاغلار شۇ مۇڭلۇق قەۋرە ئۈستىگە،
پەخرىمىز نېزارى دۇر تۆككەن ئىدى.
بۈگۈنچۈ، زىيائى: " تاۋاپ قىلىشنى،
ئۇزاقتىن زارىقىپ كۈتكەنمەن" دىدى.

رابىيە مۇرادى ياشلاندى سەندە،
تەلۋىچۈك، ھەرگىزمۇ " تەلۋە" ئەمەسەن.
سېنىڭدە ئاققىنى - سۇئەمەس، ۋاپا،
مۇھەببەت ئەشقىغا تولدۇڭ پەۋەس سەن.

رابىيە تېنىمنى سەيدىن قەۋرىگە،
دەل ئۇدۇل توغرىلاپ توختاتقان سۈيۈك.
ۋە يەنە ياقۇپنىڭ تاشتەك كۆڭلىنى،
ئىرىتكەن غەزەپلىك، پىغانلىق كۈيۈك.

تاش ئىرىپ سۇ بولغان ئوتنىڭ تەپتىدە،
"لام" دىمەي تۇرسۇنمۇ شائىرنىڭ تىلى.
گوياكى تەسۋىدەك تىزىلىپ ئۆتتى،
ئالدىدىن قەۋرىنىڭ يۈز ئەللىك يىلى.

1984 - يىلى ئۆكتەبىر، يامانيار - قەشقەر

سوپۇن ۋە ئىشپىمىر

"ھەر نەرسىنىڭ كۈشەندىسى بار"،
بولغىنىدەك "ئالەم" گە "ئالەم".

بىلىگەچ ئەشۇ قانۇنىيەتنى،
 ئۆزگەرتىدۇ ئالەمنى ئادەم.
 شۇنچە ئاددى - ئاتاۋان سوپۇن،
 كۈشەندىسى مەينەتچىلىكىنىڭ.
 "جان بېرىدۇ" پاكلىق يولىدا،
 خىزمەتتىنى قىلىپ تىرىكىنىڭ.
 بۈگۈندىن سوڭ شېئىرلىرىمغا،
 "خېمىرتۇرۇچ" سالىدىم سوپۇندىن.
 تىمگەلىمىسە ھېچيەرگە شېئىر،
 پەرقى نىمە كۆيمەس ئوتۇندىن!
 مەيلى دەيمەن سوپۇن پۇرسا،
 شېئىرلىرىم ئەترە پۇرىماي.
 "سوپۇنچى" دەپ ئاتالسام مەيلى،
 شاتۇ تىمدەك خەقنى دورىماي.

ئورمان بولسام

ئورمان بولسام دەيمەن ھامان،
 گۈلباغلارنىڭ چۆرىسىدە؛
 قاناتلىرىم دالدىسىدا،
 بولسا كىيا - گۈل رىسىدە.

ئورمان بولسام دەيمەن ھامان ،
كارۋان يولى بويلرىغا ؛
سايە سالسام سەپەردىكى
چەۋەندازلار توپلىرىغا .

ئورمان بولسام دەيمەن ھامان .
شامال - بوران ئېتىزغا ؛
كىرەلمسۇن ئاپەت پەقەت ،
ئەلنىڭ بېغى - ئېتىزغا .
.....

ئورمان بولسام دەيمەن ھامان ،
ئەشۇ غەمنى يەيمەن ھامان .
"ئورمان بولسام ... ئورمان بولسام"
دەپ سايىرىغان نەيمەن ھامان

ئىمتىھاندىن ئۆتسەن

يارنىڭ چېھرى گەرچە قارامتۇل -
بولسىمۇ ، مەن "ئاپپەخىم" دەيتتىم .
قارا نىيەت - شۇملۇقتىن خالى ،
ئاق كۆڭۈلنى "شاتلىغىم" دەيتتىم .
ماڭا ئاق يول تىلەپ تۇرغاچقا ،
"ئۇ ، ئۆمۈرلۈك تاتلىغىم" دەيتتىم .

دېمەككى: «ئاق» خېلى بۇرۇندىن،
ماڭا ئېزىز - ئەتمۇا ئىدى.
يەزىلە تىنىڭ تاجىسى بولۇپ،
كۆڭلۈمگەمۇ جۇپ - ھەمرا ئىدى.
لېكىن، سەبى ياشلىغىم مېنىڭ،
«ئاق» تىن قاتتىق بىر پەشۋا يىدى:

تۆكۈلۈپتۇ ئون كالىندارنىڭ،
ۋاراقلىرى ئاپپاق پېتىچە.
تېرىۋىلىپ بىر - بىرلەپ ئۇنى،
تەكشۈرۈپتۇ دادام كېچىچە.
دېدى: «قېنى ئون يىللىق ئىزنىڭ،
قۇمدا ماڭغانىدىڭ، ھەي مېتە!؟...»

دېمەك، بىر «ئاق» ئاقمۇەت مېنى،
«مېتە» قىلدى - ھارام يەيدىغان.
(راست بولمىسا، ئاق كۆڭۈل دادا،
ئۆز ئوغلىنى شۇنداق دەيدىغان).
تارام - تارام تۆكۈلدى يېشىم،
بەكمۇ ئېغىر كەلدى ئىمتىھان.

«ئاق» قەغەزدىن بىزارمەن! - دېدى،
تىترەپ دادام قەھرۇ - غەزەپتە،
يەنە ساڭا ئون يىللىق مۇھەت،
ھەر يىلىڭغا ئىككىدىن دەپتەر.

تىرناقچىلىك "ئاق" قالسا ئۇندا...

قارمايمەن! قېنى جاۋاپ بەر!...

ۋە دە بەردىم: "داغنى يۇيۇشقا،

ۋىجدان بىلەن كېيىلمەن!" - دېدىم.

يار ھەققىدە ئۆكۈنمىدىم ھېچ،

ئون يىلىمدىن پۇشايمان يىدىم.

ئىمتىھاندىن ئۆتۈمەن چوقۇم،

سۆرەلگىلى "ئۆلۈك جان" مىدىم!...

1978 - يىلى -

يۇلغۇن چېچەكلىرى

ئارىچى بوۋاملار سالغان يول بىلەن،

داداممۇ كەتكەنتى ئاتلىق غازاتقا.

شۇندىن سۈڭ شېھىتتۇر ئۇلار،

يۇلغۇنلۇق -

تاۋاپگاھ بوپ قالدى يېڭى ئەۋلاتقا.

ھەر كەلسەم، ئوتقا شتەك قىزارغان دالا،

"كەل، ئوغلۇم" دىگەندەك قۇچاق ئاچمىدۇ -

يۇلغۇننىڭ لالەرىك چېچىكى كۈلۈپ،

رەيھاندەك مىزىلىك پۇراق چاچمىدۇ.

بۇ قېتىم كەلگەندە سۆزلىدى يۇلغۇن:
«چوڭ داداڭ مەشەدە ئۆلگەن ئاچلىقتا;
ئاتاڭ جەڭ ئوغلانى قىرىپ ياۋلارنى،
تەڭ ئورتاق بولغانىتى بىزگە شاتلىقتا.

ئەپسۇسكى، مەرھۇمنىڭ قەۋرىسى ئاخىر،
دالدا، ياق! مېنىڭ قوينۇمدا قالدى.
شۇڭمۇ يىلمىزىم، شېخىم، چېچىمگىم،
شېھىتىلار قېنىمنىڭ رەڭگىنى ئالدى.

ئاتاڭ باغ قىلماقچى ئىدى مەشەدە،
سەن ئاشۇ ئارزۇنى ئادا قىل تۈگەل.
يۇمۇلسۇن دىسەڭ سەن شېھىتىلار كۆزى،
ساپ قىزىل قانلاردىن يۇلغۇن بوپ تۆرەل....»

گوياكى بايراق تۇر قېرى يۇلغۇنلار،
چېچەكلەر - بايراقنىڭ نۇرى - يالقۇنى.
مەن دىدىم: «ئىشەنگىن، ئەي تەۋەزرۈگۈم،
بىز مۇھەم چېچىمىڭ، يۇرتىنىڭ ئالتۇنى!»

× ×

قەۋرىدىن مەن توپا ئالدىم بىر ئۇچۇم،
ھەسسىلەپ ئاشقان دەك بىلىندى كۈچۈم.

1981 - يىل.

ئىشقى بارغا قىشمۇ ھەم باھار

ئىشقى بارغا قىشمۇ ھەم باھار،
كۈچ ۋە ئۈمىت كۆكلەيدۇ قىشتا.
ئەشۇ كۈچتىن ئىشقىۋاز زىمىن
قار پەسلىدە مەزىلىك ئىشتا:

ياستوق قىلىپ قاشتەك ئۇپۇقنى،
ئاق يوتقاندا ئۇخلايدۇ دالا.
ياق - ياق! جەڭدە - تەۋەللۇتتا ئۇ،
قوسىغىدا تەۋرەيدۇ بالا.

يالىپۇز ئېيتىدۇ:

كىچىك ھەم ناتاۋان گىيامەن،
خۇش ھېدىم ئۆستەڭنىڭ بويىدا -
نى شىزىن سۆزلەرگە گۇۋامەن،
تۆھپەم بار قىز - يىگىت تويمىدا.

ھېچ ھەسەت قىلمايمەن چوڭلارغا،
ھۆرپىيىپ يۈرمەيمەن كىچىككە.
ياماقمەن چوڭ يېشىل يوپۇققا،
ۋە ياكى ئوخشايمەن چېكىتكە.

ھايات ئىشقى

تاشنى يېرىپ چىقىتى بىر گىيا،
زور جاسارەت بۇ نىمە دىگەن!
سەن ھاياتنى سۆيۈشنى دوستۇم،
ئەنە ئەشۇ گىيادىن ئۈگەن.

«چىقماي-مەن» دىدىم

كەيگەنلىرى ئۆز كۆڭلىمدەك ئاق،
مەھرى ئە سىمىق ھەم شىرە قىزچاق.
ئاغزى يېڭى ئېچىلغان غۇنچە،
كۆزى ئۇخچۇپ تۇرغان چىمچۇلاق.

شۇ مېھىردىن مەزمۇت ساقايدىم،
شۇ بۇلاقتىن سۇ ئىچىپ قاندىم.
بالىنىتىسىدىن چىقار چىخىمدا،
شۇڭا قەۋەت تەڭلىكتە قالدىم:

چىقماي دىسەم، ساقايدىم - ساقەمەن،
چىقماي دىسەم، چىقىمەلا - تاقەمەن.
مەن كۆكسۈمنى تۇتۇپ بېقىمىلا،
دىدىم شۇڭا: «چىقماي-مەن، ياق!» - مەن.

.....
1980- يىلى.

« كۈن » نى تۇققان « ئۇپۇق » ئاشۇ - غۇ!

« جېنىم » ، « كۈنۈم » دەيسەن ئېرىڭنى ،
گاھى نازلاپ، گاھى ئەر كىلەپ .
لېكىن، كۆزۈڭ كۆرمەسكە رازى ،
قېنىڭنا ناخنى ئايلاپ - ھەپتىلەپ .

كىمنى كۆرسەڭ داتلايسەن، جانان ،
شۇ موھابىنى تىللاپ، يامانلاپ .
بەزدۈرمە كىچى بولمىسەن ھەتتا ،
ئېرىڭنىمۇ گوللاپ - ئاما لاپ .

نېمە ئانچە قىلمىسەن ئاغا ،
« جان » نىڭ جىنى - ئۇرۇق ئاشۇ - غۇ !
ساغا كۈلۈپ نۇرلار چاچقۇچى -
« كۈن » نى تۇققان « ئۇپۇق » ئاشۇغۇ !

1981 - يىلى .

مېھرىنگىيا

ئۆزەڭ پاكار ،
تۇپراق ئىچىدىن -
ئارانغىنە چىقىپ تۇرسەن .
ھېچبىر سۆلەت - ھەيۋىتىڭمۇ يوق ،
پاراغەتتىن كېچىپ تۇرسەن .

پەس كۆرسەمۇ "ئىگىز لەر" سېنى،
تەڭداشسىزدۇر خەلىقنىڭ ھامان.
ئىگىز - پاكار، يوغان - كىچىكلىك
بولالمايدۇ قەممەتكە مىزان.

كارامىتىڭ - بۈيۈك، ئەي گىيا،
مەن سۆيۈمەن ئېگىلىپ سېنى.
مەيلى دەيمەن سېنى سۆيگەندە
"پەس" دېمىشۈن "ئىگىز لەر" مېنى.
1980 - يىلى

كۆڭۈل

كۆڭۈل دىگەن گويابىر بازار،
ئۇنىڭ لايىق خېرىدارى بار.
بەزىلەرنىڭ كۆڭلىدۇر مازار،
تىرىك ئادەم ئۇنىڭدىن بىزار.

بەزىلەرنىڭ كۆڭلى بەكمۇ تار،
تار كوچىدا قاراڭغۇ بازار.
ئانجا پەقەت شەيتانلا بارار،
ئادەم كىرسە يولىدىن ئازار.

چىن ئاق كۆڭۈل - كىرىسىز - بىغۇبار،
ئاق كۆڭۈلگە كۆرسىتىرىدۇر.

ئاشۇ كۆڭۈل بولسلا كىمدە،
نۇر ھەم تۇندا ئاشىيان قۇرار.

1980 - يىلى.

ئەجەپلەنمە

سوراپ قالدىڭ: " كوممۇنىست تۇرۇپ،
مۇھەببەتنى يازغىنىڭنى ھال؟
خۇمار كۆزلەر، ئانار يۈزلەردىن،
شېئىر كانى قازغىنىڭنى ھال؟

خىسلىتىنى چىڭ كوممۇنىستىنىڭ
ئېيتىپ بىرەي قىلساڭ گەرھە ۋەس.
ئۇ— "پەۋقۇلئاددە ماتىرىيال" لېكىن
تېنى ياغاچ، باغرى تاش ئەمەس.

ئۇ— ياشايدۇ، مۇھەببەت بىلەن،
ئەڭ تېتىقسىز، زۇلمەت كۈندە ھەم.
مۇھەببەتسىز بولسا كوممۇنىست،
خەلق بىزار بولاتتى نىكەم.

1980 - يىلى.

ئابلىكىم روزى

ئابلىكىم روزى 1946 - يىلى ئۈستۈن ئاتۇشنىڭ دىخاللا كەنتىدە خىزمەتچى ئائىلىسىدە تۇغۇلغان. ئۇ ھازىر « قەشقەر گېزىتى » ئۇيغۇر تەھرىر بۆلۈمىدە مۇھەررىرلىك ۋە مۇخبىرلىك قىلماقتا.

شائىرنىڭ ئىجادىي پائالىيىتى ئوقۇغۇچىلىق دەۋرىدىلا باشلانغان، 1962 - يىلىدىن باشلاپ ئەسەرلىرى مەتبۇئاتتا ئېلان قىلىنىشقا باشلىغان. ئۇ يېقىنقى يىللاردىن بېرى ئاساسەن بالىلار

ئەدەبىياتىغا دائىر ئەسەرلەرنى كۆپرەك ئەجات قىلدى. شائىرنىڭ تۇنجى شېئىرلار توپلىمى « قالمىغاچ » شىنجاڭ خەلق نەشرىياتى تەرىپىدىن 1984 - يىلى نەشر قىلىندى. « ئۆسمۈرلەر ئارزۇسى » ناملىق شېئىرلار توپلىمىنى نەشرىيات ئورۇنلىرىغا بەردى. ئۇ ھازىر جۇڭگو يازغۇچىلار جەمئىيىتى شىنجاڭ شۆبىسىنىڭ ئەزاسى.

بىل

ئىلىم - پەنگە بېرىلمەكنى شەرەپ بىل، شانۇ - شاۋكەت بىل،
ئىلىم - پەن باغىنى دوستۇم، گويا بوستانۇ - جەننەت بىل،

ئۆزۈڭنى ئىشقىۋاز بۇلبۇل ۋە ياكى ئوت يۈرەك بىلىمەڭ،
ئەشۇ بوستاننى سۆيمەكنى ئېسىل خەسلەت - پەزىلەت بىل.

ئىلىم - پەن ياشىمىتار دىلنى، شۇڭا چىڭ باغلىغىن بەلنى،
بىلىمىز ئارزۇيۇڭ كۈلمەس، ئىلىمنى ھىسلى شەرۋەت بىل.

ئىلىم - پەن يولى پارلاق يول، بېغىشلا ھەممە ۋەسلىمىڭنى،
بۇ يولدا گەرچا پارتساڭ، ساياھەت بىل، ھالاۋەت بىل.

ئىلىم - پەن دېڭىزى ئىچىرە ئىرادەڭ بولسا ئۆزۈمگە،
پۇشايمان ئەيلىمەسلىكىچۈن ۋاقتىنى شۇنچە قىممەت بىل.

ئۈگەن، ئۆرلە، ۋە تەن خەلقىم سېنى كۈتمەكتە مەيداندا،
ئەجات ۋە ئىختىرا قىلساڭ، بەخت - ئىقبال، سائادەت بىل.

تەجەم كۆركەم باھار كەلدى، تۇرۇپ دەس ئابلەمكىم سەنمۇ،
ئۈگەنەككە گۈزەل ياشلىق چىغىمكىنى ياخشى پۇرسەت بىل.

ئىشچان قىزغا

مەن سۆيۈمەپ قالدىم سېنى چىن، غۇنچە رەناسى بىلىپ،
كۈل يېزا - نۇرلۇق دىيارنىڭ ئىشتا دەناسى بىلىپ.

قىپ - قىزىل قەلبىڭ خۇمار ئىشقا - چېلىشقا دائىما،
ماختىشار سېنى يېڭىتلەر ئۈلگە - ئەلاسى بىلىپ.

ئىشلەسەڭ قىردا - ئىتىمىزدا يەڭ تۇرۇپ غەيرەت بىلەن،
كىم سېنى ئالماس تىلىغا، مەڭگۈ ھەمراسى بىلىپ.

ناخشا ئىمىتساڭ، باغدا بۈلبۈل زوقلۇنۇپ خۇشتار بولار،
جەڭگەۋار، ياڭراق كۆيۈڭنى ناخشا دەرياسى بىلىپ...

سېنى، جانان، كۆيگە قاتتى ياش غەزەلخان ئابلەمكىم،
بەختى پارلاق، قەلبى قايناق سۈيگۈ - زوھراسى بىلىپ.

كەينىدىن

ئاڭلا دوستۇم، ماڭما ھەرگىز پەيلى شەيتان كەينىدىن،
ماڭغىنىڭ - ماڭغان بىلەن تەڭ خۇددى ھايۋان كەينىدىن.

دوستمۇ ئۇ، دۈشمەنمۇ ئۇ، بىلىمەك قېيىندۇر تۇرقىدىن،
بار خەتەر، ماڭما پەقەت كۆرگەنلا ئىنسان كەينىدىن.

جان پىدا قىل راست ئۈچۈن، سادىق سەممى دوست ئۈچۈن،
سەن ئەبەت ھىسداش بولۇپ ئەگەشمە يالغان كەينىدىن.

ئىككىلەنمەي ماڭ ھامان، بىرلىكتە ئاشقىن تاغ - داۋان،
سېنى چىن ھەمرا بىلىپ سۆيگەن قەدىردان كەينىدىن.

ئەمەس

پەننى قىزغىن سۆيىمگەننىڭ ياشلىقى كۆركەم ئەمەس،
رەڭگى كۆركەم بولسا بولغاي، قەلبى گۈل - كۆكلەم ئەمەس.

پەن - بىلىم ئىشقىدا كۆيگەنلەر غەرىپقا ئوخشاسا،
پەن ئۇلارغا گۈل سەنەمدۇر، باشقىسى سەنەم ئەمەس.

پەن - بىلىم دەرياسىدىن سۇ ئىچمىگەنلەرنى كۆرۈڭ،
ئاغزىدا شەنى ئالاردۇر، بېلى بوش، مەھكەم ئەمەس.

كىم ئۈگەنسە خۇددى قازغاندەك قۇدۇقنى يېگىدە،
ئۇ، كۆرەش قوينىدا ئۈزگەن قەھرىدىن كەم ئەمەس.

كىم يۈرۈشۈرسە نادانلىق كوچىسىدا گاڭگىراپ،
ئۇ، ئۇزۇن سەپەردە بىزگە يار ئەمەس، ھەمدەم ئەمەس.

پەن - بىلىمنىڭ گۈلباھارى قىلدى دەلدەرنى خۇشال،
بۇ باھاردىن كۈلىمگە نەرت ئوت يۈرەك ئادەم ئەمەس.

مېھرىم تەسەددۇق

بۇزدا تونۇشقان ئىككىمىز، ئاچقاندا يەرلەر تەر تۆكۈپ،
شۇندىن بۇيان پاك سۆيگۈمىز چاقنايدۇ ئالتۇن نۇر تۆكۈپ.

كۆردۈم چىكەڭدە غەلىبىدىن قىسقان گۈلۈڭنى مەن يەنە،
گۈلشەن ئېتىزدا ئاڭلىدىم ياڭراق ئۈنۈڭنى مەن يەنە.

كۆڭلۈم بېغىمنىڭ بۆلۈۋالى، جانانە يار سەن مەن ئۈچۈن،
قايناق چېلىشىنىڭ دۈلدۈلى، مېھرىم تەسەددۇق سەن ئۈچۈن.

زەرەپشان دەرياسى

ئاقسەن كۆمۈش دەريا شاۋقۇنلۇنۇپ،
شاۋقۇننىڭ زەپ يېقىملىق ساداسى بار.
چاچراتقان ئۈنچىلىرىڭ مۇنچا - مۇنچاق،
مۇنچاقتا خۇشال ھايات ناۋاسى بار.

ئاقسەن گۈلشەن ئارا باغلار - ئارا،
باغلارنىڭ چىكىسىگە قىسىپ چېچەك.
بويلۇرۇڭ چۈمۈلگەندۇر يېشىللىققا،
يېشىللىق ۋادا بولۇپ يايغان ئېتەك.

بويۇڭدا بەختى پارلاق - ئازات يېزا،
يېزىنىڭ ھۆسنى ئاۋات، ھۆسنى كۆركەم،
چاڭلىداپ سايىرىشىدۇ خۇشال بۇلبۇل،
بۇلبۇللار نازا كەتلىك، قەلبى كۆكلەم.

ئىشلەيدۇ بويلىرىڭدا يىگىت - قىزلار،
يىگىت - قىزلار خوشال - خورام غۇلاچ ئاتقان.
سۈيۈڭدە گۈللەمەكتە يېشىل يايلاق،
يايلاقنى قوشاقچىلار كۈيگە قاتقان.

يېڭى يىل چاقچۇلىرى

(چاتبا شېئىر)

يېڭى ئىش خوشلۇغى ئەلا

شاتلان دوستۇم، يېڭى يىل كۈنى:
"مول نەتىجەڭ مۇبارەك! دەيمەن."
رەنجىپ يۈرمە، "يېشىڭ مۇبارەك!"
دىگەن سۆزنى كېيىنرەك دەيمەن.

چۈنكى ساڭا بىرلىمەس باھا،
تەققى - تۇرقۇڭ، يېشىڭغا قاراپ،
ياغار پەقەت ھۆرمەت ئالغىشى،
ئەلگە قىلغان ئىشىڭغا قاراپ.

شۇڭا ياشنىڭ چوڭلىغىدىنمۇ،
ئىش - نەتىجە چوڭلىغى ئەلا.
يېڭى ياشنىڭ خوشاللىقىدىن،
يېڭى ئىشنىڭ خوشلۇغى ئەلا.

ياش قالار كەن ئىشنىڭ كەينىدە

يېڭى ياش ۋە يېڭى ئىشسىمىز،
بۇ يىل يەنە ئۇچرىشالدىمىز.
ئۇلار شۇڭا كونا يىل بىلەن،
بىرلا چاغدا خوشلىشالدىمىز.
چۈنكى بىزدە يېڭى يىل ئىشى،
باشلانغانى ئىككى ئاي بۇرۇن.
ياش قالار كەن ئىشنىڭ كەينىدە،
ئادەم ئەگەر بولمىسا ھورۇن.

چۈشەنسەڭلار ...

سوراپ قالدى بىر كۈن مېنىڭدىن
يۇرتىمىزنىڭ قىزىقچىلىرى:
" نەدىن كەلدى پىشانىڭىزنىڭ
چىمبەرقۇتتەك سىزىقچىلىرى؟ "

جاۋاپ بەردىم: "بۇ سىزىقچىلار،
قېرىلىقتىن بەرمەس بىشارەت.
پىشانەمدىن ئورۇن ئالدى ئۇ،
يۇرتۇم ئۈچۈن چەككەچ رىيازەت.

چۈشەنسەڭلار بۇ سىزىقچىلار،
تەپەككۈرنىڭ دەرياسى ئەسلى.
ئۇندا ئاققان ھەربىر تامچە تەر،
چىن ھاياتنىڭ مەناسى ئەسلى.

كۆچۈڭلار

بالىلىق، ياشلىق ۋە قېرىلىق،

كېلىدۇ ئادەمنىڭ بېشىغا.

ھەربىرى باشقىچە زەڭ بېرەر،

ئادەمنىڭ ئەقلى ۋە ئىشىغا.

شۇنداقمۇ ياش دوستلار بار بىزدە،

ياشلىقنىڭ قەدرىگە يەتمىگەن:

گۈدەكلىك - تەنتەكلىك تېخىچە،

سۇيىدەك ئەگىشىپ كەتمىگەن.

ئۇلارغا سەممى ئۇيتىمەن:

"بالىلىق دەۋرىدىن كۆچۈڭلار.

ياشلىقنىڭ جانىغا تولدۇرۇپ،

ئىلىم - پەن شارابى ئىچىڭلار..."

« كونا » دىمەڭلار

يېڭى يىلنى تەبىرىكلەنگەندە،
خوشلۇشىمىز كونا يىل بىلەن.
لېكىن ئۇنىڭ غەلبىلىرىنى،
ئىزھار قىلىپ بولماس تىل بىلەن.

ئۆتكەن يىلنى كونا دىمەڭلار،
كونا پەقەت ئۇنىڭ رەقىمى.
ئوخشىمايدۇ باشقا يىللارغا،
چۈنكى، يېڭى مەزمۇن، قەدىمى.

جۇشقۇن، يېڭى غەيرەت بولسلا،
ئادەم يولدا قالمايدۇ ھېرىپ.
بىزنىڭ يىللار تارىخ بېتىدە،
نۇر چاچىدۇ، كەتمەيدۇ قېرىپ.

تەنقىت توغرىسىدا پارچىلار

تەنقىت دىمەك توغرا قىل، دىمەك،
نۇقسانىڭنى تونۇ، بىل، دىمەك.
پاكىت - ئاساس تەنقىتنىڭ جېنى،
تەنقىت ئەمەس قىلنى پىل، دىمەك.

تەنقىت بىزگە مۇھىم ئەنگۈشتە ر.
دوستۇم، ئۇنى دائىم قورال قىل.
تەنقىت بىلەن دىلىڭنى پاڭلاپ،
ھەر ئىشىڭدا ئەلنى خۇشال قىل.

×

تەنقىت ئاچچىق بولغىنى بىلەن،
بېرىدىغان مۇسى تاتلىق.
كىم تەنقىتنى دوست تۇتالسا،
يار بولىدۇ ئۇتۇق ۋە شاتلىق.

×

تەنقىت بەرسە ساڭا باشقىلار،
"ئىچى يامان، كىچىك كۆز" دىمە.
نۇقسانىڭنى يوشۇرغانلارنى،
"ماڭا ئامراق، كۆڭلى تۈز" دىمە.

×

قىياس قىلساڭ ئادەمنى سۇغا،
كەمچىلىكلەر ئۇندىكى مىكرۇپ.
شۇ مىكرۇپنى كۆرسىتەر رۇشەن،
ساڭا تەنقىت ئاتلىق مىكراسكۇپ.

×

تەنقىت دىمە بېشىڭ ئاغرىسا،
خاتالىققا يېپىشقەننىڭ شۇ.
قۇلاق سېلىپ ئاڭلىساڭ ئۇنى،
ئىلگىرىلەشكە تىرىشقەننىڭ شۇ.

سەنچاي قۇيۇپ ئىچكىلى بولماس

ناخشا ئېيتسام تۈنۈگۈن ئاخشام،
سۆيگۈنۈمنى گۈزەل قىزچاق دەپ.
بۈگۈن بىرسى تەگدى چىشىمغا،
يار توغرىلۇق قىلاي چاقچاق دەپ.

سۆزلىدى ئۇ: " يارىڭنى كۆردۈم،
ئەپسۇس، زەڭگى ئاپپاق ئەمەسكەن.
كۆڭلۈڭ سوۋۇپ كەتتىمۇن يەنە،
ۋاي دىگىدەك قىزچاق ئەمەسكەن "

دېدىم ئاغا: " يارىمىنىڭ يۈزى،
ئىش قوينىدا-ئاپتاپتا كۆيگەن.
قارا قۇمچاق بولسىمۇ ئۆزى،
يۈرۈگۈمدىن ئارزۇلاپ سۆيگەن.

گۈزەل ئەخلاق - پەزىلەتلىك ئۇ،
شۇڭا ھەرگىز كەچكىلى بولماس.
چىرايمىغا ئادەم دىگەننىڭ،
سەنچاي قۇيۇپ ئىچكىلى بولماس "

ئىمىزگە

سېلىنغاندا قۇرۇق ئىمىزگە،
يىغىسىدىن توختايدۇ بسۇۋاق.

ئانىسىغا بېرىدۇ ئارام،
دە ماللىققا گول بولۇپ بىر ۋاق.

لېكىن ، ئەشۇ قۇرۇق ئىممىزگە ،
چوڭ ئادەمنى ئالدىيالىمايدۇ .
بوۋاقتى بىلەن چوڭنى بەزىلەر ،
شۇ كەمگىچە ئايرىيالىمايدۇ .

ئايرىنىشىغۇ ئايرىسا كېرەك ،
كۆرسەتكەندۇ شەيتىنى كەچمەك .
ئەڭ ياخشى ، شۇ ئىممىزگىنى ،
بوۋاقلارغا ئىشلەتكەن تۈزۈك .

قاسساپ دوستىغا سۆڭەك بېرەمدۇ؟

گۆش دۈككىنى ئىچىدە كۆردۈم ،
شاپ بۇرۇتلۇق قاسساپ ئۇستىنى .
سۆڭىكى يوق ، پەش گۆشنى بېرىپ ،
ئۇزاتتى ئۇ يېقىن دوستىنى .

چاقچاق قىلىپ دىدىم قاسساپقا :
— دوستىڭىزغا سۆڭەك بەرمەيسىز ؟
قاسساپ دىدى : بەلىلى ، قىزىق گەپ ،
سىز دوستلارغا كۆڭۈل بۆلمەيسىز ؟

چۈشەندىمكى ، قاسساپ دوستىغا
سۆڭەك ئەمەس ، بېرەر كەن پەشنى .

ئاتونۇشلار كەلسە ئالدىغا،
جىگلايدىكەن سۆڭەكنى ، لەشنى...

ئەشەنمە ئلار "قاسساپ دوستىغا،
سۆڭەك بېرەر، دىگەن تەمسىلگە .
يەرلىگىدە قويغان دۇرۇستۇر،
مۇنداق گەپنى سېلىپ زەمبىلگە.

يېزام

گۈل يېزام، ئۆتمۈش چېغى باغرىڭ سېنىڭ .
چۆل سۈپەت قۇملۇق ئىدى، يۇلغۇن ئىدى .
قەلبىڭنى چىرىمىۋالغان ئاھۇ - پىغان،
چىرايىڭ مۇڭلۇق ئىدى، سۇلغۇن ئىدى .
ئېخ، بۈگۈن ئازات زامان چاچقاچقا نۇر،
رۇخسارنىڭ باھار سۆيگەن غۇنچە بولدى .
ئۆم مېھنەت شەرىپىتىدىن كۆتەردىڭ جام،
تۈپرىڭنىڭ توز قانتىدەك زىلچە بولدى .

ئۈمىت كۈتكىن

(بىر ھەۋەسكارنىڭ خاتىرىسىدىن)
ھەر شېئىرنىڭ توزىماس بىرگۈل
ئەجەپ خۇشبۇي ئۇنىڭكى ھىدى .

شۇنداق گۈلنى ئۆستۈرۈش مەنبەك،
ئوتلۇق ئارزۇ - تەلەككە ئىدى.

ئەپسۇس، ئىجات بېخىدا تېخى،
سەرخىل گۈللەر كۆرۈنگىنى يوق؛
ئۇنى پۇراپ كىتاپخانلارنىڭ،
يۈرۈكىدىن سۆيۈنگىنى يوق.

ئۆرلەش ئۈچۈن ئىجات كۆكىدە ،
ئۈگىنىمەن سېنىڭدىن، شائىر .
ئىزدىنىمەن بۇ يولدا مەڭگۈ،
ئۈمىت كۈتكىن مېنىڭدىن ، شائىر .

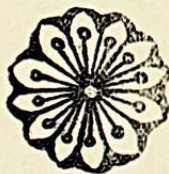
«ئۆرە تۇرماس بوش تاغار»

بىر باشلىق بار ئىدارىمىزدا ،
قوسىغىدا ئۈمىچىمۇ يوق .
ئۇچاي دەيدۇ ئاسماندا ، لېكىن ،
قاندا تۈگۈل غۈلچىمۇ يوق .

سۆلىمىنى ئەشۇ باشلىقنىڭ ،
تارتالمايدۇ تۆت ئاتلىق ھارۋا .
تەكلىپ - پىكىر بەرگەنلەر ، ئۇنىڭ
نەزىرىدە سانلار "كالۋا" .

دەيمىشىدۇ ھەممەيلەن شۇڭا:
"بىزنىڭ باشلىق - ئىچى بوش تاغار:
تىرىشىمسا، ئۈگەنەمسە ئۇ،
ھەرگىز ئۆرە بولالماي قالار..."

مۇشۇ باھا - ئاممىنىڭ پىكرى،
كەلمەس ئاڭا قىلچىمۇ ئارتۇق.
«ئۆرە تۇرماس بوش تاغار» دىگەن،
تەمسىل شۇڭا قىلىندى تارتۇق.

مۇقاۋىنى ئەبەيدۇللا مۇھەممەت لايىھىلىگەن
ھۆسنمىخەتنى جۈمە ئابدۇللا يازغان

قەشقەر ۋىلايەتلىك ئەدەبىيات - سەنئەت
چىملەر بىرلەشمىسى «قەشقەر ئەدەبىياتى»
ژورنىملى تەھرىر بۆلۈمى تۈزدى
«قەشقەر گېزىتى» نەتىجىسىدە بېسىلدى